

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Handläggare (Protokollförare)

Inspektör Christina Eklund

Bitr. handläggare

Samordnare Annika V Olsson

Inspektör Mats Ekholm

Undersökningsledare

Kammaråklagare Annika Bokefors

Signerat av TINGSRÄTT
Enhet 3

Datum INKOM: 2016-02-11
2015-12-11 3689-15
AKTBIL: 97

Polisens diarienummer
5000-K824515-15

Förtursmål

Nej

Beslag

Målsägande vill bli underrättad om tidpunkt för huvudförhandlingen

Nej

Ersättningsyrkanden

Tolk krävs

Utredningsuppgifter/Redovisningshandlingar
Diariernr Uppgiftstyp

Sida

Förundersökningsprotokoll del 2. Förhör med övriga

Knivsta Bageri

5000-K824515-15 Förhör med vittne, Hansson, Karin Elisabeth 1

Emelie Lijeberg

Förhör med vittne, Liljeberg, Emelie Elisabet Charlotta 7

Förhör med vittne, Liljeberg, Emelie Elisabet Charlotta11

Ditte och David Svanfeldt

Förhör med vittne, Svanfeldt, David Erik Johan 16

Förhör med vittne, Svanfeldt, Ditte Maria 18

Förhör med vittne, Svanfeldt, Ditte Maria 21

Henrik Rosén

Förhör med vittne, Rosén, Carl Henrik 24

Berit Pettersson

Förhör med vittne, Pettersson, Berit Viola 28

Förhör med vittne, Pettersson, Berit Viola 30

Karin och Mats Norelius

Förhör med vittne, Norelius, Karin Maria Linnéa	34
Förhör med vittne, Norelius, Karin Maria Linnéa	37
Förhör med vittne, Norelius, Mats Nils Göran	39

Jeanette och Crister Berg

Förhör med vittne, Berg, Gert Crister Emanuel	41
Förhör med vittne, Berg, Gert Crister Emanuel	43
Förhör med vittne, Berg, Jeanette Berith Helena	45
Förhör med vittne, Berg, Jeanette Berith Helena	48
Förhör med vittne, Berg, Jeanette Berith Helena	53
<i>Bilaga: Förhör från 2005</i>	
Förhör med vittne, Berg, Jeanette Berith Helena	57

Jonas Norelius

Förhör med annan, Norelius, Jonas Mats Jöran	58
Förhör med vittne, Norelius, Jonas Mats Jöran	61
Förhör med vittne, Norelius, Jonas Mats Jöran	69
Förhör med vittne, Norelius, Jonas Mats Jöran	77
Förhör med vittne, Norelius, Jonas Mats Jöran	82
Förhör med vittne, Norelius, Jonas Mats Jöran	86

Bilaga

Tjänsteanteckning	89
Förhör med vittne, Norelius, Jonas Mats Jöran	90

Bilaga

Tjänsteanteckning	94
Förhör med vittne, Norelius, Jonas Mats Jöran	95
Förhör med vittne, Norelius, Jonas Mats Jöran	142
Förhör med vittne, Norelius, Jonas Mats Jöran	144
Förhör med vittne, Norelius, Jonas Mats Jöran	206

Misstänkt

Förhör med misstänkt, Norelius, Michaela Helena	208
Förhör med misstänkt, Norelius, Michaela Helena	210
Förhör med misstänkt, Norelius, Michaela Helena	216
Förhör med misstänkt, Norelius, Michaela Helena	245
Förhör med misstänkt, Norelius, Michaela Helena	248
Förhör med misstänkt, Norelius, Michaela Helena	254
Förhör med misstänkt, Norelius, Michaela Helena	260
Förhör med misstänkt, Norelius, Michaela Helena	266
Förhör med misstänkt, Norelius, Michaela Helena	273

Förhör med misstänkt, Norelius, Michaela Helena	278
Förhör med misstänkt, Norelius, Michaela Helena	284
Förhör med misstänkt, Norelius, Michaela Helena	289
Förhör med misstänkt, Norelius, Michaela Helena	290
Förhör med misstänkt, Norelius, Michaela Helena	292

Förhör

Signerat av
Mats Ekholm

Signerat datum
2015-11-12 13:48

Diarienum
5000-K824515-15

Enhet
Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Hörd person
Hansson, Karin Elisabeth

Personnummer

Den hörde är
Vittne

ID Styrkt
Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tidigare arbetsgivare

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Omständigheter kring Michaela under tiden hon var anställd på Knivsta bageri.

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Försvare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare
Mats Ekholm

Förhørsdatum
2015-11-10

Förhör påbörjat
09:25

Förhör avslutat
11:50

Förhørsplats
Polishuset i Uppsala

Typ av förhör
RB 23:6

Förhörssätt
Konceptförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av
Maek

Berättelse

Karin är delägare i Knivsta bageri sedan 2000. Hennes syster, Jenny, är den andra delägaren. Karin bor i Gottröra och känner inte Michaela privat och de umgås inte. Hon har dock stött på Michaela vid något eller några tillfällen då Michaela varit in på bageriet för att handla.

Karin kommer inte riktigt ihåg när det var Michaela jobbade på bageriet men hon har, inför förhöret, sett i någon loggbok att det var 2012. Man satte då ut en annons och sökte en extra anställd på timme. De fick flera sökande och hon minns inte varför det blev just Michaela som fick jobbet. Det kan ha varit så att det var för att Michaela bodde i Knivsta. Hon tror även att det var så att Michaela skickat in bilder på de tårtor hon själv gjort och att hon visade på att hon tyckte om att baka hemma.

Det skrevs inget anställningsavtal med Michaela. Inledningsvis så skulle Michaela få prova på jobbet och tanken var sedan att de skulle komma överens om hur anställningen skulle se ut. Ju längre tiden gick ju mer tveksam blev Karin till Michaela så de drog ut på anställningsavtalet. Michaela frågade inte heller efter något sådant.

Första intrycket Karin fick av Michaela var att det var en glad, trevlig, pigg tjej som var snabb och duktig på att jobba samt trevlig mot kunderna. Hon tyckte att det var en duktig tjej som de hade anställt.

Karin har för sig att Michaela berättade att hon bodde i Ängby och tidigare i Stockholm och att hon hade två barn och en man.

Karin tror att det var så att Michaelas make skjutsade henne till och från jobbet och Karin fick en känsla av att Michaela inte fick ta sig dit och hem på egen hand. Hon fick en känsla av att Michaela var ganska kontrollerad av sin make. När han kom på tal så verkade Michaela bli

nervös.

Karin minns ett tillfälle då de gjorde en bröllopstårta. Michaela hjälpte till och tyckte att det var kul men att hon emellanåt såg besvärad ut då de höll på. Karin vet att Michaela hade sin telefon i en ficka på förklädet och hon är säker på att det var när han ringde som Michaela såg besvärad ut. Michaela svarade inte under tiden de höll på med tårtan och hon minns inte om hon hörde signalerna från telefonen eller inte. Vid lunchen så pratade Michaela med sin make i telefonen. Karin vet inte om hon blev uppringd eller om det var Michaela som ringde upp men Michaela lät frustrerad då hon pratade med honom. Michaela förklarade för maken att hon inte kunde svara i telefonen hela tiden när han ringde eftersom hon arbetade. Karin är säker på att det var maken som ringde utifrån det hon hörde av samtalet. Hon hörde bara vad Michaela sa. Hon vet inte om det var några andra som ringde så mycket till Michaela. Det verkade som att när maken var hemma med barnen så klarade han inte av situationen och behövde vägledning eller hade ett väldigt kontrollbehov. Det verkade även som han ringde och frågade var saker låg någonstans hemma. Dessa samtal var en snackis bland de andra anställda på bageriet när inte Michaela var där. Det snackades om hur Michaela var och hur hennes make var. De var överens om att det måste vara något konstigt med den mannen.

Den som stängde bageriet på kvällarna var själv då. Det var även två andra, förutom Michaela, som brukade stänga och då hände aldrig något konstigt. När Michaela stängde hände det väldigt ofta konstiga saker. Det blev till och med så att när Michaela stängt så tänkte Karin "Undrar vad som hänt den här gången".

Karins och flera andra anställdas känsla var att Michaela var glad, duktig och trevlig men när maken kontaktade henne blev hon besvärad, osäker, stirrig och nervös. Hon kom helt enkelt i obalans vid dessa tillfällen. De anställda på bageriet hade en gemensam uppfattning om att Michaelas make var väldigt kontrollerande och att han styrde Michaela samt eventuellt slog henne. Det sista eftersom Michaela kom till jobbet flera gånger med olika skador. Karin upplevde Michaelas man som väldigt obehaglig och läskig. Man visste inte vart man hade honom. Karin minns inte hans namn men eventuellt var det Johan.

Skälet till att Michaela fick sluta var att de inte litade på henne. Det var för mycket konstiga saker som hände då hon jobbade och det var aldrig någon annan som sett något av dessa konstigheter. Karin säger att hon inte vet om det var för att få uppmärksamhet som Michaela sa att hon råkat ut för en det ena en det andra. De saker som Karin kan komma ihåg nu att det skulle ha hänt var t.ex. att en blottare hade kommit in i bageriet då Michaela jobbade. Då Karin frågade de andra som jobbade i närheten av bageriet så var det ingen som hade sett något. Michaela blev rånad och någon gång hade hon svimmat rakt upp och ned. En annan gång hade ena sonen fått en elstöt i bageriet och behövt åka till sjukhuset. Det var aldrig någon annan som sett något. Vid elstöten hade dock Michaelas make varit med.

Karin minns inte vad som sas till Michaela om anledningen till att hon inte fick jobba kvar men hon minns att Michaela blev väldigt ledsen.

Bageriet stänger kl.18.00 och den som stänger slutar kl.18.30. Mellan 18.00 och 18.30 skall det städas och fixas. Karins uppfattning är att Michaelas make och barn så gott som alltid kom till bageriet när Michaela var den som stängde. I början så blev maken och barnen insläppta av Michaela så att de var inne i bageriet medan Michaela skulle städa och fixa. Karin säger att det blev ju så att barnen røjde runt i serveringen. Det gick så långt att Karin fick säga åt Michaela att det inte var bra att de var där medan Michaela stängde eftersom det störde Michaela i arbetet samt att det äldre barnet røjde runt. Karin tror att det var efter den tillsägelsen som maken och barnen satt i bilen utanför bageriet och väntade på Michaela.

Karin minns i dag inte om hon själv upplevt detta med att Michaelas make och barn var inne i bageriet efter stängning eller om det är något som Michaela berättade alternativt annan anställd uppmärksammat Karin på. På helgerna så var all personal kvar vid stängningsdags så då kan fler ha gjort den iakttagelsen.

Michaela hade inget körkort men hon bodde på gångavstånd från jobbet. Innan anställning så tillfrågas alltid den påtänkte ang körkort. Karin kan i dag inte komma ihåg vad Michaela svarade. Karin kan inte påminna sig att hon sett Michaela köra bil eller pratat om att hon kört bil. På mornarna så började Karin och Michaela samtidigt ibland. Då såg hon själv att Michaela fick skjuts till jobbet av maken och barn. När Michaela inte var där så pratade man om detta på jobbet. De ställde sig frågan varför Michaela inte gick själv till och från jobbet.

Karin beskriver att det fanns en disk i butiken. Långt ned på den disken fanns en hylla och under den hyllan fanns tydligen en belysningsarmatur, en s.k. brödbelysning. Den belysningen var bortkopplad genom att kabeln till den var avklippt. Belysningen och urkopplingen var helt okänd för Karin innan det hände en sak. Vid ett tillfälle, Karin minns inte när, så hade Michaelas make och barn varit inne i bageriet efter stängningsdags. Det större av Michaelas barn hade enligt uppgift petat på den avklippta kabeln och fått en elstöt. Barnet hade uppenbarligen krupit under disken på något sätt. Karin minns i dag inte exakt hur detta kom till hennes kännedom. Det kan ha varit Michaela som ringde till henne eller hennes syster. Själv åkte hon inte dit då men hon minns inte om hennes syster gjorde det. Barnet skjutsades till sjukhuset i varje fall. Karin frågade efteråt hur det hade gått och Michaela hade svarat att det inte var någon fara med barnet.

Karin vet inte om det var någon ström i kabeln. Michaelas make kontaktade Karin och sa att han skulle kunna fixa problemet med armaturen och att han var i byggbranschen och kunde lite om el. Karin ville inte att denne skulle fixa problemet utan att en behörig elektriker skulle titta på det. Hon hade en bekant som var det. Denne kom och gjorde något men vad det var vet hon inte. En av anledningarna till att hon inte ville att Michaelas man skulle fixa det var för att hon upplevde honom som obehaglig och dessutom visste hon inte om han var behörig till att göra det.

En annan sak som hände var att en kväll när Michaela stängde så svimmade hon bara. Detta var något som Michaela berättade för Karin, troligtvis dagen efter det inträffat. Karin minns inga övriga detaljer kring händelsen och hon vet inte hur det gick med stängningen av bageriet. Hon minns inte heller om Michaela uppsökte sjukhus då. Detta blev också en snackis på jobbet. Man ansåg att man inte bara svimmar så där. En tanke Karin haft var att det skulle vara ett svepskäl för att maken och barnen skulle få komma in i butiken efter stängningsdags. Karin vet i dag inte om den tanken dök upp i samband med händelsen eller senare när de konstiga händelserna bara fortsatte.

Michaela berättade en annan gång, troligtvis på våren eftersom Karin minns att det var ljukt ute, att det kom in en blottare i bageriet i samband med att Michaela stängde det. Mannen hade kommit in endast iklädd en rock och inget under den. Först visste Karin inte vad hon skulle tro om detta. När hon pratat med de andra som har butiker runt om bageriet och de inte hade sett något så blev hon tveksam till att de hänt. De andra anställda ifrågasatte om det verkligen hade hänt eller om Michaela bara hittat på det. Karin vet inte hur Michaela fick ut blottaren ur butiken.

Michaela blev även utsatt för ett rån då hon stängde bageriet. Karin minns inte exakt hur det kom till hennes kännedom men det var i varje fall samma kväll men hon vet att hon hade ett telefonsamtal med Michaelas make. Det samtalet har fastnat i Karins minne eftersom hon tyckte att maken uppträdde så konstigt. Hans ton vid samtalet var inte som att han beskrev att

hans maka blivit nedslagen och utsatt för något hemskt utan mer som att hon hade varit med om något häftigt. Vid samtalet sa han något liknande – *Två killar i keps kom in och spöade skiten ur henne, slängde henne på golvet och vred om armen på henne.*

Det sas på ett sätt som en tonåring skulle beskriva att den sett ett häftigt slagsmål. Han lät inte förtvivlad och visade inga känslor vid samtalet. Karin frågade honom hur det var med Michaela men hon minns inte exakt vad han sa. Det var något om att hon var i ambulansen och att de fick se. Karin upplevde honom som känslökall och hon tycker att en normalt funtad person inte skulle ha beskrivit det som hänt en närstående på det viset. Karin upplevde samtalet som "sjukt".

Någon eller några dagar efter händelsen kom Michaela och hennes man till bageriet. Michaela hade då ett bandage på ena handen. Fler av de anställda var med då och de frågade hur det var med henne. Det Karin minns av detta möte var att det mest var maken som pratade och Michaela mest stod tyst. Det som maken pratade om var vad gärningsmännen hade gjort med Michaela, vridit om armen o.s.v. Karin upplevde detta som jättekonstigt. Efter det så frågade hon sig ännu mer om rånet verkligen hade hänt. Maken ville även att det skulle skrivas några papper, ev. någon försäkringsanmälan. Det var han som drev på och skulle närvara då detta skrevs. Den delen tog Jenny hand om så Karin känner inte till detaljerna.

Vid det mötet sades det ingenting om att Michaelas handväska, kamera och någon fin tröja hade försvunnit i samband med rånet. Det fick Karin reda på då det kom en anmälningsskopia till henne och den kom långt senare. Michaela hade hunnit jobba något eller några pass eller t.o.m. slutat sin anställning då anmälningsskopian kom till Karin och Jenny. De blev chockade då de läste den eftersom det här med väskan och de andra sakerna inte kommit fram tidigare och Michaela inte sagt något om det. Det enda som de kände till om rånbytet var att det var dagskassan från kassapparaten som försvunnit. Karin tror att det kan ha rört sig om 3-4000 kronor.

Karin och de andra på bageriet tyckte att det var konstigt att rånarna inte tagit pengarna i kassaskåpet. Karin vet inte hur mycket pengar det låg där men hon är nästan säker på att det var mer än det som låg i kassapparaten. Kassaskåpet är försett med ett kodlås och Michaela hade koden till det. Kassaskåpet står på kontoret som ligger i en annan del av bageriet som är ganska stort, ca 170 kvadratmeter. Går man åt ena hållet från butiksdelen så kommer man till kontoret. Går man åt andra hållet så kommer man till klädsåpen där personalen förvarar sina privata saker.

När Karin och de andra fick reda på att Michaelas handväska skulle ha försvunnit i samband med rånet så var det ingen som trodde på det. Klädsåpen ligger i en annan del av lokalerna. Karin vet i och för sig inte vart Michaela skulle ha förvarat sin väska vid rånet. Det var inte ens vanligt att Michaela hade en handväska med sig till jobbet. Oftast hade hon bara en jacka och sin mobiltelefon. De gånger Michaela haft en väska med sig så vet inte Karin vart Michaela förvarade den under arbetsdagen. Personalen är tillsagda att personliga tillhörigheter skall förvaras i klädsåpen. Karin har aldrig sett att Michaela förvarade sin väska på kontoret som en del andra gjorde för att ha den närmre till hands.

En tid efter rånet så kom det in kunder och sa att de inte hade sett något fast de hade varit där i närheten vid tidpunkten för rånet. Ingen av personalen trodde att rånet hade ägt rum.

Karin berättar att de frågade Michaela om denne verkligen skulle jobba efter rånet. Michaela svarade att det inte var några problem. Karin är nästan säker på att Michaela jobbade som vanligt på lördagen efter rånet. De anställda reagerade på att Michaela då var oskadd och verkade helt oberörd. Michaela sa inte så mycket om händelsen vilket fick de att tvivla ännu mer på att det över huvud taget hade inträffat.

I efterhand har Pernilla (tidigare anställd, F.L,s anteckning)alternativt Frida (bekant med Karin och kompis med Pernilla, F.L,s anteckning) berättat för Karin att när Michaela jobbade på Krusenbergs herrgård så skall hon ha sagt att hon blivit tvingad att gå till jobbet efter rånet. Karin berättar att även Ingela Lindgren, tidigare vaktmästare på Krusenbergs herrgård, har berättat att det var konstigheter kring Michaela då hon jobbade där.

Karin berättar att det försvunnit pengar vid ett annat tillfälle men att det inte anmälts till polisen. I tid var det före rånet. Karin berättar att de räknade kassan en gång i veckan. Dagskassan, som förvarades i plastpåsar, lades in i kassaskåpet varje dag vid stängningen och därför hade fler anställda tillgång till kassaskåpskoden. Det har aldrig försvunnit pengar vid något tillfälle innan detta. Det var sex personer som hade tillgång till koden och det var förutom Karin och Jenny, Michaela, Pernilla, Jeanette samt Julia. Det var alltid Karin eller Jenny som räknade kassan. Vid ett sådant tillfälle så saknades en dagskassa. De vände upp och ned på kontoret i omgångar för att hitta den men utan framgång. De pratade med personalen men fick inga "vibbar" på någon. Karin tror att det kan ha varit mellan 4000 och 6000 kronor i den försvunna kassan. Någon polisanmälan gjordes aldrig för det fanns inget bevis mot någon speciell. Hon minns inte om de misstänkte Michaela speciellt. Det kan ha varit alldeles i början av Michaelas anställning. Ju längre tid som gick ju mer misstänkte Karin att det var Michaela som tagit kassan. Detta utifrån allt som e.u. hände med Michaela.

Karin tillfrågas om hon iakttagit några skador på Michaela då hon jobbade där. Hon berättar att en dag sa Michaela att hon hade ramlat ned för trappan i radhuset. Eventuellt så var Michaela hemma från jobbet någon dag i samband med detta. Karin minns inte om Michaela varit på sjukhus i samband med händelsen. Hon minns inte heller om Michaela berättade detta över telefon eller då hon kom till jobbet efteråt. Karin såg inga skador på Michaela men denne sa att hon hade ont. Vart Michaela hade ont minns inte Karin.

Vid ett annat tillfälle så kom Michaela till jobbet med ett lindat finger och sa att hon hade klämt sig i ett fönster.

Karin har för sig att det var fler tillfällen men hon minns inga detaljer nu. Hon vet att hon tänkte "Vad har hänt nu då"? Hon undrade om det var Michaelas man som slog henne. Det var inte bara hon som tänkte så. Det var en snackis på jobbet.

Karin säger att Michaela hade "klippkort" på sjukhuset. Var det inte hon själv som råkat ut för något så var det ungarna. Hon minns inte vad Michaela berättade om dessa besök. Det kändes som Michaela jämt var på sjukhuset. Även det var en snackis på jobbet.

På fråga om Michaelas relation till barnen så säger Karin att Michaela verkade vara väldigt mån om dem. Hon bakade och grejade med dem, ordnade kalas o.s.v. Michaela verkade intresserad av inredning, utseende och att det skulle vara fint. Barnen skulle ha fina märkeskläder och eventuellt gällde det även Michaela. Hon sa även att hon ville ha flera barn.

Karin vet inget speciellt om Michaelas relation till övriga anhöriga. Hon vet att modern och dennes mor bodde i Stockholm och att de ofta åkte dit. Karin minns inte att Michaela nämnde sin pappa. Hon vet inte om Michaela hade särskilt starka band till någon men hon pratade om sin mamma och mormor.

Karin har inget minne av att Michaela berättat något om missfall, aborter eller andra graviditeter. Hon minns inte heller att Michaela berättat något om tidigare trauman.

Karin vet att en tidigare anställd, Pernilla, berättat saker för Karin om Michaela. De jobbade samtidigt på Knivsta bageri samt även Krusenbergs herrgård. Det var något om försäkringar och att Pernilla upplevde det som skumt.

Uppläst och godkänt i utskriven form.



Förhör

 Signerat av
 Annelie Ededahl

 Signerat datum
 2015-08-06 12:44

 Diarienum
 5000-K824515-15

 Enhet
 Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Hörd person		Personnummer
Liljeberg, Emelie		
Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Nej	
Tolk	Språk	

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret		
Mt mordförsök		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvare/ombud önskas	Försvare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Annelie Ededahl	2015-07-24	10:56	12:40
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Polishuset i Uppsala	RB 23:6	Konceptförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av		
	A.E		

Berättelse

Emelie kompis med Mikaela. De har känt varandra sedan 2008. Då var de i samma mammagrupp med äldsta barnen och gick på samma öppna förskola. De umgicks mycket då. Sedan hade Mikaela det ganska struligt hemma och bodde hemma hos Emelie och hennes man under 2-3 veckor. Det var struligt med hennes mamma och Mikaela hade en jobbig situation. När hennes mamma puttade ned henne från trappan tyckte Emelie inte att hon kunde vara där med Leon. Flera gånger när de bestämt att de skulle ses kom hon inte för hon bråkade med sin mamma. Emelie såg att Mikaela inte mådde bra. Emelie har aldrig träffat Mikaelas pappa. Hon vet att det var ansträngt och han fanns inte med i bilden. Mammans man Christer har varit en stabil person för henne. Emelie har förstått det som att Mikaela varit utsatt för övergrepp eller misshandel av pappan. Hon vet inte något mer om det utan det kom fram och Emelie pratade med en person i föräldragruppen som hjälpte Mikaela med boende och en kuratorkontakt. Hon var ledsen i relation till mamman, men även i relationen med Leons pappa som ville vara med i viss sd. Emelie blev lite som en trygghet för Leon. Det blev påfrestande när de bodde ihop och bröt kontakten ett tag.

Emelie pratade lite med Mikaelas mormor under tiden de bodde hos henne. Mormodern hjälpte dem handla en gång. Emelie kände att hon kunde ringa henne och prata med henne om det var något. Emelie pratade med mormor vid ett tillfälle när kände att de inte fixade det. Mikaela hade berättat att hon hade fått ett barn innan Leon som hette Nova. Det barnet hade inte klarat sig. Då sade hennes mormor att så var inte fallet. Hon hade genomgått en abort och det var inget barn. Emelie sade till Mikaela att hon fått höra att detta och att hon inte orkade mer. De bröt sedan kontakten ett tag och det berodde på det hon sagt om barnet och att det var en påfrestning att bo ihop.

Emelie upplevde det som att Mikaela var stabil när hon fick en bostad. Det var inget konstigt i relationen med Leon. Han var en ledsen när han skulle sova. Men inget konstigt. Mikaela

var alltid lugn. Emelie såg ibland att hon inte orkade. Leon var strax över ett när de flyttade in hos dem. Hon hade ingen man att lämna över till. Emelie var den som avlastade henne.

Mikaela blev sedan tillsammans med Jonas och gravid med Charlie och i samma veva som Emelie gravid. Då började prata med varandra igen. De var inte jättetajta. De var de enda som var i samma situation. Med det menar hon att de var gravida unga föräldrar i samma situation. De hittade tillbaka till varandra och de andra barnen var jättetajta. De umgicks mycket för att barnen frågade efter varandra.

När de började umgås igen var hon gravid och Mikaela och Jonas bodde tillsammans. De bodde i Bromma. De var där en gång på middag. Båda var gravida under den tiden. I februari när Leon fyllde tre var det kalas och innan köpt en radhus i Knivsta. Sedan flyttade de till Knivsta.

Efter flytt pratat väldigt mycket per telefon. De sågs inte så mycket för ingen hade körkort. De hade god kontakt. Emelie blev gudmor till Charlie. Mikaela och Jonas hjälpte till med Emelies dotter när hon fått ett till barn.

Emelie hade till en början ganska mycket problem med Jonas. Hon upplevde det som att han snabbt blev arg och blev väldigt arg. Hon hade ett långt samtal med Mikaela om Jonas och om att han inte agerade rätt. Hon sade att om han inte är snäll måste hon berätta. Hon var orolig för sättet han var på. Emelie har inte sett honom göra illa henne utan att han bruser upp. Hon har alltid försvarat honom. Jonas har vuxit mycket i Emelies ögon och är nu en nära vän. Det som Emelie tänkt är att Leon har en annan pappa. När Charlie kom hamnade Leon lite utanför. Inget hon tog upp och hon har aldrig sett att Leon skulle må dåligt. Leon har kallat Jonas för pappa. Mikaela är otroligt kärleksfull och lever för sina barn. Hon vill alltid att de ska ha det bästa. Emelie och Mikaela har haft barnen som gemensam punkt. Hon har aldrig varit rädd för att de ska fara illa hos Mikaela.

Sedan kom Collin. Under en tid försökte Mikaela och Jonas att bli gravida och det inte gick. Hon ville verkligen bli gravid. Hon hade mycket sammadragningar från början. Det var nog ganska jobbigt för Mikaela och oro att han skulle komma för tidigt. Hon var med i bilrock innan graviditen och hon hade ont i ryggen efter det som gjorde att det blev jobbigt. När Collin kom var Emelie inte i Sverige så de hade bara telefonkontakt. Hon förstod det först som de blev inlagda för sammadragningar och blödningar och att det blev ett akut kejsarsnitt. När Emelie kom hem åkte hon och hälsade på neonatal i Uppsala. Mikaela fick berätta förloppet. Emelie vet inte varför han kom tidigt. Mikaela mådde bra. Hon var väldigt trött. Hon gick runt med honom på sig hela tiden och de gjorde allting själva. Hon vet inte hur länge de låg där. När Collin kom hem hade han med sond som hon lärt sig sätta själv. Emelie har för sig att han är lite av en mirakelbebis. Det var inga konsekvenser som man kan tänka sig för tidigt födda får. När de kom hem mådde han bra. De var på henne mycket om vikten. Men han var en nöjd bebis.

När de kom hem var Emelie och hälsade på någon gång. Hon vet att Mikaela började studera undersköterska på distans. Hon minns att frågade om hon skulle göra det nu. Emelie tyckte att det verkade vara lite för mycket för henne. Hon verkade inte stressad just då. Mikaela hade barnen och Jonas jobbade. Hon har varit ganska mycket själv som Emelie förstått det. I november och december åkte Jonas och jagade och det kom även en liten hund som hon tog hand om. Hon vet att Mikaela uttryckte att det var jobbigt att han var borta så mycket. Hon tog upp det med Jonas som sade att det bara var januari ut.

Mikaela ringde någon gång i maj och sade att Collin kräkts blod och att de åkt in till akuten. De hade legat kvar på observation, men inget var konstigt sedan. Han hade lite låga blodvärden. De hittade ingen blödning. De fick åka hem och någon dag senare ringde hon och sade att de var tillbaka för Collin krampat. Han hade krampat i bilen, kräkts, blivit helt stel och ögonen hade rullat bakåt. Som Emelie förstod det hade de stannat kvar. Hon minns inte att de åkt hem emellan. Under tiden har de haft sms kontakt och pratat mycket i telefon. Mikaela har frågat om Emelie om hon vet vad det är för prov och frågor kring olika undersökningar. Emelie har sagt att om Mikaela vill att hon ska komma så kommer hon. Hon vet att Jonas föräldrar är väldigt engagerad och hon ville inte tränga sig på. Hon upplevde Mikaela som ledsen, orolig och frustrerad för att de inte hittade något som var knasigt. Det var mycket prover och frågor som hon tror sig fått för att hon läser till sjuksköteska och jobbar på Södersjukhusets barnakut.

Den 25 var Emelie på väg hem från Gävle. De bestämde innan att hon skulle komma förbi sjukhuset och hälsa på. Emelie hörde av sig när hon åkte från Gävle. Sedan hörde Mikaela av sig och frågade vart hon var någonstans. Emelie skrev när hon kom fram att hon är på sjukhuset och att hon skulle hitta till dem. Mikaela skrev att de kan komma ned och möta henne vid hissarna. Emelie skrev att hon var i en korridor vid dem och att hon kommer strax. Emelie visste inte vilket rum. När hon kom till avdelningen gick det ett larm. Personal sprang in på ett rum och hon såg Mikaela på rummet. Hon valde att inte gå in förrän det lugnat sig. När hon stod där kom Jonas precis tillbaka för han hade gått ned för att möta henne. Jonas gick in först. När det lugnat sig var en sköterska kvar. Det var Collin, Jonas, Emelie och Mikaela. Collin hamnade hos Jonas och Mikaela låste in sig på toa. Emelie knackade på och frågade om hon fick komma in. Men det fick hon inte. Mikaela kom ut och de pratade. Hon var ganska blek och Emelie kramade om henne. Collin var lite slö. Mikaela kommenterade till Jonas att han skulle hålla Collins huvud bättre. Jonas sade "Då kan väl du ta honom om du gör det bättre". Då blev hon ledsen. Hon blev ganska liten och backade. Emelie tänker att de var pressade. Emelie propsade på att de skulle gå iväg och prata. Mikaela är den som alltid ska vara med sina barn när de är dåliga. De gick och fikade på akademiska. Mikaela pratade lite om Collin. Hon sade att han börjat krampa. Hon berättade inte mer om det. Hon sade att det går längre tid att komma tillbaka nu än vad det gjorde i början. Mikaela var ledsen till en början. I hissen ned pratade de om att Jonas blir så. Emelie tolkar det som att han blir så när han blir rädd. Att Mikaela tagit mycket ansvar och att det var viktigt att Jonas var där. De pratade lite om personalen. Mikaela sade att de flesta var jättegulliga och att hon hade en relation till dem och att de verkade frustrerade över att inte hittade något fel. Hon sade att det är väldigt typiskt att när han har EEG så kommer inga kramper. Emelie har ingen uppfattning om hur många anfall Collin fått. Mikaela har sagt att han blir helt blå och slö efter.

Emelie vet att de fick åka hem på permisson med utrustning. Jonas har berättat att det var ett anfall hos hennes mormor. Jonas berättade att Mikaela ropade från toa. Jonas kom in och Mikaela stod med byxorna nere. Hon sprang ut för att hämta något i bilen.

Emelie vet att det finns ett anfall där man fick intubera Collin. Mikaela sade att nu är det inställt på att om hon trycker på knappen så kommer all personal. Den gången pratade hon med Jonas om att Collin gått ned till 15 i puls och det tog hela helgen för honom att komma tillbaka. Emelie tror att han förstod att det var allvarligt. Mikaela berättade att det kommit in en läkare som sagt att de måste förstå att de har ett allvarligt sjukt barn. Det berättade hon per telefon den 30 juni. Då var Mikaela lugn när de pratade. Hon var frustrerad på Jonas. Han ville vara intim vilket hon inte ville.

De pratade någon dag efter. Emelie upplevde Mikaela som uppgiven. Varför de inte hittade något. Emelie säger att hon känner henne väl och har följt henne under den här tiden. Hon kändes blank. Emelie reagerade på det och sade det till sin man. Hon har inte upplevt henne

så tidigare. Mikaela frågade hur många sådana här anfall han orkar med tills han inte finns kvar. Emelie sade att det får hon fråga doktor om. Hon sade att hon gjort det men de har sagt att de inte kan vara. Hon var rädd för att åka hem. Hon ville inte åka hem. Hon oroade sig för att han skulle få ett anfall hemma och hon skulle få lov att ringa ambulans. Hon har tidigare pratat om en rädsla för att de ska skriva ut dem. Att det var långt till Akademiska. Emelie sade att de fanns där för dem. Det var sista gången som de pratade.

På frågan om Mikaela pratat om kameraövervakning säger Emelie att hon skrivit om det i sms. Emelie har aldrig varit med om att man gör det. Hon reagerade lite på det. Emelie pratade med henne och hon sade att de får vara i deras säng eller hans säng. Om de ska gå på toa ska de säga till personal. Emelie fick ingen känsla för vad Mikaela tyckte om det. Hon upplevde henne som frustrerande över att de fick vara på två olika ställen. Det var frustrerande även för Collin. De motiverade kameraövervakningen med att de ville se hur anfallen började.

Emelie säger att hon funderat jättemycket. Den friska Mikaela som hon känner skulle inte göra såhär. Det enda är att hon upplevt Mikaela som frustrerad när det gäller hemsituationen med Jonas borta mycket, hunden och sedan att man inte hittat något på Collin.

Emelie upplever Mikaela som en stabil människa. Hon är väldigt kreativ. Hon är jättegullig. Emelie har förstått det som att Collin mär bra nu. Att han går ner i puls nätterna, men inget annat.

Uppläst och godkänt



Förhör

 Signerat av
Peter Janeflo

 Signerat datum
 2015-10-29 12:09

 Diarienum
 5000-K824515-15

 Enhet
 Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Hörd person Liljeberg, Emelie			Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Ja	Sätt Körkort	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk			Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret Hörs om sina iakttagelser och uppfattningar om Michaela Norelius.		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttaga)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare Peter Janeflo	Förhørsdatum 2015-10-29	Förhör påbörjat 09:42	Förhör avslutat 12:07
Förhørsplats	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt	
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Emelie berättar att hon tänker på Michaela och hennes familj varje dag. Hon har inte tänkt så mycket på själva förhöret förutom att hon funderade efteråt på om det hon sagt skulle vara bra för Michaela eller inte.

Emelie vill Michaela bara väl men hon kommer att svara så sanningsenligt som hon kan på polisens frågor.

Emelie är gudmor åt Charlie, Michelas mitten barn, Emelies man, Timothy, är gudfar åt Collin.

Emelie har följt ärendet genom media. Hon har också ringt till Berit, Michaelas mormor, vid två tillfällen. Detta för att höra sig för hur det var med Michaela och med hennes barn. Berit berättade att hon och Jeanette hade fått hälsa på Michaela. Hon berättade också att Leon och Charlie hade fått hälsa på sin mamma. Berit berättade att Michaela hade gått ned i vikt, att hon var jättesmal.

Emelie har haft kontakt med Jonas efter det att Michaela hamnade hos polisen.

Emelie tar fram sin telefon för att kontrollera när detta var.

Hon kan konstatera att Jonas SMS:ade henne, sista gången, den 20/8. .

Det började med att Jonas ringde till Emelie vid ett tillfälle den 6/8, på kvällen. Jonas berättade att Michaela hade fått åka till sjukhus men nu var tillbaka hos polisen. Jonas sa att detta berodde på att Michaela hade fått ett missfall under tiden hon suttit i häktet. Emelie visste inte om att Michaela var gravid det hade inte Michaela sagt någonting om. Jonas berättade att det fanns två tillfällen då hon skulle kunnat blivit gravid och att hon i det ena fallet skulle ha varit i vecka 16. Emelie är inte helt säker på att det var just vecka 16 men det är så hon minns det nu. Jonas sa också att han trodde att Ditte visste att Michaela

misstänkte att hon var gravid.

Jonas avkrävde Emelie ett löfte om att inte berätta detta för någon. Emelie frågade om hon i alla fall fick berätta detta för sin man men det sa Jonas att hon inte fick. Emelie mådde väldigt dåligt av detta och bröt i princip ihop, hon grät väldigt mycket. Hennes man blev orolig och frågade vad Jonas hade sagt till henne. Emelie sa då att hon inte fick säga det som Jonas sagt till henne till någon.

Emelies man ringde till Jonas flera gånger, dagen därpå, och Jonas svarade först när Timothy ringde från dolt nummer. Jonas blev arg på Timothy, han skrek åt honom och sa åt honom att dra åt helvete. Emelie fick ett SMS från Jonas den 7/8 där han skrev "Du får prata med din man han blev förbannad på mej".

Emelie svarade att hon inte sagt något om det Jonas berättade.

Efter detta så hörde Emelie inte något ifrån Jonas förrän den 20/8. Då skrev han "Jeanette sa att Berit sagt att Annelie på polisen sagt att du har berättat att mickis varit gravid med en flicka stämmer det? Och hur vet du det? Jag ska på förhör igen på måndag"

En sak som var väldigt konstig med det SMS:et var att det skickades från Michaelas nummer, det nummer som Michaela tidigare har skickat SMS till Emelie ifrån.

Emelie trodde först, när hon såg SMS:et att Michaela måste ha blivit frisläppt.

När hon läst SMS:et och tänkt efter så mindes hon vad Jonas berättade för henne i telefonsamtalet den 6/8. Jonas sa då att polisen hade tagit Michelas telefon när de grep henne. Telefonen var skriven på Jonas och han anmälde den stulen. Han fick sedan ut ett nytt SIM kort med samma nummer från sin operatör.

Emelie tillfrågas om hon har några tankar kring hur Jonas kunde agera på det viset.

Emelie berättar att hon upplever Jonas som desperat, av förklarliga skäl. Jonas fru, den han älskar, den som är mor till hans barn sitter häktad. Emelie uppfattar att Jonas tror att både polis och landstinget är emot honom och Michaela.

Emelie har efter det bara skickat ett SMS till Jonas. Det var den 25/9. Hon skrev då att hon och hennes familj tänkte på dem.

Efter detta så har ingen kontakt tagits mellan Emelie och Jonas.

De SMS som skrivits i förhörstexten med citattecken har lästs av av förhørsledare från Emelies telefon.

Emelie ombeds utveckla det hon vet om händelsen när Michaela blev knuffad från någon trappa av sin mamma.

Michaela blev ensamstående med Leon, Emelie tror inte att Michaela och Leons pappa var ihop riktigt. Michaela bodde i alla fall hemma hos sin mamma och styvpappa med Leon. Michaela har en lillasyster som också bodde där. Systemen heter Natalie och styvpappan heter Christer.

Händelsen skedde 2008 eller 2009. Emelie och Michaela hade gjort upp om att träffas inne i Stockholm. Michaela ställde in med kort varsel. Emelie vet inte om hon träffade Michaela senare eller om de talades vid över telefon. Michaela berättade i alla fall att anledningen till att hon ställde in med kort varsel var att Michaelas mamma hade puttat henne ned för trappan. Emelie tillfrågas om hon vet vad det var för trappa. Emelie berättar att det i det aktuella huset bara fanns en trappa och den var inomhus mellan husets två våningar. Michaela sa inte något om några skador. Emelie sa något om att så skall man inte bli behandlad. De pratade sedan inte något mer om den händelsen.

Michaela måste inte bra av att bo hemma. Trapphändelsen var definitivt en händelse som gjorde att Emelie och hennes man kände att de behövde hjälpa Michaela och Leon. Michaela och Leon flyttade in hos Emelie och Timothy. De bodde då i en trea i Hammarbyhöjden.

Michaela har i något sammanhang berättat för Emelie att hon har fått en liten flicka som hon har döpt till Nova. Med vem vet inte Emelie. Kanske kan en klasskompis ha varit fadern men Emelie minns inte säkert. Michaela sa att Nova levde några veckor men sedan inte klarade sig. Hur det kom sig att Nova inte klarade sig vet inte Emelie. Michaela har inte berättat något mer än så om Nova.

För Emelie blev detta en förklaring till att Michaela mådde dåligt.

Emelie tyckte jättesynd om Michaela.

Michaela har inte berättat om några sjukdomar som hon haft för Emelie.

Emelie berättade senare för Michaelas mormor, Berit, om att Michaela hade berättat om Nova. Emelie utgick från att Berit kände till händelsen.

Berit säger då till Emelie att detta inte har hänt. Berit säger att Michaela har fått ett missfall vid ett tillfälle.

När Emelie fick veta detta så ramlade hennes värld. Hon ville tro på Michaela men så säger Berit något helt annat. Emelie kände sig jätteklugen och detta ledde till att hon tog avstånd från Michaela.

Emelie tillfrågas om Michaela har berättat något om hennes biologiska pappa.

Michaela har berättat att hennes biologiska pappa har gjort sig skyldig till sexuella övergrepp mot henne. Emelie har läst lite mellan raderna. Om hon tänker efter så Michaela sagt något i stil med "min pappa har gjort saker som man inte får göra med barn".

Detta har inte diskuterats något mer.

Emelie ombeds att berätta lite om Jonas humör.

Emelie tycker att Jonas kan tända till på ett sätt som Emelie inte sett hos någon annan. Hon har inte sett någon annan bli så arg. Hon reagerade mest när de började umgås.

Jonas blev, vid något tillfälle när Emelie och hennes man var och hälsade på, så arg att han gick in i ett annat rum, och åt där. Det blev naturligtvis jättekonstig stämning.

Emelie tycker att Jonas kan bli väldigt arg för småsaker. Vid det tillfället som han gick till ett annat rum så tror Emelie att Jonas blev arg för att Michaela skalade räkorna fel eller något liknande. Emelie upplever Jonas som dominant, han är påläst och kan rätt mycket.

I början var Emelie skeptisk till Jonas just för att han var dominant och blev arg lätt.

Emelie upplever att Jonas växte i hennes ögon när han blev pappa till Charlie.

Han mognade men har kort stubin.

Vad gäller Michaelas skolgång så vet Emelie att Michaela inte läste klart gymnasiet men att hon läste in detta sedan.

När Michaela fick Collin, förmodligen under hösten/vintern 2014 så berättade Michaela att hon skulle läsa till undersköterska på distans.

Emelie pluggar själv till sjuksköterska och det kan ha varit hon inspirerade henne till detta men det är inget som Michaela sagt själv.

Vad gäller olyckor så har Michaela berättat för Emelie att hon krockat med bilen. Emelie minns att Michaela en gång kom med sin ena hand i gips. Emelie upplevde att Michaela försökte dölja detta för henne. Det kan ha varit 20011. Jonas och Michaela bodde i Nockeby.

Emelie tillfrågas om Michaela berättat att hon varit utsatt för brott.

Michaela blev rånad vid Gullmarsplan när hon och Leon skulle åka från Emeelie. Hon blev rånad på sin bussremsa. Michaela berättade om detta först någon eller några dagar senare. Michaela jobbade på ett bageri eller café i Knivsta. Där blev hon utsatt för ett rån. Polisen kom och Jonas kom till platsen. Emelie vet inte mer om detta.

Vad gäller sjukhusvistelsen så vet Emelie att det som varit värst har varit ovissheten. Att läkarna inte hittat något fel fast Collin har fortsatt att få kramper.

Emelie ombeds att berätta om sitt besök på sjukhuset den 20 maj. Emelie säger att det var den 25 maj, hon vet det för att det är hennes bröllopsdag.

Måndagen den 25 maj så hade Emelie varit i Gävle på examination. På väg hem så skulle hon stanna och hälsa på.

Emelie åkte bil. Hon parkerade den och försökte sedan att hitta rätt. Hon messade till Michaela att hon var på väg. Michaela messade tillbaka och frågade var hon var. Emelie svarade att hon var i någon gång, lite senare att hon var på avdelningen.

Emelie tillfrågas om hon trodde att någon skulle möta henne. Emelie trodde inte det.

Michaela skickade ett SMS där hon skrev "vi kan möta dit nere vid entrén, hör bara av dej."

Detta måste ha skickats när Emelie var i bunkern för det kom inte fram.

Emelie skickar "Jag är på sjukhuset nu, ska bara hitta rätt" Michaela svarar "Var är du då?"

Emelie skrev "I nån gång på väg toll er" och därefter "Nu är jag på din avd!!".

Michaela hade någon dag innan förklarat för Emelie hur det fungerade på sjukhuset. De hade en knapp som sköterskorna skulle trycka in när de var på rummet. Om man, när knappen var intryckt, tryckte igen så gick stora larmet och alla kom rusande.

Precis när Emelie kommer in på avdelningen så gick stora larmet och Emelie avvaktade.

Emelie ser att personalen springer in på Michaela och Collins rum.

Emelie avvaktar utanför rummet. När hon står där kommer Jonas. Då berättar Emelie att det larmas hos Collin. Jonas säger då "Fan jag sa ju att hon skulle gå ner och möta dej".

Jonas går in på rummet.

När det har lugnat ned sig lite och det är en eller två sköterskor kvar på rummet så går Emelie in.

Michaela går då in på toaletten och låste om sig. Emelie vet inte om Michaela ens såg att hon var där.

Emelie knackar på och säger "släpp in mej, jag vill hjälpa dej" eller något liknande. Michaela öppnar inte. Michaela kommer ut efter några minuter.

Michaela är ledsen. Collin sitter hos Jonas och är jättetrött.

Emelie tänkte inte något på hur Jonas var eller reagerade. Jonas blir i stressade situationer väldigt lugn.

Emelie utgick ifrån att Collin hade fått ett krampanfall och de pratade inte om vad som hänt.

Emelie tillfrågas om hon har något minne av att Michaela diskuterat med henne om hur många anfall Collin skulle orka med.

Emelie minns detta. De pratade med varandra i telefon. Emelie minns att Michaela var ute och körde bil, hon hade ngt annat barn i bilen och skulle köpa sushi. Emelie är inte helt säker men Michaela var i alla fall inte med Collin vid detta tillfälle.

Michaela kändes trött och uppgiven.

Michaela frågar Emelie "hur många såna här anfall tror du att Collin klarar innan han dör."

Emelie svarade att hon inte kunde svara på det. Hon säger sedan att de får lita på vad sjukhuset kan.

Inte i detta sammanhang men tidigare så har Michaela sagt att det hade diskuterats om att de skulle få åka hem på permission men att Michaela inte vågade detta på grund av att hon inte

var säker på att hon skulle kunna få igång honom om han fick ett anfall.

Emelie tillfrågas om hon har någon uppfattning om hur Michaela upplevde det att vara på sjukhuset. Emelie fick uppfattningen att Michaela kände sig trygg när hon var på sjukhuset. Samtidigt var hon ju uppgiven eftersom de inte kunde hitta någonting.

Emelie tillfrågas om vad hon menade med uttrycket "den friska Michaela skulle inte göra så här". Detta var något som hon sa i det förra förhöret och hon känner det blev lite fel. Det hon menar är, den Michaela som Emelie känner, skulle aldrig kunna skada sina barn. Hon lever för sina barn. Om hon skadat Collin så då är hon inte vid sina sinnens fulla bruk.

Emelie tillfrågas om hon vet hur Collin mår just nu. Emelie har pratat med Berit och frågat hur Collin mår. Senast så pratade Emelie med Berit den 16/10. Berit sa då att Collin mådde bra, att de hade varit barnvakt och att Collin kryper efter henne när hon går någonstans.

Emelie tillfrågas om hon har hört Michaela berätta om att någon i hennes omgivning har dött. Emelie har inte hört Michaela prata om något sådant.

Förhöret slut 12.07

Genomläst från skärm och godkänt.



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Svanfeldt, David Erik Johan

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Kompis med Jonas och Michaela

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Grov misshandel och försök till mord

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Försvare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Christina Eklund

Förhørsdatum

2015-11-16

Förhör påbörjat

09:30

Förhör avslutat

10:00

Förhørsplats

Polishuset Uppsala

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Telefonförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

David uppger att detta hände i slutet av september, början av oktober. David vet att det var runt den tiden man får sätta på vinterdäck för han fick punktering på sommardäcket. David fick punktering på E4:an vid knivsta avfarten ungefär. Jonas kom dit tillsammans med Colin för att hämta David. Först svängde de in på statoil vid Knivsta avfarten för att se om dom hade saker de kunde laga punkteringen med men det hade dom inte så de fortsatte mot Uppsala på E4:an.

När de körde på E4:an reagerade Jonas och ropade på Colin. Colin satt i sin bilbarnstol bakom David. David satt på passagerar sidan i fram. Mitt emot Colin i bak satt det en spegel så att Jonas kunde se Colin. Eftersom Jonas körde knäppt David av sig bältet och vände sig bak till Colin. David ropade på Colin och ruskade honom. David uppger att Colin var tom i blicken, David fick ingen kontakt med Colin fast han ropade hans namn flera gånger, David fick ingen respons från Colin. Colin var inte kontaktbar. David fortsatte att ruska på Colin och då kom han tillbaka igen efter en kortare stund. David uppger att Colin var blek i ansiktet när detta inträffade.

De fortsatte åka mot Davids jobb dit de skulle från början. När de kom fram var Colin tillbaka igen, då var Colin som vanligt igen. Eftersom Colin återhämtade sig och incidenten var kortvarig åkte de inte till sjukhus med Colin.

Under denna incident, hur var det med Colins andning?

David uppger att det är svårt att svara på. Detta hände i en bil och David fick lite panik av situationen. Colin var okontaktbar, han fick ingen respons från Colin när han försökte få kontakt och Colin var blek det är det David kan säga. När David ruskat Colin kom han tillbaka igen. Det var ett kort förlopp.

Har du varit med vid fler incidenter?

David säger nej. David uppger att han och Ditte försöker vara ett stöd för Jonas i den här situationen och de träffar Jonas från och till kanske 1 gång varannan vecka ungefär. David uppger att han var med Jonas vid ett tillfälle på Karolinska när Jonas skulle träffa Ronny för second opinion. David uppger att han följde med Jonas som stöd och som ett extra öra. David uppger att han har en dotter med särskilda behov och som har kramper och epilepsi. David har stor erfarenhet av sjukhus och läkare och tänkte att han kunde vara ett stöd för Jonas. David kände att det var viktigt att Jonas fick möjlighet att beskriva Colins sjukdomsbild och förlopp. David uppger att när de var på mötet tog Ronny fram en mapp där Akademiska sjukhusets utredning fanns tillsammans med deras ståndpunkt i ärendet. David tyckte det kändes märkligt om det skulle vara en second opinion att akademiska skickade sin utredning som är färgad av deras åsikt i frågan. Kontentan av mötet blev fortsättnings följer. David uppger att han tror att detta möte var runt den 22 september, före detta med incidenten i bilen.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Svanfeldt, Ditte

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Körkort

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Vän till misstänkt

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Mordförsök

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Christina Eklund

Förhørsdatum

2015-08-19

Förhör påbörjat

09:00

Förhör avslutat

10:30

Förhørsplats

Polishuset Uppsala

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Michaela kommer i förhöret att benämnas som M.

Ditte och M har känt varandra ca 1 ½ år, de träffades genom Instagram. M kommenterade någon bild på Dittes instagram och de började prata och bestämde att de skulle träffas. Dittes instagram är en öppen sida, man behöver inte få sitt följande godkänt av Ditte utan alla kan följa Ditte. M berättade att hon käände igen Ditte för M hade sett Ditte, David och Della på Ica när Della var liten och M hade reagerat på att Della var så liten. Då syntes inte funktionshindret hos Della. Ditte säger att på sitt instagram konto skriver hon mycket om sitt och Davids liv med bilder och där ingår Della och hennes handikapp. Colin är född för tidigt och det är även Dittes dotter så de hade detta gemensamt. Första gången träffades de med alla barnen och fikade på ett cafe i Knivsta. Efter det hade de sms kontakt. Ditte uppger att de redan då började umgås väldigt mycket för båda var hemma med barn. M söner Leon och Charlie går på skola och dagis precis bredvid Dittes radhus så det blev så att efter lämning kom M över till Ditte.

Ditte uppger att hon vet att M och Jonas åkte in med Colin första gången för att Colin kräktes blod, detta var i Maj samtidigt låg Ditte och hennes man David inne med sin dotter Della på akuten, 95E på grund av lunginflammation. Della hade ett virus när hon bodde i Dittes mage och hon har en cp skada, multifunktionshinder, epilepsi, spasticitet. Multifunktionshindret gör att Della är sen i utvecklingen, hon kan inte gå, inte prata. Hennes funktionshinder gör att det är svårt för henne att få upp slem så hon får ofta lunginflammationer. Detta medför att Ditte är ofta på sjukhus med Della. Varannan vecka bor Della på ett korttidsboende. Della har assistenter dygnet runt och vissa tider har hon dubbelassistans.

När M åkte in med Colin i maj för han kräktes blod så kom de fram till att han hade B12 brist. De fick sen åka hem men åkte tillbaka för att Colin fått någon typ av skakning vad Ditte vet eller så var det för att han blödde näsblod Ditte är osäker. Detta har Ditte fått veta från M. Ditte vet inte hur länge de låg inne men under den perioden låg även M och Jonas inne med Colin. Ditte uppger att hon och Della fick åka hem efter en vecka kanske. När Ditte fick komma hem var M kvar. Ditte åkte och hälsade på några gånger och Ditte blev frustrerad å M vägnar för läkarna hittade inget svar på varför Colin fick de här anfallen. Läkarna sa en gång när Ditte var där att 1 av 3 barn som kommer in hittar man aldrig sätta någon diagnos på och att Colin skulle vara ett sånt barn men sen såg man någon slags bakomliggande epilepsi aktivitet enligt M och Jonas. Ditte säger att Della har epilepsi så de läkare som tar hand om henne tog även hand om Colin. Gunnar Liminga och Staffan Lundberg som tog hand om Colin har även träffat Della.

Ditte uppger att hon hälsar på M på sjukhuset ca 3-4 gånger. Ditte tycker inte om att vara på

sjukhuset.

Ditte säger att hon tänkt på en sak. Della fick först setsolid på kramper men det var för starkt för henne så de bytte till buccolam och när Ditte var och hälsade på M på sjukhuset såg Ditte att Colin hade samma dos Buccolam som Della fast Della väger 15 kg och Colin bara ca 5 kg vilket Ditte tycker är märkligt och hon påtalade detta för M och Jonas. Ditte vet inte om Della har en svag dos eller hur det är men å andra sidan har Ditte fått veta att Della har svår epilepsi och Colin var inte ens diagnostiserad än.

Ditte uppger att hon och M haft sms kontakt, de pratade i telefon sista gången före det stora anfallet som Ditte tror var den 29 juni. M var då ledsen och frustrerad för att hon tyckte att det var jobbigt på sjukhuset, de hade satt elektroder på Colins huvud vilket hade varit jobbigt då Colin inte tyckte om det. Sista smset som skickades var den 2 juli.

Har du sett något anfall eller anfallsstart?

Ditte säger nej.

När var sista gången du var på sjukhuset?

Ditte säger att den gången var bara Jonas och Colin där, de satt sig i sällskapsrummet. M var och köpte mat och hade varit hemma hos de andra barnen.

Vad vet du om Mikaela.

Ditte säger att M berättat att hennes pappa inte var snäll mot henne och att hennes mamma inte var något bra stöd. M tyckte att mamman skulle ha uppmärksammat att pappan gjorde henne illa. M har berättat att hon har en halv tand för att pappan slog ut den ena delen, detta har Ditte inte sett men M har berättat det. M har sagt att pappan har besöksförbud gentemot henne. Ditte uppger att M berättat att hon fick missfall när hon var 16 för att pappan sparkade henne i magen. Ditte vet att M har Leon med en annan kille än Jonas. Ditte uppger att när M ringde Ditte sista gången sa M att hon trodde att hon var gravid. Detta med graviditet har Ditte och M pratat mycket om för Ditte och David har försökt få ett till barn. När Ditte fick veta detta av M tänkte hon hur ska detta bli för M och Jonas hade sagt att de inte skulle ha fler barn just då och allt detta med Colin. M sa att hon inte tagit gravtest än men att hon inte fått sin mens och därför misstänkte hon detta. Ditte uppger att M berättat att hon fått gallstensanfall några gånger och att hon är opererad för gallsten men att hon får så där ont ändå. En gång skulle Ditte och M åka till Stockholm men M hörde av sig till Ditte och sa att hon fått ett gallstensanfall eller att hon var på väg att få det och då åkte hon till Knivsta läkargrupp och fick någon medicin.

Har M berättat om andra saker som hänt henne i livet?

Ditte säger nej inte vad du kan komma på.

Ditte uppger att hon och M har en relation där de är väldigt öppna med varandra och anförtror sig till varandra. Ditte säger att M är en person som Ditte kan vara sig själv med och som hon kan slappna av med. M är väldigt glad och positiv, pysslig och påhittig.

Ditte uppger att hon har Della med David och sen har hon Jouline som är 9 år och bor med Ditte och David hela tiden, det är inte Dittes biologiska dotter utan Davids dotter. Jouline är inte sjuk på något vis.

Vad vet M om Dellas diagnoser och symtom?

Ditte säger att M är väl insatt i Dellas problematik eftersom M är mycket hemma hos Ditte och David. M vet att de är mycket på sjukhuset och Ditte har pratat mycket med M när de är på sjukhuset eftersom det är jobbigt för Ditte och David för det är så mycket jobbiga besked att hantera. Ditte ventilerar mycket av sin oro gällande Della med M. Ditte har många vänner som inte har barn men de kan inte sätta sig in i känslan som M kan göra eftersom hon har barn själv.

Dellas epilepsi, vad vet M om det?

Ditte säger att hon inte vet, de har nog inte pratat så mycket om det. Den sjukdomen är inte grund problemet för Della undan det kommer i perioder. Della har lite epilepsi aktivitet hela tiden så de stora anfallen ser de inte så ofta. Epilepsi pratar inte M och Ditte så ofta om utan Dellas slem är det stora problemet.

Så när du varit på sjukhuset, har det hänt något speciellt med Colin då?

Ditte säger nej inget anfall eller så. En gång var Ditte med M ner till EEG registreringen med Colin. Annars har de varit på rummet och ätit och så. En gång kom Gunnar Liminga in och Ditte upplevde honom som otrevlig mot Jonas. Alla var frustrerade över att ingen hittade något fel på Colin och det var då Gunnar sa att 1-3 barn kommer in och de hittar aldrig något fel. Jonas var inte otrevlig men han är framåt och burdus till skillnad mot M som är mer tillbaka dragen och tyst av sig. Gunnar sa bla att om de ska ha den här attityden mot varandra kommer det inte bli bra. Ditte har alltid upplevt Gunnar som så trevlig och Ditte tycker mycket om Gunnar och har inte sett den här sidan förut. Ditte säger att även David kan vara rak när de är inlagda men Gunnar har aldrig varit otrevlig mot dem inte som han var mot Jonas. När Ditte pratade med M några dagar senare sa M att Gunnar hade förstått

allvaret och blivit trevligare.

Var du på sjukhuset och hälsade på M den 3 juli?

Ditte säger nej hon var inte på sjukhuset efter sista smset den 2 juli. Ditte uppger att enligt sms i hennes telefon så var sista gången hon besökte M på sjukhuset den 24 juli. Då köpte hon med sig mat dit.

Ditte uppger att när Jonas berättar för henne att M är misstänkt för att försökt skada Colin tänkte Ditte nej det kan inte vara så. M lever för sina barn och det är hon som alltid velat ha barn. Ditte och M har suttit och planerat Colins ett årsdag. Ditte blev jättechokad. Ditte tror inte att M har gjort detta.

Vad vet du om M och Jonas telefonanvändning?

Ditte uppger att Jonas nog står på telefonerna men M har den ena som sin och Ditte har inte tänkt på att de skulle ha lånat eller använt varandras telefoner.

Du och M har mycket sms kontakt och dessa sms är väldigt kärleksfulla.

Ditte säger att så är hon med dom som hon tycker om. Hon vill säga och visa hur hon känner och hon är en känslomänniska och speciellt efter att Della kom så har detta förstärkts. Det är inget speciellt med M utan Ditte är så med många runt omkring henne.

Hur är Jonas och M mot varandra?

Ditte säger att dom har säkert ett vanligt förhållande. Ditte uppger att M och Jonas inte är som hon och David. David är väldigt mjuk och också känslomänniska, Jonas är mer en mans man. David och Ditte gör mycket tillsammans hemma, de lagar mat och tar hand om Della tillsammans. Jonas och M har mer ett uppdelat ansvar. M tar hand om hemmet mer än Jonas men man märker att de tycker om varandra väldigt mycket.

Gneomläst och godkänt i färdigt skick



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person Svanfeldt, Ditte			Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Ja	Sätt Känd av insp Christina Eklund	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne Kompis med misstänkt
Tolk			Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Kompletterande frågor

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttaga)		
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar	

Förhørsledare Christina Eklund	Förhørsdatum 2015-11-09	Förhör påbörjat 09:00	Förhör avslutat 10:20
Förhørsplats Polishuset Uppsala	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt	
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Har du tänkt på något sen förra förhöret?

Ditte säger nej inget speciellt.

Vad har du för kännedom om aktuella misstankar mot M?

Ditte vet att man tror att M gjort så att Colin blivit sjuk. Ditte vet inte vad det är för brottsrubricering. Du har i förra förhöret sagt att Jonas sagt att M är misstänkt för att ha skadat Colin, kan du utveckla det?

Ditte vet inte mer än att man tog M för att man misstänkte att det var hon som gjorde att C fick anfall. Ditte vet inte hur M ska ha gjort.

Hur var din relation med Jonas innan M greps och nu efteråt?

Innan M greps umgicks Ditte och David med M och Jonas som par men Ditte hade ingen egen relation med Jonas utan det var via M och att de umgicks alla tillsammans. Efter att M greps har Ditte och David träffat Jonas mycket, i alla fall en gång i veckan på fika eller middag.

Hur mår Colin nu?

Jonas har sagt att han tycker Colin inte mår bra, han håller på med konstigheter. Att han ibland blir helt blå som att dålig blodcirkulation och att han tappar färg och blir loj.

Har du sett några såna symtom på Colin som Jonas beskriver?

Ditte säger nej. Däremot var David med en gång i bilen när de åkte till sjukhuset men det kan David få berätta om själv.

Har Colin varit med när ni träffat Jonas?

M säger ja.

Hur har du uppfattat Colin när du träffat honom?

Ditte säger att hon tycker att han är liten. Innan allt detta när hon och M träffades mycket tyckte Ditte att Colin var glad och nöjd bebis. Nu träffar hon inte Colin lika mycket men han är en nöjd bebis som mest är med.

Utveckla vad du känner till om Jonas och M relation, har hon anförtrott dig något kring relationen som inte varit bra?

Inte anförtrott någon som inte varit bra. Alltid varit att M pratat gott om Jonas att hon är glad att hon har honom. Ditte har heller inte märkt något som varit konstigt i M och Jonas relation.

Hur var Michaels omvårdnad av Colin innan sjukhusvistelsen?

Ditte uppger att M ammade och Colin fick ibland annan mat också men hon ammade mest. Ditte har

för sig att M försökte med flaska men han tyckte inte om det eller om han kräktes upp allt eller hur det var. Ditte kommer ihåg att M skickade en video när Colin klarade av att äta välling eller ersättning i flaska. Ditte uppger att hon var barnvakt åt Colin innan sjukhusvistelsen och då gav hon barnmatsburkar till Colin och Ditte minns att M ofta värmdde burkar i micron så någon form av fast föda åt han ju.

Du var med på ett EEG, var det ett planerat eller akut EEG och hur kommer det sig att du var med?

Ditte har ingen aning om det var planerat eller akut EEG. Ditte var för att fika med M och då kom det in en kvinna in och sa att Colin skulle på EEG. Ditte kommer inte ihåg om Colin haft anfall innan hon kom, det var inget anfall när Ditte var där. Ditte följde med på EEG för att hon var där och hon M hann inte fika innan så då skulle de fika efteråt.

Hur mådde Colin och M under detta tillfälle?

När de satt på EEG var Colin vaken och de vill ju helst att de ska sova. De lekte med olika saker för att hålla Colin nöjd. Han tyckte inte om när de satt på elektroderna. Ditte uppfattade M som lite irriterad kanske som man lätt blir när man varit länge på sjukhus men annars okej med henne.

Berätta vad du vet kring Michaelas arbeten.

Ditte vet att M jobbat på Knivsta konditori för hon älskar att baka och laga mat. Sen var hon mammaledig från krusenbergs herrgård där hon jobbade innan hon födde Colin. Så det väl där hon har anställning. Ditte vet att M pluggade distans för att bli undersköterska. Som Ditte minns det så skulle M på praktik men hon började aldrig där för Colin blev sjuk. Ditte vet att M sökte praktik på knivsta läkargrupp och Ditte och M pratade om ifall hon skulle söka på regnbågen som är ett korttidboende för barn med särskilda behov.

Har M varit med om något trauma så som brott

Ditte kom på efter förra förhöret att M hade krockat, frontalkrockat. Det är något som M berättat för Ditte för det hände innan de kände varandra. Ditte vet inte när det skulle ha varit. M berättade för Ditte att den mötande bilen kört rakt in i henne så det blev en frontalkrock. Ditte tror hon fick åka ambulans och sen vet Ditte att M haft ont i ryggen av det, det har M sagt.

Ditte vet inget mer trauma kring M.

Har hon varit utsatt för brott någon gång?

Ditte säger ja en gång när M jobbade på bageriet i Knivsta så var det ett rån där när M jobbade. M berättade att flera personer kommit in på bageriet och Ditte tror att någon av dessa personer kan ha slagit M. Ditte tror att det var därför M slutade på bageriet för det blev jobbigt och Ditte tror att M gått på samtal om detta.

Vad vet du om M graviditeter:

Ditte säger att M sa under tiden när Colin var på sjukhus att hon inte fått sin mens. Därför trodde M att hon var gravid i somras. Nu efteråt har Jonas berättat att M under tiden på häktet varit på en gyn kontroll och att man då inte kunde se om hon varit gravid eller inte.

Ditte vet annars inte om några andra graviditeter hos M förutom att hon fick missfall vid 16 års ålder som Ditte berättade i förra förhöret. Missfallet som M fick när hon var 16 vet Ditte inget mer om än det hon redan har berättat.

Berätta vad du vet mer om att hennes pappa inte varit snäll mot henne.

Att pappan inte varit snäll innebär att han slagit M men Ditte vet inga mer omständigheter kring det. M har bara sagt att han slagit henne sen har Ditte och M inte pratat så detaljerat om det. Ditte har inte velat fråga för mycket utan känt att om M vill berätta så får hon göra det.

Vad vet du mer kring att Michaelas pappa slagit ut hennes tand?

Ditte säger att man ser att en tand i överkäken nära framtänderna är halv, att den är av och inte lagad. M har inte sagt att det är just den tanden men Ditte har antagit det eftersom tanden är halv. Ditte vet inte när detta med att Michaelas pappa slagit ut hennes tand hände och Ditte har ingen aning om M varit till tandläkare angående detta.

Vad vet du mer kring att Michaelas pappa ska ha haft besöksförbud mot henne?

Ditte är osäker på om M sagt att han hade besöksförbud men M har sagt något om att han inte får ta kontakt med henne och Ditte vet att de inte har någon kontakt.

Berätta vad du vet kring hennes gallstensbesvär.

Ditte vet inte mer än det hon sa i förra förhöret. Ditte vet att M fått åka in till sjukvården flera gånger.

Vad har du och M pratat om rörande att skaffa fler barn?

Ditte och M hade pratat en del om det för Ditte och David ville ha fler barn så Ditte pratade en del om det. Alltid när Ditte tog gravtest var det M hon hörde av sig till med resultatet. Ditte har pratat mycket med M om sin rädsla för förlossningen och hela grejen med att skaffa fler barn. Ditte tror inte att M stängt dörren för fler barn men uppfattade att Jonas mer tyckte att det räckte just nu. Ditte vet inte om Jonas och M pratade om detta med fler barn.

Hur har du upplevt att M hanterat att Colin varit på sjukhus?

Ditte tycker att M hanterade situationen bra och Ditte kan känna igen sig i M sätt att reagera i olika

situationer som att man kan bli irriterad och arg ibland för det är så stor påfrestning att vara där långt id. Dessutom var det mitt i sommaren med värmen och man får inte öppna fönster. Ditte vet att man i den situationen inte orkar vara trevlig mot personalen fast man vet att de bara gör sitt jobb men när man varit där så länge så orkar man inte det är inte prio. Ditte uppger att när de är med Della har de assistenter där som hjälper dom med Della men det hade ju inte M och det var mest hon som var eftersom Jonas jobbade och Ditte vet att man ibland kan känna att man behöver avlastning med sitt barn i den situationen.

Har M och/eller Jonas berättat om något anfall under tiden på sjukhus?

Ditte vet inte om M och Jonas berättat om något anfall. Ditte vet att hon varit med på sjukhuset när Gunnar pratat med M och Jonas om anfallen men Ditte vet inte nu hur anfallen såg ut, hon minns inte. Det Ditte minns är att Colin blev blå och loj. Sen vet inte Ditte mer om hur anfallen var och vilka symtom Colin fick. Ditte är osäker om hon blandar ihop Colins symtom med dom han uppvisar nu enligt Jonas eller om detta var symtom i somras.

Vet du om M hade någon bekant/vän med prematurfött barn?

Ditte vet inget om det, M har aldrig sagt nåt om det vad Ditte kan minnas.

Vet du om något barn i M bekantskapskrets dött under vår/sommaren?

Ditte säger nej inget hon hört något om. Ditte minns nu att det var en kvinna som var på neo samtidigt som M och Jonas och den kvinnans barn dog, det var innan allt detta med M och Colin. Detta berättade M för Ditte och att M berättade att hon pratade mycket med den mamman vi antingen sms eller instagram.

När berättade M för dig att det barnet dött?

Ditte vet inte alls.

Den 11/5 sms:ade M dig angående gallstensanfall, träffades du M efter sjukhusbesöket?

Ditte säger att om det är den gången då hon och M skulle till Stockholm så träffades dom efter att M åkt till läkaren och fått medicin, Ditte tror att M fick morfin och sen kände sig M bättre och då åkte dom iväg på det som dom hade planerat. Ditte vet att hon sagt till M att om hon känner att gallstensbesvären börjar komma så kan hon höra av sig till Ditte så kan Ditte komma och passa barnen om hon behöver åka in till sjukhus. M har sagt att om hon åker in i tid och får morfin kan besvären avstanna.

Genomläst och godkänt i färdigt skick.



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Rosén, Carl Henrik

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
JaSätt
KK

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Anmälan mordförsök

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Försvare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Annika V Olsson

Förhørsdatum

2015-10-26

Förhör påbörjat

15:02

Förhör avslutat

16:07

Förhørsplats

Polishuset Svartbäcksgatan 49, Uppsala

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Henrik är pappa till Leon som är misstänkt Michaelas son.

Henrik pratar om Nettan i förhöret som är Michaelas mamma. Berit som är Michaelas mormor. Jonas som är Michaelas make.

Henrik tillfrågas om sin kännedom om aktuella misstankar gentemot Michaela.

Henrik känner till väldigt lite. Det är mest via media han läst om händelsen. Han har även pratat med Berit som är Michaelas mormor. När det hände hade Henrik väldigt mycket kontakt med Jonas. Efter det har det blivit mer med mormor Berit och Nettan som är Michaelas mamma. Han har inte pratat med Berit och Nettan om misstankarna försök till mord. De har pratat mer om hur man mår. Det Henrik vet var att Michaela misstänktes för först, sedan har han läst via media att det blivit flera misstankar mot henne. Han har även hört via Jonas och Nettan att det finns någon videofilm. Någon sa att åklagaren har gått helt på sjukhuset linje. Sjukhuset har gjort en anmälan som han fått berättat för sig.

Det är ingen som berättat för Henrik hur det gått till men att på nått sätt har misstankarna riktas mot Michaela, så har förklaringen varit av Nettan och Jonas, misstankarna där Michaela framkallat de här attackerna som gjort att Colin fått syrebrist. Socialtjänsten har inte sagt mycket om fallet, inga detaljer förutom misstankarna mot Michaela.

Henrik känner han vet väldigt lite. Han har inte sökt upp några protokoll. Henrik vet inte om han vill veta men vill hålla sig uppdaterad/informerad utan att grotta in sig. Henrik vill bli underrättad om Michaela släpps fri.

Henriks relation till Michaela.

Leon är snart åtta år. Michaela och Henrik jobbade ihop i en mataffär Rimi i Hässelby. De träffades på jobbet och även privat. De var aldrig ett par utan det var en kortvarig relation. Michaela blev gravid. Under graviditet höll de kontakten inte som par utan som att få ett barn ihop. Michaela berättade att hon var gravid för Henrik. Michaela ville ha barnet och Henrik

kände direkt att Michaela aldrig skulle ta abort om det skulle vara aktuellt. Henrik lyfte frågan om abort men den var inte aktuell. Han lyfte frågan om abort med Michaela eftersom de inte var par. Leon föddes i februari 2008. De har aldrig bott ihop. Henrik och Michaela har alltid haft kontakt eftersom de fick Leon ihop. Leon bodde mest hos Michaela, stadigvarande. Henrik kände att Michaela förändrades med mindre dialog och samarbete gällande Leon då han föddes. Det har rullat på, Leon har blivit äldre vilket underlättade för Henrik. Henrik har fått kämpa för att vara jämställd som förälder när det gäller frågor runt Leon. Henrik har alltid fått träffa Leon. Henrik och Michaela har aldrig bråkat men de har inte kommunicerat, det har varit en tyst konflikt. De har inte sagt mer än nödvändigt till varandra. Henrik tycker att han försökt få igång en kommunikation men upplevt Michaela slutit sig, inte velat. Sen Jonas kom in i bilden som var många år sedan, då blev det bättre. Michaela kände sig tryggare som Henrik uppfattade det. Jonas var bra för Michaela. Leon och Henriks relation har varit jättebra. Det som gällt Leon har han kunnat prata med Michaela om. Det har rullat på tills det här hände.

Henrik kännedom om Mikaelas relation till sin familj:

Henrik vet att Michaela och hennes mamma Nettan har haft det jobbigt så Michaela har tytt sig till sin mormor Berit. Vad det handlat om mellan Michaela och hennes mamma vet inte Henrik. Henrik har förstått att Michaela tytt sig till Berit redan när hon var liten. Berit och Michaela har haft bra kontakt. Henrik även att Michaela inte haft någon kontakt med sin biologiska pappa. Michaela har framfört till Henrik det varit viktigt att Henrik och Leon har kontakt med varandra eftersom hon inte haft kontakt med sin egen pappa. Detta var i samband med Leons födsel.

Hur har dina kontakter sett ut med Leon och hur har de fungerat? Från början när Leon föddes träffade Henrik Leon en till två gånger i veckan. Sedan har Henrik träffat Leon varannan helg när han började på dagis. Under högtider som jul, semester mm har Henrik träffat Leon mer. Det har fungerat bra.

Har du någon kännedom om att Michaela haft något missfall och/eller genom någon abort?
Henrik har ingen kännedom om det.

FL: Berätta om Michaela din kännedom när det gäller hennes arbete.

När det gäller arbete så jobbade Henrik på butik Rimi där han träffade Michaela. Michaela slutade sedan i butiken i samband med hon skulle gå hem på föräldraledighet. Efter det vet inte Henrik så mycket eftersom Michaela inte har pratat om sina arbetsplatser till honom. Däremot har Leon berättat för Henrik att Michaela arbetat på ett Café och en kursgård.

Henriks kännedom om Michaelas skola och praktik.

Det Henrik vet var inför sommaren 2015 var att Michaela skulle ha praktik och undrade om Henrik kunde ha Leon mer. Henrik vet inte vilken sorts praktik det handlade. Det rann ut i sanden eftersom de låg inne på sjukhus så länge och sedan greps Michaela.

Henriks kännedom Michaela trauman, brott, egen sjukdom både fysiska och psykiska, anorexia, olycka mm. Det endast Henrik vet att Michaela hade något gallstensanfall. Henrik minns bara Michaela varit på sjukhus, möjligt att han hade Leon längre tid då. Det känns för Henrik det var länge sedan. Han vet att båda minsta barnen Charlie och Colin föddes för tidigt. Något mer känner Henrik inte till om Michaela.

Henriks kännedom relationen mellan Michaela och Jonas.

De träffades någon gång när Leon var 2-3 år. Det tog inte så jättelänge innan de flyttade till Knivsta. Henrik har alltid uppfattat som Jonas varit jättebra för Michaela. Henrik har tänkt för sig själv att det gått väldigt fort eftersom hon är så ung, hus och fler barn. Henrik vet annars inte så mycket om deras relation. Henrik har varit glad att Jonas funnits. Leon har talat väl om

Jonas. Även om Michaela.

Leons relation till Michaela och Jonas.

Henrik har aldrig knappt varit in i Michaelas och Jonas hus. Michaela har varit väldigt tydlig från början att de inte skulle ha en privat relation utan endast Leon mellan dem. Det har aldrig varit tal om ta en fika ihop. Henrik har försökt bjuda in, kommunikation och umgänge men det har inte gått. Han har aldrig gjort någon tillsammans med Leon ihop med Michaela, Jonas eller ihop med de andra barnen. Däremot vad Leon sagt själv, har han alltid talat väl om Jonas och sin mamma. Henrik har aldrig känt det varit något dåligt för Leon. Henrik har träffats Leon från födelse och han har inte märkt något tokigt. Michaela och Jonas har fått barn för tidigt och Henrik har tänkt vad jobbigt för dem. Henrik har aldrig haft några problem med Leon. Leon har bott mest hos Michaela, han har inte känt någon oro utan tänkt att Leon haft det bra där.

Efter det här som hänt har Henrik tänkt, hur har det varit för Leon? Henrik kan inte ta fram något som hänt Leon under hans uppväxt. Henrik har inte märkt något och Leon har inte sagt nått till honom heller. Det har inte funnits tendens till att något hänt med Leon, det hade han märkt.

FL: Hur ser Leons situation ut i dag?

Den är bra. Leon bor hos Henrik sedan Michaela häktades, han går i skolan där Henriks döttrar går. Leon går i första klass, det går jättebra och han har fått kompisar. Det är klart Leon saknar sin mamma. Från början sa Leon inte så mycket, han höll det inom sig. Han har öppnat lite mer på ett positivt sätt, mer också efter han fått träffa sin mamma. Leon har pratat med sin lärare och även pratat med en skolkamrat som också saknades sin mamma. Leon sköter sig i skolan och börjat i ett innerbandylag. Det finns inget negativt att säga.

Leons kontakt med Jonas och sina bröder.

Den har inte varit så bra på sistone. Henrik och Jonas hade kontakt mycket från början. Nu har kontakten glidit över till mormor Berit istället för Jonas. Det var meningen för några helger sedan att Leon skulle träffa sina bröder hos mormor och gammelmormor. Jonas skulle kommit dit med bröderna för att de skulle träffas. Jonas ställde in det hela men varför vet inte Henrik. Henrik har sagt till Jonas att han har full förståelse att det är jobbigt för honom. Klart Leon saknar sina bröder. Henrik vill att Leon ska träffa sina bröder och Jonas.

Henriks kontakter med Jonas.

Den har runnit i sanden, den har varit väldigt praktiskt i början. De har inte fått någon relation, rutin att bröderna ska träffas. De bor en bit ifrån varandra också.

FL: Har Leon har sagt något om Colins mående?

Leon har pratat om att de var på sjukhus. Leon har träffat Colin utanför sjukhuset efter Michaela blivit gripits vid fler tillfällen. Henrik har varit med vid ett tillfälle där de tog en fika. Colin var då pigg, glad och åt glass. Leon har nog tänkt mer att Colin varit sjuk, nu var han hemma från sjukhuset och därmed frisk.

FL: Har Leon berättat något om hur det har varit på sjukhuset?

Leon har berättat positiva saker, som att det fanns fotbollspel där, att Leon bodde där när de hälsade på, de fick byta rum och rummen hade roliga namn. Leon har bara berättat positiva saker. Att det var kul och träffa sin mamma, sjukhusbesöken var positiva som Henrik tolkat det.

FL: Har Leon varit med när Colin visat symtom – har han berättat något om det?

Leon har inte berättat något om det. Henrik har inte frågat. Leon har varit medveten om att Colin varit sjuk. Henrik har inte uppfattat Leon varit orolig, att något varit läskigt på

sjukhuset. Henrik har fått uppfattning då Colin föddes för tidigt och de har varit mycket på sjukhus, så Leon har inte tyckt det här var konstigt eller jobbigt.

FL: Har Michaela berättat nått för dig som hänt i hennes familj eller annan?

Nej det har hon inte. Det har även varit nått med Michaelas syster men vad det handlade vet inte Henrik. Det var en av anledningarna till att Michaela och hennes mamma hade en dålig relation. Michaela har inte kommunicerat så mycket med Henrik, inte sagt något i onödan. Att Michaela skulle gå in på privata saker har inte varit aktuellt.

Uppläst och godkänt.

Förhör

Signerat av
Annelie Ededahl

Signerat datum
2015-08-06 10:59

Diarienum
5000-K824515-15

Enhet
Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Hörd person Pettersson, Berit Viola	Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Nej
Tolk	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne Mormor till mt
	Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret Mt försök till mord		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare Annelie Ededahl	Förhørsdatum 2015-07-27	Förhör påbörjat 09:23	Förhör avslutat 10:22
Förhørsplats Polishuset i Uppsala	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt Konceptförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av A.E		

Berättelse

Berit är mormor till Mikaela.

Berit har en mycket nära relation till Mikaela. De har kontakt varje vecka och ibland flera gånger i veckan. Mikaela bodde mycket med dem när hon var liten. Mikaela har haft en lugn barndom. Hon var liten när föräldrarna separerade och hennes pappa brydde sig inte om henne. Hon var hos sin pappa var fjortonde dag. Pappan var lugn och det förekom inget våld eller kränkningar vad Berit vet. Utan bara ett ointresse. Mikaela har ingen kontakt med honom idag. Mikaela ville inte träffa honom för att när han hade duschat på lördagar ville han alltid krama henne med handuken på. Då var hon ca 10 år. Det hände inget, men hon tyckte att det var läskigt. Hon har inte sagt något mer om det. Sedan upphörde kontakten. När det gäller Jeanette har den relationen fungerat bra enligt vad Berit vet. Mikaela var lugn och fin.

Berit tillfrågas vad hon vet om Mikaelas graviditeter. Hon vet att Mikaela fått missfall en gång. Det var innan Charlie kom och det var ett ganska tidigt missfall. Hon var väldigt ledsen. Hon vet inte om någon graviditet innan Leon. Berit känner inte igen att Mikaela skall ha fått ett barn som dött tidigare. Hon har inget minne av att hon ska ha pratat med Emelie om det.

Berit tillfrågas hur Mikaela är som mamma. Hon beskriver Mikaela en höns mamma. Hon är väldigt mån om pojkarna och deras välbefinnande. Det finns inte att hon skulle kunnat göra illa sina barn. Det hon reagerat är att hon är för "hönsig". Så fort Collin skriker kan hon ta upp honom direkt. Hon har inte reagerat på något annat. Barnen ska vara rena och snygga och hon är aldrig elak mot dem. Berit har aldrig varit orolig för Mikaelas hälsa. Inte ens när hon fick första barnet när hon var så ung.

Collin låg på sjukhus efter förlossningen. Berit tyckte att Collin var duktig för att vara så

liten. Mikaela mådde jättebra. Hon var glad och pigg om vanligt. Det var klart att hon var lite orolig, men läkarna sade att han var stark. Så de stöttade varandra i det. Det var inga problem med Collin var hon vet.

Det fungerade perfekt när hon kom hem. Berit har varit mycket i Knivsta eller de kom till hem till Berit. Mikaela mådde jättebra. Hon klagade inte på att hon var trött eller så. Collin var pigg och glad som vanligt.

Berit minns inte hur det började med Collins problem. Hon vet att de var oroliga för det var något som inte var bra med Collin och läkarna skulle undersöka honom. De fick aldrig besked vad det var. Sedan fick de veta att det var epilepsi. Collin medicinerades för det. En lite dos som ökades som de sedan tog bort. Berit tror att det var när hon häktades. Berit var inte där på besök under den här tiden. Hon pratade med både Mikaela och Jonas. Hon upplevde det som att Mikaela var ledsen för att hon inte hälsade på. Annars var det som vanligt. De pratade om ditten och datten. Mikaela var orolig och undrade vad som händer med Collin. Jonas berättade att de hade kameraövervakning. Berit tror att det var för att han var så dålig och inget skulle hända honom. Jonas har sagt att Collin har haft flera anfall. Som Berit uppfattade det är det att han blivit blå. Berit har uppfattat det som att det var väldigt allvarligt eftersom de inte fått något besked kring vad felet är. Jonas och Mikaela har tyckt att det varit väldigt allvarligt. Mikaela har inte pratat något om framtiden eller tankar kring hur det ska bli med Collin. De hade planerat att åka till Göteborg och Kålmorden nu i sommar.

De var hem till Berit och Enar vid ett tillfälle. De skulle fika i köket. Jonas pratade med Enar. Mikaela satt med Collin i famn. Han mådde bra och han hade nyss ätit. Sedan skulle Mikaela gå på toa och kissa. Alla hade att göra, så hon tog med sig Collin. Hon har ofta med honom hela tiden. Berit satte på kaffe. Enar satt vid köksbordet hela tiden. Jonas gick ut till bilen samtidigt som hon gick på toa. Bilen stod precis utanför. På väg tillbaka till dörren efter ca en halvminut efter hon gick på toa skrek Mikaela på Jonas som sprang in. Det var bara några meter. Mikaela satt med trosorna nere. Det sade Jonas. Berit var i köket när hon skrek. Berit var kvar i köket för Jonas sprang in. Jonas rusade sedan ut och hämtade en syrgastub. På frågan hur dörren till toaletten var säger Berit att hon inte tänkte på det. Mikaela brukar stänga, men inte låsa. Berit pratade inte med Mikaela under tiden när hon var inne på toa och Berit gjorde iordning kaffe. Det gick så fort. De var inne på toa två eller tre minuter efter det att Mikaela ropat. Mikaela, Jonas och Collin var på toan. Sedan kom de in i köket alla tre. Collin var väldigt loj. Mikaela hade haft Collin på badrumsmattan. Han hade blivit blå. De sade det båda två att han varit blå. Collin hade färg i ansiktet när de kom ut. Han var inte blå. Berit säger att de var oroliga. Både Jonas och Mikaela var väldigt oroliga. De hade permis över dagen. Så de stannade inte så länge efter. Collin piggnade på sig under tiden de fikade. Mikaela berättade att hon hade lagt honom på badrumsmattan och sedan blev han blå. Hon har inte berättat något annat.

Berit har träffat Collin efter Mikaela greps. Hon uppfattar det som att Collin mår bra. Hon tycker inte att han är riktigt med som han borde vara. Med det menar hon att hon inte tycker att han fäster blicken. Han har nyligen lärt sig krypa. Hon har inte hört att han fått några kramper eller anfall under den här tiden.

Uppläst och godkänt.



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Pettersson, Berit Viola

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
NejStällning till misstänkt - målsägande - vittne
Michaelas mormor

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Mordförsök

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Försvare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Mats Ekholm

Förhørsdatum

2015-11-05

Förhör påbörjat

09:35

Förhör avslutat

11:55

Förhørsplats

Polishuset i Uppsala

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Konceptförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Maek

Berättelse

Det som tillkommit från förra tillfället då Berit förhördes är att hon vid ett tillfälle sett Colin bli blå. Det var efter det förra förhöret och i samband med att hon skulle hälsa på Michaela. Berit bor i Stockholm och vid det här tillfället körde hon till Jonas i Knivsta och blev därefter skjutsad av honom till polishuset i Uppsala. Berit tror att det var första gången som hon hälsade på Michaela. Hon skall kontrollera sin almanacka då hon kommer hem efter detta förhör och återkomma till förhørsledaren med ett datum. (*Troligtvis 8/9 enl. mail hon skickade dagen efter detta förhör. F.L.s anteckning*).

Då hon kom fram till Jonas så öppnade han dörren efter att hon ringt på. Jonas var ensam med Colin och Charlie. Colin satt i en barnstol i köket och Charlie var i lekrummet. Berit tog av sig sina skor och gick in i köket där Colin satt. Jonas sa till Berit att hon skulle titta på Colin och att han var lite blå. Hon uppfattade det som att Jonas, redan när han öppnade dörren för henne, hade upptäckt att Colin var blå. Hon vet ju inte om det var så men det var så hon uppfattade det. På fråga om Jonas sa detta som ett konstaterande eller med förvåning så säger Berit att det var mer som ett konstaterande. Hennes uppfattning var att han ville att även hon skulle se detta.

Colin hade en body på sig vilket gjorde att huden på hans armar och ben var synlig. Berit såg att Colin var blå på underarmarna, ungefär från armbågarna och ned på händerna. Colin var även blå på underbenen, från knäna och ned på fötterna. Det var en nyans av blått och inte kraftigt blått. Berit upplevde att Colin var lite loj. Vanligtvis brukade han skratta och bli glad då hon kom. Nu satt han bara helt stilla i stolen. Berit fick ögonkontakt med Colin men hon upplevde honom som lite frånvarande.

Jonas klappade Colin på armar och ben så att han skulle pigga till vilket han också gjorde. Den blåa nyansen försvann efter ett tag, inom 5 minuter. Berit tillfrågas hur Jonas reagerade

under tiden. Berit säger att Jonas log när han visade henne Colin men hon tillägger att det gör han ju jämt. Han var inte ledsen. Berit har aldrig sett Jonas ledsen. Hon kunde inte tolka hans leende. Jonas ler alltid och Berit kan inte se på honom hur han mår. Dock så är han så pass öppen med Berit att han talar om för henne när han är nedstämd men det syns inte på honom.

Berit berättar att hon och hennes man, Enar, har nästan daglig kontakt med Jonas. Ibland ringer Jonas till Berit, ibland till Enar och ibland till bägge två. Det är inte så ofta som Berit och Enar ringer till Jonas eftersom Jonas nästan alltid hinner ringa först. När Jonas ringer vill han berätta hur det går i polisutredningen, t.ex. att Michaela fått en ny advokat. Han vill även veta hur Michaela mår då Berit besökt henne samt vad Michaela sagt och berättat. Berit brukar då svara att Michaela inte säger så mycket vid besöken utan att det mest är hon som pratar. Jonas berättar även hur han själv mår. De pratar mer om Jonas känslor än vad de pratar om vad Jonas gör rent praktiskt. Berit tycker att Jonas är stabil men oroad. Han verkar lite frustrerad över att polisutredningen tar sådan tid och att det är det som oroar honom. Hon uppfattar inte Jonas som direkt orolig för Colins hälsa men lite ändå eftersom han varit på sjukhusbesök med Colin. Tydligt skall han in med Colin till Karolinska sjukhuset kommande helg. Det fick hon höra av Jonas då han häromdagen ringde till henne. Han berättade att Colin skulle läggas in för någon undersökning över helgen och han frågade om Berit kunde sova kvar hos Colin tillsammans med Jeanette. Colin skulle tydligen kameraövervakas men hon vet inte vad det var för undersökning.

Berit säger att hon inte för sitt liv kan få in i sitt huvud att Michaela skulle ha gjort något mot Colin. Michaela har alltid satt barnen i främsta rummet.

På fråga om hennes kännedom om aktuella misstankar och beslut i polisutredningen så säger Berit att det hon vet är att Michaela blivit omhändertagen i 4 veckor vid några tillfällen. Den förra förhørsledaren, Annelie, talade om för Berit vad Michaela var misstänkt för. Det är ingen annan än Annelie som talat om för Berit vad Michaela är misstänkt för och vad hon påstås ha gjort. Berit minns inte exakt vad Annelie berättade men det var något med mord. Hon tyckte att det lät konstigt då hon fick höra det då det skulle innebära att någon har dött och det är det ju inte. Berit tror inte att någon sagt till henne hur det i så fall skulle ha gått till. Hon har inte heller läst om det i någon tidning. Maken Enar läser DN och Aftonbladet från sida ett till sista sidan och han har inte heller läst något om det. Det enda hon själv har tänkt är att Michaela, med någon snuttefält eller liknande, skulle ha försökt att kväva Colin. Det är ingen som har sagt till henne att just kvävning skulle vara den metod som använts utan det är bara ett antagande hon gör.

Michaela är Berits första barnbarn och med dem får man en väldigt bra kontakt säger hon. Redan som liten tyckte Michaela om att vara hemma hos Berit och Enar. Där var det lugnt och fint men det var det även hemma hos Michaela. Både Berit och Michaela tycker om att pyssla och de är storkunder på Panduro. Berit tror inte att Jeanette hade samma intresse för pyssel och dessutom så hade Berit bättre ekonomiska förutsättningar att köpa pysselsaker.

När Michaela föddes så var Berit med vid förlossningen. Även Michaelas biologiska pappa, Johan, var med men redan då märkte Berit att han hade ett ointresse för Michaela. Den första som Jeanette visade upp sin graviditetstest för var Berit och inte Johan. Hon tycker att det säger en del. Berit upplevde att det knakade i Jeanettes och Johans förhållande redan då. Dom var inte gifta. Berit berättar om ett tillfälle då Michaela var ett blöjbarn. Hon och Jeanette åkte till stan för att handla. Johan var hemma med Michaela. De var borta hela dagen och när de kom hem så hade Johan inte ens bytt blöja på Michaela. Blöjan var jättetung. Vidare berättar Berit att Johan själv åkte till Grekland då Michaela var liten. Där gjorde han av med alla pengar och ringde Jeanette och bad henne skicka pengar till honom. Berit blev arg då hon fick reda på detta. Hon minns inte hur gammal Michaela var då Jeanette och Johan gick skilda

vägar men hon var liten. På fråga om Berits och Michaelas kontakt blev bättre då så säger Berit att det inte blev någon skillnad. Den var bra från dag ett.

Michaela och Jeanette har en bra relation. Jeanette har en dotter till som heter Natalie och är sju år yngre än Michaela. Michaela kom lite i skymundan då Natalie kom. Jeanette och Christer, Natalies far, ville att Michaela skulle dela med sig av sina saker till Natalie samt att Michaela skulle vara med och leka mycket med Natalie. Berit tyckte att Michaela fick för lite, egen, uppmärksamhet och egentid. Hon tog upp detta med Jeanette som inte alls tyckte så. Michaela sökte sig ännu mer till Berit där hon fick uppmärksamhet och egentid. Bandet mellan Berit och Michaela blev ännu starkare då. Michaela var hos Berit och Enar nästan varje helg. Hon följde även ensam med dem på semester. Berit hämtade ofta Michaela på dagis och detta fortsatte upp i skollåldern.

Förhållandet mellan Michaela och Natalie är kanske inte det bästa. De är två helt olika individer. Medan Michaela är känslig, mjuk och lugn så är Natalie uppkäftig, okoncentrerad och vild. Natalie har för ca 8 år sedan diagnostiserats med bl.a. ADHD. Michaela och Natalie är inte ovänner men det har inte heller någon bra syskonrelation.

Michaela ville inte vara hos sin biologiska pappa med anledning av att när hon var där på helgerna så skulle han alltid duscha och efter det så kom han till henne, endast iförd en handduk, och ville kramas. Det är, enligt Berit, klart att Michaela kände vad som fanns under handduken. Troligtvis hände detta fler än en gång, annars skulle Michaela inte ha berättat det. Michaela har inte sagt att det hänt något annat än att det var kramar. Berit vet inte om polis blev inblandad i detta.

Berit tillfrågas vad hon vet om eventuella missfall eller aborter som Michaela haft. Hon minns bara att Michaela själv har berättat om ett missfall hon fick någon gång mellan Charlie och Colin. Jonas har berättat för Berit att Michaela fick ett missfall på häktet. Berit har inte pratat med Michaela om det. De hon har pratat med om detta är Enar, Jeanette och Jonas. Enligt Berit så var det Jeanette som först fick reda på det av Jonas. Jeanette ville inte berätta det för Berit, hon vet inte varför. Till Berit sa Jonas bara att Michaela fått ett missfall på häktet. Hon vet inte hur långt havandeskapen var gången och hon frågade inte heller. Jeanette tyckte att de var hemskt förstås men även att det kanske var bäst så då Michaela är häktad. Jeanette är mycket hårdare än Berit. Berit har ingen aning om någon visste att Michaela var gravid men Jonas måste ha vetat om det. Detta eftersom Jonas har berättat att Michaela gjorde en graviditetstest alldeles i samband med att hon greps. Berit vet dock inte om Jonas sett denna graviditetstest som verkar ha försvunnit. Ingen vet vart den tog vägen. Enligt Berit så måste ju Jonas ha känt till graviditetstesten. Hur skulle han annars veta om den då han inte har fått prata med Michaela efter gripandet. Något annat känner Berit inte till om eventuella missfall eller aborter.

Angående Michaelas skolgång, praktikplatser och arbetsplatser så vet Berit att Michaela efter grundskolan påbörjade någon gymnasieutbildning som hon fick avbryta på grund av att Leon kom. Några praktikplatser känner hon inte till. Hon vet att Michaela jobbat på något bageri i Knivsta samt på Krusenbergs herrgård där Michaela serverade och var någon form av allt i allo.

På fråga om vad Berit känner till om eventuella trauman som Michaela varit med om så säger Berit att hon undrar om inte Michaela blev rånad och nedslagen då hon arbetade på bageriet. Michaela var väldigt upprörd då. Berit tror att Michaela, i samband med det, blev anklagad av butiksägaren om hon inte minns fel. Michaela slutade på bageriet då hon inte ville vara ensam kvar vid stängningsdags. Hon började sedan på Krusenbergs herrgård. Vidare så har Michaela krockat med bilen då hon var på väg till Krusenberg. Berit tror att det

var så att Michaela inte höll ut tillräckligt långt till höger i en kurva och krockade med en mötande bil. Det var på en småväg och farten var inte hög. Michaela skadade sig inte i varje fall. Detta har Michaela berättat för Berit.

Något annat kan inte Berit komma på.

Angående eventuella sjukdomar så tror Berit inte att Michaela har haft några.

Nu för tiden så har hon nästan daglig telefonkontakt med Jonas. Leon kommer gärna och hälsar på. Charlie kommer också ibland på helgerna och Colin också. Berit upplever Charlie som ganska vild.

Angående Colins mående och utveckling så anser Berit att det går åt rätt håll. Hon tycker att Colin har blivit piggare. Hon har pratat med Jonas om det och han säger att han inte märkt det men han ser ju Colin varje dag.

Berit vet om att Michaela har vårdats på Karolinska sjukhuset. Det var under tiden Michaela gick i gymnasiet. Hon och en kompis, minns ej namn, satt och tittade på TV. Satt för nära och Michaela fick någon form av epileptiskt anfall så kompiserna ringde efter ambulans.

Kompisen ringde även Jeanette som i sin tur ringde Berit. Jeanette och Berit kom till sjukhuset samtidigt som ambulans. Michaela undersöktes men man hittade ingenting och hon åkte hem med Berit och Jeanette. Det var första och enda gången något sådant hänt Michaela. Vidare så har Michaela sökt vård på läkarmottagningen i Knivsta för ryggont. Michaela hade bara Leon då. Berit vet detta eftersom hon själv var med vid det besöket. Berit tror att det ryggonda kom från tunga lyft på Krusenbergs. Michaela har även opererat bort gallblåsan på S:t Görans sjukhus. Det var 1990 i samband med att Leon föddes.

Uppläst och godkänt i utskriven form.



Förhör

Signerat av
Mats EkholmSignerat datum
2015-11-11 16:11Diarienum
5000-K824515-15Enhet
Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Hörd person Norelius, Maria	Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Nej
Tolk	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne Svärmor till misstänkt. Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret		
Mordförsök		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvarare/ombud önskas	Försvarare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare Mats Ekholm	Förhørsdatum 2015-11-04	Förhör påbörjat 15:00	Förhör avslutat 16:15
Förhørsplats Polishuset i Uppsala	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt Konceptförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av Maek		

Berättelse

Maria har en mycket bra relation till Michaela. Hon fick lära känna henne redan i början av Michaela och Jonas förhållande och de sedan dess vistats mycket hos varandra.

Under tiden som Colin vistats på sjukhus så har Maria och hennes make Mats hjälpt till att ta hand om de andra barnen då de har haft tid med det. Både hon och maken jobbar heltid.

På kvällen den 3 juli 2015 var hon och maken hemma och åt mat då Jonas ringde och sa att han trodde att något hade hänt. Av samtalet framgick det inte vad som hänt mer än att det var troligtvis något med Colin. Jonas frågade om någon av dem kunde följa med honom till sjukhuset och det blev Mats som gjorde det medan Maria tog hand om Leon och Charlie.

Maria fick ingen information om vad som hänt förrän Jonas och Mats kom tillbaka senare på natten. Polisen ringde till Jonas och ville att han skulle komma på förhör tämligen omgående så hon minns inte riktigt om det bara var maken som berättade för henne vad de visste eller om även Jonas var med då.

Det som berättades var att polisen tagit Michaela och att man trodde att hon hade gjort något. Maria tror inte att det då framkom vad det var som Michaela i så fall skulle ha gjort.

Maria har läst en del om utredningen i media. Hon vet att andra har varit på förhör. På frågan om vilka hon vet om så säger Maria att hon vet att Berit varit det. Berit är barnens mormors mor. Det kan ha varit Berit själv som berättat det för henne men hon är inte säker på det. Det kan även ha varit Jonas som sagt det men inte heller det är hon säker på. Några andra som skulle ha sagt det kommer hon inte på. Maria kan inte säga att hon vet om några andra som varit på förhör med anledning av händelsen. Angående media så tycker hon att det stått för mycket i tidningarna. Det har framgått så mycket att de som bor i Knivsta skulle kunna

identifiera de inblandade.

Hon kommer inte ihåg när hon fick reda på att misstanken var försök till mord. Det kan ha varit i samband med första häktningsförhandlingen. Varken hon eller maken Mats har själv inte närvarat vid någon av häktningsförhandlingarna men Jonas har varit med vid alla. De har frågat Jonas om vad denne vet och han har då svarat. Hon vet ju inte om Jonas har sagt allt han vet eller om all information han lämnat har varit korrekt.

Det första av Colins anfall som hon själv på något sätt blev inblandad i tror hon inträffade i oktober-november 2014. Hon och maken var då på väg i bil till Stockholm då Jonas ringde upp. Hon vet inte vem av dem han ringde. De har hands-free i bilen. Maria minns inte alls vad Jonas sa men de vände och åkte hem till Jonas och Michaela i Knivsta. När de kom fram var både brandkåren och ambulans på plats.

Maria tror att Colin då satt i sin bilbarnstol och att han såg OK ut. Ambulansen kunde inte ta så små patienter så det men hon vill minnas att Colin, i sin barnstol, och Michaela åkte därifrån i ambulansen. Maria kommer inte ihåg så mycket av detta. Hon var så upprörd när hon kom fram att hon kräktes. Hon har inget minne av att de tog hand om de andra barnen och utifrån det så tror hon att det bara var Michaela som åkte med i ambulansen.

Maria har inga andra barnbarn än Leon, Charlie och Colin.

I somras, sista semesterdagen för henne (fredag v 32) så var hon och maken hemma hos sig. Där var även Colin och eventuellt Charlie. Jonas var på förhör hos polisen. Maria höll Colin på sitt bröst. Hon höll honom så att han hade ryggen mot henne och tittade framåt. Plötsligt började Colin att skaka i hela kroppen och det varade uppskattningsvis i ca 20 sekunder. Skakningarna var lite kraftigare än en rysning vilket hon först trodde att det var men de fortsatte. Maria ropade på maken som kom och tog Colin. Maria vände inte på Colin så att hon såg honom i ansiktet. Maken bekräftade för henne att han sett skakningarna. Dessa upphörde i samband med att maken tog Colin. Efter detta såg och uppträdde Colin OK men var kanske lite trött.

Vid två tillfällen har Maria sett att Colin blivit blå om händer, underben och fötter. En gång var hemma hos dem själva och en gång hemma hos Jonas. Först tänkte hon att han hade blivit kall men det var han inte.

Det ena tillfället, hemma hos dem, var i somras, eventuellt i augusti. Hon bar då på honom hemma i köket då hon såg att han var blå på händer, underben och fötter. Hon tror att det var hon som upptäckte det. Colin hade inga skakningar i samband med detta. Eventuellt så var även lite blå om läpparna men det är hon inte säker på. Jonas var där och passade då på att fotografera Colin. Mats var troligtvis också där.

Det andra tillfället var hemma hos Jonas och det var efter det förra tillfället. Troligtvis var det i slutet av augusti eller i början av september. Colin hade en bara en body på sig så det måste ha varit varmt ute. Maria vet inte om det var hon eller Jonas som upptäckte det men Maria bar då omkring på Colin. Det var samma typ av blåhet som vid förra tillfället. På fråga om hur länge Colin var blå så kan hon inte ange det mer exakt än att det var mindre än en timme. Colin såg ut att må bra i övrigt. Maken Mats var också där men Maria vet inte om han såg det.

Ett annat tillfälle då det var något som hände var någon gång i juli månad. Colin var hemma hos Maria och låg och sov i soffan. När hon tittade på honom så tyckte hon att han såg ovanligt blek ut. Hon tog då upp honom och han vaknade och Maria upplevde honom som OK. Detta har hon inte upplevt vid något annat tillfälle än detta. Maria kan inte komma på

något annat tillfälle då något konstigt har hänt Colin och hon varit med på något sätt.

De gånger hon har varit hos Colin på sjukhuset så har hon upplevt det som obehagligt vid ett par tillfällen då hon tyckt att Colin andades med få andetag/minut då han sov.

Maria säger att hon har ingen som helst medicinsk utbildning eller kunskap utöver att hon genomgått 6-7 HLR utbildningar. Den senaste för ett år sedan.

Förhöret genomläst och godkänt i utskriven form.



Förhör

Signerat av
Mats EkholmSignerat datum
2015-11-11 16:46Diariernr
5000-K824515-15Enhet
Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Hörd person Norelius, Maria	Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Nej
Tolk	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne Svärmor till misstänkt
	Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret Kompletterande förhör.		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvare/ombud önskas	Försvare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare Mats Ekholm	Förhørsdatum 2015-11-11	Förhör påbörjat 15:26	Förhör avslutat 16:45
Förhørsplats Polishuset i Uppsala	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt Konceptförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av Maek		

Berättelse

Förhöret inleds med att Maria tar del av det utskrivna förhör som hölls med henne 2015-11-04.

Kännedom om Michaelas eventuella missfall och/eller aborter.

Maria vet inte något om någon abort eller något missfall som Michaela skall ha haft. Eventuellt kan hon ha hört något om det eller om det var att de hade svårt att få barn. Det är bara en känsla hon får att hon kan ha hört av någon. Vem vet hon inte och i så fall är det länge sedan.

Relationen mellan Jonas och Michaela.

Maria tycker de har en mycket bra relation. De har trevligt tillsammans. Hon har inte fått reda på något annat.

Trauman, skador, olyckor.

Michaela har inte berättat något för Maria. Jonas har inte heller berättat något som hon kan komma på nu.

Det enda hon vet är att Michaela inte har någon kontakt med sin riktiga far, varför vet hon inte. Vet inte vem som sagt det.

Vet att Michaela har opererat gallan och att hon har problem med den. Vet inte om Jonas eller Michaela berättat det. Tror att det är Michaela. Maria och Mats har tagit hand om barnen vid ett par tillfällen då Michaela fått gallstensanfall och varit till sjukhuset. Någon gång vet hon att Michaela åkt ambulans in och Jonas har då lämnat barnen hos dem. Vet att det inträffade en gång nu när Colin låg på sjukhuset i somras. Det har Jonas berättat. Några andra sjukdomar känner hon inte till.

Såg att Michaela någon gång hade en lindad hand, eventuellt gipsad, okänt när. Kommer inte ihåg inte vad som hade hänt. Vet inte heller om någon av dem berättat och hon har glömt bort. Hon hade även skurit sig i fingret någon gång. Det hade hänt på hennes jobb, Krusenbergs tror hon. Inte sett något, bara hört av henne själv, troligtvis.

Hon krockade med bilen en gång har Michaela berättat. Det var med Marias bil. Vet inga detaljer mer än att Michaela var på väg till jobbet på Krusenbergs. Michaela blev då sned i ryggen.

Kommer inte på något annat nu. Upplever henne inte som en sjuklig person.

Brott

Blivit rånad då hon jobbade på Knivsta café. Jonas har berättat det.

Hon blev även överfallen i Knivsta vid Ängby Park. Det var mörkt ute. Det är nog Jonas som ringt och berättat det då de hände. Vet inga detaljer.

Kommer inte på något annat just nu.

Relation till barnen

Fantastisk. Lugn, pedagogisk. Hon gör roliga saker till dem. Hon lagar mat och bakar med barnen.

Genomläst och godkänt.



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Norelius, Mats

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Anmälan

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Försvare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Annika V Olsson

Förhørsdatum

2015-11-16

Förhör påbörjat

12:26

Förhör avslutat

13:00

Förhørsplats

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Telefonförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Mats är svärfar till Michaela. Mats fru heter Maria. Deras son heter Jonas Norelius som är gift med Michaela.

FL: Vad känner du till om aktuella misstankar gentemot Michaela och hur har du fått den kännedomen?

Mats känner till delar av brottsrubriceringen, det står i tidningen. Det var antingen hans fru eller Jonas som ringde honom och talade om vad som hänt den 3 juli. Mats följde med Jonas till sjukhuset och hämtade sakerna. De rullade ut en vagn som var Jonas och familjens saker på som han antog. Mats ser Michaela som helt oskyldig till de här anklagelserna. Det han känner Michaela som person, i hans värld kan hon inte gjort det.

Mats säger att för par månader sedan, han vet inte exakt datum, men det har Maria bättre koll på än honom. Det Mats kommer ihåg var att Maria ropade på honom från köket. Mats gick dit och då skakade Colin. Det var mer åt hållet rysningar, korta snabba rysningar. När Mats kom dit sträckte Maria över Colin till honom. Han tog Colin emot sig, då upphörde skakningarna. Colin såg inte konstig förutom att han skaka. Han hade normal färg. Det var inget med hans andning som Mats tänkte på. Han letade inget specifikt heller.

FL: Vilka var där när Colin skakade?

Det var Mats, Maria, Colin och säkert Charlie. Det är två månader sedan säger Mats så han är inte helt säker.

FL: Har Maria berättat för dig hur det hela startade med Colin?

Maria ropade på honom eftersom han skakade, hur det hela började vet inte Mats eftersom han inte var i rummet. Maria har inte berättat något mer om själva händelsen för Mats innan han kom in dit.

FL: Något annat tillfälle du varit med när det hänt Colin nått?

Mats hört ifrån familjen att saker hänt med Colin som han inte kan tidsbestämma. Mats har hört Colin haft anfall ett antal tillfällen men han har inte varit med då.

FL: Din och Michaelas relation?

De har en bra relation, hon är medlem i deras familj. En väldigt uppskattad person som Mats tycker väldigt mycket om.

FL: Michaelas relation med Jonas?

Den uppfattar Mats som bra, en trygg och stabil familj. Väldigt bra med barnen i familjen. Han uppfattar dem som väldigt bra familj.

FL: Michaelas relation med barnen?

Väldigt bra mamma som bryr sig om barnen.

FL: Berätta om Michaela, olyckor som hon varit med om, utsatt för brott.

Bageritet så känner han till den. Det är svårt att inte känna till den eftersom de är väldigt nära sina barn. Olyckan känner han till också.

Mats har inget mer att säga i frågan, förhørsledarens anteckning.

FL: Din kännedom om Colins tillstånd innan Michaela greps?

Mats var fullt medveten att de varit på sjukhus en lång tid eftersom Colin inte varit frisk. Mats och Maria har hjälpt till att supporta med de andra barnen. Mats känner till allt varför Colin låg på sjukhus. Mats är ingen läkare men Colin har legat inne för att bli av med sina anfall. Pojken har haft anfall och det är sjukvårdens uppgift att se till att han blir frisk.

FL: Din kännedom om Colins tillstånd efter Michaela greps?

Den frågan har Mats redan svarat på.

Mats har inget mer att tillägga än de frågor han svarat på.

Det som är nedskrivet i förhöret är uppläst för Mats och han har det godkänt.



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Berg, Crister

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Körkort

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Styvpappa till misstänkt

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Försök till mord samt grov misshandel

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Christina Eklund

Förhørsdatum

2015-11-11

Förhör påbörjat

09:30

Förhör avslutat

Förhørsplats

Polishuset Uppsala

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Michaela benäms i förhöret som M.

Berätta om din och M relation.

Christer kom in i M liv när hon var 2-3 år. Christer ser sig som M pappa. Christer och M förhållande har varit lika som med Christers andra barn. Vanligt pappa och dotter förhållande. Hon har aldrig sagt att Christer inte är hennes pappa, aldrig haft den attityden. Christer har en dotter med Nettan och sen två barn sen tidigare.

Berätta om M.

Christer säger att hon alltid varit vänligt, framåt inte speciellt blyg. Inget negativt att säga om henne överhuvudtaget. Alltid varit skötsam. Hon har alltid skött skola, drack inte, rökte inte höll inte på med dumheter på något sätt. Det har aldrig varit problem med M. Första fyllan när Christer fick komma och hämta henne var hon 20 år. När M var 17 år jobbade hon på ica och träffade då Leons pappa och han kom till av en olyckshändelse. Leons pappa och M var inte ett par. När Leon föddes bodde M fortfarande hemma med Nettan och Christer.

Trauman? (Brott, sjukdomar, olyckor etc)

Christer uppger att M var med om en bilolycka, under tiden hon bodde i Knivsta. Christer vet att det var vinter hon var på väg till eller från jobbet, en smal väg och hon mötte en bil. Vägen var så smal och den mötande bilen gick inte åt sidan så de frontade hörn mot hörn, det är det som Christer fått veta av M. M fick inga synliga skador av olyckan men vad Christer vet är att M har ont i nacke efter men Christer har inte fått veta så mycket om M skador efter händelsen. Mest bilskador.

Christer vet inte att M varit utsatt för brott. Hon har levt ett ganska skyddat liv.

Christer uppger att M har opererat sig för gallsten och det känner M av till och från. Även Nettan är opererad för gallsten. Annars har M varit frisk.

M relation med sin biologiska pappa?

Christer säger att idag har M och hennes pappa Jonas ingen relation. I början var han helgpappa men sen rann det ut. M ville inte ha kontakt. När M växte upp blev det mindre och mindre kontakt med pappan. Han har träffat Leon 1-2 gånger. Christer vet inte varför relation är dålig men det Christer vet är att M inte ville åka dit när hon blev äldre runt 10-13 år varför vet inte Christer.

M relation med sin mamma?

De har alltid varit tajta. Inget avvikande på något sätt. M har alltid varit mammig. M flyttade hemifrån när hon var 19 och bodde ensam ett par år innan hon träffade Jonas. Nettan och Christer har alltid träffat M och barnen och Jonas regelbundet.

Hur är M som mamma?

När M blev med barn första gången tänkte Christer att det inte skulle funka för hon hade skola och sköta men det var inget annat att göra än att stötta. När tiden gick så accepterade alla detta. Sen kom Leon och M har varit helt suverän som mamma. M har alltid haft ett stort engagemang med barnen. Barnen är M liv, de ska alltid vara välklädda, sköta och aldrig sakna något. Christer har alltid varit imponerad av M som mamma. Charlie kom för tidigt och M klarade det galant. Omtänksam om barnen hela tiden.

Din kännedom om Colins tillstånd innan M greps?

Christer och Nettan var jätteorolig hela tiden för Colin. De fick info dag för dag om Colins mående under tiden på sjukhus. Att han hade anfall. Dagen M greps hade Christer hämtat eller lämnat Leon vid Ica vid E4:an till Jonas. Christer säger att han inte tror på att M skulle ha gjort det hon är anklagad för. Så pass väl känner han M. Christer säger att han vill ha ett avslut på den här utredningen, det är frustation över att det tar sådan tid.

Anfallen: Christer uppger att han och Nettan var och hälsade på flera gånger men de såg aldrig några anfall på sjukhuset. M och Jonas har beskrivit anfallen för Christer och Nettan, att Colin blir helt blå, borta och att det vissa gånger har varit svårt att få igång Colin igen. Det var mest Nettan som pratade med M och Jonas och sen berättade Nettan för Christer.

Din kännedom om Colins tillstånd efter M greps?

Christer säger att för ca 3-4 helger sen. Jonas kom till Nettan och Christer en söndag. Vi det laget har Colin börjat krypa och fara runt. Jonas, Nettan och Christer satt i vargasrummet och fikade. Colin for runt på golvet så plötsligt reagerade Jonas på något och far upp. De såg att Colin låg i matrummet som ligger jämte vardagsrummet. Colin låg ner, han är borta, började bli blå om läpparna. Jonas sa till Christer att springa till bilen och hämta syrgasen och apparaten som är någon slags pulsmätare som Jonas hade i bilen. Christer sprang ut till bilen fort. Det var tumultartat. Det tog någon min innan Christer var tillbaka igen. Christer uppger att Colin fick syrgas och det tog 5-10 minuter innan Colin kom tillbaka, då var han fortfarande tagen av det som hänt och såg inte ut som sig själv riktigt. Christer säger att man såg klart och tydligt att det var något med Colin. Colin låg på magen, ihop sjunken det är det som Christer minns det var otäckt.

Såg du om Colin krampade?

Christer säger att han kan inte svara på det för allt gick så fort och blev tumultartat.

Andades Colin?

Christer säger att han inte såg det för Jonas tog Colin direkt och gav syrgas. Sen åkte Jonas till Karolinska med Colin.

Var det någon annan där?

Christer uppger att hans dotter var där men hon såg inget av händelsen för hon var på sitt rum på övervåningen.

Har du sett fler såna händelser?

Christer säger nej.

Vet du om det varit fler såna händelser?

Christer säger att han hört att Jonas mamma Maria sett något liknande och även Berith. Vad dessa personer sett exakt vet inte Christer. Jonas är orolig för Colin som det är nu.

Hur är Jonas och M förhållande?

Christer säger att Jonas är en snäll och omtänksam man. Christer har alltid tyckt gott om Jonas sen han träffade honom första gången. Deras förhållande har varit bra, Christer har inte hört att de bråkat.

Genomläst och godkänt i färdigt skick.



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diarienumr

5000-K824515-15

Hörd person

Berg, Crister

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Styvpappa till misstänkt

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Kompletterande frågor

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Försvare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Christina Eklund

Förhørsdatum

2015-11-19

Förhör påbörjat

12:45

Förhör avslutat

13:10

Förhørsplats

Polishuset Uppsala

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Vad får Jonas att reagera enligt dig?

Vad Christer förstod såg Jonas något. Christer uppger att de har en Divan soffa som ett U. Christer sitter med ryggen emot matrummet och Jonas reser sig lite snabbare än normalt och går mot matrummet. Jonas satt så han ser mot matrummet så nåt måste han ha sett.

Var är Jonas då?

I soffan i vardagsrummet, Christer vet ej om Jonas stod eller satt. De hade precis dukt fram kaffe.

Var är Colin då?

På gränsen in mot matrummet, den delen syns bra från soffan.

Hur ligger Colin?

Christer vände sig åt vänster om såg att Colin låg ner, som på mage. Innan hade Colin krypigt eller hasar sig fram på mage. Christer kan inte beskrivna närmare hur Colin låg med kroppen, men han låg på mage och Jonas rusar fram till Colin

Vad menar du med att Colin börjar bli borta och blå om läpparna?

Colin rörde inte på sig när Jonas tog tag i Colin, Colin hängde lite grann de sekunderna som Christer hann se innan han sprang ut i bilen för Jonas sa till Christer att springa ut till bilen. Colin var mörk om läpparna, det såg inte naturligt ut. Christer uppger att han tittade på Colin snabbt, någon sekund innan han sprang ut till bilen.

Var är du när du ser Colin?

När Jonas springer mot Colin och när Christer ser allt detta står Christer mellan hörnet på soffan och Jonas och Colin. Christer står alltså mitt emellan soffan och Colin. Jonas sitter på huk vid Colin.

Var är Nettan?

Nettan är i soffan i den delen mellan divanerna, hon satt först kvar i soffan. Hon hann inte reagera. När Christer sprang ut i bilen har Christer för sig att Nettan hade rest sig och gått ut i köket, hon gick ut från rummet och Christer tror hon gick ut i köket.

Hur är Colin när du kommer tillbaka från bilen?

När Christer kom tillbaka hade Colin kvicknat till, bättre färg på huden. Men såg lite groggy ut, ögonen var inte riktigt fixerade. Han andades. Ögonen vimlade lite men han rörde nog på sig för han var i ett vaket tillstånd.

Fick han syrgas? Hur länge?

Christer svarar ja. Christer säger att tidsmässigt är det svårt, kanske 10-15 minuter sen åkte Jonas upp till karolinska med Colin.

Vad menar du med att det tog 5-10 min innan Colin kom tillbaka som du sa i förra förhöret?

När Colin fått syrgas och dom packade ihop sig för att åka in då var Colin tillbaka igen som Christer känner igen honom. Blicken var där, han var med i blicken och kontaktbar. Så det Christer menar med detta är att så länge ungefär fick Colin syrgas och efter det var Colin sitt vanliga jag igen.

Uppläst och godkänt.



Förhör

Signerat av
Annelie EdedahlSignerat datum
2015-08-06 12:45Diarienum
5000-K824515-15Enhet
Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Hörd person	Personnummer		
Berg, Jeanette			
Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne	
Vittne	Nej	Mor till mt	
Tolk		Språk	

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret		
Mt försök till mord.		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvare/ombud önskas	Försvare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Annelie Ededahl	2015-07-22	09:36	10:40
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Polishuset i Uppsala	RB 23:6	Konceptförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av		
	A.E		

Berättelse

Jeanette säger att hon inte känner någon mer fågelmamma än Mikaela. Hon bryr sig mer om barnen än sig. Misstanken är absurd och det finns inte att det skulle vara så. Hon får inte ihop det. Mikaela har inga psykiska problem eller problem med alkohol eller droger. Varför skulle hon förstöra det som hon velat ha sedan hon var liten? Mikaela pluggar till sjuksköterska. Hon blev gravid tidigt och hoppade av skolan. Det har varit en normal ungdom. Hon är lugnast av barnen. Inget konstigt under uppväxten och hon har många vänner.

Jeanette tillfrågas om hon varit med under något anfall med Collin. Hon säger att hon inte har varit med vid något anfall. Jeanette säger att hon varit rädd att ska vara det.

På frågan hur hennes kontakt ned Mikaela ser ut säger Jeanette att när Mikaela bodde i Stockholm träffades de väldigt mycket. Det var svårare att ses när de flyttade. Men de hörs via telefon och träffas. De har en bra relation.

Jeanettes man Christer är inte biologisk pappa till Mikaela, men hon kallar honom för pappa. Han har funnits i hennes liv sedan hon var 1,5 år. Hennes biologiska pappa Johan har funnits som varannan helg pappa. Hon säger att det var tvungna att ha det så tills hon var 12 och fick bestämma själv. Johan hade svårt med eget boende och bodde hos sin mamma ett bra tag. Efter 12 dalade umgänget ut när hon fick bestämma själv. Efter då hon var 14-15 år träffades de inte alls. Mikaela har inte träffat sin pappa mer än när Leon var två år för en fika. De har inte träffats före eller efter det. På frågan om det förekom inte våld från pappan mot Mikaela säger Jeanette nej. Han var ointresserad av att träffa sin dotter. Det handlade mer om tjafs mellan Jeanette och Johan.

Jeanette säger att det inte har varit några konstigheter med Mikaela. Hon blev gravid tidigt. Hon blev med barn när hon var 17 med Leon. Hon har gjort en abort när hon var 16 år.

Jeanette var med henne och hjälpte henne. Hon fick ta en tablett och det var en tidig abort. Det var inga konstigheter kring aborten. Jeanette har för sig att hon haft ett missfall innan Leon. Det var ett tidigt missfall och hon behövde inte åka till sjukhus. Jeanette säger att Mikaela verkar vara en frögurka och blir med barn på en gång. Hon hade bra koll på henne när hon blev med barn med Leon. Hon bodde själv med Leon hos dem 1, 5 år. Mikaela var aldrig tillsammans med Henke. Mikaela fick sedan en egen lägenhet.

Jonas kom in i Mikaelas liv för ca 5, 5 år sedan. De har inte varit ifrån varandra överhuvudtaget. Sedan de blev tillsammans har det varit de två och det är en stabil relation.

Graviditeten med Collin var jobbig. Även med Leon. Hon hade blödningar och var inne på undersökningar. Collin föddes för tidigt, men han verkade vara en riktigt fighter. Hon minns inte hur länge han var på sjukhus efter förlossningen. Jeanette tyckte han verkade må bra för att vara så liten. Hon uppfattar att Mikaela tyckte så också. Han behövde inte slangar och att det var skönt att han var så bra som han var. Jeanette var och hälsade på sjukhuset. På frågan hur hon uppfattade hennes mående under den tiden säger Jeanette att Mikaela tänkte mer på Collin än sig själv. Det gör hon med alla barnen. Även Jonas går före henne själv. Jeanette tyckte att hon var lugn och hanterade situationen väldigt bra. Hon blev glad och stolt över att visa upp det lilla knytet. Det fanns inget gällande hennes psykiska hälsa som hon reagerade över. Hon har varit glad när de träffats.

Efter sjukhusvistelsen var Jeanette hos dem ganska ofta. Det blev hastigt med att köpa vaggor och sådant. Hon planerade och fixade. Allt blev ju tidigarelagt. Jeanette säger att det inte var något som var konstigt. Hon reagerade inte på något gällande Collin. Hon vet att hon hade jättemycket mjölk och ammade mycket. Mikaela har inte sagt något om att det inte skulle fungera.

Jeanette tillfrågas vad hon vet om Collins mående. Hon säger att hon inte minns vart det började egentligen. Hon har ett minne av att när de väl hamnade på sjukhus att Mikaela ringt 112 och försökt få tag på ambulans, men att det var brandkår som kom ut. Det fanns inte ambulans i Knivsta. Att hon ringde från sjukhuset och sade att de var där och att Collin fått något slags anfall. Men att han skulle bli undersökt och kollad. Hon var fruktansvärt ledsen och upprörd. Hon verkade orolig över det som hände. Jeanette kopplade det till att han var för tidigt född. Sedan känns det som allt tickat på och hon har försökt hjälpa så gott hon kan. Jeanette har inte tyckt att något verkat konstigt utan Mikaela har varit glad att han varit på plats och får den vård hon behöver. Jeanette har inte varit så insatt i vad det är för problematik utan att de har funnits där om det behöver. Mikaela och Jonas har tagit hand om Collin och Jeanette och Christer har hjälpt till med Leon och hund. De har självklart hälsat på. De har varit och hälsat på kanske 2-3 gånger. Collin var ganska bra när de var på besök. Han var väldigt trött, men ändå glad.

Mikaela har sagt att i början var hon väldigt involverad, men ju längre tiden gick blev det jobbigare. Hon tror att på slutet gick hon ut när sköterskorna kom in och tog över för att hon tyckt att det varit så jobbigt när de inte fick igång honom så fort. Ju längre tiden har gått har det varit mer frustration över att han får anfall och hon ville bara att det skulle sluta och att de skulle få åka hem. På slutet ringde hon och sade att det var jobbigt ekonomiskt och jobbigt att bo på sjukhus. De kunde inte gå någonstans. De hade planerat mycket under sommaren som de skulle göra med barnen. Hon mådde sämre ju längre tiden gick. Hon lämnade sjukhuset när Jonas var där för satt träffa de andra barnen. I början av sjukhusvistelsen var hon ledsen, men efter att de pushat henne lät hon gladare.

Mikaela har berättat om en permisson hemma hos mormor och morfar. Hon var rädd att det skulle ske något på permission. De hade med syrgas och andra mediciner och hjälpmedel.

Jeanette säger att hon har alltid Collin på armen. Hon är "fågelmamman" och barnen är alltid med henne överallt. Även på toa Collin var vid detta tillfället med henne på toa. Hon berättade att hon satt sig och kissade. Hon sade att hon reste sig för han började få ett anfall när han låg på golvet och då ropade hon på Jonas. Hon berättade att det var ett litet anfall och Jeanette vet inget mer om det. Har pratat med sin mamma Berit som berättat att de var i köket och att Collin hade fått ett anfall. Hon tyckte att det var läskigt, men glad att de slapp ringa ambulans.

Collin har haft sina anfall varannan dag under en period. Det som Mikaela sagt varit jobbigast är när han slutat andas totalt och legat livlös.

Både Jonas och Mikaela har pratat om anfallen. Vem som har sett vad har inte Jeanette tänkt på.

Jeanette vet att på slutet av sjukhusvistelsen fick han ett ganska stort anfall. Och att de fick blåsa igång honom. Eftersom han inte fick syre, så han blev nästan helt svart på huvudet. Det var en väldigt jobbig situation.

Mikaela ringde vid något tillfälle och berättade att hon skulle ligga i ett rum med Collin och ha kameraövervakning. För att se hur han betedde sig när han fick anfall antar Jeanette. Hon minns inte att Mikaela sade varför. De pratade inte så mycket om det. Efter det blev Mikaela gripen.

Det har varit så många undersökningar. Mikaela och Jonas verkar haft väldigt bra kontakt med läkarna. Det har varit EEG, EKG och magnetröntgen. Det är mest det som de har pratat om. Vilka undersökningar och vad som händer och sker.

Mikaela reagerade mer när de började medicinera honom. Han blev loj och det var hon orolig över det. Hon undrade över framtiden och om de ska fortsätta med den medicinen. Hon har uttryckt oro över framtiden om hur det ska gå och att de ville börja leva normalt. Hon ville vara hemma och pyssla och dona. Hålla på med inredning.

Jonas var hemma hos dem samma den 3/7 för att lämna hunden. De fikade lite. Han åkte och ringde på kvällen och sade att hon skulle sätta sig ned. Han berättade att Mikaela blev hämtad av polisen. Han sade att Mikaela ringt honom och skrek och polisen tagit henne.

Collin är fortfarande inte utskriven för han är inte helt ok. De gör undersökningar. Han ska på återbesök idag. Han har fortfarande pulsdippar på nätterna. Jonas sover lite dåligt för det. Idag såg Collin glad ut när hon träffade honom. Hon vet ej om han fått något anfall. Hon tycker att han ser väldigt blek ut. Att han inte ser helt ok ut. Jonas berättade att när han var hos sin mamma och pappa hade hans mamma reagerat över att han var loj och borta.

Det har inte varit något som Jeanette reagerat över.

Uppläst och godkänt.



Förhör

Signerat av
Mats EkholmSignerat datum
2015-11-18 11:14Diarienum
5000-K824515-15Enhet
Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Hörd person	Personnummer	
Berg, Jeanette		
Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Nej	Mor till misstänkt
Tolk		Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret		
Kompletterande med anledning av mt om mordförsök		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvare/ombud önskas	Försvare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Mats Ekholm	2015-11-11	09:35	12:00
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Polishuset i Uppsala	RB 23:6	Konceptförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av		
	Maek		

Berättelse

Jeanette har inte tänkt på något speciellt sedan förra förhöret. Hon har umgåtts ganska mycket med Jonas, Leon, Charlie och Colin. Jonas brukar komma förbi och fikar då han är i Stockholm. Jeanette försöker gå vidare trots allt.

Angående hennes egna känslor så har hon nog stängt av och likadant är det med maken Christer. Hon håller skenet uppe för att inte själv ramla ned.

Både hon och Christer har haft mycket problem med Michaelas syster Natalie som har diagnostiserats med bl.a. ADHD för ca 8 år sedan. Efter det har Natalie även fått andra diagnoser samt hamnat i ett drogmissbruk. Det har varit tufft för Jeanette och Christer och de har gått i terapi för att få hjälp med detta. Terapin har hjälpt dem och de har fått skinn på näsan vilket även Jeanettes mamma Berit har sagt. Jeanette var inte sådan innan och hon har lärt sig att inte ta skit från något håll.

Angående polisutredningen vet hon egentligen ingenting och det tycker hon är jobbigt då hon beskriver sig som ett kontrollfreak. Då hon fått reda på något är i princip bara då Jonas ringt och sagt något om häkttningsförhandlingarna.

Vid en eventuell rättegång så har Jeanette för avsikt att närvara så mycket som hon kan samt även att vittna om så krävs.

Då hon och Michaelas pappa Johan gick ifrån varandra så flyttade han till sin mor som då bodde i en villa i Bromma. Där bodde han i källaren inledningsvis. Jeanette tyckte inte att det var bra för Michaela att vara där varannan vecka som de kommit överens om. Jeanette tyckte att Michaela skulle ha ett riktigt hem att komma till då hon var hos sin pappa, ett hem med barn rum, kök o.s.v. Någon annan anledning fanns inte.

Johan motsatte sig detta och det slutade i familjerätten. Där beslutades att Michaela skulle vara hos sin far varannan helg i stället. Beslutet gällde till det att Michaela blev 12 år då hon själv skulle få bestämma.

Jeanette minns inte hur länge Johan bodde i sin mors källare men det var inte så länge. När han fick en egen lägenhet så äskade han inte på att familjerättens beslut skulle ändras.

Det hade ingenting med Michaela att göra att Jeanette "kastade ut honom". Relationen mellan Johan och Michaela inte var konstig på något vis den tid de fortfarande levde tillsammans. Han var en far som tog hand om sitt barn. Hon har inte hört någon annan säga något annat.

Då Johan var varannan helg pappa så märkte Jeanette inget konstigt i relationen mellan honom och Michaela. Ibland gjorde de mycket saker tillsammans och ibland ingenting vilket Michaela tyckte var tråkigt och efter en sådan helg ville hon inte åka dit nästa gång.

Det förekom inget våld från Johans sida mot Michaela vad Jeanette vet eller la märke till. Michaela har inte sagt något till henne om några oegentligheter i samband med besöken hos fadern. Jeanette berättar att hennes mor, Berit, i sin tur berättat för Jeanette att hon varit på förhör hos förhørsledaren. Berit sa att hon vid det förhöret berättat för förhørsledaren något som Michaela berättat för henne. Det Michaela berättat för Berit var att när Michaela var hos fadern så hade han velat kramas med Michaela efter det att han duschat och bara var iklädd en handduk. Jeanette uppger att det var något hon inte kände till. Ingen har sagt till henne om det och hon blev äcklad av tanken om det skulle vara så. Hade hon känt till det så skulle hon ha gjort något åt det.

Jeanette tillfrågas hur hon upplever det att Michaela berättat detta för sin mormor men inte sin mamma. Jeanette tycker att det känns jättejobbigt. Hon vet ju inte hur gammal Michaela var när hon berättade det. Ett litet barn kan ju säga saker mer spontant till olika personer men om Michaela var äldre när hon sa det så förstår hon inte varför Michaela inte sagt något till henne. Michaela och hon har haft och har fortfarande en bra relation. De kan prata om allt och gör det också. Jeanette kan inte se någon anledning till att Michaela inte har berättat något om det för henne.

De gånger som Michaela inte ville åka till sin pappa och fick frågan varför inte så fick Jeanette och Christer, vad hon minns, inte något konkret svar av henne. Det var i varje fall inte med anledning av det som Michaela berättat för Berit.

Enligt Jeanette så har det aldrig funnits någon anledning att vända sig till socialen eller annan myndighet på grund av relationen mellan Michaela och pappan förutom familjerätten som Jeanette berättat om.

Jeanette vet inte Johan försökt få kontakt med Michaela mot hennes vilja. Johans äldsta dotter, förutom Michaela, har försökt att kontakta Michaela men Michaela har inte velat besvara kontakten. Jeanette tror att Michaela inte vill bli inblandad i Johans familj. Något annat känner hon inte till.

Michaela och Leon bodde hemma hos Jeanette och Christer i ett års tid. Anledningen till att Michaela flyttade från dem var att hon ville ha ett eget boende tillsammans med Leon. När Michaela var 18 år så fixade Christer en lägenhet i Nockeby åt Michaela. Hon minns inte när Michaela flyttade från den lägenheten men hon tror att det var för att den skulle rivas eller renoveras. Hon flyttade då till Leons pappa Henriks brors lägenhet i Jakobsberg.

Innan Leon föddes, kan stämma att Michaela var 16 år, så följde Jeanette med Michaela till

Karolinska sjukhuset där Michaela gjorde en abort. Jeanette kommer inte ihåg hur gammalt fostret var vid aborten men det var i varje fall en väldigt tidig abort då det räckte med en tablett. I det förra förhöret som hölls med Jeanette framstår det som att det även skulle ha förekommit ett missfall men det är ett missförstånd eller felskrivning. Det är den nämnda aborten som meningen om missfall syftar på.

Det fanns inga andra bakomliggande orsaker till aborten än att Michaela var väldigt ung. Beslutet om abort tog Michaela och Jeanette gemensamt och det var inga konstigheter med det.

Jonas och Michaela har berättat för Jeanette att Michaela fick ett missfall, alternativt att Michaela gjorde abort, i samband med att de flyttade till Knivsta. Jeanette säger att det var ett gemensamt beslut som Jonas och Michaela tog så det borde ha varit en abort och inte ett missfall.

Jeanette berättar att då hon besökte Michaela hos Polisen 1:a eller 2:a gången så såg hon på Michaela att det var något. Till slut så berättade Michaela att hon hade börjat blöda och att hon hade pratat med någon sköterska på häktet om det. Vidare så berättade Michaela att hon hade gjort en graviditetstest på sjukhuset samma dag som hon greps. Testet hade varit positivt och hon hade lagt teststickan på ett bord tillsammans med en personlig lapp till Jonas. Vad som stod på lappen vet inte Jeanette. Polisen, Annelie, som satt med vid besöket sa att hon skulle prata med personalen om detta. Michaela sa att anledningen till att hon inte sagt något tidigare om sin graviditet var för att hon velat berätta det för Jonas först. Det blev Jeanette som berättade detta för Jonas. Jeanette säger att detta hände samma dag som Leon fick sitt första samtal från Michaela.

På fråga hur Jeanette upplevde relationen mellan Michaela och Jonas så säger hon att det inte var något konstigt med den utan helt normal. De var gulliga mot varandra och de hade byggt den familj som de pratat om. Jeanette ser inga konstigheter i deras relation.

Jeanette säger att Michaela är som sin mor. Med det menar hon att Michaelas barn och make går före henne själv men att det är i positiv bemärkelse. Som ett exempel så säger hon att Michaela skulle se till att barnen och Jonas får mat före henne själv. Michaela kan glömma bort att ta hand om sig själv men det är något hon själv väljer och det är ingen som tvingar henne till det.

Michaela arbetade ett bra tag på ICA Nära i Hässelby där hon satt i kassan. Hur länge det var och när det var minns hon inte men hon började där i samband med att Leon började på dagis. Jeanette känner ägaren och pratar då och då med denne. Inget konstigt hände där. Då hon flyttade till Knivsta började hon på ett bageri i Knivsta och nu sist så jobbade hon på en herrgård. Där började Michaela troligtvis när hon var gravid med Colin.

Då Michaela jobbade på bageriet så var Jeanette, Berit och Leon där och fikade. Michaela blev rånad där en gång också. Jeanette kommer inte ihåg så mycket om det. Jonas ringde till Jeanette då de stoppade in Michaela i en ambulans och hon ringde till Michaela då denne var på sjukhuset. Det var ett kort samtal där Michaela sa att hon var på sjukhuset och att allt var OK. Jeanette minns inte att de pratat om händelsen efteråt.

Vidare känner Jeanette till att Michaela har skrotat en bil i en trafikolycka. Det hände under en period då de inte pratade så mycket med varandra. Anledningen till det var att det var mycket med Natalie då. Hon minns inte om det var Michaela själv som berättade om den eller om det var Jonas. Det som skulle ha hänt var att Michaela, av okänd anledning, kommit över i motsatt körbana vid ett möte med en annan bil. Jeanette vet att Michaela haft ont i rygg och

huvud efter händelsen.

Då Jeanette tillfrågas om Michaela varit skadad någonting så säger hon att de hade "klippkort" på Karolinska sjukhuset. Anledningen var att Michaela spelade fotboll då hon gick i grundskolan. Hon var målvakt varför hennes tummar blev gipsade ett antal gånger. Några andra skador känner Jeanette inte till.

På fråga om Michaelas eventuella sjukdomar så uppger Jeanette att Michaela inte var sjukare än något annat barn. Det var inga andra sjukhusvister än för tummarna. Angående eventuell psykisk ohälsa så finns det ingen vad Jeanette känner till.

Michaela har absolut inte haft några tandsjukdomar eller skador säger Jeanette. Michaela hade inte ett hål i sina tänder så länge hon bodde hemma. Det enda som Jeanette kommer på är att när Michaela var ett år så satt hon på en kavare av trä. Hon trillade då på så sätt att hon körde framtänderna rakt ned i träet varpå tänderna trycktes upp i käken. Jeanette hade bekanta som arbetade på Istman institutet och de hjälpte henne. Några andra tandskador är inte kända för Jeanette.

Jeanette berättar att Charlie också är för tidigt född. Hon tyckte att Michaela hanterad Colins för tidiga födsel bättre vilket kanske berodde på att hon varit med om det en gång tidigare. När Jeanette besökte Michaela på Neonatalavdelningen så tyckte hon att Michaela såg pigg ut. De hade väldigt mycket kontakt då, både besök och telefon och Jeanette tyckte att Michaela såg OK ut. Hon tror att Michaela längtade efter att få åka hem och Colin var så stark. Hade Michaela varit orolig då så tror Jeanette att Michaela hade sagt det till henne. Så bra kontakt hade de då.

Tiden efter det att Michaela kom hem från Neonatalen var bra. Michaela hade mycket mjölk och Jeanette tyckte att Michaela jämt ammade då Jeanette ringde henne. Jeanette tyckte det var bra. Hur det var med fast föda för Colin vet inte Jeanette. Jeanette uppfattade Colin som ett friskt barn utan konstigheter på något sätt.

Angående Leon så säger Jeanette att det är en lugn kille utan sjukdomar och skador.

Angående Charlie så säger hon att det inte finns några konstigheter. Han är ett yrväder och har så varit från födseln. Inte heller han har haft några skador eller sjukdomar.

Jeanette tillfrågas om vad hon har sett och upplevt av det som drabbat Colin. Hon har personligen inte sett några symptom eller anfall. Hon har medvetet hållit sig borta från att besöka dem på sjukhuset. Det har varit svårt att kombinera besökstiderna med det egna arbetet samt att Jeanette bor i Stockholm. Det har blivit mycket telefonkontakt i stället.

På fråga om vad hon har hört om Colins symptom och anfall så vet hon bara att Berit har sett att Colin blivit blå om armar och ben. Han kan även ha blivit blå om läpparna men hon minns inte riktigt. Det är Berit själv som berättat detta för Jeanette. Jonas har berättat vad hans mamma har sett och det var att Maria bar Colin på bröstet i en bärsele. Colin hade sitt ansikte bort från Marias bröst och någonstans i huset mötte hon Jonas som såg att Colin var blå på benen.

Jeanette säger att den enda gången hon själv sett något var när Jonas och Colin var hemma hos dem för att fika. Colin kröp på golvet då Jonas plötsligt rusar upp och springer till Colin och tar upp honom. Colin var hemskt avslappnad i hela kroppen. Jeanette säger att hon fick panik och hon tror att även Christer fick det. Hon minns inte om Colin blundade bara att han var helt lealös. Jonas sa åt Christer att springa ut till Jonas bil och hämta en väska. Hon vet att

det fanns syrgas, mask och andra saker i den. Själv hamnade hon i chock och ville bara därifrån, ville inte se. Hon gick ut i köket och tog hand om maten vilket hon vet låter konstigt men det var en stressreaktion. Efteråt vet hon att Colin var fruktansvärt trött. Jonas åkte in till sjukhuset med Colin.

På fråga om Michaela berättat för henne att någon i hennes närhet hade dött så är det inget som Jeanette hört. Det enda hon kommer att tänka på är att Michaelas biologiska pappas bror dog för ½-1 år sedan.

Michaela och Natalie har ingen syskonrelation. Jeanette och Natalie hade det som jobbigast i perioden när Michaela flyttade från Jakobsberg till Knivsta (?).

Genomläst och godkänt



Förhör

Signerat av
Mats EkholmSignerat datum
2015-11-19 10:48Diariernr
5000-K824515-15Enhet
Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Hörd person	Personnummer	
Berg, Jeanette		
Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Nej	Mor till misstänkt
Tolk		Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Kompletterande frågor med anledning av utredning rörande mordförsök.

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvare/ombud önskas	Försvare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Mats Ekholm	2015-11-18	11:13	11:45
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Polishuset i Uppsala	RB 23:6	Konceptförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av		
	Maek		

Berättelse

Förhöret inleds med att Jeanette tar del av det utskrivna förhöret som hölls med henne den 11 november. Förhöret godkänns utan ändringar.

Jeanette tillfrågas om det är något hon vill lägga till eller om det är något som hon kommit att tänka på sedan sist. Hon har inget att tillägga och inte kommit på något förutom att uppenbarligen är något som kanske hänt mellan Michaela och hennes pappa men det är inget hon vet något om. Hon känner sig fortfarande chockad av det som Berit berättat om angående Michaelas pappas uppträdande då han duschat och ville kramas med Michaela.

På fråga vad Jeanette tror om det som hon hört så säger hon att hon varken kan tro det eller inte tro på det.

Jeanette får nu ta del av det förhör som hölls med henne 2005-09-12. Se bilaga.

Efter att ha läst förhöret uppger hon att hon inte har ett minne av det och det hon säger i det förhöret. Hon säger att det har uppenbarligen inte Christer det heller. De pratade om det på vägen hem från förra förhöret. Hon tycker att det är pinsamt att hon inte minns det.

Förhørsledaren påtalar för Jeanette att hon i förhöret från 2005 själv berättat att Michaela i sin tur berättat för Jeanette om situationer hemma hos fadern då denne kommit för nära henne i samband med att han eller hon badat eller duschat. Jeanette säger att hon inte minns något av det och hon kan inte förklara hur det kommer sig att hon glömt bort det.

Jeanette tillfrågas nu om Michaela någon gång haft något epileptiskt anfall eller liknande. Hon berättar att det har Michaela haft. Det var före en jul någon gång när Michaela gick i grundskolan. Jeanette minns inte vilket år det var. Jeanette och Berit var ute och handlade

julklappar då hon fick ett samtal från en ambulanspersonal som befann sig i hennes hus. Michaela och en kompis till henne hade suttit framför TV:n då Michaela fick någon form av anfall. Kompisen hade ringt efter en ambulans. Michaela fördes i ambulans till S:t Görans sjukhus. Även Jeanette och Berit åkte dit.

Michaela hade bitit sig i läpp och tunga men mådde så pass bra att hon fick lämna sjukhuset efter en vanlig undersökning. Jeanette fick reda på att Michaela tydligen mått bra redan då ambulanspersonalen anlände men de hade tagit med henne till sjukhuset i varje fall. Jeanette var med Michaela på ett återbesök lite senare. Då gjordes någon form av undersökning. Michaela fick sitta framför en apparat. Vad det var för typ av undersökning vet inte Jeanette men de sa att eftersom undersökningen inte visade något så var Michaela OK. Vårdpersonal förklarade att det var något med TV-bilden som hade utlöst anfallet. Sådana saker förekommer inte i dagens TV-bild vad hon har hört.

Den gången som hon själv var med när det hände något med Colin så var de närvarande, förutom hon själv, Jonas och Christer. Natalie var hemma men hon var på övervåningen hela tiden som Jonas och Colin var där. De tre satt i vardagsrummet och fikade. I anslutning till vardagsrummet finns ett matrum. Det finns ingen vägg eller tröskel mellan vardagsrum och matrum. Jeanette beskriver att soffan i vardagsrummet är en u-formad divansoffa. Hon och Christer satt bredvid varandra i själva sittdelen, botten på u:et. Jonas satt på den ena divanen och hade fri sikt in mot matrummet. Inledningsvis kröp Colin omkring på golvet runt dem men han rörde sig mot matrummet. Det gjorde att Jeanette inte såg Colin då ryggstödet på soffan skydde honom. Jonas däremot kunde se Colin därifrån han satt.

Det som gjorde Jeanette uppmärksam på att det hände något var att Jonas rusade upp i riktning mot Colin. Både Jeanette och Christer reste på sig för att se vad det var som hände. Jonas var hos Colin men Jeanette minns inte om han lyfte upp Colin direkt eller inte. Då Jeanette fick syn på Colin så satt Jonas på huk och hade lyft upp Colin. När Jonas lyfte upp Colin så var denne helt avslappnad och rörde sig inte. Hon minns inte om Colins armar och ben hängde slappa. Det hon reagerade på var att Colin inte sträckte upp sina armar mot Jonas då denne lyfte upp Colin så som barn brukar göra då de blir upplyfta.

Christer springer ut för att hämta väskan i Jonas bil och i samband med det så går Jeanette ut i köket. Därifrån ser hon inte vad som händer kring Colin. Då Christer kommer tillbaka med väskan och har varit tillbaka en stund, Jeanette kan inte ange hur länge, så gick Jeanette ut i vardagsrummet för att se vad som hände. Jonas satt då i soffan med Colin i knäet. Ingenting av det som fanns i väskan användes på Colin då och hon vet inte om det hade använts något tidigare heller. Jeanette har inte frågat om det och ingen har heller sagt något.

Jonas satt en stund i soffan med Collin som var "seg" och han blev inte piggare heller. Jonas och Colin åkte till sjukhuset. Senare så pratade hon eller Christer med Jonas i telefon. Jonas sa då att allt var OK med Colin.

Uppläst och godkänt i färdigt skick.



Polismyndighet

Förhör

Barnmisshandel i Hässelby

Signerat av

Signerat datum

Enhet

3OKU/B "AVSTÄLLD" Utrednings & jourgrupp

Diariennr

0201-K149903-05

Hörd person

Berg, Jeanette

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Målsägandeförhör angående misshandel

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Försvare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Anders Kolbjer

Förhørsdatum

2005-09-12

Förhör påbörjat

09:30

Förhör avslutat

10:10

Förhørsplats

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Telefonförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Jeanette berättar att hon är ensam vårdnadshavare till Michaela. Sedan anmälan upprättades, den 20 juni 2005, har Michaela inte träffat sin far alls. Tidigare träffades de sporadiskt. Fadern, Johan, brukar ibland ringa till Jeanette för att få kontakt med Michaela. Vid dessa tillfällen kommer Jeanette med undanflykter. Hon brukar säga att Michaela inte mår bra. Johan vet tydligen inte att han blivit polisanmäld. Det kan också vara så att han misstänker att han blivit anmäld.

Fram till juni månad 2005 har Jeanette inte märkt att det varit något speciellt med Michaela. Någon gång i juni 2005 ringde skolkuratoren, Lena Alström, hem till Jeanette. Kuratorn berättade att hon talat med Michaela och att det framkommit att hon inte mår så bra. Bl a skulle fadern ha slagit och sparkat henne. Jeanette visste först inte vad hon skulle tro. Hon åkte emellertid samma dag till skolan, där hon sammanträffade med kuratorn. Den senare berättade för Jeanette vad Michaela sagt under deras samtal. Vid något tillfälle skulle fadern ha slagit och sparkat henne, då hon låg på golvet. Efter samtalet med kuratorn fick Jeanette tala i enrum med Michaela. Michaela berättade då för Jeanette att det "pågått ett bra tag". Hon omtalade för Jeanette att hon vid något tillfälle ramlat omkull på golvet efter det att fadern "klappat till henne". Medan Michaela låg på golvet, sparkade fadern henne i magen. Själva händelsen skulle ha ägt rum i mars eller april månad 2005. Jeanette grundar detta på vissa hållpunkter hon har i sin almanacka. Även vid andra tillfällen har fadern "klappat till Michaela" enligt vad hon själv berättat för Jeanette. Den misshandel Michaela blivit utsatt för har alltid ägt rum hemma i faderns bostad. Michaela berättade även för Jeanette att hon tyckte det var obehagligt i vissa situationer, då fadern kom för nära henne. Dessa situationer skedde i samband med att antingen fadern eller Michaela själv badade eller duschade. Fadern var vid dessa tillfällen ganska närgången genom att försöka krama henne. Då Jeanette försökt fråga ut Michaela om fadern antastat henne även på andra sätt, har det inte framkommit någonting.

Efter det har Jeanette talat med skolkuratoren flera gånger. Hon har även försökt prata med Michaela, men det har inte kommit fram något nytt. Just nu är Michaela livrädd för fadern.

Anledningen är främst att hon inte vet hur fadern kommer att reagera, då han får reda på att han blivit polisanmäld. Även i övrigt har Michaela blivit uppskrädd på en del SMS-meddelanden hon fått från sin far.

Den 30 maj 2005 ringde Michaelas klassföreståndare hem till Jeanette. Hon sa att Michaelas fader, Johan, stod utanför skolan. Johan skulle tidigare ha varit inne i skolan och letat efter Michaela. Så småningom hade han blivit utkörd från skolan av vaktmästaren. Jeanette åkte till skolan och hämtade Michaela. Hennes klasskamrater hade dessförinnan gömt Michaela i ett klassrum för att fadern inte skulle hitta henne. Efteråt hörde Jeanette att Johan inte lyckats få kontakt med Michaela i skolan. Jeanette träffade inte heller Johan, då hon hämtade Michaela i skolan.

Jeanette har inte sett några skador på Michaela. På fråga säger Jeanette att hon tillåter att Michaela blir förhörd; även med videoinspelning. Hon omtalar vidare på fråga att hon har sparat de SMS-meddelanden som Johan skickat till Michaela. Jeanette förklarar att hon kommer att ta med sig mobiltelefonen till polisstationen vid det kommande förhøret med Michaela. Jeanette tillfrågas om hon har några ersättningsyrkanden mot Johan. Hon kan i nuläget inte ta ställning till detta utan hon önskar återkomma i den frågan.

Under förhøret har Jeanette mobiltelefonen med de tidigare nämnda SMS-meddelandena framför sig. Hon ombedes att läsa upp ordagrant vad de olika meddelandena innehåller.

SMS 2005-02-26 "Mickis, nu får du faan ta och ge dig. Om du säger till någon så är det slut för dig".

SMS 2005-03-13 " Du håller tyst om det här fattar du. Om jag får reda på att du sagt till någon så jäävlar. Då ligger du väldigt risigt till".

SMS 2005-04-26 "Jag ringer dina lärare på skolan och frågar om du sagt något om mig till dem. Det vet du så passa dig unga frøken".

SMS 2005-04-26 "Jag kan göra mycket värre saker. Du anar inte hur mycket makt jag har över dig. Ingen skulle tro dig om du säger att jag gör dig illa. Det kallas pengar och fin smörande så det är ingen idé att du försöker. Då blir det bara värre för din del".

I övrigt har Jeanette ingenting att tillägga i sak.

Förhøret slut kl 10.10.

Uppläst och vidkänt.



Förhör

Signerat av
Mats EkholmSignerat datum
2015-11-19 10:48Diarienum
5000-K824515-15Enhet
Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Hörd person	Personnummer	
Berg, Jeanette		
Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Nej	Mor till misstänkt
Tolk		Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret		
Genomgång av förra förhöret samt upplysning från den hörde		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvare/ombud önskas	Försvare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Mats Ekholm	2015-11-19	09:23	09:27
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
	RB 23:6	Telefonförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av	Konceptförhör	
	Maek		

Berättelse

Det färdigskrivna förhöret från den 18 november med Jeanette läses upp för henne och det godkänns.

Jeanette uppger att Christer påmint henne om att hon var med om en kraftig trafikolycka 2003 och Jeanette säger det som en ren information och inte som en ursäkt för att hon inte minns det här om Michaela och hennes pappa.

Det som hände vid trafikolyckan var att hon och Berit blev påkörda bakifrån. Det var Berit som körde. Deras bil voltade inte eller så. Hon slog inte i huvudet vid kollisionen men fick en skada på en ryggkota i brösttryggen. Jeanette var sjukskriven i tre år efter olyckan.

På fråga om hon har uttalade minnesproblem så säger Jeanette att hon inte har det.

Uppläst och godkänt i anteckningsform.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, Utredningssektion 1 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Norelius, Jonas

Personnummer

Den hörde är

Annan

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Hörd upplysningsvis i ärendet.

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Försvare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Sven-Olov Grundstad

Förhørsdatum

2015-07-03

Förhör påbörjat

23:45

Förhör avslutat

00:30

Förhørsplats

Polishuset / förhørsrum plan 2.

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Sandvik, Marie

Utskrivet av

Berättelse

Min kollega och jag åkte hem till den hördes bostadsadress i Knivsta. Jag ringde honom när vi stod utanför, den hörde Jonas svarade. Han var dock inte hemma, utan i Nantuna, hos släktingar.

Vi kom överens om att han skulle komma till polisstationen, så kunde vi träffas där.

Jonas är make till Michaela Norelius, de har ytterligare två pojkar förutom Colin, som är född 2014. De andra två pojkarna är 7 och 4 år.

Jonas berättar fritt att Colin som är född 2014 i augusti, blev född 3 månader för tidigt. Det har gått bra för honom med framåtskridandet, det enda som har gått litet sakta framåt är hans vikt, uppgången har varit litet för liten, men i övrigt har det varit bra.

I mitten på maj någon gång, tror han, så fick Colin blodiga kräkningar hemma i bostaden. Michaela var då ensam hemma, men hade genast ringt till Jonas, och han kom hem. Han hade ringt ambulans, men det slutade med att de efter någon stund hade åkt in med bil till Akademiska sjukhusets barnakut.

Man undersökte honom ordentligt och konstaterade att det möjligtvis var någon slags "magkatarr" Sonen Colin blev kvar ett dygn, över natten. Man konstaterade blodbrist. Men inte något allvarligt fel enligt Jonas.

Några dagar efter den händelsen, så ringde Jonas fru honom, när han var på arbetet. Sonen Colin hade då fått kramper. Hon hade då ringt efter ambulans och åkt med till sjukhuset, Akademiskas barnakut. Jonas hade också åkt dit på egen hand.

Sonen hade då blivit inlagd på nytt och har varit där sedan dess. Jonas säger dock att Colin fått komma hem ett antal gånger under tiden, så kallade permissioner. Men de har återvänt till Akademiska efter dessa permissioner.

Han har krampat under den här tiden. Man har undersökt honom på alla sätt och vis, men inte kunnat ställa någon diagnos enligt Jonas. Han säger även att vad han vet så har man inte funnit några allvarliga fel på sonen Colin.

Man har inte kunnat fastslå någon definitiv diagnos angående Colin.

Han säger på fråga att han och frun turats om att vara där under hela tiden, på avdelning 95. De har turats om att åka hem, så då har den andra parten varit ensam med sonen Colin. Det har varit så sedan mitten av maj månad och fram tills nu.

Den hörde säger på fråga att frun Michaela har varit ensam där flest gånger med sonen under denna tid.

Jag frågar vad sonen drabbats av när de varit där, båda två och när de varit ensamma med Colin. Jonas säger att han drabbats av dålig syresättning, dålig puls samt ryckningar och kramper i kroppen, han har liksom blivit stel och haft problem med andningen.

Jonas berättar fritt att läkarna trodde att sonen fått epilepsi, man gav mediciner mot det, men det blev värre av medicineringen. Man bytte dock medicinering mot epilepsin, men det blev inget bättre, så man avbröt medicineringen mot det.

Man slutade med medicineringen mot det, igår säger Jonas.

På fråga från mig, så säger Jonas att Michaela verkligen är mån om sin son Colin, och mot de andra två pojkarna är hon lika dann. Han har aldrig reagerat på att frun gjort någonting konstigt mot dem, hon älskar dem såklart.

Han säger spontant att Michaela studerar till undersköterska. Säger vidare spontant att de haft en dust med avdelningschefen, han tror hon heter Erika. Jonas har velat att de skulle få ett större rum, eftersom det här var väldigt litet, och att familjen tyckte att det var jobbigt. Jonas hade velat att de skulle få vistas på det här Ronald Mc Donald huset, där man kan ha en mindre lägenhet och eget kök, och att familjen där skulle kunna vila ut tillsammans, men ändå ha nära till sonen Colin. Jonas menar att det skulle ha varit en avlastning för familjen, under den här tiden.

På fråga om han kan tänka sig att Michaela skulle ha kunnat skada sin son Colin på något vis, han säger att det tror han absolut inte.

Angående dagen 3 juli, fredagen, så var både han och frun hos Colin under förmiddagen. Jonas hade lämnat senare under dagen. Michaela hade ringt till honom litet senare och talat om att sonen fått ett "anfall" Läkaren hade sagt att det såg "konstigt ut"

Jonas säger att ännu senare så ringde Michaela på nytt, och detta då hon sett att polisen var

där utanför och kom mot rummet.

Jonas hade då ringt till avdelningen och undrat vad som sker, han hade fått svaret att Socialtjänsten skulle ringa upp honom. Han hade då åkt dit och träffade då på Socialtjänsten på plats. Jonas hade inte fått komma in på avdelningen.

Han fick reda på utav Socialtjänsten att sonen Colin var omhändertagen. Han förstod att polisen tagit med sig frun.

Jag frågar om Jonas har sett några skador eller rodnader, märken på sonen Colin under den här tiden från mitten av maj tills nu. Han svarar och säger att han aldrig sett någon skada på sonen, varken rodnad eller något annat överhuvudtaget. Det skulle han ha märkt eller sett i sådana fall.

Hade han sett det så hade han själv ringt till polisen om det hade varit så, om han skulle ha misstänkt att någon gjort så mot Colin.

Samtalet avslutat kl. 00:30 den 4 juli 2015.
Krinsp Sven-Olov Grundstad / RGB



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Norelius, Jonas

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Mt mordförsök

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Försvare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Annelie Ededahl

Förhørsdatum

2015-07-15

Förhör påbörjat

09:40

Förhör avslutat

14:41

Förhørsplats

Polishuset i Uppsala

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Konceptförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

A.E

Berättelse

Collin är nu hos Jonas och de bor mycket hos hans föräldrar. Han är fortfarande inskriven på sjukhuset, men har permission och har sovit hemma två nätter. Collin var inne på rättsmedicinsk röntgen i måndags. Han säger att sedan Mikaela blev omhändertagen har Collin legat konstigt i pulsen. Han brukar ligga på nittio. Det är dokumenterat på sjukhuset. Jonas har sovit med honom på sjukhuset. Under helgen var han omhändertagen. De har inte sagt något från sjukhuset nu, men de haft honom uppkopplad mot EKG. Jonas säger att han inte är övertygad om att Collin är frisk. Han säger att Collin var vit en kväll samma natt. Söndag natten 12-13 juli larmade maskinen larmade och pulsen var nere på 55 i puls. Han var också vit.

Läkarna sade på tisdagen efter det att Mikaela var omhändertagen att ville de skriva ut honom. Då var det ett möte med socialtjänsten, läkare och Jonas och Jonas pappa. Läkaren Gunnar Liminga sade då att han tyckte att de kunde skrivas ut, men ändrade sig på tisdagen då Jonas inte ville ta hand om Collin eftersom han inte tror att han är frisk.

I söndags sov Collin lunch på soffan. Jonas mamma Maria lyfte på filten när han sov och reagerade på att han var blek. Collin var slapp, vit och kall. Behövde bara göra så att ta upp honom och massera bröstet lite så piggnade han till. Jonas säger att han andades. Jonas satt i soffan och tittade på tv. Maria tog upp honom och han var slapp. Han brukar vara lättväckt och spänner sig direkt. Jonas reste sig och säger att de bara behövde ta upp honom och massera bröstet lite så piggnade han till. Han var så ca 10 sekunder.

Jonas säger att i natt har det varit jättebra. Inget larm.

Jonas var på sjukhuset med Collin veckan efter Mikaela omhändertogs. Han vet inte hur Collin mådde under helgen innan då han var omhändertagen och ej med Jonas. Jonas säger att

första episoden var den 6 juli. Han sjönk i puls och låg runt 60 i puls. Som han förstod kontaktade de medicinjouren och de höll bra koll på honom en natten. Collin var svajig den veckan. Han tror att var tisdag och onsdag som han svajade i puls. Det larmade flera gånger på natten under måndag till onsdag. På måndagen var han blek och kall. Inte tisdag och onsdag. Resten av veckan var bra. De hade permission lördag och söndag under dagen och sedan tillbaka till sjukhuste.

Jonas träffade Mikaela för sex år sedan och de har haft en relation sedan dess. En bra relation. Det har varit en jättestabil relation. Mikaela hade Leon 7 år sedan tidigare. Han är hos sin pappa varannan helg. Leon är hos sin pappa nu. Med Leon var det en helt normal graviditet och han föddes någon dag innan beräknat datum. Henke som pappan heter blev lika chockad som Jonas är av det som Mikaela misstänks för. Jonas och Mikaela har ett till barn som heter Charlie som är 4,5 år. Han säger att de inte behövt åka in till sjukhus för något. Charlie kom i vecka v.34 och hon fick förverkar i vecka 28. De fick stanna en vecka på Danderyds sjukhus. Han säger att det inte varit något problem/sjukdomar med barnen.

Mikaela var gravid innan Leon. Han berättar att hon inte har haft någon bra relation med sin far. Hon kallar inte honom pappa. Han har han misshandlat henne som yngre. Jonas säger att han inte vet så mycket mer. Han har inte velat röra upp något. Mikaela har aldrig trivts med sin pappas sida. Han har försökt höra av sig de senaste fyra åren. Även halvsystemen på pappans sida har försökt höra av sig. Systemen gjorde ett försök för ca 2 år sedan att ha kontakt med henne.

Mikaela har varit livrädd för att skaffa barn. Hon har haft ett missfall som hon stort sett fått föda ut innan Leon. Hon var väldigt ung då. Hon är övertygad om att hon fick missfall för att pappan sparkat henne när hon var gravid. Han ville inte att hon skulle ha något barn då. Han tror att hon var 15 eller 16. Han säger att hon är jätterädd om det hon har. Charlie kom för tidigt och hon var livrädd att hon skulle mista ett till barn eftersom det var för tidigt. Han beskriver henne som världens lyckligaste mamma. Mikaela har inte vågat anmäla pappan. Jonas säger att det finns journaler från socialtjänsten i Huddinge där hon sökt hjälp när hon fick Leon. Mikaela har sin mamma Nettan och Christer. Det är hennes mamma och pappa idag. De har en bra relation. Mikaela har tytt sig mer till Jonas familj och mormor. Hon har inget mot sin familj, men bött mycket hos sin mormor.

Han säger att Mikaela är livrädd för sin pappa. Som han förstod det så var hon misshandlad från det att hon var liten fram tills hon var femton.

Mikaela har gjort en tidig abort efter Charlie. Anledningen var att det inte fungerade i deras liv. Hon åt p-piller och ändå blev hon gravid. Det har inte varit något annat missfall eller graviditet.

När hon var gravid med Collin hade hon förverkar före vecka 18. De har kanske varit in 15 gånger till Danderyds sjukhus på grund av förverkar. Han tror att det kom blödningar när de gått längre i graviditeten. Han tror att hon fick blodiga flytningar. Hon var aldrig inlagd under graviditeten med Collin eller tog några läkemedel. De var in till sjukhuset fyra dagar innan han föddes och då var läkaren orolig och ville lägga in Mikaela, men det fanns inga platser. Så det fick åka hem. Dagen efter på natten kom det mer blod. Då hade de sagt att de skulle åka in med ambulans, men de åkte själva för det gick fortare. De skickad hem henne och tyckte att de skulle åka till Akademiska istället. Så de åkte hem. De hade fått remiss till Danderyds sjukhus. Det blev värre efter ett par dagar. Hon hade täta förvärkar. De åkte in och de kontrollerade henne. Alla försvann och överläkaren skrek att de skulle åka till Karolinska. De tar inte barn under vecka 28. Jonas säger att det var chockartat. De trodde det värsta eftersom det var så tidigt. Mikaela förlöstes med akut kejsarsnitt. Hon blödde mycket. Barnet

och Mikaelas värden var bra. Men Mikaela skakade och blev livlös. Hon var helt borta. Läkarna förstod inte och hade aldrig sett något liknande. Jonas trodde att det var kört. De tog prover och hittade inget fel på henne och ögonen bara rullade. Det var bra personal och de hade koll på henne. Jonas har aldrig sett henne så. Collin hade bra värden. Detta hände under förlossning och det var därför de förlöste henne akut.

Collin var stor för sin ålder. Han andades själv. De hamnade på neontalen sedan. De var fyra dagar på Karolinska. Sedan flögs de till Uppsala. Mikaela fick panik för att Collin skulle flyga själv. Hon fick säga hej då på helikopterplattan. Han hade fått respirator när han fick kortison i lungorna i Stockholm. Han fick behålla det för de skulle flyga hem. De hamnade sedan i neonatalen i Uppsala. Mikaela satt vid Collin dygnet runt. Hon var jättelycklig över att det gått bra. Läkarna hoppfylla. Fanns ingen osäkerhet om att det inte skulle bra. Jonas upplevde hennes mående som jättebra. De blev mer och mer positiv. Jonas säger att han har nog mått sämre för att han fick ta ansvaret runt omkring. Det var fullt på Akademiska sjukhuset och de skulle flytta dem till Karlstad, men det vägrade de. De fick ett familjerum. De var där i två månader från det att han föddes. Han tror inte att det var permissioner under den tiden mer än över dagen. De åkte hem efter två månader.

Efter att de kom hem var turbulent. De hade inte handlat någonting eftersom det gick så fort allting. De hade inte gjort iordning barnrum och flyttat till hus. Jonas säger att det gick jättebra hemma. Collin fick ett andningsstopp efter fyra dagar. Mikaela ringde i panik för Jonas var i Stockholm. Hon sade att han haft andningstopp och var blå om läpparna, men hon hade fått igång honom. Han hörde skräcken i hennes röst och Jonas ringde ambulans. Brandkåren kom efter fem minuter när han var på väg hem. Han kom samtidigt som brandkåren. De stormade in. Jonas gick in och lade ifrån grejer. Personalen frös läget och visste inte riktigt vad skulle göra. Ambulans kom sedan till platsen. Mikaela hade satt honom i bilbarnstolen. Collin verkade förvirrad. Han såg fin ut. Jonas säger att han såg att det varit något som gjort honom upprörd. Han var inte helt ok. Han har bilder och säger att de har varit duktiga att fota. På sjukhuset sade de att det var normalt för för tidigt födda. Mikaela har berättat att han kräkt innan. Mikaela var uppriven och orolig. Hon hade lugnat ned sig. På frågan om han hade haft något andningsstopp på sjukhuset vid något tillfälle säger Jonas nej.

Det flöt på hemma efter det. Det var en lycklig mamma som är mammaledig. Han minns inte att de varit till sjukhus mer än till efterkontroller. Jonas uppfattade Collin som jätteglad och han sov hela nätterna. Ett nöjt och glatt barn. Det finns journal att han inte gått upp i vikt som han skulle. BVC har inte tyckt att det varit konstigt. Han har följt sin kurva. Jonas har inte upplevt att han haft problem med maten. Mikaela ville amma och Jonas fick ge honom riktig mat. Det har fungerat jättebra. Collin är jättematglad. Jonas jobbade dag och jobbar i Stockholm. Mikaela var hemma. Hon såg det som möjlighet att plugga till undersköterska på distans. Hon vill bli personlig assistent. Det fungerade jättebra och hon har pluggat på nätter. Hon brinner för det och vill göra. Anledningen till att hon valde undersköterska var att det var en distanskurs och det gick att lösa. Det finns gott om jobb. Hon ville helst sjuksköterska, men det passade inte just då. Mikaela skulle haft praktik i juni, men fick pausa för Collin. Hon hade velat vara på neontalen för hon har erfarenhet. Något hon kunde och vet.

Mikaela är omtänksam. Barnen går först. Hon vill göra saker med barnen. De ska ha det finaste och han får bromsa och tänka på ekonomin. Jonas har det turbulent på jobbet och ville inte ha semester. För henne var det viktigt att de hade semester tillsammans. Hon skulle lägga sina fickpengar på att göra saker med familjen. Familjen betyder allt för henne. Hon har varit

jätterädd sedan hon blev gravid med Collin. Att det ska hända något. Det tog ett år innan det blev en graviditet med Collin där de sökte hjälp. Hon hade panik att något var förstört på grund av aborten och hon anklagade sig själv. De hann få hjälp, men innan befruktning blev de gravida på naturligt sätt.

Mikaela har blivit rånad tre gånger. Första gången var på väg hem från Ica. Det var ungdomar som hotade köra över henne med bil. Andra gången var i Jakobbergs tågstation. Det var två som bad om hennes plånbok. Hon hade två av barnen med sig. Hon fick tillbaka plånboken som hittades tom. Tredje gången var när hon jobbade på bageriet i Knivsta. Det var tre stycken som kom och misshandlade henne vid stängning. Hon ringde och skrek att hon höll på att dö. Hon hade blåmärken och var på sjukhus en natt efter det. Hon vågade inte gå ut de närmsta tre månaderna. Hon pratade med psykolog eller något liknande i Uppsala som hon fick genom Knivsta läkargrupp. Mikaela fick antidepressiva tabletter och sömntabletter. Hon tror att hon fick åtta olika burkar. Mikaela var trygg hemma. Hon ville bara vara hemma med barnen och att Jonas skulle vara hemma. Mikaela har varit med om en trafikolycka. Hon klarade sig rätt bra, men haft ryggproblem sedan dess. Hon har fått tillbaka smärtor i ryggen efter Collins sjukhusvistelse. Hon får citodon av läkare vid behov. Det är nog 2,5 år sedan hon fick utskrivet. Mikaela vill inte ta tabletter i onödan.

Jonas säger att Mikaela har svårt att stå upp för sig själv. Hon vill helst att Jonas ska sköta kontakt med bla försäkringskassan. Hon har lite dålig självkänsla. Han är den som skötte ekonomi och räkningar från början.

Paus kl.11.03- kl.11.12.

Förhørsledaren ber Jonas berätta om den 20 maj. Han säger att det var en onsdag. Han var på jobbet och hon ringde kl.13. Mikaela var helt hysterisk och sade att han kräkts blod. Collin hade varit helt normal innan. Det hade kommit en kaskadspya med mat och blod. Hon hade ammat innan. Han tror inte att Collin ätit riktig mat. Hon sade att han ätit en stund innan. Det är bara Jonas som ger honom annat. Han kräktes mat och blod. Då blev hon rädd och ringde honom. Han säger att hon inte åkte ambulans in, men hon ringde 112. Det tyckte att det var bättre att de åkte in. Då hade han kräkts en gång till ganska precis. Det var lite blod på hans body. Inte mycket men Jonas såg att det hade droppat. Hon hade tagit papper och varit beredd och fångat en kräk på papperet och det var bara blod. Jonas ville veta vad som hänt och bett henne göra det. Collin såg inte speciellt chockad ut. Mikaela sprang runt och plockade saker. Han frågade vart det hänt. Han säger att de har bött så mycket på sjukhus och vet att läkarna vill se allt. Jonas tog en bild på papperstussen. Han säger att han inte misstror i henne, men ville veta hur mycket blod. Det var inte bara blod utan även slem. Ingen mat. Så på kläder var utspätt blod. Han såg att det var grynigt. Inte grynigt som gröt. Inga matbitar och han tror att hon ammat. Jonas tror att hon sade att han hade kräkts i vardagsrummet. Han har för sig att Collin legat på golvet. Han tror hon skulle ha torkat upp om han kräkts på golvet. Jonas säger att det finns en bild på hennes telefon.

Paus kl. 11.38-12.30.

Jonas att när han kom hem mötte hon upp i hallen med Collin i famnen och var upprörd. Han sa åt henne att spanna fast honom i barnstolen och ta med det de ska ha med till sjukhuset. Hon visade att hon var orolig. Jonas beskriver att på papperet var det som en tesked blod utspätt med en matsked saliv. Ungefär den mängden och den konsistensen. Som han förstod det på henne hade Collin kräkts en gång först och sedan en gång till när hon tagit upp honom och det var den som var på papparet. Han hade sagt till henne per telefon att om det kommer

mer så skulle hon spara så han fick se. Hon hade slängt det av misstag och det låg överst i soporna. De åkte sedan till sjukhuset där de var snabba på att ta emot. De hittade inget synligt och de blev inskrivna på avdelning 95B2 och var där över natten. Han mådde bra. De satte en sond på honom och han fick läkemedel mot magsår. De tittade i hals och såg att han såg fin ut. Han vet ej när, men de konstaterade att han hade blodbrist och järnbrist. Han fick en blodtransfusion på kvällen. Han har tagit D vitamin, järn och C vitamin hemma. Det har Mikaela skött det. Båda har gett, men hon har koll på hur mycket han ska ha. Hon är så mån om allt som rör barnen och har koll, så han har släppt det. Sedan fick de permisson på torsdagen. De har inte varit utskrivna sedan den 20 maj. De åkte hem och var jättegglada att det inte var något större fel. Han var blek, men det var säkert för blodbristen.

Jonas jobbade sedan på fredagen. Collin fick ett krampanfall runt kl. 11.00. Mikaela ringde och skrek att det var något fel på Collin. Det är något jättefel skrek hon i ren panik. Jonas blev kall i kroppen för så lät hon inte ens när han spydde blod. Hon var jätteupprörd. Collin hade kramper och hade skakat några sekunder och sedan var det över. Han hade gjort det en gång. Han förstod det som att han var blek och lite blå och andades tungt och svagt, men när hon tagit i honom hade han kommit tillbaka på en gång. Hon ringde Jonas direkt. Jonas sade att hon ska ringa ambulans på en gång. Mikaela ringde 112 och han ringde henne igen. Hon sade då att han fått ett eller två krampanfall till. Lätta anfall som han kom tillbaka från snabbt. Då låg han och skakat och det var samma som de andra anfallen. Mikaela var stressad, men Collin mådde bra då och Jonas märkte att hon hade kontroll. Hon visste att ambulans var på väg. Han frågade om hon kunde släppa honom om hon kunde packa och ta med kläder. De bröt samtalet för att Jonas skulle ta sig hem. Mikaela och Collin åkte sedan ambulans in. Han förstod det som att det var en till liten kramp när hon väntade på ambulans i bostaden. När de åkte in ska han fått en till kramp på sjukhuset. Jonas säger att det var i ambulansen eller på sjukhuset. Han vet inte.

De visade sig att han hade brist på B12 och att blodvärdena var lite försämrade. Han beskriver Mikaela som att hon inte var lugn, men de var på rätt plats. Nu var det folk som skulle ta hand om honom. De sade från början att om man har lågt B12 kan det orsaka kramper. Jonas säger att Collin hade ok B12 värden i måndags, men de låg på lägsta nivå. De hade sjunkit igen.

De blev kvar tills vidare på sjukhuset. Collin slutade inte andas. Man gjorde EEG. Man misstänkte epilepsi. Det gjordes utredningar. Han fick ett anfall och då satte de på ett kortids EEG och då hittade man något avvikande som var tecken på djup epilepsi. De började medicinerade Collin mot epilepsi och anfallen kom glesare.

Mikaela har varit hos Colin 95 procent av tiden på sjukhuset. Hon har sovit hemma en natt. Jonas har varit där ca 50 procent av tiden. Han har ansvarat för de andra barnen under tiden. Han sov en natt själv där. Han har sovit där majoriteten av nätterna. Jonas har åkt vid 07-tiden på morgon och hämtat barnen hos farmor. Han har passat på att fixa saker. Det har varit olika när varit tillbaka på sjukhuset. Har Collin haft en bra dag har han åkt dit senare. Ca åtta nätter har Jonas sovit hemma under denna dag. Nästan varje dag har de hämtat mat till lunch och middag. 90 procent av gångerna har han hämtat maten.

Inför permissioner så har de fått med sig syrgastuber, Rubens blåsa och pulsmätare. De har fått utbildning i HLR för små barn så de ska kunna göra samma sak som på sjukhuset. Båda har ju sett anfallen och var säkra på att kunde göra samma sak som sjukhuspersonalen. De var borta på permisson midsommarafton 19 juni. De åkte till sommarstugan i Gävle. Det fungerade jättebra. Collin mådde bra. Han var trött efter alla mediciner. De hade fått akutmedicin Bucolan att ge. Collin var inte sig själv. Han var drogad. De hade ökat epilepsidosen. Mikaela var jättenervös att det skulle hända något. När kl. närmade sig 15 var

hon jätteorolig eftersom de flesta anfallen kom på kvällen. De skulle vara tillbaka till sjukhuset vid 16-17-tiden.

Den 20 juni åkte de och skulle äta mat hos Mikaelas mormor Berit och morfar Enar i Hässelby. De åt mat i köket hela familjen. Det var mormor Berit, morfar Enar, Jonas, Mikaela, Collin, Charlie och Leon. Det var inget konstigt med Collin. En jätteglad liten kille. De satt i köket hela familjen. Mikaela behövde gå på toa. Jonas skulle gå ut till bilen och hämta blöjor och saker till Collin. De skulle byta blöja säger han. Mikaela vill inte lämna honom till någon annan än Jonas och han sade att han inte kunde ta honom. Hon har inte släppt honom en sekund när de varit på permission. Hon tar med honom på toa. Hon gör alltid det hemma. Det är inget ovanligt. De gick samtidigt från köket. Hon till badrummet med Collin och Jonas till hallen. Han hann öppna dörren och sätta ut en fot då hörde han henne skrika. De tog ca 40 sekunder innan hon ropade hans namn och han förstod att något var fel. Alla andra var i köket. Enar väntade på något som Jonas skulle visa Enar. Berit stod och diskade och dukade av bordet. De hade precis dukat av. Mikaela hade dörren till badrummet lite halvt öppet. Hon brukar inte stänga dörren när hon är hos dem för hon känner sig hemma. Den var stängd, men ej igenklickad. Det var en liten glipa. Igenskjuten men ej stängd. Jonas sprang in på toa. Han var bara 10 meter ifrån. Mikaela satt på huk över Collin som var blå. Han hade blåa läppar men såg ganska ok ut i färg. Inte helt blek, men slapp. Han tog något djupt långsamt andetag. Mikaela satt lite på sidan mellan handfat och toa så Jonas kunde komma förbi in. Toalocket var inte nere. Han såg Collin direkt. Mikaela hade panik och hon petade på honom och sade Collin. Han skickade henne därifrån för att hämta grejerna i bilen. Hon hade byxorna neddragna som att hon precis hoppat av toa. Jonas frågar vad hon gjort. Hon sade att han låg själv på golvet och hon satt och kissade. Sedan spände han sig. Det var första anfalllet som hon säger sig sett hela. Hon satt och tittade på honom och såg att ögonen rullade bak och en sekund efter spände han sig. Det var borta när Jonas kom in. Han spände sig inte utan var slapp när Jonas kom. Han gav Bucolan det första han gjorde som hade i bakfickan. Mikaela fick springa därifrån och hämta grejer. När Mikaela sprang ut kom Berit och stod bara och tittade. Hon frös. Under tiden lyckades han gnugga igång Collin. Han masserade bröstet med knogar. Han piggnade till och fick syrgas. Det tog ca 30 sekunder innan han kom igång. Det tog ca en minut innan andningen var bra. Han låg svajigt i puls tills de kom till Akademiska. När de kopplade upp på sjukhuset såg det bra ut. Han tror att det var något fel den apparat som de fick med sig hem.

Mormor var därinne snabbt. Hon blev väldigt chockad. Morfar satt kvar och förstod inte vad som hänt.

Jonas är väldigt insatt i Collins medicinska situation och varit den sedan han föddes. Han säger att man måste ha det eftersom det byts så mycket personal. Mikaela är också väldigt insatt. Hon har bättre koll på mediciner och har stenkoll när de sänkt medicin utan att säga något. På frågan hur du får information säger Jonas att de läser på och har vänner som de frågat. Genom datorn får de information. De kollar vad det är för medicin och biverkningar. Läkare har varit duktiga att förklara. De har inte haft så mycket annat att göra på sjukhuset utan fokus har varit på Collin. Mikaela är insatt, men inte som han. Hon har ibland inte klarat av att vara kvar i rummet när de hållit honom. När man som exempel tagit prover, limmat elektroder på huvudet.

Förhørsledaren ber Jonas berätta om 29/6. Jonas var på sjukhuset hela dagen. De andra barnen var hos farmor och farfar. Collin åt väldigt mycket mediciner. Han hade tre olika mediciner i kroppen men skulle egentligen bara ha en. Läkaren Kristina bestämde att han inte skulle ha mediciner och han de hade trappat ned. Hon var inte övertygad om att det var epilepsi. Hon trodde att medicinen förvärrade anfallen och att han inte orkade andas. Collin var trött och hängig. Frånvarande med blick. Det märktes att han gick på tunga mediciner.

Efter kl. 16 åkte han för att hämta barnen. Jonas säger att han får det värsta samtalet någonsin. Han ringde Mikaela två gånger först och fick inte svar. Han förstod att något hänt. Han tror hon ringde upp Jonas. Hon skrek "Du måste komma hit nu han håller på att dö". Det blev helt tyst. Han hörde att hon hyperventilerade. Hon sade att han hade 15 i puls. Jonas hörde att det var tumult i bakgrunden. Folk skrek. Hon höll på att lägga på. Jonas säger att innan hade det varit för mycket för henne med anfallen. Han säger att han ska inte säga att hon stängt av. Vid tidigare tillfällen har hon gått över tröskeln att sitta att gråta. Det kommer efteråt. Första tio anfallen grät hon sedan var det som att hon inte orkar. Något som Jonas sett och något hon fått prata med en kurator Camilla Elfstadius på Akademiska sjukhuset om. Ca två veckor innan Mikaela omhändertogs pratade hon med Camilla. Hon vågar inte gå från rummet eller lämna sjukhuset

När Jonas kom dit stod Mikaela bara och glodde. Som att hon frös. Han pratade med henne hela vägen till sjukhuset. Hon svarade bara på frågor. Hon var helt förvirrad. Jonas gick till Collin när han kom upp. Mikaela berättade att hon lämnat honom själv i sängen. Han låg och lekte och hon gick på toa. Det blev tyst då hade hon kastat sig ut och då var han blå nästan svart på hjässan. Det hade hon inte sett tidigare. Hon var orolig för att han fått hjärnskador. Hon åltade att hon bidragit till att han inte fått hjälp snabbt. Hon hörde honom leka från toaletten och hade dörren halvt öppen. Det blev tyst. Hon tippade på att hon var på toa fem minuter, men hörde honom hela tiden. Hon larmade på personal som kom dit. Kristina kom dit. När de ringt kom akutteam, de hade pulsmätare och Kristina försökte få igång honom.

Jonas säger att han sett saker själv. Den andra 2 juli kl .14.00. Collin hade fastnat med blicken flera gånger och inte förrän när man skakar till honom reagerar. Han satt på knä hos Mikaela i sängen. Jonas satt i sängen bredvid och tittade på film. Det finns på film säger han. Det har hänt 2-3 gånger som Jonas sett.

Colin vägrar ta napp. De har nappar till honom. De hade två nappar till honom. Mikaela har också försökt ge napp när han ska sova, men han tuggar bara på dem. Jonas har försökt mer än Mikaela att han ska använda napp. Hon försökte mer när han var liten. Nu på sjukhuset har Jonas försökt söva honom med napp, utan resultat. Han vet inte att Mikaela har försökt söva honom med napp på sjukhuset. Hon har sövt honom med bröstet, att han fått tutta. De har inte velat göra honom ledsen utan att han fått tutta. Han har vid något tillfälle försökt ge napp när han ska sova, men han vill inte. När han ska sova tycker han om att han något i ansiktet. Han vill ha en filt i ansiktet. Han har ett par olika filter. Han har mjukisdjur där han snuttar på snablar och svansar.

När det gäller 3/7 var Jonas på sjukhuset men åkte hem kl. 14. Han hämtade barnen på dagis. Han skjutsade Leon till mormor och morfar och åkte till Brottbys. När han var på väg ringde Mikaela och sade att han haft ett anfall, men att det var litet. Att han mår bra Han hade kommit tillbaka fort. Jonas säger att Collin hade haft fyra eller fem dagar anfallsfritt. Hon sade att hon tror att de var i bild. Sköterskan var i närheten så det hade gått fort efter hon tryckt på larmet så de skulle komma. Som Jonas förstod det stod hon utanför så det tog några sekunder. Det enda Jonas sade var att se till att de ringer neurologen och analyserar innan helg. Hon var lugn för det var ett lite anfall. Jonas sade att han inte vänder och det tyckte hon inte att han behövde. Jonas fick ett samtal ca en timme efter. Mikaela skrek att polisen säger att jag gjort illa Collin. Han skrek att hon skulle ge telefon till någon som han kan prata med. Då fick Kristina telefonen. Jonas frågade hur Collin mår. Hon sade iskallt att Collin mår jättebra. De ringer upp dig sedan. Sedan lade hon på. Det tog en halvtimme och han ringde avdelningen och frågade vad som hände. De sade att socialjouren skulle ringa upp.

Uppläst och godkänt.



Förhör

Signerat av
Annelie EdedahlSignerat datum
2015-08-06 12:45Diarienum
5000-K824515-15Enhet
Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Hörd person Norelius, Jonas	Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Nej
Tolk	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne Make till Mikaela
	Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret Mt försök till mord.		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvare/ombud önskas	Försvare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare Annelie Ededahl	Förhørsdatum 2015-07-20	Förhör påbörjat 09:43	Förhör avslutat 14:55
Förhørsplats Polishuset i Uppsala	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt Konceptförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av A.E		

Berättelse

Jonas tillfrågas om hur de kände inför kameraövervakningen av Collin. Han säger att detta kom upp ungefär mitt i sjukhusvistelsen när Collin börjat med medicinerna. Han säger att det var en sjuksköterska som han inte minns namnet på som hade önskat kameraövervakning och framfört det till läkare, men inte till dem. Hon sade att de hade önskat att de hade gjort en sådan undersökning men att det var fullt just då. Så det blev ingen diskussion just då. Jonas säger att de inte uttryckte någon åsikt om det. Det var när Collin hade började med epilepsi medicinerna, men det var sedan inte aktuellt eftersom man trodde att det var epilepsi. Syftet var att se anfallen när de börjar. Att man skulle kunna mäta hjärna och hjärta och på så sätt göra bedömningen vart i kroppen anfaller börjar.

Collin fick färre anfall, men han kom inte tillbaka lika snabbt efter anfallen när han åt medicinen. Det kunde gå fem dagar mellan anfallen. Jonas har för sig att var ett eller två anfall och sedan gick det fem dagar. Anfallen kom glesare. Collin fick diagnosen epilepsi. De kallade det för djup epilepsi. Collin hade gjort ett EEG direkt efter ett anfall och man hade sett tecken på epilepsiaktivitet. Detta var fortfarande mitt i medicineringen. Det bekräftade att han hade någon form av djup epilepsi som läkarna sade. Han hade då fått en diagnos. Hemsjukvården kontaktade dem. De fick höra att alla barn inte blir anfallsfria trots medicinering. De skrev ut recept för syrgas och de fick med en EKG maskin att ta hem på permission. Kristina hade sagt att han skulle byta medicin om han fick ett anfall till. Det var på en helg man bytte medicin eftersom han fick något anfall till. Detta var ca två veckor efter första medicineringen startade. Då tog de upp kameraövervakning. En s.k. Beehive registrering. Jonas blev lite sur. Han säger att detta är då innan 29/6. Han säger att Mikaela har inte haft något emot kameraövervakning. Jonas har övertalat henne om att det är onödigt. Hon vågar säga varken för eller emot. Hon tyckte att det var obehagligt att sitta och amma när kameran var på. Som de förstod skulle man filma hela rummet. Jonas kände ett stort obehag att personer som han inte vet vilka är ska sitta och titta på honom. Misstanken var just då att

det var epilepsi och Jonas såg det som onödigt då. Han förstod inte varför man skulle göra det när man fått en diagnos och fått utrustning för att åka hem. Det var läkaren Natalie förslog det, men det var även fler som pratade om det. De lade ned det då eftersom inte fanns något. Jonas säger att om det behövdes för Collins bästa så gör de det, men just då kändes det onödigt. Om han fick fler anfall skulle de göra det.

Efter den 29/6 föreslog Kristina att de skulle göra en Beehive undersökning. Så att fler experter kunde ta del av anfallen och ge en förklaring. Kristina misstänkte att Collin fick syrebrist och att hjärtat var en trolig orsak. Jonas säger att han tror att Kristina överreagerade på anfall. Det var det första anfall. Jonas var inte där och kan inte säga hur det anfall. Jonas tillfrågas vad han fick för information från läkarna kring anfall. Som Jonas förstod det hade Collin aldrig varit svart om hjässan förut. Kristina och Mikaela berättade det. I samband med detta anfall hade han haft tidigare anfall på helgen där Collin fått epilepsi mediciner. Han fick en dubbel dos av Buccolan den 27/6 av en läkare. Collin varit jätte trött. Han var inte vaken, tittade inte på dem. Det gick inte att få kontakt med honom. Jonas tror att detta är en bidragande faktor till att han fick ett djupare anfall den 29/6. Kristina sade liknande att de har ett svårt sjukt barn och att de måste förstå det. Att det är jätteallvarligt. Han kan inte minnas att hon sagt att han kunde dött, men hon sade att vid sådana tillfällen är det risk att man kan få hjärnskador. Jonas tyckte inte att Kristina betedde sig professionellt. Hon sade detta i tumultet och hon var jättestressad. Hon borde ha sagt det i en lugnare situation. På frågan hur han uppfattade allvaret i anfall. Jonas säger att han absolut tror att det kan ligga något i det hon sade. Jonas har fått höra att Collin låg på 15 i puls. Kristina sade att det var nära återupplivning och de fick blåsa igång honom. Jonas minns att Kristina sade att Collin var allvarligt kritisk sjuk. Jonas tror att Collin var blå/svart att alla tunga mediciner. Det var efter anfall. Det var slut och alla gått som hon sade detta. Han tror att hon tyckte att Mikaela skulle visat något känslomässigt. Hon tittade på Mikaela när hon sade det. Han tror att det var därför hon sade det. Hon ville uttrycka att det var allvarligt. Jonas säger att det inte var så allvarligt att de skulle flytta till intensiv. Jonas ville det, men fick nej. Han kände sig inte trygg på avdelningen. Jonas säger att hade Collin varit så svårt kritiskt sjuk hade han inte varit kvar. Jonas tror till 99.9 procent att han stod i rummet när hon sade detta. Det var en bedömning som Kristina gjorde eftersom det är det första anfall. Jonas fick känslan av att det var djupare detta anfall. Och han hade svårt att komma tillbaka.

Läkarna Natalie, Anna-Maria och Kristina hade rond på tisdagen. De tyckte att de skulle göra en beehive undersökning. Jonas sade att det inte kändes bra med anfall på måndagen. Mikaela opponerade sig inte. Hon tycker mycket som Jonas. De ställde upp på det. Jonas säger att det kändes som en bra motivation till varför de var tvungna att göra en undersökning efter anfall på måndagen. De flyttade in till det rummet redan under tisdagen. Läkarna talade om att endast utbildad personal kommer titta på inspelningen. Det är inte de som kommer titta på filmen och det är rent professionellt. De skulle känna att de tittar på Collin och inte på dem och bara när det fanns något registrerat. De satte på elektroder på huvudet på Collin. De fick lite instruktioner av Berit på neurofys. Det var Jonas fick den informationen för Mikaela hade fullt upp med Collin. Det var en stor skärm där man ser vad alla vad alla elektroder mäter. Det satt en kamera på en pinne på vagnen där skärmen står. Kameran tog väldigt lite av rummet. Instruktionen var att hålla honom i bild så mycket som möjligt. Det var i stort sett två lägen som de använde. Deras säng och hans säng. Han satt fast i sladdar kopplad till avdelningens dator, han var kopplad till beehive med en väska som hade en sladd kopplad till datorn. Det var problem att hålla honom i bild. Det var svårt att förflytta sig i rummet. Jonas visade Mikaela kameran och hur man flyttade den. Mikaela var fullt medveten om att Collin skulle vara i bild. Han säger att hon nog hörde när Berit visade honom, men att hon höll på med Collin. Jonas säger att är lätt att missa att flytta kameran. De har påmint varandra då det hänt att man missat att flytta kameran. Mikaela visste att det var viktigt att

Collin var i bild. Hon ville ju också veta och försökte så gott det gick. Jonas såg själv en mikrofon, men det var inget sagt om att det var ljud. Han såg att det såg ut som en mikrofon och sade till Mikaela att tänka på det. Han säger att Mikaela var väldigt upprörd efter det som hänt. Jonas säger att han såg ingen anledning till att spela in ljud när de skulle filma Collin. Han säger att han inte hade varit i rummet om han visste att det varit ljud. Då hade Mikaela fått sitta i rummet med Collin.

Paus kl. 11.15–11.45.

Jonas vill ta upp att det är läkarna Erika och Kristina som står med på anmälan. På tisdagen när flyttat in i Beehiven hade de en tråkig diskussion med Erika där de efter 43 dagar på sjukhus önskade komma till Ronald McDonald boendet. De bodde där när de var på neontalen. Jonas säger att då fick de en otrevlig upplevelse med Erika. Hon sade att de inte hade rätt till det rummet. Jonas säger att de inte mådde bra som en familj. Erika tyckte att de skulle bo på sjukhuset med hela familjen. Jonas känner det som att Erika och Kristina lämnat in en anmälan på grund av detta. De hade ett hetsigt dålig möte där alla var oprofessionella. Erika gick hem utan återkoppling. Jonas pratade med Kristina på kvällen och sade att han tyckte att Erika var oprofessionell. Jonas mamma Maria ifrågasatte varför de inte hittade något fel. Läkarna förklarade att nästa moment var att filma ett anfall. Relationen till Kristina blev förstörd efter detta tillfälle. Han säger att dessa diskussioner finns med på film. Dagen efter fick de en återkoppling från hennes chef. Han tror att det sektionschefen. Mikaela förstod inte varför de inte fick ett rum. Det var ett sätt för henne att vila upp i en skön säng. En avlastning. Han förklarade att det inte fungerade att få ett annat rum och Mikaela hade sagt att han fick ringa Jonas. Hon var i rummet när Jonas pratade med sektionschefen. Jonas övertalade honom om att han skulle prata med sin chef och se om de skulle göra ett undantag. De fick en förhoppning om att komma bort från rummet. Det var varmt i rummet och de fick inte öppna fönster och humöret var känsligt. Detta var på torsdagen och samma dag som anmälan lämnades in till socialtjänsten. Jonas vet att de fram till torsdagen fanns det inget som styrkte att de skulle ha gjort något mot Collin mer än att läkarna inte hittade något fel på Collin. Redan från början när de kom till sjukhuset fick de veta att man kan få anfall, men att det kan försvinna av sig själv. Och att det händer att de inte hittar någon konkret orsak till anfallen. Jonas var noga med att fråga detta.

Jonas säger att han tänker att i ett skede när man inte hittar ett fel på barnet så gör man automatiskt en anmälan. Han säger att han kan förstå att man gör en anmälan till socialtjänsten. Jonas säger att hade det varit någon annan läkare än Kristina och Erika som skrivit på anmälan hade han kunnat se den som opartiskt. Han tror att de gjort det för att de kan och sätta ned foten och visa att de kan göra detta. Och det beror på den konflikten som var. Det baserar han också på den helgen när Collin blev omhändertagen. Socialtjänsten var noga med att påpeka att Jonas inte var mistänkt. Men han skulle inte få vistas på sjukhuset över helgen, vilket sjukhuset bestämt. Det kändes personligt eftersom han inte var misstänkt. Det var väktare utanför dörren. Socialjouren var där och omhändertog Collin.

Jonas säger att han vill prata om motiv. Den tjej han känner är gift med skulle aldrig göra så mot sitt barn. Det är hans fru. Han säger att han har berättat om Mikaelas bakgrund. Collin har ingen personförsäkring. De får ingen typ av ersättning för att han är på sjukhus. Jonas säger att det inte finns i hans värld att hon kan ha gjort det. Han tänker på hur hon låter när hon talar om det. Han kan inte tänka att en person som gjort något kan vara så uppriven. Hon söker inte uppmärksamhet. Hon utnyttjar inte detta till uppmärksamhet. Hon har inte använt sociala media för att folk ska tycka synd om henne. Hon har 500 följare på Instagram. På frågan vad hon skriver om säger han att hon skriver om vardagslivet. Hon har lagt upp något litet om Collin. Hon frågade om hon kunde skriva något om hur han mår, vilket Jonas inte tyckte. Han tycker inte att folk skulle veta att de var på sjukhus. Det är ett fåtal vänner som

vet att befinner sig på akademiska.

Han säger att anledningen till att han inte sett anfall som Mikaela sett är för att han inte varit lika närvarande. Han har aldrig haft tanken att det skulle varit något tokigt. Mikaela har inte visat något konstigt. Han fick en diagnos och anfallen glesade ut sig. Hade hon velat ha en diagnos så fick hon det. Det slutade inte där utan de visste fortfarande vad som var fel. Hon älskar Collin och har varit livrädd för att förlora honom. Hon pluggar till undersköterska. Hon skulle göra praktik.

När det gäller att söka information kring det som hänt Collin säger Jonas att de har haft kontakt med bekanta som också har svårt sjukt barn. Både han och Mikaela har fått information från dem. De har sökt båda två på exempelvis krampanfall på Google för att se vad andra söker. De har sökt på Ipoden och mobiltelefon. Det är Jonas Ipod. Han tror att Mikaela mest har tittat via sin telefon. De har båda sökt information med hennes telefon. Jonas säger att han inte någon bra skärm på sin telefon. Det är mest Jonas som tittat på Ipoden. De har sökt på mediciner och biverkningar gällande epilepsi för att få rätt saker. Krampanfall. Han säger att det är klart att när läkare inte kan hitta fel att de undrar. Jonas har ofta loggat in och läst Collins journaler. Jonas har loggat in via bankid och läst journaler. Han säger att han och Mikaela har ett väldigt öppet förhållande. Han använder hennes mobila bankid och sköter betalningar. Någon gång har Jonas loggat in med sin egen bank id. Mestadels är det hennes bankid. Det fungerade bättre med hennes telefon. Han säger att den telefonen som Mikaela använder är deras gemensamma telefon. Jonas som köpt och betalat den och hon lånar den. Hon har den mestadels av tiden. När telefonen är hemma är den till bådas förfogade.

Jonas säger att missade säga i förra förhöret att de tagit avföringsprov på Collin. De första fyra veckorna hade han blod i avföringen. De har aldrig fått någon förklaring till vad det kom från. Jonas vill lämna fler prover så han inte har blodbrist och har fortsatt blödning nu. Att det skulle börja om med B12 brist eller järnbrist. Collin ligger nu lågt gällande B12. Natalie ringde förra måndagen och sade att B12 såg ok men låg på lägsta godkända gränsen. Jonas vill inte att man släpper det innan man skriver ut honom.

Jonas tillfrågas om tillfällen där han närvarat vid Collins anfall. Jonas vill börja och berätta om ett anfall när Leon var med. Han minns inte i tid när detta var. Han tror att det kan ha varit tredje veckan på sjukhuset. Han kan inte tänka sig att Mikaela skulle utsätta Leon för att vara med om något sådant här. Leon pratade mycket om det i skolan efter. Han hade varit väldigt ledsen. Han hade sagt att han har en lillebror som är på sjukhus som inte mår bra. Ingen har direkt pratat med Leon om det. Jonas säger att man glömde bort det. Mikaela har försökt pratat lite, men då var det utagerat. De trodde inte att han tog åt sig.

Mikaela har berättat Leon kollade på film. När Jonas kom upp satt Leon och kollade på film i en säng två meter från där Collin legat. Personalen sade också att Leon satt i deras säng. Han tror att Mikaela försökte sova. Personalen sade också att han satt i deras säng. Collin skall då fått ett anfall. Mikaela hade tryckt på larmet. Undersköterska Maria var precis vid dörren. Han tror att Mikaela knappst hann trycka på knappen och att Marie i stort sett kom in. Det var första anfallet som personal i stort sett allt. Det var två sängar i rummet. En fällsäng längst in i rummet och en säng längst ut. Han tror Leon låg i sjukhussängen längst ut mot Collin. Mikaela låg i fällsängen. När Jonas kom dit satt Leon i sjukhussängen. Han tror inte han bytt plats. Collin hade inte fått något jätteanfall. Han hade varit blå om läppar utan bara "gnussat" igång honom. Jonas kom ca 10 minuter efter anfall start. Collin hade pulsmätare och personalen såg plinget. Mikaela tryckte på larmet. Hon gör alltid det för minsta lilla anfall. Jonas med. Han säger att de har tittat på Collin och sett om de behöver personal eller inte. Det kan vara så att det är dålig mottagning och de har fått instruktion om att trycka larmpaus om

det bara är dålig mottagning. Maskinen har larmat ibland och det har inte varit något. De var tillsagda att larma om det var något fel eller något konstigt. Mikaela var ledsen när personalen gått. Han har sagt till personal att inte lämna henne om inte Jonas är där för att hon mår dåligt. Han säger att reaktionen kommer en kvart efter det har hänt.

Vid ett tillfälle hade de fått flytta tillbaka till rum nr 1 som ligger närmast expeditionen/personalrum. Detta var ca fjärde veckan av sjukhusvistelsen. Collin låg i sin säng. Sjukhussängen var längts in i rummet där Mikaela låg. Sedan kom Collins säng och sedan fällsängen. Toaletten och dörren ut är precis bredvid varandra. Så toaletten är i rummet. Collin låg i sin säng. Fällsängen var uppfälld. Collins säng stod en meter från sjukhussängen som Mikaela låg på. Mikaela höll på med telefon eller Ipod och detta var vid 16-tiden. Jonas säger att vid den här tidpunkten visste de att han fick anfall. Ingen av dem hade sett hela anfalllet från början. Jonas var spänd och orolig och ville att han skulle få vara närvarande vid ett anfall. Han försökte att inte släppa Collin ur sikte och ville verkligen se vad som händer. Han säger att första hela anfalllet Mikaela sett var hos Berit och Enar. Jonas berättar att han gick på toa. Det är en sluss när man ska gå ut, men det är ingen sluss till toan utan den är i rummet. Jonas säger att han pinkade med öppen dörr för att höra. Han såg Collins ben i början genom att han tittade bakåt, men försökte kissa klart så fort som möjligt och koncentrerade sig på det. Han hade dörren en tredjedel öppen. Han såg Collins säng. Det var ett babyskydd på spjälorna och såg honom därför inte, mer än ett ben som stack upp.

Han hade sagt till Mikaela någon dag innan att han inte tänkte åka därifrån förrän han sett ett anfall. Han säger att han inte såg Collin på grund av att det är ett babyskydd på spjälorna. Han vet att Collin lekte i sängen när han gick in på toa. Jonas säger att maskinerna började larma. Han var på toa ca 40 sekunder. Han hörde hur Mikaela reste sig hastigt och sade "Jonas". Då var Jonas redan ute. Då såg när Mikaela som var i sista biten av resning från sängen. Hon var en halvmeter ifrån Collin. Han uppfattade inte att hon var uppe innan. Han säger att hon omöjligt kan ha smugit upp och lagt sig sedan. Man hör om någon rör sig i lakanen. De är framme samtidigt vid Collin. Han såg när Mikaela tittade på maskinen och på Collin när han kom ut från toan. Collin hade lätt blåa läppar. Han var vit och blek. Jonas tryckte på larm på väggen vid Collins säng. Han bad henne dra på syrgasen. De har fått utbildning för att kunna göra det hemma på permission. Jonas säger att han såg att det just hänt något med Collin. Han suckade efter andan. Något litet andetag. Han låg på rygg. Han hade alla sina leksaker, skallra som han lekte med när han gick på toa. Han hade sjukhustäcke. Han tror inte han hade filter. Han brukar inte ha filt när han är vaken. På natten har han det. Mikaela blev ledsen och förstörd. När personalen gått ut bröt hon ihop. Hon tyckte nog att det var ganska skönt att han var där från början. Collin kom tillbaka snabbt och han behövde inte blåsas igång. Det var första gången Jonas var med. Han tror att Mikaela mår bra av det. Hon behövde inte ringa och berätta.

Collin hade huvudet i fotändan när Jonas gick in på toa, men hade vänt sig/snurrat när Jonas kom ut så han låg han med huvudet åt andra hållet. Han såg hans fötter vid ett eller två tillfällen när han var på toa. Han hörde inga konstiga ljud, men det blev tyst efter ca 15 sekunder när han var på toa. Men det är inget konstigt. Han var inte orolig. Collin kan stoppa in saker i munnen och hålla på grejor.

Jonas berättar om ett annat tillfälle i samma rum ett par dagar efter. Jonas vet ej exakt när det var. Jonas låg i sängen. Collin skulle sova och Mikaela bar honom i famnen. Collin låg med huvudet på vänster sida och på rygg i hennes famn. Han låg lite på sidan så han låg på sin högra sida. Hans huvud var mot hennes kropp. Han minns inte riktigt, men han tror att det var vid 17-tiden. Mikaela talade om för Jonas att de går ut en sväng. Jonas tittade på Ipoden. Hon hann inte ut mer än i korridoren. Han reagerade på det. Känslan efteråt är att hon inte kan ha

gjort det. På frågan vad han reagerade på säger han att han har skämtat om det för att vara elak mot Mikaela. På frågan vad han menar säger Jonas att han inte misstänkt henne. Han har sagt att det är för att hon fått vara på sjukhuset så mycket, men förstår och respekterar att hon som mamma är där. Jonas vill fortsätta berätta om händelsen och återkommer till vad han menar med att han skämtat med henne.

Första slussdörren var öppen och andra stängd. Han tror att hon gick höger förbi personalrummet. Hon kan inte på den tiden gått mer än tio meter åt vänster eller höger. Det var personal i korridoren. Han vet det genom att han frågade Mikaela som sade att det var personal i korridoren. Det gick ca 10 sekunder och sedan kom hon inspringande och höll upp Collin så att Jonas skulle se att det var något fel. Jonas skrek "Lägg honom på sängen" och Jonas tryckte på larmet. Collin var blek och slapp. Lite smått blå om läpparna. Det märktes att det var nu han fick det. Han hade inte hunnit bli blå. Han tryckte bort Mikaela och på med syrgas och "gnussade" igång honom. Där tog han ett andetag direkt när Mikaela lade ned honom på sängen. Han andades lite av sig själv. Sedan kom sköterskorna. Han fick Bucolan av Jonas, men det blev inga andra åtgärder. Bucolan gör att man blir trött, men de märkte ingen skillnad. Han blev inte trött. Han piggade till snabbt och somnade sedan. Personalen var snabba in eftersom de visste att han höll på såhär. Jonas minns att de var nervösa för sjuksköterskan Anna- Karin var ny. Hon vågade inte sticka honom själv. Jonas var fullt fokuserad på Collin. Han v ej vad som hände i rummet.

Jonas tyckte att var skönt att fått vara med och se dessa två tillfällena.

Jonas berättar att de har en kompis som heter Emelie Liljeberg och hon skulle komma på besök. Hon är sjuksköterska. Han minns inte när, men kan ta reda på det. De hade varit på sjukhuset länge. Jonas hade inte åkt hem på 36 timmar för han ville se ett anfall. Han tror att det var det första som han såg. Emelie skrev att hon inte hittade och bad dem gå ut i korridoren för att hon skulle se vart de var. Mikaela ville att Jonas mötte upp. Hon satt och ammade i sjukhussängen. Han lämnade dörren på vid gavel. Även inre dörren var öppen. Emelie var inte där i korridoren. Han skyndade bort till hissarna som var tio sekunder bort. Jonas åkte i hissen till bottenvåningen. Emelie var inte där. Han åkte upp igen utan att gå ur hissen när han kommit ned. Han hade ingen telefon. När han kom upp var alla i avdelningen i deras rum. Han såg Emelie stå förstörd utanför rummet. Hon sade att personalen fick göra sitt jobb. Jonas säger att han var borta ca en minut och lämnade rummet med öppen dörr. Den var öppen så det var ca en 1.20 meters glipa. Emelie hade tagit trappan eller hiss upp. Hon var där kanske efter 30 sekunder. Jonas var sur för att han fick hämta Emelie. Han ville vara med om det kom ett anfall och det var hennes kompis. Jonas tänkte att han skulle stannat kvar. Han var bitter för att han gick. Han säger att det var inte Mikaela som sade att han skulle åka ned utan det var eget initiativ. När han kom höll på och jobbade med honom. De behövde inte blåsa. De gnuggade honom på bröstet. Jonas vet inte vad Emelie såg. Han förstod det som att hon inte såg början av anfallet. Han säger att han tror att när hon kom upp tryckte någon på larmet och hon förstod att det var Mikaela. Hon fick den dåliga känslan direkt. Hon var inte rummet. Känslan Jonas har är att hon sett ganska mycket. Mikaela grät och var helt förstörd. Emelie kom för att ta en fika och Emelie och Mikaela pratade efteråt. Jonas satt kvar med Collin.

Jonas berättar att han vid ett tillfälle parkerat i garaget. Han hade pratat med Mikaela och sade att han var där och bara skulle parkera. Han frågade om vagnen skulle med, vilket hon tyckte. Jonas gick inte direkt upp som han brukade. Han städade bilen och slängde soporna. Han var kvar ca tio minuter längre än vad han brukar vara. När han kom upp hade all personal kommit till rummet och det fortsatte strömma in personal och han förstod att det var nu. Collin hade fått ett anfall. Han tror inte de behövde pumpa igång honom. Han minns inte för det var verkligen en chock. Han pratade precis med henne och stannade kvar vid bilen och

när han kom upp hade det hänt något. Han minns inte hur Mikaela var. Han tror att det var ett tillfälle där hon var med och försökte väcka honom också. Han minns inte vad hon sade hade hänt. Det var en ren slump att han inte kommit upp tidigare. Han borde varit där tio minuter tidigare och hon måste tro att han skulle kommit in närsomhelst. Hade han gått upp direkt hade han hunnit se ett anfall.

Jonas berättar om en händelse när han kom efter en stund efter anfallet. Mikaela skulle gå ned till cafeterian med Collin för att köpa något att äta. Hon hade åkt hiss ned en trappa. Där hade han fått ett anfall i lobbyn. Hon hade hunnit till huvudentrén där han spännde sig och blev livlös. Helt slapp. Jonas tänker att någon borde ha sett. Han har hört från Mikaela och läst journal. Mikaela hade sprungit upp på avdelningen där det inte funnits någon personal. Det var helt tomt i personalrum. En undersköterska som sett henne hade sprungit till Mikaela.

Jonas har kommit in vid nästan alla anfall. Han har kommit kanske 10 -20 minuter efter. Jonas har släppt allt och kastat sig dit. Vid lätta anfall när Mikaela sagt att det är ok har han inte kommit.

Det är en natt som Mikaela har sovit hemma. Det var en händelserik natt. Jonas säger att det var sjunde veckan eftersom de blev filmade. Han tog tempen på Collin som inte hade feber. Han kollade bara för att Mikaela skulle åka. Hon ville inte, men Jonas insisterade på det för hon hade två andra barn. Hon motsatte sig. Hon ville inte lämna honom. Hon har aldrig varit ifrån honom 24 timmar. Det var första gången hon var ifrån 12 timmar. Hon åkte hem. De hade tät kontakt. Han fick feber och han låg och skakade. Man hade börjat ta bort mediciner från Collin. De första två veckorna innan han fick anfall så skakade han enligt Mikaela. Spände sig gjorde han när de var på sjukhus. Det tog två veckor innan anfallen ändrade sig. Han låg och skakade på kvällen och maskinerna larmade. Han låg på 60 i puls. Han hade dippar hela natten. Jonas hade täta besök av sjuksköterskan. Han låg på 110/120 och sjönk plötsligt. Första gången de tittade på honom efter ett larm var han blek och kall. Dålig puls och syresättning. Sköterskan stod och petade på honom och pulsen ökade när han fick stimulans. Jonas tycker att det är konstigt. Läkarna hade sagt att han inte skulle ligga lägre än 90 i puls. Detta var under tiden som de filmade. Han fick Alvedon och Ipreen. Febern var borta på natten. Mikaela skickade sms hela natten. Hon kunde inte sova. Han säger att Collin låg verkligen och skakade. Han var frånvarande med blicken.

Vid något tillfälle har Collin försvunnit och sedan fått ett anfall till under proceduren. Ett sådant tillfälle var händelsen med Leon och då fick han Stesolid. Det finns ytterligare ett tillfälle till minst.

På frågan vad han menade med att han skämtat med Mikaela säger Jonas att de har bott så länge på sjukhus. Han säger att han skämtat med henne den 3 juli. Jonas säger att det låter elakt men han ville också vara med sin son. Han var orolig. Han har fått sova hemma 10 nätter och hon en natt. Han har skämtat att genom att säga att nu får ni sluta med det ni gör när jag är borta. Han har sagt till henne att han vet att det inte är hon som gör anfallen och att det var jätteskönt att han var med två gånger. Han har inte sett det som att hon kan ha gjort detta.

Emelie har berättat några dagar efter Mikaela omhändertogs att Mikaela var väldigt nedstämd för att man inte hittade något fel. Att sista dagarna var Mikaela oroad och lite konstig och Emelie sade till honom att det var något. Mikaela var inte glad. Mikaela hade berättat att de inte hittat något fel och att läkarna bara väntade på något mer anfall. Att hon kände att läkarna gett upp. Emelie har följt Mikaela under hela sjukhusvistelsen. Det verkade vara extra jobbigt

för Mikaela. Jonas säger att han inte heller mådde bra. De hade diskussioner kring personalen. De hade heta diskussioner kring personalen när det filmades och hade de vetat att det var ljud så hade de kanske inte sagt det de sade. Misstanken fanns att det var ljudinspelning, men han tycker att man upplyser om det spelas in.

Mikaela var väldigt upprörd över en miss med magnetsröntgen. Man gjorde den ganska tidigt. De sövde honom och hon mådde jättedåligt för de inte fick vara med. De skulle få vara med på uppvaket, men blev inte insläppta. De fick veta att de tagit ryggmärgsprov utan att berätta det. Resultatet var att de inte gjort en fullständig MR utan bara huvudet trots att man skulle gjort en hel MR. Kristina bokade en MR kropp torsdagen 2 juli. De mådde så otroligt dåligt båda två. När han blev sövd fick de veta att det skulle ta två timmar. Mikaela var inte människa under de timmarna. Jonas tror att det är en bidragande faktor till att hon mådde så dåligt.

Uppläst och godkänt.



Förhör

Signerat av
Annelie Ededahl

Signerat datum
2015-08-06 12:43

Diariernr
5000-K824515-15

Enhet
Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Hörd person Norelius, Jonas	Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Nej
Tolk	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne make till Mikaela
	Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret Mt mordförsök.		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvare/ombud önskas	Försvare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare Annelie Ededahl	Förhørsdatum 2015-08-04	Förhör påbörjat 09:51	Förhör avslutat 12:56
Förhørsplats Polishuset i Uppsala	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt Konceptförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av A.E		

Berättelse

Jonas tillfrågas hur Collin mår. Jonas säger att det inte är lika mycket som händer. Han har inte haft några solklara anfall. Collin är kopplad till en har en EKG maskin som har larmat vid några tillfällen på nätterna. De har ställt in natthetsfrekvensen enligt ordination på absolut lägsta nivå enligt kardialog Christoffer Ehstedt som pratat med kardiologer. Den är nedställd till 35 och där har den larmat en gång. Det var natten till den 22 juli. Jonas petade då på Collin och pulsen steg igen. Han pep och gnydde, men fortsatte sova.

Kvällen den 22 juli då larmade maskinen för arytmi. Det stod det på maskinen. Den lyste rött. Jonas tog upp honom och det är så korta kablar så han måste dra ut den för att titta på honom. Han piggade till. Förra veckan larmade den också för arytmi den 28 eller 29 juli. Den larmade först och lyste rött, men det stod något annat. Han minns inte vad. Sedan larmade den en gång till för arytmi. Collin piggade till när han tog upp honom, men efter bytte Jonas elektroder. Han har blivit tillsagd att om det larmar mycket och konstigt kan man test byta elektroder. Efter han gjort det larmade det en gång till ca en timme senare. Vid ett tillfälle hade det larmat och det var inget konstigt med honom. Collin mår bra annars. Fredag den 24 juli var de på återbesök och träffade läkaren Christian. Då hade han sedan den 3 juli bara gått upp 200 gram. Det var dåligt och Jonas vet att det är så. När de lämnade sjukhuset kom man fram till att Collin skulle ha minst 600 kalorier. Jonas ger honom 800 kalorier. Han borde inte gått upp så lite i vikt. Han tror att Christian sade att han gått upp skräligt i vikt. De ska följa upp honom och nytt möte är 11 augusti. De blev utskrivna den 25 juli. De följer även upp honom av neonatalavdelningen eftersom han är för tidigt född. Den uppföljningen var pausad när de låg på sjukhus. Collin ska dit den 19 augusti.

Collin är inte uppkopplad dagtid så han vet inte om han får dippar. Vid ett tillfälle har han slappat ihop, blivit slapp och varit lite vit. Jonas bar honom då och han ramlade ihop. Han undrade om han sov, men det var inte sovdags. Jonas säger att det var konstigt. Han andades.

Inte blå, utan blek. Jonas lät honom sova och hade koll på honom. Men det blev inget mer av det. På frågan om han uppsökt läkarvård säger han nej. Han säger att de skulle skratta åt honom om han kom upp. Jonas har krävt att ha maskinen hemma för han tror inte att han är frisk. Läkarna har inte kunnat säga emot.

Jonas tillfrågas om tiden innan midsommar. Hur det såg ut med anfall för Collin. Han säger att han har svårt att minnas tiden innan midsommar. Innan midsommar fick Collin diagnos och han började medicinera. Han minns det för de skulle tillbaka på midsommarafton för att ge medicin. De hade inte haft så mycket permission innan inte mer än korridorspromenader. Det var ett tillfälle innan det var något speciellt. Han tror att det var när han fyllde år 6 juni. De frågade Staffan Lundgren om de kunde få permission. Han var osäker och ville diskutera med dem. Jonas och Mikaela sade att om han var minsta osäker så stannar de kvar. Någon av dem stannade kvar med Collin när han Jonas fyllde år. Han säger att de inte tar med ett barn där läkarna inte tycker det. När det gäller midsommar tror han att Collin hade något anfall innan midsommar. Han vet att han hade flera anfall däremellan. De fick HLR av Pernilla och även med Rubens blås , bucolan och syrgas. De kände sig trygga att åka. Det var dygnsbedömning och personalen bedömde att det kunde vara så hela livet och att de behövde lära sig att hantera det. Det berättade Pernilla. Det var mer dygnskänslan och hur han mådde som avgjorde. Fick han anfall ville de ha honom på sjukhus. Jonas minns inte vilken läkare de pratade med om permission inför midsommar. På frågan om det tagits upp från personalen om att man inte kan åka om det är anfall säger han att de har haft diskussioner med sjuksköterskor kring permissioner. Han kan inte nämna namn. Jonas säger att det är säkert någon som förvarnat. Han säger att det är inget de satt sig emot utan det har berott på hur det sett ut innan. De har aldrig krävt en permission. Mest frågat om de får åka. Vid midsommar de ville göra något med barnen och fråga kan man alltid göra. Mikaela ville inte vara själv på permission med Collin. När de pratade och lade upp midsommar fick de feedback att de fick se hur han mådde fram till midsommar. De förvarande om att det kanske inte skulle bli något. Det har hela tiden varit endialog. Man har inte sagt något om antal anfall beroende på om de kan åka. Hade han haft ett jätteanfall innan hade de inte fått åka. Det var beroende på hur anfallen sett ut, enskilda läkares bedömning, historik De har aldrig kunnat boka in ett permission. Det säger att de aldrig kunna åka om han fick ett anfall dagen innan. Han hade något anfall ca två dagar innan. Men att det kanske var så litet och de som föräldrar hade bra koll. Detta var förankrat att åka på permission, men de har blivit tillsagd att inte boka in saker. De har aldrig kunnat boka in en permission. Den 19 juni gick ju jättebra.

Jonas tillfråga som meningen i förhör 150720 s.4. Meningen fjärde raden nedifrån skall vara. "Han hade varit blå om läpparna och man hade bara gnussat/masserat igång honom." Jonas vill lägga till att Collin fick ett anfall till efter personalen fått igång honom vid tillfället. Jonas var inte med. Undersköterska Maria var där och hon såg det när Collin vaknade till. Maria beskrev det för Jonas som att det började om. Han har för sig att hon sade att han spände sig och slutade andas igen. Det enda hon sade var att de gnussat igång honom. Som Jonas tolkar det var det så vid båda tillfällena. Collin hade han fått Stesolid vid andra tillfället.

Jonas tillfrågas om händelsen där Collin fick ett anfall när han var på toaletten. Han säger att det kan stämma att det var efter fyra veckor. Jonas säger att han hade bättre koll förut. Det var efter fyra veckor i alla fall. Mellan 6 juni och midsommar. Han är osäker. Han säger att Anna-Karin måste ha varit där. Han minns att han släppte fram henne. Han hade bra koll på situationen och han vet att personalen inte alltid haft koll. Jonas vred på syrgas, larmade och masserade och då kom personal. Han piggande till väldigt fort. Det tog säkert en minut innan han andades själv. Personalen ska klocka och de har varit dålig på det. Mikaela var väldigt mån om honom på andra sidan sängen. Det var fortfarande när hon visade sina känslor. Hon var helt förstörd. Han tror att det var vid 16-17 tiden på eftermiddagen. Inte morgon eller kväll. Det skrevs upp kramplistan. Jonas säger att det finns åtminstone minst tre tillfällen som

det varit anfall som inte skrivits in. Jonas kan ha sett det dagen efter. Han vet ej vilka anfall. Vid tre tillfällen har Jonas själv skrivit i. De har skrivit mycket själva. Personalen har slarvat med listan. Den listan är för personal. När de påpekat att det slarvats har det och då har de bett dem att skriva i de gångerna. Anna-Karin har varit där två gånger och den andra var när Mikaela gick ut i korridoren precis och han fick ett anfall.. Där var Anna-Karin först in. Jonas minns inte någon annan personal vid det tillfälle.

Jonas tillfrågas gällande midsommardagen hos Berit varför Mikaela gick på toa med Collin. Jonas pratade med Enar och han skulle hämta något i bilen som han skulle visa för Enar. Han minns inte vad. Han minns att Mikaela bad honom att hämta blöjor eller kläder till Collin i samband med att han skulle gå ut. Hon frågade om han kunde ta Collin och sträckte honom mot Jonas. Han sade nej för han skulle gå ut till bilen och tyckte att hon kunde vänta. Hon var jättekissnödig. Som han minns bad hon honom hämta blöjor för att hon skulle byta. Han kommer ihåg att det var något som han skulle hämta , men inte riktigt. Något till Collin i alla fall. Han sade att hon fick ta med Collin. Det var inget ovanligt. Hon skulle gå att kissa. Han tror att hon tänkte byta blöja samtidigt så därför skulle han hämta blöjor eller kläder. Jonas säger att hon aldrig hann byta blöja på honom för hon hann ju inte ens kissa färdigt. Han hann inte gå ut. När Jonas kom in i badrummet hade Collin kläder på sig. Han minns inte vilka kläder. Han vet att han hade en body på sig. För han tror att han bytte blöja på honom efter anfallet. Jonas tror att han hade bajsat ned sig under anfallet och han passade på att byta när han låg på golvet efter anfallet. Han tror att han tog upp Collin först och sedan bytte. Det byttes ingen blöja innan. Det fanns ingen blöja där vad han vet. Hon bad ju honom hämta. När Jonas kom in var byxorna inte helt uppdragna på Mikaela. Toalocket var uppe. Han tyckte att han hörde henne kissa när han var på väg ut. Hon hade skjutit till dörren, men den var inte stängd. Han hörde inte Collin något. Han säger att Collin inte är en bebis som låter.

Jonas tillfrågas om han sett blod i Collins avföring. Han säger att han sett det vid massor av tillfällen. Före sjukhusvistelsen har de sett blod i avföringen som Mikaela reagerat på. Jonas har sagt "skit i det". Det har inte mycket utan lite missfärgat. Någon gång har det kommit ut som mörkrött koagulerat blod runt bajset. Någon gång har det varit lite fuktigt ljusrött blod vid sidan. Det har varit lite olika. Det har kanske varit så vid kanske fyra tillfällen. Mikaela har reagerat, men Jonas sagt att det var kanske var för att han var hård i magen. Det kan ha varit någon mer gång om som Mikaela inte sagt. Collin var hård i magen under den tiden. Ditte kan intyga det för hon kom dit och gav lavemang. De hade inte sökt hjälp. Under sjukhusvistelsen efter 20 maj bajsade han blod 4-5 veckor. De gav lavemang och slangen i baken som Collin hade uppförd kan skada slemhinnor. Testet visar minsta lilla blod. Det ska vara journalfört. Jonas har sett spår av blod i blöjan att det varit rött också. Det var ytterst små spår av blod och handlar om någon droppe. Jonas har tagit upp det nu och man ska utreda det. Det har visat sig att både han och Mikaela har B12 brist i släkten. Det är tydligen ärftligt.

När det gäller anfallet där Jonas befunnit sig i garaget tillfrågas Jonas vilken personal som var inblandad. Jonas tror att det var vid kl. 19-20-tiden. Han hade ätit mat hos sina föräldrar och de sade att de kunde ha kvar Charlie så att han fick åka dit. Han tror att det var en sjuksköterska som heter Erik eller Mattias. Tunt svart hår. Ser lite speciellt ut. Smal, ca 170 cm. Det finns en Mattias till. Inte med skånsk brytning. Han är på avdelning 95b. Jonas säger att alla händelser är väldigt lika och det har gått lång tid. Detta var på kvällen. Mikaela var glad över att han skulle komma. Han minns inte vad Mikaela berättade om händelsen. Hon var väldigt ledsen när han kom. Hon frågade var han var någonstans. Hon frågade varför han aldrig kom. Han tror att hon sade att hon försökt ringa tre gånger. Det var ingen mottagning i garaget. Jonas har för sig att det var första gången som någon gjorde mun mot mun metoden på Collin och Mattias var först med det. Det fanns ingen blåsa på rummet. Detta var tidigt i sjukhusförloppet i början av juni. Han tänker att det var i början när Jonas var mer mån om att åka dit. Då visste de ju inte vad det var. När de fick konstaterat och personalen kände Collin

och kunde hantera så var Jonas tryggare när han inte var där. Ingen var orolig för hans hälsa eller att han skulle dö vid det tillfället. Det var först den 29 juni när Kristna sade att de hade en allvarligt sjuk son. Det var först då han tog åt sig, men han förstod det som på Kristina att det var snäppet värre. Han säger att Collin hade puls och han kom tillbaka. De åkte inte hem på permission efter det den 29 juni. Mikaela var jätteorolig över att han skulle få hjärnskador.

Jonas tillfrågas hur Collin vill ha en filt i ansiktet. Han säger att han trycker filten mot ansiktet. Det ska vara mysigt. Han gnussar. Han somnar inte hemma utan att han något i ansiktet. Han stoppar nu huvudet under kudden. Det ska vara helt täckt. Jonas vaggar honom i famnen och lägger en filt över hela huvudet. Eller något mjukisdjur. Han vaknar han om han inte har filt på huvudet. Då somnar han inte om. Filten plockas av honom när han somnat. Han har även snuttetrasor.

Jonas tillfrågas varför han var den som lämnade sjukhuset den 3/7. Han åkte från sjukhuset för att han skulle lämna Leon och hunden. Han ville att hon skulle åka, men Jonas säger att han oftast är den som tar besluten. Mikaela lyssnar mycket på Jonas och hon var sugen på att vara kvar hos Collin. Natten som han var där sov hon jättedåligt. Joans skulle dessutom till skogen och riva ett jaktorn och sade att han gör det samtidigt och lämnar Leon. Sedan skulle han komma tillbaka. Han tror att han försökte övertala henne att åka först innan han kom på att han skulle åka till jaktornet. Hon var nog inställd att åka från början. Jonas tror att hon kunde tänka sig att åka, men han kom på att han hade andra åtaganden. Hon var vaken när han åkte. Hon stod där med Collin i famnen och det var inga konstigheter. Han minns att hon höll Collin i alla fall. Eller om hon satt. Då skämtade med henne och sade gör inget dumt nu när pappa åker.

Jonas vill tillägga att Collin haft 4 EEG där han haft anfall. Vid ett tillfälle när han fick dubbelanfallet var Maria var med. Då hade han ett dubbelanfall och man hittade inget konstigt på EEG. Den 3 undersökningen hade de sett något avvikande. Konstig långsam aktivitet.

Jonas tillfrågas om besöket när Emelie var där. Han tillfrågas vilka åtgärder man satte in. Han säger att Collin inte fick andningshjälp vid det tillfället. Det var Emelie och Mikaela som haft sms kontakten inför besöket. Han säger att de hade säkert pratat. På frågan vad han fick veta från Mikaela säger Jonas att hon var på sjukhuset, men inte hittade och att hon frågade vilken avdelning. Jonas säger att Mikaela bad honom svara och han skrev nog "Var är du?". På fråga vad hon svarade så säger han att det var Mikaela som svarade. Han vet inte vad hon svarade. Mikaela bad honom gå ut och möta i korridoren för hon står nog där. Hon står nog där. Han säger att Mikaela har ingen egen telefon utan det är deras gemensamma. Men att det är den hon använder. Jonas hade sin telefon kvar på rummet när han gick. Jonas säger att det var första gången han fick en kramp när han var med. Han minns det för han var så arg på Mikaela. Hon var helt förstörd och sa att hon borde gått till sin kompis och han hade fått varit där. Han tryckte på hissen och åkte ned och tryckte upp sig igen. Det kan inte tagit mer än 30 sekunder. Han fick ingen information att Emelie var på avdelningen.

Jonas tillfrågas om han rört mikrofonen eller kameran till beehiven före eller efter 3/7. Han säger att inte mer än att han rört knapparna som de visat att han ska röra. Han har inte rört kamerahuvudet. Han har vridit mikrofonen åt sidan eftersom den inte skulle vara på. Han tror att han höjde stängen som kameran är fäst på. Berit har visat att man kan göra så. Han har bara ställt efter anvisning. På frågan om han satt något på mikrofonen eller kameran säger han inga kläder eller så. Han berättar att han hade en tejpbit på mikrofonen. Längst ut. Inte på sidan där man hör. Han tror att han satte den där mormor Birgitta var på besök. Han tror att det var en tejpbit på hans fot som man tejpar proben med. Vit tejp. Ca 2 cm bred. Det var inte

planerat utan han bara satte den på maskiken. Det var rent spontant. Han hade den i handen. Han satte den på vagnen. De hade rullar med tejp på rummet. Istället för att slänga den satte han den på mikrofonen. Det var rent spontant. Sedan pillade han på den någon gång och tryckte den runt mikrofonen. Hade han velat sätta något på mikrofonen hade han tejpats framifrån. Det skulle ju ändå bara filmas. Han blev lite arg för att han såg en mikrofon som de inte berättat om. Det tog ett par dagar och sedan petade till tejpbiten runt mikrofonen. Det var inget syfte. Det var lite irritation för att man inte sagt något om mikrofon. Han säger att man inte har så mycket att göra på rummet. Han satte på den och kan ha petat på den efteråt. Han har flytta undan sladdar som legat i vägen, men har inte dragit ur sladdar.

Jonas har inte tejpats för hela mikrofonen utan runt och inte för. Han tror inte att det var hela vägen runt. Den satt kvar när han kom tillbaka på måndagen. När neurologerna kom för att ta bort elektroder på huvudet så var en undersköterska som heter Maria där. Hon är jättetrevlig och mån om Collin. När personalen från neurologen skulle ta maskinen sade han att han blev lovad att han den kvar för sin säkerhet. Då sade hon att hon lät den vara kvar. Hon skulle ställa in kameran, men inget fungerade. Maria erkände att hon rörde kamerahuvudet och kvinnan från neurofys blev arg. Jonas hade då ingen kamera. Han säger att det inte kändes som en slump att det hände. Med det menar han att han fortfarande tror att mycket är personligt. Han blev lovad att behålla maskinerna och så går den sönder. Han tror inte att Mikaela vet att den satt där.

Uppläst och godkänt.



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Norelius, Jonas

Personnummer

Den hörde är
VittneID Styrkt
Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Mt mordförsök

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Försvare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Annelie Ededahl

Förhørsdatum

2015-08-24

Förhör påbörjat

09:27

Förhör avslutat

11:26

Förhørsplats

Polishuset i Uppsala

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Konceptförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

A.E

Berättelse

Jonas tillfrågas om hur omvårdnaden kring Collin sett ut när det gäller matning. Han säger att innan sjukhuset har de mestadels gjort egen mat. Mikaela gillar inte burkmat. Båda har lagat mat. Det är oftast Mikaela som gjort det, men på sjukhuset blev det bara burkmat.

Mikaela har hel ammat Collin. Jonas vet att läkare Fredrik Ahlgren ganska tidigt tyckte att Collin behövde tillägg till amningen och han tyckte att de skulle börja med mat. Han säger att det måste ha varit i februari. Det finns i journalen. Tidigare hade han inte ätit vanlig mat. Collin fick nutritionsstillskott och det var båda två som gav honom det. Collin låg under i viktcurvan. Jonas var den som tyckte att Collin skulle smaka mat. Det har varit Mikaela som ammat och hon pumpade ut mjölk för hon hade för mycket mjölk. Han minns att de blandade i tillskottet som ett komplement som båda gav. Jonas säger att han gav det han kunde. I början gav Jonas mat och sedan delade de på det. Jonas har haft mycket med jobbet och Mikaela har fått ägna mycket tid med Collin. Jonas har varit pappaledig varje fredag sedan mars ungefär. Han är osäker och säger att det kan ha varit pappaledig varje fredag hela året. Då har Mikaela pluggat.

Mikaela ammade på sjukhuset. Han säger att Collin har ätit mat väldigt länge. Vid frukost, lunch och middag har han fått riktigt mat. Jonas har också gett honom det. Han har även fått fruktpureer. Amningen har mer varit som mellanmål. Jonas säger att Collin aldrig somnade utan tutten i munnen och han ammadess även mitt i natten.

Jonas har sagt från början att Mikaela får ta hand om det. När de skaffade Collin hade han väldigt mycket på jobbet. Han säger att han gärna ville ha ett barn, men inte då. Hon försäkrade honom att hon skulle ta hand om Collin. Han skulle slippa pappaledighet, sena kvällar och få sova. Så var det med Charlie också. Jonas säger att hans inkomst är mycket högre än Mikaelas.

Mikaela har varit på sjukhuset mest. Han har hämtat och lämnat barn på mornar och kväll. Jonas säger att han också matat Collin, men att han haft ett mindre intresse av att mata.

Från det att Collin blev inskriven på sjukhuset har Jonas inte jobbat.

När det gäller blöjbyte har Mikaela bytt mest. Jonas har bytt kissblöjor. Han säger att han har passerat över bajsblöjan till Mikaela. Det ingick i dealen. Han har bytt blöja om Mikaela inte varit där eller om hon sovit eller varit trött.

Jonas tillfrågas hur det sett ut gällande Collins sovvanor. Nu när Collin fått mycket medicin har han sovit väldigt mycket. Annars är han en väldigt pigg kille. Nu när han är hemma sover bara en timme en gång om dagen. Han sov två gånger om dagen innan sjukhuset. På sjukhuset sov han lunch ca en timme någon gång mellan kl. 11-13. Det var olika. Det var beroende på mat och olika besök/ undersökningar. Collin har sovit middag vid kl. 16-17. Han sovit ca en timma båda gångerna.

På frågan hur de sover honom säger Jonas att det är att lägga honom i famnen på rygg med huvud mot bröst. Han tror att han alltid somnat så om han inte somnat bredvid Mikaela med tutten/ bröstet i munnen.

På frågan om det händer att man sover honom igen trots att han nyligen sovit säger Jonas att om han sovit i en och en halv timme. Då är han pigg och det är inte en chans att få honom att sova. Om han sover ca 30 min har Jonas försökt få honom att sova och det har lyckats. Tar man honom då när han precis vaknar så kan det gå. Jonas säger att det inte finns någon anledning att få honom att somna om han sovit en timme. Han säger att det inte går för då är han pigg. Det kan vara så att efter två timmar om han ammat igen kan han somna igen. Jonas säger att det är klart att de inte försöker få honom att sova om han sovit en eller två timmar innan. Det går iallafall inte. På sjukhuset började han lära sig att somna i vagnen. Men han har aldrig gillat vagnen. På frågan vem som nattar/sover honom säger Jonas att det beror på vem som varit där. Collin är mycket för rutiner och tider. Ibland har han blivit väckt för att det ska göra kontroller eller att det kommit in personal.

När det gäller nattningen på kvällen säger Jonas att de har ofta försökt hålla honom vaken ganska länge för att sover bättre då. Han somnar vid kl.20 och sover till kl.03-04. Mikaela har ammat och han har somnat om och sedan har han sovit till kl.06-07. Det har inte fungerat varje natt. Jonas har nattat honom ca fem nätter sedan han föddes. Varav tre inte gått bra. Han somnar alltid med bröst. Mikaela ligger och ammar och han somnar på så sätt. Jonas säger att Collin tuttar då. Inte ammar.

På frågan om de använder napp till Collin säger Jonas att han har en napp som han leker med. De har provat napp sedan neonataltiden. De har provat, men det har inte gått. Han ville inte. Han leker med den. Även nu är det så. Jonas har inte napp till Collin utan en filt över huvudet för då blir han lugn. Mikaela har nog försökt ge napp, men de har insett att han aldrig tar napp. De har haft nappar i sängen som han lekt med. Det kan ha legat någon i fönstret. Mikaela skulle säkert kunna prova ge napp. Han vet att hon provat, men han är den som har provat mest. Men det fungerar inte. Hon har säkert provat när inte han har varit där. Hon ammar och tuttar även när hon bär honom. Jonas har nog provat mer när Mikaela försvunnit.

När det gäller filt säger Jonas att det är olika filter för olika ändamål. Är det varmt så har de en tunn linnefilt, men den lyser rakt igenom. När Jonas försökt sova honom på sjukhus vill han något över ansiktet. Han tycker att det är mysig. Han gnussar filten med fingrarna. Man försöker att det ska bli lite mörkt. Han trycker den mot mun och näsa och gussar. Han borrar

in huvudet. Han gillar att snutta på filter. Jonas säger att han kan inte säga att Collin vill ha den över ansikte. Den ligger lätt och löst på halva ansiktet. Sedan styr Collin det själv hur han vill ha det.

På frågan vilka instruktioner de fått när ett larm går säger Jonas att om Collin får ett anfall ska de trycka på knappen. Det fanns en svart knapp för registrering på datorn så de hittar tillbaka till anfall. Den knappen satt på väskan som var kopplad till datorn. Jonas har aldrig hört aldrig hört Beehiven larma. Han vet inte att den kan göra. Däremot har han pulsmätare och den kan larma. De skulle också larma personal. Det var tillsagt på tisdagen när de var i Beehiven att de inte skulle ge Buccolan innan. Att de skulle invänta medicinjour som fick ta beslut. Detta var om det inte var ett solklart anfall. Collin hade pulsmätare också och den har larmat. Jonas säger att den betyder inget så länge han mår bra. Man ska titta på Collin först. Det kan vara dålig mottagning.

Personal har förankrat att när de byter sida på pulsmätaren ska man trycka på larmpaus. De skulle enligt personalen byta sensorn varannan timme. Jonas säger att ibland har maskinen larmat för att han andas för långsamt. Personalen ser alla larm. De blivit tillsagda är att titta på Collin först. Om det inte är något trycker man larmpaus, vilket personalen ser. Det är för att slippa onödigt spring på rummet. Vid ett par tillfällen kom personalen inspringande då det varit mycket falsklarm. Vid beehiven har han varit uppkopplad till den hela tiden. Kristina ville att han var uppkopplad hela tiden när han sov. För att kunna se hur anfall. Om de inte trycker på larmpaus så ser personalen på monitorn. Innan beehiven var det sagt att personalen skulle komma trots att det såg ok ut på skärmen. När det inte varit något fel har Jonas och Mikaela tryckt bort det och personalen har inte kommit.

På frågan när de larmar säger Jonas att har de sett minsta tecken på anfall eller minsta tecken på att det är något som kan bli något larmar de. De trycker på larmet. Är Collin konstig har de tryckt på signalknappen, men ej larmat och då kommer personalen lugnt. De har alltid påkallat personalens uppmärksamhet om det är något. De kan ha gått ut i korridoren om det inte varit brådsande. Om pulsmätaren går ned är det klart att de larmar. Det är samma sak för Mikaela. Vid ett tillfälle fastnade Collin med blicken och då och de kontaktade sköterskan som ringde medicinjouren. De har aldrig låtit något hända utan att sagt något till personalen utan de har alltid velat att de ska titta på det.

Om det larmar ska de se till att han är med i bild. Berit som visade Jonas maskinen har sagt det har Jonas förklarat för Mikaela. Kameran kan ställas i två lägen. En på deras säng och en på Collins säng. Om de är utanför bild så ska de så fort som möjligt in i bild. Om man lägger honom på golvet kan man styra kameran manuellt och filma. Jonas säger att han tror det, men att den är inställd på de båda sängarna. Collin skall läggas i sin säng om det blir något. Det var sagt att han fick ligga kvar i deras säng om han fick ett anfall där beroende på var kameran var ställd. Men får han ett anfall ska de se till att han är bild. Annars får de vara kvar i Beehiven tills man får ett anfall på film. Det är sagt att det är bara Collin ska vara med i bild. Jonas har zoomat på honom eller att Mikaela suttit med Collin. Han har inte velat vara med på bild. När lägger honom i sängen zoomar man in honom fint. Även deras säng. Han har visat zoomen för henne och hon har nog gjort likadant.

Jonas säger att hur de ska agera har ändrats med hur anfallen sett ut och medicineringen. Innan Buccolan skulle de ge Stesolid. Buccolan skulle de börja ge själva runt den 16 juni. Vid midsommar hade de med sig sprutor. Får han ett anfall trycker de på larmknappen direkt. Han berättar att ibland har Mikaela larmat och ingen kommit.

Elektroden sitter limmade på Collins huvud. Det är en sladd till datorn med kontakt. Kontakten går till svarta väskan. På frågan om de tagit av utrustning säger Jonas att de inte

dragit ur om inte personalen sagt till. De får dra isär kontakten om man på undersökningar. Annars finns det ingen anledning att ta bort det. Pulsmätaren har de inte sagt något om mer än att den ska vara på mestadel. När man byter plats på pulsmätaren trycker man larmpaus eller larmtystnad och då kopplar man loss den. Då kan man byta kläder också. Det gjorde de en massa gånger. Det var sagt att de kunde göra så. Sjuksköterskan Anna-Maria kom in på torsdagen för hennes skärm blev svart. Jonas hade tryckt på larmpaus vilket de gjort tidigare. Hon påpekade det att de skulle trycka på larmtystnad istället. Hon bara påpekade det.

Förhørsledaren ber Jonas berätta om samtalet den 3/7. Han säger att hon ringde och berättade att Collin fått ett anfall och nu var det bra. Det var inte ett jättestort anfall. Han frågade och med hennes lugn bekräftade hon det. Han frågade om det var som den 29/6 hon sade mindre anfall. Att det gått bra. Jonas minns inte exakt utan det är såhär han förstod henne. Hon talade om att hon nog inte varit i bild, men att hon lade honom i bild, vilket Jonas tyckte var jättebra för det var det de kommit överens om. Som Jonas förstod hade hon larmat på personal. Som han hade förstått var det personal precis utanför. Men han tror att hon sade att hon sagt att hon larmat. Och personal kom jättesnabbt för de var i närheten. Hon sade att det larmade, men om hon tryckte på knappen eller maskinen larmade vet han inte. Han säger att han kan förstå om hon inte larmat. Hon ska flytta honom med alla sladdar och lägga honom i bild. Signalknappen sitter med en fyra meters sladd. Från samtalet förstod han det som att hon larmat. Han säger att det är viktigare att få honom i bild än att larma eftersom maskinerna larmar själva. Den informationen har de fått från Berit. Jonas var sju mil bort och som han förstod så mårde Collin bra. Han sade till henne att då kommer inte jag. Hon beskrev det som ett mindre anfall. Hon lät lite stressad, men han fick uppfattningen att Collin mårde bra. Han upplevde Mikaela som lugnare och inte lika panikslagen. Han hade precis åkt med Leon och hunden och hade saker att göra. Hörde i bakgrunden att det var lugnt. Inte den hetsen som varit när det hänt tidigare. Han vet inte när i tid när hon ringde efter anfallet.

Jonas hade saker som han var tvungen att göra. Han behövde städa jaktornet. Från början önskade han att Mikaela skulle lämna Leo och hunden till sina föräldrar. Eftersom han åker varje dag. Han hade ingen lust den dagen, men han kom på att han hade saker att göra så han ändrade sig. Jonas skulle komma tillbaka till sjukhuset, men de hade inte sagt tid. Han tror att Charlie var hos farmor och farfar och det var osäkert om han kunde vara kvar där.

Jonas vill tillägga att han har fått höra från Jeanette att Berit har sagt att Annelie under förhör har sagt att Emile uppgivit att Mikaela har varit gravid med en tjej. Jonas vill kommentera det genom att säga att Mikaela hoppades och trodde att hon var gravid med en tjej när hon var sexton och fick hon ett missfall. Det var där hon trodde att pappan misshandlat henne så hon fick göra en medicinsk abort. Emelie kände inte Mikaela då. Mikaela köpte en klänning och hoppades att det var en tjej. Hon har låda hemma med kläder och han tror att det ligger både en rosa och en blå klänning sparat från första graviditeten. Det var aldrig konstaterat att det var en tjej. Hon fick så tidigt missfall och fick hjälp medicinskt. Jonas tror att Berit var väldigt stöttande. Han tror att Berit kan ha varit med och köpt klänning.

Uppläst och godkänt i anteckningsform under förhörets gång.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Norelius, Jonas

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Mt mordförsök.

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Annelie Ededahl

Förhørsdatum

2015-08-24

Förhör påbörjat

11:27

Förhör avslutat

13:15

Förhørsplats

Polishuset i Uppsala

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

A.E

Berättelse

Jonas informeras om att han får ta del av delar av övervakningsfilmen från BEEHIVEN från den 3/7. Han vill ta del av den. Förhørsledaren visar inspelningen via dator från kl. 14.56 aktuell tid på inspelningen och Jonas ser inspelningen som det samtal som är inspelat kl. 15.33. Jonas får se delar av inspelningen vid flera tillfällen.

Förhørsledaren ber Jonas spontant kommentera efter han sett inspelningen. Han säger att han förstår misstanken och varför hon blev omhändertagen och att det måste utredas. Han tycker att det är synd att man inte ser mer. Det är inte en tillräcklig bekräftelse även om det ser väldigt konstigt ut. På frågan vad det är som ser konstigt ut säger Jonas att hon inte vrider upp sig i bild. Han säger att han förstår varför det finns en misstanke. Han säger att filmklippet ser väldigt konstigt ut. Han säger sedan att det inte är konstigt att hon står med ryggen mot kameran. Det har han också gjort. Jonas säger sedan att det ser konstigt att han får ett anfall när hon står med ryggen mot kameran. Han säger att hon ställde in kameran på sängen. Collin var på sängen. Jonas tänker att hon är på väg att lägga ned honom i sängen.

På frågan hur han uppfattar ljuden från Collin säger han att han inte tycker att ljudet låter speciellt konstigt. Det är ett väldigt konstigt att hon står med ryggen mot kameran och han får något typ av anfall. Jonas uppfattar det som att Collin får något typ av anfall. Jonas förstår det som att Collin ligger i famnen när han ser inspelningen. Han tänker att Mikaela ser lite sur ut. Det är för honom en sur Mikaela. Så har hon stått och skakat på huvudet då. Collin låter så där ibland när hon lägger honom mot tutten och han är arg. Han säger att Collin blev jätteledsen vid ett tillfälle när Jonas försökte trösta och lät liknande.

Förhørsledaren frågar hur han uppfattar Collins vakenhet och mående. Jonas vill se inspelningen igen vilket han får.

Jonas säger att han ser vaken ut, men trött och lite lätt förvirrad. Inte den normala Collin som de brukar se. Han brukar vara mer aktiv. Han brukar vakna till snabbare. Han lekte i sängen liggandes när han vaknade bredvid Mikaela. Han brukar bli mer aktiv. Han satt still i sängen och verkar väldigt lugn, vilket är ovanligt. Jonas säger att det var 26-27 grader varmt på rummet. Han tycker att Collin inte riktigt är sig själv.

Förhørsledaren ber Jonas kommentera vad han tänker vid kamera och med ljudet. Jonas säger att de har ett stort bord där och precis i anslutning till kameravagnen finns ett bord där de har mat tidningar osv. Som hon från neurofys förklarade på måndagen konstaterade de att maskinen var trasig. Han minns inte namnet nu. Han tänker att hon kan ha tagit i bordet och kommit åt kameravagnen. Det är glapp i sladdarna och han tror inte att hon gör något med ljudet. Han tror att det är elektronikfel.

Förhørsledaren ber Jonas kommentera det att Mikaela på inspelningen säger åt personalen att ha is i magen. Jonas säger att det är inget konstigt att hon säger åt att personalen ska ha is i magen. Mikaela ser ju när han har ett anfall och då ska hon larma och personal som ska komma. Jonas har sagt liknande att de inte behöver springa in.

Jonas säger att han inte ser något konkret att hon gör något mot Collin. Det han ser är att Collin får någon typ av anfall. Han är lite besviken över Mikaelas reaktion. På frågan vad han menar säger Jonas att hon borde uppfattat lite tidigare att något var på gång. Att hon kunde ha tittat ned på Collin.

Förhørsledaren ber Jonas kommentera vad han tänker kring att det larmar från Collin och att Collin samtidigt låter, men att Mikaela fortfarande står utanför bild. Jonas säger att det larmade gult och det kan vara dålig kontakt. På frågan hur Jonas själv skulle agerat i den situationen säger han att han hade tittat på Collin och sedan gjort en bedömning. Det låter som att det är dålig kontakt på proben. Det låter som att han får ett anfall. Han säger att man hör på filmen att något händer. Det som låter är att hon skulle kunna söva honom. Jonas vet inte hur ett anfall sett ut tidigare.

Förhørsledaren ber Jonas kommentera ljudet från Collin när han läggs på sängen. Han säger att det är inget ovanligt att man hör ett skrik. Inte i samband med ett vanligt anfall. När Collin vaknat upp ur anfall har han skriker till. Jonas får frågan om han tror att Mikaela kan ha gjort det hon är misstänkt för. Han säger att han inte att hon har gjort någonting. Jonas säger att det är något som händer och Jonas tror fortfarande att han får ett anfall.

Jonas får se inspelningen kl. 15.30. igen där Mikaela säger till personal att han sovit länge nu och borde vara pigg. Förhørsledaren informerar att Mikaela säger i förhör att hon ska försöka söva Collin. Jonas tycker att det låter konstigt med tanke på att han sovit. Han borde ha ätit mellanmål. Han säger att man ser på filmen att han tuttede vid kl. 14. Det är ovanligt om han inte är trött att man skulle söva honom. Det är ovanligt att han vaknar till och sedan ska sövas igen så snabbt.

Förhørsledaren ber Jonas kommentera samtalet till honom. Jonas säger att personal var snabbt på plats som Mikaela sade. Precis det hon beskrivit. Jonas ställde frågor och hon svarade ja och nej. Han säger att man vill veta om det är bra eller dåligt på en gång. Han vill inte att hon pratar om andra saker. Han tycker att samtalet är i ganska proportion till det som händer.

Förhørsledaren ber Jonas kommentera att Mikaela inte ställer sig i bild. Han säger att det första man tänker på är att titta på maskinen. Collin lät ju lite. Han vet ju inte om han låg tryckt mot henne och om det var för att han lät för att han inte ville sova. Jonas gör bedömningen att hon försöker söva honom och att han under tiden får ett anfall.

Jonas säger att han inte kan tänka på något annat sätt. Jonas får inte ihop det. Han måste fått ett anfall.

Jonas säger att Collin inte kan ha varit allvarligt sjuk eftersom de inte flyttades till en annan avdelning. Intensivsvårdasavdelningen tillsammans med Kristina har gjort den bedömning. Jonas säger att han har en annan åsikt och det som hände den 29/6 och det var inte livshotade. Han gör den bedömningen eftersom de inte flyttade Collin till en övervakningssal på intensiven. Jonas säger att det är Kristinas bedömning att han hade femton i puls. Jonas vet inte eftersom han inte var där. Han har inget förtroende för Kristina och hon var oprofessionell när hon gjorde den bedömningen.

Jonas säger att Collin låter så som på inspelningen när han blir arg. Jonas säger att han får ett anfall när hon har honom i famnen. Jonas säger att han inte kan säga att han skulle agerat på ett annat sätt.

Säger att det kan vara en slump att hon ställer sig med ryggen med mot kameran och att han får han får ett anfall. Hade hon dragit ur sladden hade varit konstigt. För då hade det varit tyst.

Jonas tillfrågas om han uppfattar att Collin har napp eller filt på inspelningen. Han får titta igen och säger att han inte uppfattar napp eller filt på filmen. Jonas kan inte se det. Han säger att det är förståeligt att hon skulle försöka med nappen då han "sovit med bröst" innan.

Uppläst och godkänt under förhörets gång.



Tjänsteanteckning

Signerad av

Signerad datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Uppgiftslämnare

Olsson, Annika V

Datum

2015-08-31

Tid

10:57

Beslag verkställt

Nej

Material för analys

Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av

Annika V Olsson

Uppgiften avser

Uppgift

Jonas Norelius kontaktar utredare Olsson. Han önskar att sonen Charlie får träffa sin mamma igen då det uppstått mycket frågor mm efter hans besök hos sin mamma. Jonas undrar om det går att ordna så att Charlie kan ringa sin mamma också.

Jonas säger vidare att polisen hållit flera förhör med honom. Han har inte fått i läst igenom dem utan fått dem upplästa styckevis. Framför allt det sista förhöret med honom som Annelie Ededahl höll med honom har inte fått helt uppläst för sig. Jonas säger vidare att det skars mellan honom och Annelie då hon pressade honom. Jonas vill därför läsa igenom förhören som är hållna med honom. Han har fått förklarat för sig att han får se förhören och läsa igenom dem. Jonas vill inte ha något med Annelie att göra något mer.



Förhör

Signerat av
Annika V OlssonSignerat datum
2015-10-13 09:22Diarienum
5000-K824515-15Enhet
Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Hörd person	Personnummer		
Norelius, Jonas			
Den hörde är	ID Styrkt	Sätt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Ja	Känd av utredare	
Tolk	Språk		

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret		
Anmälan mordförsök		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvare/ombud önskas	Försvare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Annika V Olsson	2015-10-06	12:20	14:02
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Polishuset i Uppsala	RB 23:6		
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Försvaret har fått möjlighet inkomma med frågor inför förhör med Jonas. Dessa kommer att tas.

Vilken kännedom har du om misstankarna och hur har du fått kännedom.

Samma kväll Michaela blev gripen fick Jonas veta av polisen utredaren varför Michaela satt vid polisen. Hon satt vid polisen för hon var misstänkt för gjort något mot Colin. Michaela ringde från sjukhuset när polisen kom in i rummet och skrek, polisen är här, de säger att jag gjort illa Colin. Även från socialtjänsten My och Johanna fick Jonas veta. Första månaden fick Jonas inte veta så mycket. I förhör med Annelie fick Jonas veta det mesta. Nästan allt av Annelie förutom det som sagts vid omhändertagning det domaren sagt. Annelie har sagt är, att de tror hon är Münchhausen by Proxy, vad Michaelas sagt i förhör, speciellt i filmen där Michaelas sagt hon försöker söva Colin. Jonas vet att Michaela sitter för att kvävt sitt barn 12 gånger. Det har han fått framförallt från Annelie när hon visade filmen. Han vet Michaela varit på sjukhuset för gallstensanfall. Att Michaela svimmat på häktet. Jonas har varit upprörd på Ulrika eftersom hon i början inte berättat om Michaelas mående eftersom han vet att Michaelas kropp kan stänga av ibland. Jonas berättar av att stänga av kroppen är när man tuppar av, svimmar. Det har hänt Michaela tre gånger. Vad det beror på vet man inte men kan bero på godartat blodtrycksanfall har läkare sagt. *Utveckla Colins mat.*

Jonas vågar inte svara på när Colin började med mat men han tror det var i mars eller april någon gång. Det finns med i journal på neonatalen, läkare Fredrik där de tyckte de skulle börja ge Colin mat, för att se hur hans mage klarar det och ev gå upp lite i vikt. Det skulle fortsätta med amning.

Innan var det helamning. Under en eller två perioder pumpade Michaela ut mjölk och blandade ut med ersättning. Någon ersättning vägrade Colin äta. Jonas kommer inte ihåg riktigt hur det gick med ersättning. De fick ett recept på ersättning som han inte kommer ihåg om det hämtade ut från receptet. De fick två burkar ersättning neonatalen.

FL: Vem har gett Colin mat? Michaela har ammat Colin från början. Det var mest Jonas som gav mat i början eftersom han tyckte det var roligare. Han hade inte chansen innan eftersom han inte ammar. När det gäller riktig mat har Jonas suttit med där Michaela gett Colin mat under kvällstid. Jonas började arbeta tidigt men han var hemma fredag, lördag och söndag. Han har varit med när Michaela gett Colin mat.

Michaelas mående under graviditeten med Colin.

Charlie kom vecka 34 helt naturligt, det var inga direkt konstighet varför han kom ut. Under graviditet med Colin fick Michaela sammandragning redan från vecka 12 -15. En massa sammandragning, barnmorskan sa det skulle ha koll eftersom Charlie kom tidigare. Michaela gick på mödravårdscentralen Mamma Mia i Kista. På slutet sökte de läkarvård ofta eftersom Michaela fick många sammandragningar. Sista veckan innan Colin kom sökte de nog tre gånger. Vid andra tillfället de sökte läkarvård sista veckan ville de lägga Michaelas på Danderyds sjukhus eftersom de var så många sammandragningar. Läkaren var orolig eftersom historiken med Charlie. De fanns inga sängplatser. Michaela ville inte sitta i korridoren och vänta. Läkaren tyckte inte de behövde vänta utan minsta förändring ville läkaren att de skulle komma in eller via med ambulans. De hade fixat remiss redan för att Michaela skulle föda på Danderyds sjukhus.

De åkte hem och det blev värre med mer sammandragningar. De åkte in akut till Danderyds sjukhus. De blev hemskickade igen. Efter två dagar tog de med sig remissen och åkte till Danderyds sjukhus eftersom Michaela hade många sammandragningar. Det var inget fel på Colin och inga andra symtom förutom sammandragningar. Efteråt sa de att kunde varit moderkakan som höll på att släppa. Överläkaren sa det fick åka ambulans till Karolinska eftersom de var stor risk för att Michaela skulle föda. Danderyds tog inte emot så små barn. Michaela fick en massa medicin för att stoppa upp att Colin skulle komma. De konstaterade att Colin mår bra men Michaelas kropp betedde sig konstigt, den orkade inte, hon låg och kallsvettades. Efteråt konstaterades de att hon reagerade på medicin. Det var därefter som hon fick Colin. Det blev moteffekt så istället födde hon Colin. När Michaela fick Brickanyl tror läkare att det förvärrade situationen och startade födelsen. Det såg en liten påverkan på Colin, så då bestämde läkare att ta ut honom. När de gjorde detta så var Michaela helt slut, efter hela kvällen då hon hade sammandragningar. Allt detta finns i journalen. Jonas säger att Michaela var helt loj, slut, kroppen var färdig, hon var lite med i huvudet och förstod att de skulle snitta.

Jonas förklarar att överläkaren satt och tittade på Michaelas eftersom hennes kropp mår så dåligt. Det var som att Michaela skulle föda men det hände inget därnere, kraftiga sammandragningar. Michaela fick en jätteblodig flytning och då kom beslut om snitt. De var aldrig själva i rummet under tiden innan förlossning.

Beskriv tiden på neonatalavdelningen.

Colin mår jättebra under tiden, han fick respirator cirka en vecka. Han fick lite blodpåfyllning. Han var aldrig kritisk sjuk. Han hade någon dipp men inget stort. De fick inte veta alla detaljer. De fick inte veta att Colin skulle få blod, ligga i respirator men de tog säkert hand om honom bra.

FL: Hur mårde du? Jonas mårde ganska bra. Colin mårde bra och det var inga större komplikationer. Vilket gjorde att Jonas kunde må bra. Även Michaela sa samma sak, hon mårde bra. Om man jämförde den andra familjen som var där som satt och grät. De fick en väldigt bra läkare. När de plockade ut Colin mårde han ganska bra, han andades själv vilket är ovanligt i veckan 27 +4. Michaela var en vanlig orolig mamma när Colin skulle flyga själv helikopterturen till Akademiska sjukhuset.

FL: Hur upplevde du och Michaela att få åka hem? De hade permissioner. De var skönt åka

hem. De hade varit inlåsta i två månader på sjukhuset. Colin vägde 2,2 kan varit 2,8 också när de åkte hem. De hade nog velat stanna längre än vad läkaren tyckte. Läkarna tyckte Colin mådde så bra. Klart det var oroligt åka hem med ett litet barn. Men de hade varit hemma på permissioner och provat. Permissionerna fungerade bra.

Andningsstopp oktober 2014.

Colin fick nått konstigt andningsstopp som Michaela ringde och sa till honom. Han är inte säker på om det var andningsstopp men Michaela var orolig för Colin. Colin var blek, blå läppar, slapp och orolig. Jonas såg inte Colin utan det var vad Michaela förmedlade till honom. Jonas åkte hem. De ringade efter ambulans han minns inte vem av dem som ringde. Det var en vän från brandkåren som kom eftersom de åker vid larm också. De tittade på Colin som var fin och hade bra syresättning. Michaela åkte med ambulansen in. Jonas åkte efter med bilen.

När han kom hem satt Colin i bilbarnstolen eller så var Michaela på väg och sätta honom där. Colin hade ingen dålig färg, han var liten och blek som vanligt. Colin hade återhämtat fort som Jonas förstod det från Michaela. Läkaren var inte alls orolig när de kom in till Akademiska sjukhuset. De tittade på Colin och han var fin. Det var han redan när de åkte i ambulans.

FL: Har du iakttagit symtom på Colin oktober 2014?

Det har inte varit något konstigt med Colin. De vågade aldrig lämna honom själv. Colin var aldrig själv i ett rum i stort inte alls.

FL: Utveckla vad du menar med att sagt att det var något som gjort Colin upprörd?

Det Jonas menar var att Colin satt i sin bilbarnstol och kollade när alla var där. De stormade in flera personer från brandkåren. Jonas har aldrig sagt Colin såg upprörd ut. Colin såg förvirrad ut när alla kom in. Jonas kom samtidigt och var inne en minut innan personal från brandkåren kom in. I situationen var Michaela var upprörd. Jonas var den lugna, han sa till henne klä på Colin, packa väskan. Han upplevde som att det var över när hon ringde till honom. När han kom hem upplevde han Michaela orolig. Han hade även lugnat ned henne på vägen hem via telefon.

Något efter från oktober fram till maj 2015 Michaelas mående och agerande.

Michaela har mått så sjukt bra, en glad och nöjd tjej. Det hände inget speciellt. Michaela är väldigt familjekär. Sur på honom som arbetar mycket. Är det någon som tänker på familjen, att de ska resa bort så är det Michaela. Michaela kan varit in till sjukhus för nått gallstensanfall detta finns i hennes journal. Hon skulle varit på utredning för gallstensanfallen i juni 2014 men då var hon gravid med Colin. Så tiden blev avbokad. Under den här perioden hände det inget med Colin. Inte som Jonas sett.

20 maj 2015

FL: Utveckla detta att Colin kräktes blod Michaela skulle spara papper om det kom med blod . Det är för att visa på för läkaren vad som hänt, vilken färg, framför allt läkare underlätta för läkare att se. Det blir tydligare på vad de kan vara.

Pappret slängdes i soptunnan som Jonas tror. Jonas tog kort på pappret med blod. De visade fotografier för läkare på sjukhuset. Colin hade även blod på sin body. Det Michaela sa att hon fångade den här kräkan på pappret. Det är för länge sedan för att Jonas ska kunna säga exakt. Anledningen var inte för att misstro Michaela utanför att läkaren skulle få se. Det var för Jonas var orolig som han bad det skulle sparas för att man skulle kunna se. Jonas förklarar att när man bott på sjukhuset så lär man sig vad läkare vill ha.

FL: Hur visades pappret för sjukhuspersonal? Via fotografi på mobilen.

Uppläst och godkänt.

Förhöret avbryts på grund av tidsbrist och fortsätter vid ett annat tillfälle.
Försvarets frågor hanns inte med utan vi fortsätter vid nästa förhör.



Tjänsteanteckning

Signerad av

Signerad datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Uppgiftslämnare

Eklund, Christina

Datum

2015-10-20

Tid

15:20

Beslag verkställt

Nej

Material för analys

Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av

Christina Eklund

Uppgiften avser

Förhör med Jonas 151006

Uppgift

Förhör var bokat med Jonas den 6 oktober 2015 kl 13.00 på polishuset. Jonas blev sen till förhöret och förklarade när han kom att han hade varit akut med Colin till Karolinska sjukhuset eftersom Colin haft ett anfall. När vi började förhöret frågade förhørsledaren om de skulle börja med att Jonas berättade om vad som hänt innan han kom till förhöret, varför han hade varit på karolinska med Colin men Jonas ville börja berätta från början, i ordning och därför hann vi inte med händelsen den 6 oktober under detta förhör.

/ Insp Christina Eklund



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diarienumr

5000-K824515-15

Hörd person

Norelius, Jonas

Personnummer

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd av utredare

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Anmälan mordförsök

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Försvare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Annika V Olsson

Förhørsdatum

2015-10-19

Förhör påbörjat

09:40

Förhör avslutat

Förhørsplats

Polishuset i Uppsala

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

SuHå

Involverad personal

Christina Eklund

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Förhørsledare: Annica Olsson

Bitr förhørsledare. Christina Eklund

Förhørsledare: Ska jag bara se va är klockan.

Bitr. förhørsledare: Jag vet inte. 10.20 kanske. Har (ohörbart) klocka.

Förhørsledare: 10.18 kan de stämma.

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Start jag ska då bara presentera att vilka som finns i rummet

Vittne: Ja ja

Förhørsledare: eftersom vi inte syns då.

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Åh jag heter ju Annica Olsson jobbar som utredare vid polisen, jag har min kollega Christina Eklund här i rummet också och så är de Jonas Norelius. Mm,

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Eh, åh vi träffades ju för nån vecka sen.

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Mm, åh sen har vi ju prata lite innan här åh så att efter de här så bokar vi in en tid då där du ska gå åh läsa (ohörbart)

Vittne: Läsa igenom min tidigare förhör.

Förhørsledare: Ja så att. Vi ska fortsatt där vi va sist eh och sen hade ju också advokaten Johan eh lite frågor också.

Vittne: Precis åh den här gången får vi inte missa dom frågorna.

Förhørsledare: Nej de tänkte jag vi skulle göra de.

Vittne: Nej bra. Jag vill bara kolla för förra gången kändes de som att de blev bortglömt.

Förhørsledare: Ja vi hade ju lite brist om tid där så de va nog därför.

Vittne: Mm,

Förhørsledare: De tog lite tid och de är därför de är bra åh sitta här att de bara spelas in för då kan vi prata på.

Vittne: Mm,

Förhørsledare: Mm, eh åh de som är viktigt här att säger jag nånting som du inte förstår så får du säga till.

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Och säger jag nånting som är fel som jag uppfatta dig fel då är de viktigt att du rättar mig.

Vittne: Mm,

Förhørsledare: Mm, jag tänkte ta en fråga här sen går jag in på

Vittne: Jo vilken ordning börjar vi med frågorna nu då.

Förhørsledare: Vi börjar, jag ska

Vittne: Fortsätter vi åh gå igen tidigare förhör av (ohörbart)

Förhørsledare: Nej nej vi börjar med frågorna till förhöret så att vi har dom hära och som advokatens

Vittne: Ja.

Förhørsledare: frågor åh såna saker då.

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Mm, eh då tänkte jag vi skulle börja med hur ser de här dagliga livet ut sista tiden liksom Colin åh dig åh så där.

Vittne: De är en jättekomplicerad fråga för den kommer ta en halvtimme åh reda ut.

Förhørsledare: Ja men kan du arbeta.

Vittne: Jag kan inte arbeta för jag kan inte lämna bort Colin.

Förhørsledare: Mm, okej.

Vittne: Eh, jag kan inte arbeta på grund av mitt psykiska tillstånd.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, så att mitt jobb är ju i Stockholm.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Kan inte lämna barn.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: På dagis i Knivsta för jag kan inte klara mina arbetstider. Eh, så att jag ska få förflyttning till Uppsala sen då när jag vill börja jobba.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Men jag kommer ju va pappaledig då åt Colin också först för han börjar ju dagis i januari.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att så ser de ut. Så de är mycket tid med barnen själv.

Förhørsledare: Mm, jag förstår de men han börjar på dagis här i

Vittne: I januari ska han få en plats.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: De är ju insättning i april men troligtvis får han en plats i januari då.

Förhørsledare: Mm, åh Colin här då hur har de gått med hans utveckling här sista tiden då.

Vittne: De beror på hur du men asså han följer ju samma kurva som han alltid har gjort,

Förhørsledare: Mm,

Vittne: han ligger tre kurvor under fortfarande.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Vi va på Karolinska för en vecka sen låg han fortfarande precis samma går upp

jättefint i vikt säger dom. Ser jättefin ut. Eh, han har fått tänder 1½ (ohörbart) en på g och en framme.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, vi har kontakt med dietist igen åh hon har börjat berika maten så nu blandar vi in fett för åh se om de händer nånting.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, Akademiska sjukhuset gav va heter de välling till Colin när vi inte fick va där. Vilket resulterat till att han är mjölkallergiker dom visste inte de. Åh Charlie har ju de när han va liten.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att när han kom hem från sjukhuset så va han ju lös i magen,

Förhørsledare: Mm,

Vittne: sjukhusvistelsen va han hård i magen. Bajsa blod. Tydligt väldigt vanligt när man är hård i magen då att de spricker åh när dom gav vällning nu då så försvann ju de då.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Men de gilla ju inte dietisten istället då för att ja bajset luka illa åh va löst.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, så att nu har vi tagit bort alla mjölk vilket har resulterat till att han blev jättehård i magen igen åh börja bajsa blod igen. Eh, så nu ja har vi tagit bort alla mjölkprodukter åh blandar ut med lite laktulos då för åh få de lite mjukare åh nu verkar de fungera bättre.

Förhørsledare: De verkar fungera.

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Ja men va bra.

Vittne: Så att nu åh blandar vi ut med matfett då för att han kanske ska gå upp lite i vikt.

Förhørsledare: Mm, mm,

Vittne: Hon tyckte inte att de behövdes egentligen men de kunde va bra åh ligga lite före.

Förhørsledare: Eh, har han börja krypa åh stå åh så där eller.

Vittne: Krypa gjorde han ju redan på Akademiska sjukhuset åh stod de gjorde han ju då också.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Mot saker.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Men nu kryper han ju och han ja går ner för soffan.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: (ohörbart)

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, så att ja inga jättekonstigheter.

Förhørsledare: Okej. Va bra då tänkte jag fortsätta då tänkte jag prata lite grann med dig om dom här frågorna som advokaten hade med då.

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Eh, han vill att du ska lämna en noggrann redogörelse för vilka anfall Colin haft efter att Mikaela häktades.

Vittne: Mm,

Förhørsledare: Eh, åh jag vet inte om de är en eller fler gånger. De är viktigt

Vittne: De är upp emot 20 gånger som han har haft konstigheter eller anfall de är 20 anmärkningsvärda gånger han har haft.

Förhørsledare: Mm, men jag vet alla fall att du har sagt till mig tidigare att du har varit till sjukhus.

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Ja.

Vittne: Jo de är ju morgonen före förra förhöret där.

Förhørsledare: Ja ehm, för de är ju viktigt att vi pratar om ett tillfälle då.

Vittne: Jag tycker att de är viktigt åh prata om flera tillfällen.

Förhørsledare: Ja men att vi tar ett till, jo de är ju självklart men att vi tar ett tillfälle i taget.

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Eh, ska vi ta de här tillfället vid sista förhöret eller vilket vill du börja med.

Vittne: Jag skulle vilja ta de som, vid sista förhöret då va ju jag själv hemma.

Förhørsledare: Ja.

Vittne: I lekrummet.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, åh de är nästan viktigare åh ta ska vi inte ta datumen från början istället

Förhørsledare: Ja kör på

Vittne: så att man får med alla datum.

Förhørsledare: Kör på. Kör på.

Vittne: Nu vet inte jag har ni koll på va jag har sagt för datum i tidigare förhör för jag vet att jag har tagit upp.

Förhørsledare: Du är hörd senast den 24 augusti så att de måste va efter 24 augusti då.

Vittne: Ja de måste de va. Den 23 då hittar vi honom med blåa ben, armar och på magen va han blå också åh blåa läppar men de tror jag är upptaget i tidigare förhör. Den 23 tror jag är upptaget.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Ni vet inte nej.

Bitr. förhørsledare: Nej asså inte på rak arm vet jag inte riktigt jag kan inte allting utantill.

Förhørsledare: Du menar 23 augusti.

Vittne: Ja precis.

Förhørsledare: Ja men berätta om symtom, vilka som va med om han åkt till sjukhus, om de finns nån dokumentation om de här, berätta om den 23.

Vittne: Nu har ju jag skrivit allt de här på olika ställen.

Förhørsledare: Ja.

Vittne: Eh, men vi kan ta dom viktigaste datumena som jag tror är tagna tidigare de är den 4:e juli, augusti, den 4 augusti då va jag på förhör här

Förhørsledare: Mm,

Vittne: på polisen. När jag kommer hem till min mamma då som har varit barnvakt fast hon inte vill va barnvakt så får jag hör att han har skakat krampliknande när hon har tagit upp han. Så hon har stått åh hållt han framför sig åh han har liksom skakat krampliknande.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh han höll på så i jag va inte där men 20 sekunder håll han på åh skaka åh sen va han lite medtagen men de va inte som jag förstod nå värre då men hon såg de som anmärkningsvärt då.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Helt onormalt då som hon beskrev de. Eh,

Förhørsledare: Och då var de här den 4/8.

Vittne: Precis.

Förhørsledare: Åkte man till sjukhus då.

Vittne: Nej han mådde ju bra så vi har ju varit med om väldigt mycket på sjukhus,

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh fått oss förklarat va vi ska göra. Åh de är ju så att alla som har epilepsi åker ju inte in varje gång dom får ett lite anfall.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: De gör man ju inte utan får man riktiga anfall där man känner oro då åker man ju in men mamma åh pappa dom hade ju fått syrgastuber av mig åh andningsmask åh allting som pulsmätare åh de som finns om de blir värre.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh dom kände att liksom han kom ju tillbaka så de va inget konstigt utan anfallet gick över ganska fort som hon beskrev så, beskrev de för mig.

Förhørsledare: Mm, va han uppkopplad till nånting då eller.

Vittne: Nej jag tror inte dom koppla upp han då eftersom han betedde sig okej efteråt.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, de är ju så här att Colin har ju haft massa konstigheter ända sen, redan den 6:e hon blev omhändertagen den 3:e.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Den 6:e så hade han konstigheter för sig redan på sjukhuset när jag va kvar.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Han han låg åh skakade i sängen åh de är som läkarna beskriver för oss att hittar man ett anfall i tid kan man bryta de. Då blir de ju så tar jag upp Colin då så har man tur får han inga anfall. Eh, men han har haft konstigheter för sig om vi börjar datummässigt bara från juli då 6, 7, 8, 12, 18, 19, 26, 27 augusti 4, 12, 16, 23, september 1, 2, 4, 7, 19, 24, 28 och oktober den 6:e. Åh jag har ju berätta om dom flesta av dom här i tidigare förhör de finns ju journalfört också.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Jag har ju varit väldigt noga med att Akademiska ska skriva in de i hans journal alla småsaker som har hänt.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh,

Förhørsledare: Eh, mm,

Vittne: Ja. Nej men asså de de är dom flesta gångerna som har hänt här de är att han har blivit helt blå,

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh även loj vid vissa tillfällen. Allmän allmäntillståndet har varit konstigt precis som de har varit efter anfall på sjukhuset han har inte varit riktigt med.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Han har varit blå då menar jag inte kalla händer åh kalla fötter utan då är de hela armarna så här flammig upp på bröstet. Blåa läppar vit runt munnen har han varit då. Åh förklaringen jag har fått av jag har träffat 10 olika läkare nu på Karolinska.

Förhørsledare: Mm, mm,

Vittne: Åh alla säger att de är ju tecken på epilepsi att man blir blå får dom här symtomena eh de de farligaste av dom där blåa tillfällena som jag (ohörbart) som inte kändes okej de (ohörbart) sett väldigt mycket vi har sett när han har slutat andas, vi har saker vi har fått utbildning hur vi ska hantera honom men den 4 september då var de liksom så att de blev för mycket för mig att jag inte våga ha honom hemma längre.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, för då va han också blåa läppar, helt vit i ansiktet, blåa ben, blåa armar åh va konstig.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Ha han satt liksom åh gunga åh hade liksom ingen, man fick ingen kontakt.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, så att åh jag satte på pulsmätaren tror då också åh såg att han hade dålig syressättning eh ja jag vågar inte lova de att jag satte på eh jag har sagt de i tidigare förhör men jag kommer inte ihåg just nu om jag gjorde, jag tror att jag satte på åh jag tro att han låg på 85 i syressättning.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, jag är ganska övertygad om de. Men de finns ju dokumenterat också då på sjukhuset också va jag har gjort.

Förhørsledare: Du va till sjukhuset då (ohörbart).

Vittne: Ja Karolinska.

Förhørsledare: Ja Karolinska.

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Mm, eh vilka, var hände de var de hemma de här hände nu eller var du nån

annanstans borta hos någon.

Vittne: Eh, de är ju tre tillfällen de har hänt jag kommer faktiskt inte ihåg vilket av dom de va just nu. De står stilla.

Förhørsledare: Mm, men de ta de lugnt så

Vittne: Eh, jag hoppar till nästa så länge får vi se om jag kommer på de.

Förhørsledare: Eh (ohörbart)

Vittne: Jag tror att de va vid soffan.

Förhørsledare: Ja.

Vittne: Men de finns de finns journal fört.

Förhørsledare: På Karolinska.

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Ja även på Akademiska också.

Förhørsledare: Mm, en fråga runt de stannar åh hänger kvar lite här den 4:e september här.

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Beställde du ambulans eller åkte ni in eller åkte (ohörbart)

Vittne: Nej asså jag väntar ju då tills han mår bra tills han har rätt syressättning.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: För vi har aldrig behövt ambulans tidigare.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh de är ju så här personalen på sjukhuset dom har gjort precis samma sak som jag har möjlighet att göra med Colin har ju dom gjort. Han har ju aldrig behövt någon akut vård.

Förhørsledare: Mm, jag tänkte hemma.

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Vad har du för grejer så att du kan hjälpa honom om de händer nånting.

Vittne: Jag har en sån här rubens blåsa andningsmask

Förhørsledare: Mm,

Vittne: så jag kan blåsa liv i honom.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Om de nu skulle behövas.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, de är en sån där mask med som man sitter åh trycker på.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Vi har syrgas, vi har pulsmätare, vi har stetoskop för åh lyssna på hjärta. Vi har de som, alla dom på neurologen har.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Allting förutom hjärtstartare har vi.

Förhørsledare: Mm, mm

Vittne: Åh de är just då för att ja de är nån som inte vågar ta bort maskinerna på Akademiska sjukhuset.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Nån är ju inte helt övertygad så därför har vi sjukvård i hemmet då fortfarande.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Han är även uppkopplad på nätterna också Colin då.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att.

Bitr. förhørsledare: Vad menar du med att de är nån som inte vågar ta bort maskinerna de förstod inte jag.

Vittne: Nej kr, efter själva händelsen där då så fick vi träffa en ny läkare som heter Kristoffer Erstedt.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Precis han är inte längre ansvarig läkare för Colin.

Bitr. förhørsledare: Nehe.

Vittne: Eh han lägger sig i vår second opinion begär ut uppgifter då från Karolinska då som inte har rätt till.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Så jag har tagit bort honom från de nu han är inte längre Colins ansvariga läkare på Akademiska sjukhuset.

Bitr. förhørsledare: Nehe okej.

Vittne: Han känner då personalen på Karolinska de är hans bästa kompis tror jag som fick ta över ansvaret för Colin vilket känns väldigt oseriöst.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Sen när Karolinska då bedriver sin separata utredningen second opinion ska ju bedrivas helt opartiskt.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Man ska göra en helt ny bedömning.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Dock har ju jag talat om då för va heter han An Anders, han på Karolinska. Eh, i alla fall på neurologen på Karolinska att han fick begära EEG:na från Akademiska då.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: För att jag tyckte att, jag vill inte utsätta Colin för utan, han trodde också att dom kunde hitta nå litet på dom kanske eftersom Staffan hade gjort de tidigare då som gjorde bedömning att Colin hade epilepsi.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: De va ju Staffan då på Akademiska sjukhuset

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: som hade hittat nått tecken EEG:t åh de gjorde ju då också, jag kommer inte ihåg va han heter eh de gjorde dom ju också då på Karolinska dom hittade ju att han hade en fläck,

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: men kunde inte tala om de va just de som hade påverkat Colin då.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Men han tala ju om då att dom hade ju hittat nånting.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Sen får jag höra då jag har möte med Kristoffer han får, nu har vi kommit av allting här

Bitr. förhørsledare: Nej men

Vittne: (ohörbart) plötsligt den 4:e men alla fall jag har möte med Kristoffer då åh talar om då hur Colin beter sig att han blir blå, Kristoffer nekar honom vård på Akademiska sjukhuset utan talar då om att nej men de är bättre att second opinion får visa de spelar liksom ingen roll att Colin har en stopp att han blir blå.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Jag visar en film för Kristoffer då där Colin faktiskt är blå.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Han ser ut som en smurf när han sitter där.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh så frågar jag är du rädd för att ge honom behandling då.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh då får jag inget svar av honom.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, nej men vi låter second opinion visa säger han då åh sen så jo jag ska ringa ringa Ronny heter han

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: så var de. Eh, för vi känner varandra där åh kolla va andningsregisteringen visade.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Men de har inte Kristoffer nånting med åh göra.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Jag förstår inte va han ska, ja jag vill ju att ett separat sjukhus gör en ny bedömning på min son som jag tycker är jättesjuk.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, därför har jag plockat bort Kristoffer därför att han ringer åh påverkar Karolinska då.

Bitr. förhørsledare: Mm, okej men de va inte de som va frågan.

Vittne: Ja. Nej.

Bitr. förhørsledare: Jag förstod inte du sa att de är nån som inte vågar ta bort dom här maskinerna (ohörbart).

Vittne: Precis åh de är ju Staffan då Kristoffer de första mötet jag hade med va att vi skulle lämna tillbaka, vi har en EKG-maskin på nätterna.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Den skulle lämnas tillbaka.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Pulsmätare skulle lämnas tillbaka.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, åh jag motsatte ju mig de där.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh prata då med Staffan Lundberg då som hade kontakt för jag hade kontakt med honom om second opinion att jag ville ha en.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, och då fråga ju Staffan hur de va med Colin. Åh då berätta jag att nej men han bli blå och slapp på nätterna jag hitta honom vit åh slapp mitt i natten,

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: maskin har plingat åh ungen har inte svarat.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh då nästa möte med Kristoffer åh jag skulle lämna tillbaka allting då sa Kristoffer att nej Staffan har skrivit här att alla maskiner åh de ska stå kvar tills allting är färdigutrett.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: De va svaret på din fråga.

Bitr. förhørsledare: Mm, då förstår jag.

Vittne: Åh sen dess har de inte varit nått prat om åh ta tillbaka nånting utan,

Bitr. förhørsledare: Nej nej

Vittne: De va så de va åh därför då så ville jag då som jag sagt från början att Staffan har kontakten med Karolinska va Kristoffer har blandat sig in de vet jag inte men han vet att han inte har med mitt barns journal åh göra längre. Så att

Bitr. förhørsledare: Okej.

Vittne: Jo Akademiska, Karolinska när jag satt där första mötet då sitter läkarna åh talar om att ja men men Akademiska tror ju att för vi diskutera ju då sjukdomsbilden va som har hänt åh allting från början,

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: åh så sitter han åh säger de men Akademiska dom dom säger ju att dom dom har gjort en annan bedömning av de här.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Dom tror ju att Colin blir kvävd.

Bitr. förhørsledare: Mm

Vittne: Åh åh då är min nästa fråga hur har han fått veta de.

Bitr. förhørsledare: Mm

Vittne: Förstår ni. Då blir de ju inte en opartisk.

Bitr. förhørsledare: Mm, jag förstår.

Vittne: Åh sen vet inte då jag åklagarens synpunkt om hon vill att hon ska veta också. För de är ändå sekretess belagt åh en ny läkare.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att jag känner ju att min son inte får en schysst bedömning.

Bitr. förhørsledare: jag förstår (ohörbart).

Vittne: Så att tyvärr.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Men de (ohörbart)

Vittne: Kan också svara på frågan då att som ni ställde vid förra förhöret va jag vet om min fru.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Ni fråga ju de va jag vet om hennes fall åh de.

Bitr. förhørsledare: (ohörbart) ja

Vittne: Åh de är också så här antog ju då kvävning då från Akademiska men där fick jag ju också bekräftat. De har jag ju fått på ett sätt av Annelie också i förhöret att varför tror du att vi tror nå annat.

Bitr. förhørsledare: Mm.

Vittne: Men då sitter han med epi casen sammanställningen från Akademiska,

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: den borde inte ens ha skickats med.

Bitr. förhørsledare: Okej jag förstår.

Vittne: Så att jag har inte sett den åh jag har inte läst den utan han tala bara om att Karolinska eller Akademiska tror nå annat.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Mm, jag förstår.

Förhørsledare: Okej ska vi fortsätta jag tänkte vi hänger kvar på den 4/9 så att jag stämmer av dom hära punkterna som Johan vill ha svar på här.

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Åh då sa du du tror att de va eventuellt soffan hemma.

Vittne: Eh, jag ska titta här om de är därifrån jag har filmen. Du vet de är ju så bra de dokumenteras ju med datum åh allting i,

Förhørsledare: Jag tänkte, de jag tänkte på fick, behövde du använda, du sa att de blev för mycket för dig eh behövde du använda rubens blåsa eller syrgas (ohörbart)

Vittne: Nej.

Förhørsledare: Ingenting då.

Vittne: Jag kommer inte ihåg om jag använde syrgas.

Förhørsledare: Nej.

Vittne: De de står jättestilla för mig just den 4:e.

Förhørsledare: Ja. Eh vi

Vittne: Ja jag tror att jag tog fram syrgastuben men jag vågar inte lova.

Förhørsledare: Nej.

Vittne: De de va mycket då åh jag va chockad de va inte jag va liksom inte beredd på att de skulle hända att de skulle bli så illa.

Förhørsledare: Mm, fanns de några andra hemma.

Vittne: Nej jag tror Charlie var hemma.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Men han satt ju i sitt lekrum så han har ju inte sett nånting eller hårt nånting.

Förhørsledare: Eh, okej. Hade du nån mer fråga om den 4/9.

Vittne: Jag kommer säkert på här när vi har tagit allting.

Bitr. förhørsledare: Jag har mer en önskan om att börja uppifrån åh gå neråt så att de inte blir så rörigt.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Om de är 20 tillfällen.

Vittne: Mm, men jag har tagit många tillfällen i förhöret tidigare

Bitr. förhørsledare: Ja.

Vittne: men de är ett par till för nu har jag tagit datumen på tillfällen när de har hänt konstigheter.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: De viktigaste är den 19:e och den 6:e. 19:e, 28:e åh 6:e.

Bitr. förhørsledare: Åh när du säger 19:e va menar du för månad då.

Vittne: september.

Förhørsledare: september och 28 september

Vittne: september och 6:e oktober

Förhørsledare: oktober. För de var de du prata om här också.

Vittne: Precis.

Förhørsledare: Åh då är vi färdiga med den 4/9 sen prata du om 4/8 de va hos din mamma då.

Vittne: Precis åh där kan inte jag berätta mer.

Förhørsledare: Nej.

Vittne: De får hon göra.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Jag vet bara att de va väldigt extra ordinärt att en unge sitter inte åh skakar i armarna så där.

Förhørsledare: Mm, eh jag ska skriva upp här jag vet inte du pratar om 6/10 också förut här.

Vittne: Ja precis.

Förhørsledare: Mm, eh då måste jag fråga dig är de sista tillfället de har varit så här eller har de hänt nånting efter de.

Vittne: Han har varit blå efter de.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Men inget som jag ser som jätteallvarligt.

Förhørsledare: Okej vi vi tar vi berättar allt om den 6:e oktober va som hände där.

Vittne: Ja 19:e först september

Förhørsledare: Ja ja okej vi kör den 19 september så tar vi den från början ta 19 september.

Vittne: Mm, då va jag hemma hos svärföräldrarna.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, vi satt åh drack kaffe, vardagsrummet eh Colin lekte med bilar dom har en sån där liten väska med bilar där som man kan öppna som han tycker är jätterolig sitta åh plocka med. Så dom höll han på åh körde på golvet åh vi satt ju åh prata om Mikaela så klart. Eh, Nettan hade ju varit på besök jag kommer inte ihåg till anslutning till den där men de är alltid kul åh få veta åh höra nånting. Eh, åh rätt va de är om man spolar lite grann då så de blir lite tyst man hör ju liksom när bilarna körs på golvet ganska tydligt eh åh så hör jag liksom hur som nån nånting slår de blir liksom dunkar åh då tittar ju jag givetvis efter Colin direkt åh då ligger han på rygg under eh deras matbord dom har liksom vardagsrummet åh så har dom ett matrum de är i stort sätt helt öppet emellan där under bordet ligger han på rygg åh jag ser liksom två skakningar får jag se när han slår huvudet i golvet. Åh åh sen spanner han sig åh bara blir helt slapp. Skitläskigt.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh jag blir skitnervös eh kastar mig fram till bordet där och ser ju de jo men han är ju helt blek han är ju helt slapp.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Inte alls vid medvetande. Eh, åh börjar peta på honom liksom på magen där åh jag får inget svar åh ja va kan de ta 15 sekunder sen börjar liksom händerna bli lite blåa, läpparna blir blå,

Förhørsledare: Mm,

Vittne: och nej men jag får liksom inget riktigt svar från honom eh så att de jag börjar ju precis de tidigare asså de va inget nytt åh få se de här va ju precis de vi har sett tidigare liksom.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så jag börjar ju liksom massera hans bröst igen då liksom åh prata med honom åh åh då tar han ju några liksom suckar inga andetag liksom han suckar lite grann åh tar några korta andetag. Åh så tar de väl liksom va kan de ta ja vid de här tillfället då så står ju Nettan också över åh tittar va som har hänt åh Christer så han är ju också, han har väl hört va som har hänt men han har ju inte sett nånting. Eh va va kan de ta liksom 30 sekunder 1 minut innan han öppnar ögonen åh är lite halvmed tar första andetag. De de är så lång tid de tar.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh sen springer eh jag tror Christer sprang ut i bilen åh hämta syrgastuben då åh sen pulsmätaren då fick han hämta. Åh då ju Colin på 85 i syressättning så han låg ju väldigt dåligt man ska ligga emellan 95 åh 100 eh så att de tar säkert ja 1½ minut innan han piggnar till liksom åh är med för de gick ändå ganska fort men de de va läskigt.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att vi åkte in direkt då till Karolinska.

Förhørsledare: Okej.

Vittne: Vi jag åh Colin åkte in, vi vänta ju då vi vänta säkert 15-20 minuter där de tog väl 10 minuter innan vi va ute i bilen åh sen så vänta vi 5 minuter i bilen tills han liksom va okej åh då precis som efter alla anfall då som han har haft tidigare så efter en stund då då är han helt normal. Jättekonstigt.

Förhørsledare: Mm, behövde han använda, behövde ni använda syrgasen eller.

Vittne: Syrgasen använde vi annars hade han aldrig kommit upp i syressättning.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh de fick han ju i stort sätt den hela vägen in till Karolinska hade han ju syrgas på.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: De vet ju, jag vet ju inte om han hade behövt de hela vägen utan jag vrider ju på så låter man ju de ligga där. Så att, ja de va läskigt så han va lite tagen när vi kom in där också åh de såg tjejerna där.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Dom satte på pulsmätaren åh då låg han 95 tror jag efter en stund hoppa han upp till 100 då

Förhørsledare: Mm,

Vittne: där han alltid ligger annars.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att, sen var de 8½ timma i väntrummet tills läkaren titta.

Förhørsledare: Ja.

Vittne: Åh då va han ju fin då efter 8½ timma så läkaren kunde ju inte göra nån bedömning utan han fråga ju åh va som hade hänt åh de åh börja diskutera epilepsi igen.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Jag har ju träffa 10 olika läkare åh alla säger ju epilepsi.

Förhørsledare: Precis. Ja men då finns de ju journal på de från den 19:e.

Vittne: Precis.

Bitr. förhørsledare: Men hade han ett, asså andades han.

Vittne: Nej.

Bitr. förhørsledare: Okej.

Vittne: Han andades inte på 30 sekunder.

Bitr. förhørsledare: Åh va gjorde ni då.

Vittne: Massera bröstet.

Bitr. förhørsledare: Okej.

Vittne: Precis som vi har gjort tidigare på sjukhus åh jag har sagt de i tidigare förhör de också de att när jag stod åh pinka på toaletten tillexempel då va ju jag fram vid Colin.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: De va ju precis samma sak de är på med syrgasen först (ohörbart) massera bröstet.

Bitr. förhørsledare: Ringde ambulans.

Vittne: Nej.

Bitr. förhørsledare: Hur kommer de sig.

Vittne: Hur kommer de sig att vi inte ringde ambulans.

Bitr. förhørsledare: Mm, mm,

Vittne: Vi har aldrig behövt göra de tidigare. De gjorde vi inte på midsommarafton heller för att han, han piggnar till åh mår bra.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Vi har koll vi har syressättning.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Vi har även prata med Kristoffer på Akademiska där åh han ska ha skrivit i journalen att vi har gått igenom hur vi ska göra när han får dom här anfallen att vi är kompetent åh göra bedömningen hur illa de är.

Bitr. förhørsledare: Okej.

Vittne: Åh då gjorde vi bedömningen att de är bättre åh titta på Colin nu åh han kommer tillbaka de är liksom okej jag har ju medicin i bilen också. (ohörbart)

Bitr. förhørsledare: Va är de för medicin då.

Vittne: Ja Buccolam åh de som jag har fått utskrivet.

Bitr. förhørsledare: Okej.

Vittne: Jag vet ju inte om vi får ge de men de är sånt där jag kan ringa 112 då så förklarar dom för mig om dom tycker att jag ska ge eller inte.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Men de är ingen som har tagit bort de från oss heller från sjukhuset.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Utan vi har ju medicin utskrivet dock aldrig använt den. Men de känns ändå som att dom dom har liksom utru, utrustat oss med de paket vi behöver för åh ha en son mer den här sjukdomen då han har haft som han troligtvis kommer åh ha hela sitt liv för att alla går inte att behandla de är de dom har sagt till oss tidigare. De är ju därför dom har lärt oss hjärt åh lungräddning, visat maskiner åh allting vi får pulsmätare, vi får blåsa för åh klara de själva.

Bitr. förhørsledare: Jag tänker också, får jag bara ställa en fråga till Annica.

Förhørsledare: Mm, självklart.

Bitr. förhørsledare: Bara så här 19 september var de här en gan, en allvarlig händelse tänker jag

Vittne: Mm,

Bitr. förhørsledare: jag menar han andas inte åh liksom

Vittne: Nej.

Bitr. förhørsledare: (ohörbart) liksom ja.

Vittne: Men de är ändå jag har sett vid 12-15 tillfällen tidigare.

Bitr. förhørsledare: Jag förstår de men jag menar Mikaela sitter här åh så händer de här ehm, hur tänker du kring att kontakta oss tillexempel åh säga att de här har hänt eller asså hur tänkte du kring såna saker, förstår du hur jag menar.

Vittne: Ja vem ska jag kontakta här de är ingen som lyssnar här borta.

Bitr. förhørsledare: Hur tänker du då att de är ingen som lyssnar. För om du inte

Vittne: Hennes advokat Leif ringde jag direkt.

Bitr. förhørsledare: Ja okej.

Vittne: Eh, vi åkte in till Karolinska, finns journalfört.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Finns personal där som har sett.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, de borde räcka tycker jag.

Bitr. förhørsledare: Va sa Leif då.

Vittne: Han tog ju upp de med er eller inte med er eller tagit upp de på omhäktningarna.

Bitr. förhørsledare: Okej.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att de ska finnas dok, jag vet ju inte va som skrivs i protokollen.

Bitr. förhørsledare: Nej.

Vittne: Så att de ska va upptaget.

Bitr. förhørsledare: Mm, du tänker de har gått ganska lång tid sen 19 september tills nu när vi får höra om den här händelsen första gången.

Vittne: De här finns nog med i nått förhör jag har haft.

Bitr. förhørsledare: Okej. Kan hända att 19:e inte finns med eftersom jag vet inte när vi har haft förhören.

Vittne: Nej du är ju hörd senast 24 september eller 24 augusti.

Förhørsledare: Sen förhöret som vi hade här också då.

Bitr. förhørsledare: Ja men då prata vi ju inte om de här.

Förhørsledare: Nej.

Vittne: Nej men då kom vi ju inte in på de.

Bitr. förhørsledare: Nej.

Vittne: För att de blev andra frågor vi diskuterade ju inte ens de som hade hänt på förmiddagen.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Nej men de är ju också så att de är ju svårt för mig åh Annica åh veta exakt va som är allra viktigaste åh säga för vi vet ju inte va som har hänt Jonas.

Vittne: Nej precis.

Bitr. förhørsledare: Åh jag tänker bara har de hänt så här allvarliga saker då är de ju bra om om de kommer till våran kännedom så fort som möjligt.

Vittne: Ja.

Bitr. förhørsledare: Jag vill bara vet hur du tänkte kring att du inte har (ohörbart) tillexempel.

Vittne: De va därför Johan då, de var därför Johan då ställde frågeställningen till (ohörbart) där jag skulle få

Bitr. förhørsledare: Ja de förstår jag.

Vittne: åh förklara allting förra gången. För de här har jag tagit upp med Johan.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att de finns liksom.

Bitr. förhørsledare: Mm, okej.

Vittne: Nånstans är de nån som vet. De är också konstigt då att inte Johan ringer er direkt vilket jag tror att han har försökt.

Förhørsledare: Asså han har mejlat dom här frågorna.

Vittne: Precis.

Förhørsledare: Så att de har jag här så att de finns inga konstigheter.

Vittne: Nej men som sagt jag vet ju inte om de här är upptaget på omhåktningar, om de är upptaget på annat sätt. Om Johan har ringt åklagaren. Vet ju inte jag.

Förhørsledare: Nej de vet (ohörbart)

Bitr. förhørsledare: Nej de förstår jag Jonas. Jag ville bara veta hur du tänkte

Vittne: Jaha.

Bitr. förhørsledare: kring att du inte hade ringt oss.

Vittne: Vet jag att jag kan få ditt nummer åh ringa om såna här saker så ska jag göra de så fort de hände nånting.

Bitr. förhørsledare: Ja våra nummer hoppas jag att du har.

Vittne: Nej.

Förhørsledare: Mitt nummer.

Vittne: Ja hennes nummer har jag.

Bitr. förhørsledare: Ja.

Vittne: Så att men jag vet ju liksom inte vart jag ska vända mig.

Bitr. förhørsledare: Okej då vet jag.

Vittne: Så jag vänder mig ju till hennes advokat åh sjukhus.

Bitr. förhørsledare: Okej, mm.

Vittne: För jag förväntar mig att han ska göra jobbet för henne.

Bitr. förhørsledare: Ja, mm,

Förhørsledare: Mm,

Vittne: De ska ju inte jag behöva göra.

Förhørsledare: Nej.

Bitr. förhørsledare: Nej jag ville bara veta hur du hur du hade tänkt.

Vittne: Ja.

Bitr. förhørsledare: Ja.

Förhørsledare: Mm, är vi färdiga med 19 september.

Bitr. förhørsledare: Mm, ja jag har inga frågor.

Vittne: Jag tror inte att de va nå mer där.

Förhørsledare: Åh är de så att du kommer på nånting senare då så.

Vittne: De finns ju väldigt utförligt i journaler åh sånt också.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Jag ska bara gå ut åh se så att de inte är nått konstigt där ute Annica eftersom vi inte har nån där ute.

Förhørsledare: Mm, åh då tänker jag för vi tog ju (ohörbart) då tänkte jag att vi tar 28 september.

Vittne: Precis.

Förhørsledare: Berätta eh symtom åh vilka som va med åh.

Vittne: Ja min vän David

Förhørsledare: Mm,

Vittne: hade fått punktering på bilen.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh jag har ju väldigt lite åh göra om dagarna så att jag blev lite sugen på de där åh hjälpa till då. Han stod på E4:an. Så att av en ren slump fick jag reda på de då för jag tänkte jag skulle åka ner åh ta en kaffe med honom men då hade han fått punktering så jag lasta ju in domkraft åh allting åkte ut till E4:an till honom. Mötte upp honom där och ja de gick ju inte att byta däck på bilen så vi åkte till Statoil Knivsta åh ställde bilen där.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Skull jag skjutsa in honom till jobbet. När vi kommer i höjd med Mora stenar, under den här tiden då så har ju inte jag haft nån jättekoll på Colin

Förhørsledare: Mm,

Vittne: utan han har ju suttit bak i barnstolen. Eh, då ser jag hur han sitter jättekonstigt i stolen.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Är kritvit helt vit va jag, jag ser ju min backspegel en spegel vid honom åh så ser honom. Så jag kan ju inte säga, jag såg ju inte läppar händer han hade ju kläder på sig. Jag såg bara att han va jättevit åh satt jättekonstigt.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: David titta i min backspegel åh ser också att de ser jättekonstigt ut kastar sig bak nej innan de så sitter jag åh jag tar tag i Colin då han sitter ju på passagerar ja min passagerarsida bakom så jag sitter åh drar i honom åh får inget svar han liksom bara ruska med åh Colin är alltid jättelättväckt.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: De räcker med att man öppnar bildörren eller petar på honom så vaknar han. Eh och David blir ju jätterädd för han har ju hört om allting eh åh kastar sig bak där åh nej men asså Colin svarar ju inte direkt utan han ju på åh petar på Colin åh liksom rycker tag i honom ordentligt åh då får ett litet skrik.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh sen liksom är Colin borta igen så är de som att han liksom försvinner bort. Men han andas bra då åh han fick färg så David satt ju i framsätet åh de va ju inte lägligt på motorvägen åh kanske sitta utan bälte.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, och vi stanna ju i Uppsala direkt då han jobbar ju precis vid Uppsalaavfarten där åh då vi ur Colin åh han verka liksom förvirrad.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Tagen eh men ändå okej då så att vi vi titta ju på honom där åh så gick vi in åh tog en kaffe jo han pigga ju till åh så tog han en kaka.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Men de va skitläskigt.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Just i bilen då också att de skulle hända där

Förhørsledare: Mm,

Vittne: på motorvägen de va, för jag vet inte va som hände men han svara inte.

Förhørsledare: Men du berätta alla fall att han andades själv.

Vittne: Nej

Förhørsledare: Inte

Vittne: de vet vi ju inte han han helt blev åh sen när David hade varit på åh peta på han på en stund där då tog han ett sån där bebisskrik.

Förhørsledare: Okej.

Vittne: Inte jättehögt utan ett kort skrik åh sen gnydde han till åh sen åh så liksom försvann han bort.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att vi vet, jag vet inte alls va de där va.

Förhørsledare: Mm, eh, vid de här tillfälle använde du, hade du nå syrgas åh sånt med dig eller.

Vittne: Nej vi satt ju i bilen på E4:an så de va ju inte då skulle vi ha stannat på svinrakan före Uppsala där alla blir påkörda.

Förhørsledare: Ja. Ja

Vittne: De va liksom inte läge utan då var de bara fort av första avfart stanna.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att vi satt ju åh titta åh Colin andades ju då efter att David hade varit där bak i alla fall.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att då kändes de inte så akut att vi behövde stanna i väggrenen liksom åh riskera att bli påkörda åh när vi kom fram då så då hade han fått fin färg igen åh då är de ju liksom, då mår han ju bra.

Förhørsledare: Mm, besökte ni sjukhus.

Vittne: Nej han mådde ju bra sen vi gick ju in åh satte oss där i soffan åh tog en ordentlig fika åh Colin tog kaka åh då, han mådde ju bra.

Förhørsledare: Mm, okej. Har du nånting mer där. Då känner jag mig ganska klar med 28:e.

Vittne: Mm, jo jag har inte så mycket mer åh komma där de

Förhørsledare: Nej men du har berätta som de va.

Vittne: läskigt.

Förhørsledare: Mm, ja. Åh så tänkte jag 6/10.

Vittne: Mm, då hade jag lämna Charlie på dagis på morgonen eh och sen åkte jag hem. Jag kommer inte ihåg de va nånting vi skulle göra på morgonen där så jag skulle bara in lite snabbt. De va den 6:e vi skulle på förhör va.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: På eftermiddagen jag tror jag skulle hit klockan 1.

Förhørsledare: Så kanske de va.

Bitr. förhørsledare: Ja så var de.

Förhørsledare: Så var de.

Vittne: Eh, och nej men asså så som alltid då så jag sätter ju in honom i lekrummet jag måste ju gå åh plocka med mina saker så han är väldigt närgången Colin åh få lite avstånd då så att jag kan springa upp på övervåningen själv så sätter jag alltid in honom i lekrummet.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, åh sen sprang jag där åh höll på i badrummet åh de va nånting jag skulle göra eh, men men alla fall jag tittar in där, jag är ju inte långt borta hela tiden jag tror att jag va i arbetsrummet de ligger precis bredvid åh plocka saker åh jag vet ju att de händer saker med honom så jag släpper ju inte honom långt bort. Jag tittar in där då ser ser liksom han ligger på golvet åh spänner sig nej men inte liksom anmärkningsvärt de är typ som att barn barn kan göra ibland liksom med armarna eh men men jag liksom reagera ju då på att han gör nånting tittar en extra gång åh då ser jag ju liksom att han är helt vit. Jag han spänner sig åh ändå är han liksom vit. Eh, åh precis samma sak igen helt slapp när jag kommer fram. Eh, tar 30 sekunder (ohörbart) jag tror de va efter 10 sekunder så chippa han efter andan men de fick vi ju höra på Akademiska sjukhuset sen att de är tydligen en reflex man har att man man andas inte men kroppen låtsas på nått sätt.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Men de tog nog ja va kan de ta, jag massera ju honom direkt där åh liksom, jo men då fick jag liksom reaktion efter 30 sekunder åh jag har ju syrgastuben står i hallen eller i vardagsrummet stod den. Den står precis innanför när man kommer in i vardagsrummet så har jag en syrgastub står där med (ohörbart) färdigt.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: De har ju vi haft ända sen vi fick de utskrivet 15 juni. Efter den 13 juni fick vi hem de. Joro så på med syrgas där åh pulsmätaren åh fortsätta liksom massera honom där åh då tror jag han låg på 90 i syressättning eh åh ja efter en minut de de är jättesvårt åh säga när man sitter där jag sitter ju inte åh tittar på klockan.

Förhørsledare: Nej.

Vittne: De kan jag ju inte göra. Men säg att de tog en minut, en och en halv så tog han första andetaget igen att de tog kanske två minuter innan han satt upp. Åh är de ju liksom (ohörbart) de är ju inte sitta själv då. De tar nog liksom fem minuter kanske de tog innan han satt själv åh då åkte vi in till Karolinska direkt igen.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, åh då när vi kom in på Karolinska där då va han fortfarande blå om händerna. Vi vi va där inne, kom in titta på honom där åh hon fick inte riktigt kontakt med sin (ohörbart)

han låg 95 i syressättning då när vi kom (ohörbart) vilket är okej men inte inte helt godkänt för honom då han ska ju hellre upp på 98 i syressättning. Åh så satt vi ute i korridoren där åh efter (ohörbart) timma börja jag reagera igen då för då hade han blivit blå hela armarna åh hela bena upp igen åh blåa läppar när vi satt åh vänta.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så jag gick ju in där till receptionen åh visa upp honom där, hon tyckte de va jättekonstigt så att hon gjorde en notering där i journalen också att han fortfarande va blå. Då har han suttit blå i en timma efter att vi kom in.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: För när vi kom in då då va han helt rödspräcklig, kroppen va liksom, hela kroppen va röd, röd/vit så att, sen satt vi där i två och en halv tre timmar då va han ju fin när doktorn kom igen då.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: De har de alltid varit efter alla anfall så en timme efter så är han ju jättefin.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Men just de här ovanligheten vid de här anfallet att han fortfarande va påverkat på nått sätt på sjukhuset.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Han va loj när vi kom in, han va blå efter en timma fortfarande de hade liksom inte släppt.

Förhørsledare: Jag tänkte när du åkte till hemma du sa du hade kört Charlie till dagis.

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Fanns de någon annan hemma hos dig då.

Vittne: Nej. Nej jag är ju själv asså alla jobbar ju.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Tyvärr de är ju som de är.

Förhørsledare: (ohörbart)

Vittne: Att tillägga sen då så jag har ju inte, alla gånger han har varit blå då så har inte jag varit själv utan min mamma har ju vid flertalen sett att hela han har varit blå.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Mikaelas mormor har varit hos oss hon har också sett att han har varit blå.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Jag tror att David har sett de tidigare också.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, men annars är de ju så jag umgås ju inte med folk. Jag är hemma.

Förhørsledare: De är bara nåra såna frågor som jag måste ställa.

Vittne: Ja men då är de bra åh få svaret också att alla jobbar åh jag sitter helt själv.

Förhørsledare: (ohörbart) ja jag förstår de.

Vittne: Åh ingen vågar va barnvakt.

Förhørsledare: Ja.

Vittne: De är som sist jag va upp här till dig på förhöret jag kunde ju inte tala om för min bror att han precis varit blå

Förhørsledare: Ja.

Vittne: för då får jag ingen barnvakt.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Han vet ju att han ska ringa 112 om de händer nånting. Så att de är inte lätt åh lämna bort honom.

Förhørsledare: Nej de förstår jag.

Vittne: Jag tror min mormor kanske har sett han blå också.

Förhørsledare: Hade du nån mer fråga på den.

Bitr. förhørsledare: Inte precis på de datumet.

Förhørsledare: Du nämn, du nämnde ju massa namn här också vi får väl ta de.

Bitr. förhørsledare: Jag har de.

Förhørsledare: Du har de. Ja men precis.

Vittne: David Svanfledt.

Förhørsledare: Mm, eh, då va vi klara med sä, 6/10.

Vittne: Sen är de den 14 oktober också.

Förhørsledare: 14 oktober, mm,

Vittne: Eh, inget andningstopp eller nånting utan han (ohörbart) eh eh han satt på köksgolvet då.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, jag höll på åh de va, jag tror klockan va runt 6 på kvällen kanske.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eller om hon va 7, vi höll på åh gjorde mat där så han satt åt en han fick en där squeeze förpackning för jag får inte hålla på i köket annars då får jag inte va ifred.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, då då slutar han liksom han bara sitter med den där tuben han äter ju alltid upp dom där jättefort.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Sitter han där eh lite blek han kan va blev de är inget, man ser skillnad åh blek åh blek, lite blekare än vanligt åh så liksom sitter han lite loj

Förhørsledare: Mm,

Vittne: inte riktigt med så han sitter liksom åh som att han har fastnat.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så jag går åh hämtar syremätaren för han liksom såg ju okej ut annars där åh då låg han på 90 i syressättning.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh liksom lite blå om läpparna blev han åh liksom satt åh liksom gunga lite så här jättekonstigt. Så jag tog ju upp honom då åh då åkte syressättningen upp efter en stund igen.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Efter en stund igen efter nån minut då de gick ganska fort upp så fort man liksom höll på att peta honom så blev de bra igen.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Men ändå så här jättekonstigt de är inte likt honom så här har han aldrig varit förut. Så att.

Förhørsledare: Okej åh vilka va hemma då när de här hände.

Vittne: De jag, Charlie va hos farmor åh farfar skulle sova där.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Jag skulle lämna Colin hos Berit på morgon sen.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Hon va ju inte så överlycklig när hon får höra att de händer saker. Så att.

Förhørsledare: Vid de här tillfället va hur till sjukhus då.

Vittne: Nej. Nej han mådde ju bra efteråt,

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh de är ju som vi har prata med Kristoffer där åh kommit överens om att han skulle skriva i sin journal där att jag har ju konsulterat fler läkare om hur jag ska bete mig för jag kan ju inte sitta åh ringa 112 vid minsta lilla.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: De funkar ju inte att jag vid 25 tillfällen ringer ambulans.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: De finns ju, ja behövs de ringa absolut men de är också som jag sa tidigare att vi har ju faktiskt fått en utbildning att hur vi ska hantera anfallen. Så att.

Förhørsledare: Har du nånting mer där.

Vittne: De är även så vid anfallet han fick i oktober förra året vilket jag skulle säga va ett precis likadant där när ambulansen kom in där då fråga ju dom ja ni vill väl inte åka med så du hör ju vilka frågor man får,

Förhørsledare: Mm,

Vittne: bara för att jag ringer dom när dom kommer hem så ser ju dom att han sitter jättefint i min famn de klart att dom inte kanske vill ta med honom då.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Då känns de som att de är onödigt att ringa om vi inte verkligen verkligen, får vi inte igång han då skulle jag ringa direkt.

Förhørsledare: Mm, jo (ohörbart)

Vittne: Går de 4 minuter då ringer vi på en gång.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Men de är som de som hände hos Nettan åh Christer där de va nog de som va ja jag vet inte om de va värst eller de i lekrummet men då är de liksom då va vi ändå tre stycken i huset då behöver jag sitt åh va orolig för blir de värre om man liksom behöver hålla på med kompressioner åh då är vi tre stycken.

Förhørsledare: Precis.

Vittne: Då hinner ambulansen komma ändå. Men vi har aldrig behövt den inte under sjukhusvistelsen eller nånting har ju vi behövt den typ av vård.

Förhørsledare: Nej, jag tänkte vi skulle fortsätta beta av dom här tillfällena så att om du hade nå mer datum där.

Vittne: Nej de är dom sista. Nu gick vi ju,

Förhørsledare: Precis.

Bitr. förhørsledare: Men hur har de varit dom andra gångerna då för du har sagt att de har varit 20 incidenter åh nu har du pratar om en, två, tre, fyra tillfällen som har varit liksom lite utöver. Sen har, sen har de ju hänt flera saker då uppenbarligen eftersom du säger att de är 20 tillfällen.

Vittne: Ja dom som jag räkna upp där

Bitr. förhørsledare: Ja.

Vittne: från den 6:e på sjukhuset

Bitr. förhørsledare: Ja men då är de ju, asså antingen om du tar dom liksom datum för datum åh bara säger va var de som hände den gången så att vi förstår va är de som har hänt.

Vittne: Allt de är ju beskrivet i mina tidigare förhör.

Bitr. förhørsledare: Okej. Ja.

Vittne: De är just att dom här från den 23:e då

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: är inte med.

Bitr. förhørsledare: Nej.

Vittne: Åh de har vi tagit nu.

Bitr. förhørsledare: Okej.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Men va bra då har vi rätt ut de då (ohörbart)

Förhørsledare: Åh är de nå (ohörbart)

Vittne: Åh sen finns ju allt i journalfört på Ackis också eller ska föras. Kristoffer ska ha skrivit i de sista mötet vi va där.

Bitr. förhørsledare: Mm, en bara sista fråga innan så att inte jag glömmer den. Har du givit nå medicin vid nått tillfälle hemma för du prata om Buccolam. Har du givit de vid nått tillfälle.

Vittne: Jag har aldrig givit de.

Bitr. förhørsledare: Nej.

Vittne: Eftersom vi fick aldrig riktigt klart. Vi fick de utskrivet vi ska ge, ger sig inte anfallet, de sista som är sagt att fortfarande ska ge de.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: De är ingen läkare som har sagt nånting annat till mig men jag skulle aldrig ge de utan åh ringa åh fråga igen eftersom de är den här komplexa situationen så skulle jag

Bitr. förhørsledare: Ja.

Vittne: först ringa 112 åh fråga sjuksköterskan tycker du jag ska ge den här medicinen. Jag skulle aldrig trycka i de själv.

Bitr. förhørsledare: Nej jag vill bara kolla.

Vittne: Nej åh jag har inte gett nånting.

Bitr. förhørsledare: Nej.

Vittne: För de har ju släppt.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh eftersom jag hade diskussionen mediciner sista veckan på sjukhuset också så skulle jag fråga först.

Bitr. förhørsledare: Mm, ska vi gå över på dom där då.

Förhørsledare: Ja precis jag ska bara visa henne.

Vittne: Ja jo.

Förhørsledare: Så vi bara bockar av här.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Förhørsledare: Så. De där kan vi ju ta. Sen har ju jag redogjort för Kristoffer.

Bitr. förhørsledare: Jaa

Förhørsledare: Ska vi ta lite mer.

Bitr. förhørsledare: Ja asså hur många gånger ån (ohörbart) gå igenom dom (ohörbart)

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så här ser han ut när han blir blå. Jag visa ju den här förra gången också fast de är hela benen åh armar.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: De är liksom inte normalt.

Bitr. förhørsledare: Vill du lämna in den här till förundersökningen.

Vittne: Ja ni kan behålla den.

Bitr. förhørsledare: Ja.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Jag har nån film åh så där också som ni kanske vi ha.

Bitr. förhørsledare: Mm, (ohörbart) vi tackar

Vittne: Jag kan mejla över den (ohörbart)

Bitr. förhørsledare: Ja precis. Du me (ohörbart) ja

Vittne: För de är ju bara de är ingen idé att ni beslagtar telefon för jag lämnar gärna över grejerna istället (ohörbart)

Bitr. förhørsledare: Ja men mejla den

Förhørsledare: Ja.

Bitr. förhørsledare: om du har (ohörbart)

Vittne: De är också en sån här grej som Kristoffer nej men jag talar om att jag inte vill att han har med Colin åh göra längre då för att jag inte har nå förtroende för honom. Vi har visa film åh bilden där åh frågat är de där normalt för Kristoffer.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Ja vad då han vågar inte svara på frågan.

Bitr. förhørsledare: Nej tänkte

Vittne: De där är tecken på epilepsi säger andra läkare.

Bitr. förhørsledare: Okej.

Förhørsledare: Men redogör för besöken hos Kristoffer Ehrstedt här.

Bitr. förhørsledare: Hur många de varit.

Förhørsledare: Hur många gånger har du varit där åh hur de.

Vittne: Kanske har träffat honom fyra gånger.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh och de har väl inte varit nått speciellt asså man märker ju på honom att han inte vågar lägga sig i Colins sjukdom.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Troligtvis då på grund av va hans kollegor säger. Eh, troligtvis på grund av att dom har pratat ihop sig. Eh, åh de är ju eh, de känns så falskt åh sitta där bara.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: När jag då beskriver hur min son ser ut, visar bilder, visar en film eh, från ett tillfälle då han mår helt bra men när jag sitter där i soffan så tycker jag han ser lite konstig ut tar jag fram kameran för då liksom då är viktigt så då kunde jag ta fram kameran liksom så titta jag på hans händer liksom jag drar av strumporna då är han blå. Jag trycker på foten åh syret liksom kommer inte tillbaka de tar en för, 30 sekunder innan foten får tillbaka färgen.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh de är ju inte normalt. Sen kanske han inte behöver förknippa de med andningstopp då men han borde ändå titta på de tillfället.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Men de vågar han inte göra. Eh, åh då får jag inget förtroende för honom åh därför har vi då talat om jag tala om i sista mötet där att de de inte va nån idé att, för han börja lägga sig i där åh begära ut saker från Karolinska åh de är ändå jag som har begärt second opinion de är inte Akademiska sjukhuset som har begärt den.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh jag har ju gjort de för att min son ser ut så (ohörbart) vid vissa tillfällen de är min mammas arm där så hon har ju varit med åh sett.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Berit har ju också sett hela så (ohörbart) bröst åh allting de är liksom inte normalt.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Så där har han också sett ut på sjukhuset efter anfallen när han har slutat andats så har han blivit missfärgad aldrig så där missfärgad men ändå liksom fel färg på händer åh fötter.

Bitr. förhørsledare: Okej jag förstår.

Vittne: Så att, jag vet inte om de va nå mer ni tänker på Kristoffer.

Bitr. förhørsledare: Nej.

Vittne: Vi har varit där fyra gånger vi har vägt honom, han har varit väldigt tyst han vågar inte säga nånting, Ditte har varit med en gång. Första gången där för att jag inte ville åka upp själv.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh hon sa att de där är inte samma, de där är inte Kristoffer sa hon som sitter där han vågar ju inte säga nånting.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh jag säger inte att han behöver tala om att Colin är sjuk ställa en diagnos men han kanske i alla fall ska titta på, åh man kanske behöver utreda honom.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Men då tala då om att second opinion får visa.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh de är ju fel då när han ringer åh påverkar den.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att.

Förhørsledare: Eh, okej har man bytt läkare nu då eller.

Vittne: Som jag förstår nu, jag har ju från början talat om att Staffan får sköta kontakten.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Just eftersom Staffan tala om att maskinerna skulle stå kvar åh jag kan förstå att man kanske behöver ha nån läkarkontakt åh i den här situation då så har jag förtroende för en läkare.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Då borde ju han ta över de.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, åh jag tala om för Karolinska att dom får inte ha kontakt med nån annan förutom Staffan dom får begära ut EEG:n åh grejer från Akademiska för att vi ska slippa göra nya på Colin.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, efter att (ohörbart) sån här konstig händelse jag har inget emot de så men efter att Kristoffer då har pratat med Ronny så kommer de från då veckan efter att åh ni ska göra en ny sån här filminspelning på Karolinska. Eh, jag har inget emot åh göra de men jag tycker de va väldigt konstigt sammanträffande att jag talar om för Kristoffer att jag inte vill att han håller på åh lägger sig i åh sen helt plötsligt kommer de upp att vi ska göra en ny filminspelning på Akademiska. Jag har absolut, de är jättebra åh vi ska göra en också men de blir liksom fel jag känner ju att de där är påtryck från Akademiska.

Bitr. förhørsledare: Mm, okej så en ny sån (ohörbart)

Vittne: De är på tal om en sån.

Bitr. förhørsledare: Mm, okej.

Vittne: Men frågan är om de kommer utföra de på Karolinska eller om vi kommer få söka oss till nån ny opartisk istället.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: De är tråkigt för Colin för att han (ohörbart) hela tiden.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: För alla läkare jag har träffat på akuten säger då att ja epilepsi har ni provat behandling mot de. Ja men vi har provat en medicin åh då glesa de ut sig de va 5 dagar emellan åh sen så fick han att jo men har ni inte provat flera säger alla. Nej vi fick inte chansen utan dom började på en ny (ohörbart) vi provar Ergenyl åh sen fick vi gå upp på Keppra men den klippte Kristina direkt.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: För att hon trodde nånting annat kanske då. Medicinerna förvärrar då sa ju hon.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Men de gör ju fortfarande att ingen läkare nu asså i vanliga fall kommer man in med ett sånt här barn som alla läkare säger

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: så provar man då.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: För att epilepsi sitter ju i yttersta cm på hjärnan åh kan mäta allt innanför kan man inte se.

Bitr. förhørsledare: Ja.

Vittne: Åh de gör då att de väldigt troligt att Colin fortfarande har de men de är ingen som vågar chansa åh ställa en diagnos nu för att hon sitter här.

Bitr. förhørsledare: Nej åh de förstår jag.

Förhørsledare: Nej, mm, precis.

Vittne: Jo men de är ju fel också.

Bitr. förhørsledare: De är ju känsligt ja.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: För de är ju så här då att på nått sätt så känner jag de att man borde ju kunna tala om då att vi måste prova.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Men de kan inte säga nånting förrän om ett år.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Men för Colins skull då är de ingen som vågar prova för att hon sitter här.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att de.

Förhørsledare: Ja.

Vittne: De är ingen bra situation för Colin.

Förhørsledare: Nej.

Vittne: De kanske skulle va jätteenkelt åh få medicin åh sen så kanske de är jättebra.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Men

Förhørsledare: Jag tänkte har du fått nått svar på den här för den nya undersökningen här second opinion har du fått nå svar på de eller.

Vittne: Nej Kristoffer åh dom vill ju skicka till hjärtläkaren.

Förhørsledare: Ja.

Vittne: Eh, åh hon tyckte inte att de va nånting för henne.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: För att de hade gjorts ett EEG då så hon begärde ju en tillsammans med mig på neurologen istället.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: För hon gjorde ju precis som tidigare hon satte ju på ett korttids EEG 24 timmar, han fick inga anfall under den tiden åh då visar de ingenting.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så hon hon sa de att de att ja jag måste, jag kommer inte hitta nånting förrän neurologen hittar nånting.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Hitta neurologen nånting då kommer hon gå på igen.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så de ligger ju kvar hos neurologen fortfarande han har ju tre sjukdomar som man tror Colin kan ha.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh de är ju epilepsi, white spells, blue spells heter de bland annat.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh de är sjukdomar som man ofta inte tekniskt inte kan bevisa. De kan sitta i andningen då åh sluta andas åh de är ingenting som går åh mäta tydligen.

Förhørsledare: Nej.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Epilepsi man kan ha tur åh mäta men dom flera fall av epilepsi eller flesta jag tror han sa 30% eller nånting upptäcker man aldrig,

Förhørsledare: Mm,

Vittne: dom går aldrig åh mäta åh de är ju de som är så svårt då att då provar man behandla.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Men de är ingen som kan göra de.

Bitr. förhørsledare: Nej okej.

Vittne: Så att

Bitr. förhørsledare: Så man har gjort nån del av second opinion är de, är de så vi ska tolka dig.

Vittne: Nej ja hjärtläkaren gjorde ju sitt men hon tyckte ju

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: den var värdelös från början för hon såg inte varför hon skulle göra den så hon har skickat tillbaka den till Kar, till Akademiska.

Bitr. förhørsledare: Jaha okej då förstår jag.

Vittne: Utan hon sa att du ska ha en från neurologen.

Bitr. förhørsledare: Ja åh de är de vi väntar på.

Vittne: Den kommer nog inte bli klar på ett år de är så komplext med Colin så att dom håller på dom har titta på hans EEG:n då från Akademiska de är ju de dom har gjort.

Bitr. förhørsledare: Okej.

Vittne: Dom har gjort en andningsregistrering sovit där en kväll. Han hade andningsstopp ingenting jätteordinärt den kvällen. De här är ju bara en kväll vi har gjort de.

Bitr. förhørsledare: Mm, mm,

Vittne: De är ju som jag har sagt tidigare maskin hemma plingar ju den plinga var tredje dag i början nu plingar den ja var femte dag för att han sjunker för lågt i syressättning.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh de är ju så här att då ska man fånga upp just den dan.

Bitr. förhørsledare: Ja.

Vittne: Åh de, så dom har hittat tecken på nånting men dom kunde inte de dom hade räckt inte för åh förklara nånting

Bitr. förhørsledare: Nej.

Vittne: så kan jag säga.

Bitr. förhørsledare: Så va är planen vet du de.

Vittne: Jag ska försöka få ett möte med honom den här veckan.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Han vill ju gärna filma igen men de är som han säger att ja om vi filmar en två de är jättesvårt för mig åh lämna bort barnen eftersom alla jobbar.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Så jag har ju bara helger.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh då är de ju två nätter åh får han nånting nu då, blir han blå var tionde dag

Bitr. förhørsledare: Ja.

Vittne: de gäller ju åh fånga upp de rätt.

Bitr. förhørsledare: Ja.

Vittne: De är de som är så svårt åh bara för att han blir blå behöver inte de va nånting som registreras heller utan då ska man få ett riktigt anfall.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Förhørsledare: Mm

Bitr. förhørsledare: Ja men precis.

Vittne: Eh, de är ju också de är en komplex situation. Dom hade provat väldigt mycket åh troligtvis hittat nånting om inte hon hade suttit här så de är de jag ska diskutera med Ronny nu då om han kan skriva nånting i journalen att tyvärr för henne då men att vi måste prova.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Han behöver liksom inte skriva att vi har hittat de utan testa åh (ohörbart).

Bitr. förhørsledare: Åh är de då är de epilepsimedicinen du tänker på först åh främst.

Vittne: De är de alla pratar om.

Bitr. förhørsledare: Ja.

Vittne: David också de han såg i bilen de, han har väldigt bra erfarenhet om andra bekanta han haft bekanta som haft barn som har dött av samma sak.

Bitr. förhørsledare: Okej.

Vittne: Så att.

Bitr. förhørsledare: Jag förstår.

Vittne: De är de jag vill diskutera med Ronny va som nästa steg är så man har misstankar (ohörbart) flera sjukdomar men då blir problemet också att Kristoffer har ringt han har läst bakgrunden.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh allt de här blir ett problem för åklagaren också.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: För jag vill ju att Colin ska få en diagnos, han har nånting för mig

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Helt solklart jag vill att han få en diagnos. Sen förstår jag att de är en konflikt med de hon sitter för.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: De skulle va jätteenkelt åh filma åh får de få band.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Men troligtvis så kommer inte de åh gå. Åh de gör ju att han får ingen diagnos för att hon sitter här.

Bitr. förhørsledare: Mm, ja men jag förstår hur du menar.

Förhørsledare: Jag förstår de att de blir

Vittne: Åh då vill jag ha en opartisk diagnos även om den kanske innebär då att hon inte

kommer ut på grund av den förstår (ohörbart) man får testa i ett halvår.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Funkar de funkar de inte.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Ge han medicin då åh sen så försvinner de.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Alla är ju inne på att de är epilepsi.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Försvinner de då, då får man väl ta bort medicin om ett halvår som normalt gör testar kommer de tillbaka nu kan man filma ett anfall då. Då brukar de tydligen komma när man tar bort medicinen så är de en provokation

Förhørsledare: Mm,

Vittne: då kanske man ska filma 3 veckor direkt åh se om han få nått men de är jättesvårt.

Bitr. förhørsledare: Mm, så en andningsregistrering är gjort en kväll.

Vittne: Ja.

Bitr. förhørsledare: Dom har tittat på EEG från Akademiska men ingenting annat är gjort

Vittne: Nej.

Bitr. förhørsledare: på neurologen är de rätt uppfattat.

Vittne: Ja dom håller på för fullt åh de här kommer ta tid de har han talat om.

Bitr. förhørsledare: Okej.

Vittne: Dom har ju gått igenom EEG:na där åh de (ohörbart) tidigare sa ju att dom hitta ju en svart fläck

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: men han i de här fallet då hade de varit ett normalt fall

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: då hade dom säkert behandlat de.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Men i de här fallet då så sa hon ja de skulle kunna va som att nej nu ska jag va elak mot mig själv här men som som en leverfläck i ansiktet då alla kan ha en

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: men i de här fallet så är de ju svårt åh säga då om de påverkar.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att de, åh de är också en sån här grej då att hade de inte varit den här situationen så hade dom påbörjat en behandling tror jag.

Bitr. förhørsledare: Jag förstår.

Vittne: Eftersom de va nånting som (ohörbart), de va ju de som Staffan troligvis ställde diagnosen epilepsi.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: För Colin fick ju diagnosen.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att de.

Förhørsledare: Mm, jag hade nån fråga till här så får vi se.

Bitr. förhørsledare: Ja kör på.

Förhørsledare: Eh, så vi kommer vidare

Vittne: Jaha då de är jättebra.

Förhørsledare: Eh, jag tänkte på sån här X2 EEG registrering (ohörbart) maskin har du de i hemmet.

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Ja åh använder du den eller vilkens initiativ är de så att du har den.

Vittne: Jag har inte en X2:a jag har nån gammal

Förhørsledare: (ohörbart)

Vittne: jag hade ju samma när jag föddes nån gammal tv-apparat

Förhørsledare: Jaha okej.

Vittne: Eh, åh den använder vi.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Han är ju uppkopplad i stort sätt varje kväll.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Va mäter den för nått.

Vittne: Hjärtfrekvensen.

Bitr. förhørsledare: Ja så de är ingenting över hjärnan utan bara hjärtat.

Vittne: Nej hjärta och eh andetagen. De är ju de han larmar ofta för han har andningsuppehåll då han håller andan för länge.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Syressättning (ohörbart)

Vittne: Nej ingen syressättning inget sånt åh de här är en väldigt väldigt de är typ ap apnéalarm. Den här ska ju larma när de har hänt.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: De är ju också som att Kristoffer åh dom ställde ju ner gränserna väldigt mycket så att vid 30 i puls då larmar den åh de är ju de är alldeles för lågt.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Men de är också som han har sagt att han tyckte att jag va på för mycket att den larma ju vid 50, 45 väldigt ofta åh då prata han med hjärtläkaren då åh så ställde dom ner den till i stort sätt noll. Åh de är väl därför den inte larmar så ofta längre.

Bitr. förhørsledare: Okej jag förstår.

Förhørsledare: Men den används på kvällstid.

Vittne: Ja.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: De vågar, jag vågar inte jag har hittat han blek åh slapp i sängen.

Förhørsledare: Ja.

Vittne: Jag har ju tagit upp tidigare där att en natt larma den (ohörbart) då (ohörbart) han va helt som en trasdocka då.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Skitläskigt.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att.

Förhørsledare: Men då vakna du alla fall av att de larma.

Vittne: Ja. Åh de va ju samma sak där då piggnä han ju till, jag va så trött då så jag jag tror inte de va ingen syrgas åh sånt då utan han kom ju tillbaka åh jag tänkte inte på syressättningen utan jag titta ju på maskin vi hade i rummet

Förhørsledare: Mm,

Vittne: åh den visa ju inte de men de men de tänkte ju inte jag på förrän efteråt. Så att han kan ju ha legat jättedålig i syressättning.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Men ligger man jättedåligt så märks de ju på hjärtfrekvensen också då men.

Bitr. förhørsledare: Mm, okej.

Vittne: Men de är ändå så här vi har bott så pass länge på sjukhus både när han föddes åh nu så att vi har väldigt bra koll på maskiner.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Plus de jag sa de att Kristoffer har kommit överens om hur jag ska bete mig när de händer.

Förhørsledare: Exakt. Mm, jag tror vi färdiga med den sidan va.

Bitr. förhørsledare: Ja.

Förhørsledare: Kände jag. Eh,

Bitr. förhørsledare: Ja jag känner att vi kanske ska avsluta för dan.

Förhørsledare: Ja men precis.

Bitr. förhørsledare: Eller var de nått mer du tänkte åh ville att

Förhørsledare: Nej jag kan ta de jag tar sista frågan här.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Förhørsledare: Sen så får vi träffas

Vittne: Johan hade inga mer frågor.

Bitr. förhørsledare: Nej.

Förhørsledare: Nej.

Vittne: Nej nej.

Förhørsledare: Åh jag tänkte socialtjänsten här då har du nån kontakt med dom.

Vittne: Ja jag vill väl inte uttrycka mig så, men socialtjänsten i Knivsta är ett skämt.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Dagens ringde mig för att dom tyckte att Charlie mår dåligt. Dom hade märkt skillnad på honom han va stöjig åh prata om sin mamma att han aldrig skulle få träffa henne.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Efter de ringde jag upp (ohörbart) eh just eftersom besöken blev för glesa de va 2½ vecka mellan nått besök tror jag eller 2 veckor.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Åh de märkte ju dagis direkt så att efter de då jag fick ju berätta för en fröken där då precis hur de låg till.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, åh sen då att socialtjänsten inte hjälper mig med Charlie.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: För jag tycker ju då att nånstans ligger de ju då i deras intresse också att se till att barnet mår bra

Bitr. förhørsledare: Mm,

Förhørsledare: Mm,

Vittne: att får lov, får han träffa sin mamma så ska han få göra de.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Jag skyller inte på dig att du inte bokar besök utan jag tycker ju då att Linda åh dom där borde ha hört av sig åh sett till att han får ett schema att dom styr upp de.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, de har varit besök inbokat med dom 4 gånger nu.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Jag har bokat av ett besök på grund av att de va planeringsdag på förskolan som jag hade missat så de boka jag av på fredagen. Sen har socialtjänsten bokat av 3 besök.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att jag har inte haft nån kontakt med dom nu på 3 veckor. Eh, vi har inte haft mycket kontakt innan heller utan de är ju mer att ho har talat om att hon har varit här uppe åh sen har de inte varit nå mer.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Jättekonstigt åh hon på dagis tala om de där att dom har inte heller nån bra erfarenhet av Knivsta.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Eh, hon kan ju inte gå in på de men dom hade väl haft fall tidigare där dom har behövt anmäla åh så åh inte fått nån respons tillbaka.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Och vi märkte ju de på Charlie direkt att han börja ju kissa åh bajsa på sig igen.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att.

Förhørsledare: Hur fungerar de nu då med Charlie då.

Vittne: Helt bra. Jättebra för nu Stine på dagis där hon hjälper ju till nu så att

Förhørsledare: Mm,

Vittne: dom skriver ju brev, ritar teckningar åh sen så en gång i veckan åker han ju upp hit så då blir de ju bara 2 dagar på dagis åh upp till mamma, 2 dagar på dagis så att då blir de väldigt bra bearbetning.

Förhørsledare: Mm, de är kontinuitet.

Bitr. förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att de funkar bra.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Eller ja bra åh bra men.

Bitr. förhørsledare: Ja.

Vittne: Med omständigheterna.

Förhørsledare: De rullar på.

Vittne: Precis.

Förhørsledare: De är väl så.

Vittne: För han har ju nånting åh se fram emot hela tiden.

Förhørsledare: Mm,

Vittne: Så att jag har ingen bra erfarenhet av dom.

Förhørsledare: Nej.

Vittne: Åh ingen bra kontakt.

Bitr. förhørsledare: Nej.

Vittne: De är inget fel på dom men ja.

Förhørsledare: Mm,

Bitr. förhørsledare: Mm, ja.

Vittne: De är som de är.

Förhørsledare: Eh, jag tänkte också här ska vi fortsätta eller ska vi avbryta här.

Bitr. förhørsledare: Nej vi hinner inte mer.

Förhørsledare: Nej så ska jag vi ska gå åh stänga av ljudet här.

Vittne: (ohörbart)

Förhørsledare: Så ska jag ringa ner till mig kollega så ska vi boka upp dig där.

Vittne: Eller kolla om nån har tid nu då.

Förhørsledare: Ja vi kan göra de.

Bitr. förhørsledare: Vi kan väl gå ner.

Förhørsledare: Vi kan gå ner, vi kan gå ner.

Vittne: Mm,

Förhørsledare: Gör vi.

Vittne: De är säkert de går säkert jättefort åh läsa igenom de där.

Förhørsledare: Vänta ska du se.



Förhör

Signerat av
Mats EkholmSignerat datum
2015-10-19 14:23Diarienum
5000-K824515-15Enhet
Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Hörd person Norelius, Jonas	Personnummer
Den hörde är Vittne	ID Styrkt Nej
Tolk	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne Make till misstänkt
	Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret Korrekturläsning av tidigare förhör med Jonas.		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvare/ombud önskas	Försvare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare Mats Ekholm	Förhørsdatum 2015-10-19	Förhör påbörjat 12:00	Förhör avslutat 14:25
Förhørsplats Polishuset i Uppsala	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt Konceptförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av Maek		

Berättelse

Förhöret 2015-07-15 kl. 09:40**Sidan 5 sista stycket med fortsättning på sid 6.**

Stycket slutar med "De skulle vara tillbaka till sjukhuset vid 16-17-tiden."

Jonas uppger att det saknas en del i det stycket. Han sade saker vid förhöret kring detta som inte finns i den utskrivna versionen. Det är följande:

Mikaela ville åka tillbaka till sjukhuset som planerat. Hon vågade inte stanna kvar längre. Jonas ville stanna kvar i sommarstugan ett par timmar till. Mikaela tog beslutet att de skulle åka tillbaka till sjukhuset.

Förhöret 2015-07-20 kl. 09:43**Sidan 6, stycke 3.**

Stycket lyder: "Jonas tyckte att var skönt att fått vara med och se dessa två tillfällena."

Jonas uppger att meningen tagits ur sitt sammanhang. I förhöret berättade Jonas för förhørsledaren att han tidigare fått telefonsamtal från en upprörd Michaela angående att Colin fått ett anfall då Jonas satt i en bil på gamla E:4an med släp tillkopplat och två barn i bilen. Det var händelsen den 29 maj. Jonas uppger att han sagt så som det är skrivet men han syftade på att det var skönt att vara på rätt plats, d.v.s hos Michaela och Colin när Colin fått ett anfall.

Förhöret 2015-07-20 kl. 09:43**Sidan 5, stycke 3, 4:e raden.**

Texten lyder: " Han var på toa ca 40 sekunder."

Jonas är säker på att han vid förhöret sade att det var 30 sekunder.

Förhöret 2015-08-24 kl. 11:27

Sidan 2, stycke 5.

Stycket lyder: "Förhørsledaren ber Jonas kommentera vad han tänker kring att det larmar från Collin och att Collin samtidigt låter, men att Mikaela fortfarande står utanför bild. Jonas säger att det larmade gult och det kan vara dålig kontakt. På frågan hur Jonas själv skulle agerat i den situationen säger han att han hade tittat på Collin och sedan gjort en bedömning. Det låter som att det är dålig kontakt på proben. Det låter som att han får ett anfall. Han säger att man hör på filmen att något händer. Det som låter är att hon skulle kunna söva honom. Jonas vet inte hur ett anfall sett ut tidigare"

Jonas uppger att det som står i texten har han sagt men inte i den ordningen.

Meningen "Det låter som att han får ett anfall" skall stå sist i stycket.

Vidare uppger Jonas att han i den delen av förhöret var väldigt noga med att poängtera att Michaela står vänd med ansiktet mot X2 monitorn som då larmade vilket troligtvis visade på att det var dålig mottagning på proben. Hans tolkning var att det var därför som Michaela inte larmade.

Jonas uppger att det är många jätteviktiga detaljer som togs upp i förhöret som inte finns med i utskriften. Jonas önskar att ett nytt förhör hålls med honom angående dessa.

Förhöret genomläst i utskriven form och godkänt.



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person	Personnummer	
Norelius, Jonas		
Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Nej	
Tolk	Språk	

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret		
Anmälan mordförsök		
Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
Försvare/ombud önskas	Försvare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Christina Eklund	2015-11-02	09:34	11:30
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Polishuset i Uppsala	RB 23:6	Ljudbandsförhör	
Förhörsvittne	Utskrivet av		
	JoaMa		

Involverad personal	Funktion
Annika V Olsson	Biträdande förhørsledare

Berättelse

Närvarande i förhørsrummet var utredare Annica Olsson.

FL: Förhørsledare Christina Eklund
 FL2: Biträdande förhørsledare Annica Olsson
 H: Hörd person Jonas Norelius

FL: Så då. Då börjar vi

H: Ja

FL: Nu rullar det. Och i rummet är det ju jag Christina Eklund som är förhørsledare och Annica Olsson biträdande förhørsledare och Jonas

H: Ja

FL: Ja. Vi börjar där, du var hos Mats Ekholm

H: Ja jag träffade er på förhör först, och diskutera om och gå igenom tidigare protokoll då

FL: Mmm

H: För att jag inte har fått (...ohörbart)

FL: Mmm

H: Fick jag skugga igenom dem lite snabbt och såg att första protokollet som jag läste, första förhöret ni höll med mig stämde väldigt bra. Det dem hade utelämnat där det var den här personliga relationen som vi hade med sjukhuset, det är en dålig relation det har jag ju tagit upp med Annelie efter, men det var väldigt stor del i det första förhöret

FL: Mmm

H: Och det var utelämnat. Men då, fått med i alla fall så det är inge konstigt så. Och sen fick jag läsa igenom det större förhöret jag hade haft som var på tre dagar plus ett telefonsamtal. Och det stämde väldigt bra, det läste hon igenom stycken ur men inte hela, och det stämde väldigt bra. Det jag är orolig för att hon har missat nånting som jag har sagt, men det går, jag vågar inte säga det.

FL: Nej

H: Jag, det gick så fort och läsa igenom och det var så länge sen, så jag kan inte gå tillbaka och säga att det här sa jag

FL: Nej

H: Men i det stora hela så stämde det väldigt bra. Men, sista förhöret som jag hade med Annelie, där var det väldigt mycket, nu vet ju inte jag hur ett förhör ska gå till om en förhørsledare får rikta det i en speciell riktning eller om det ska va opartiskt, för att det var väldigt riktat negativt. Det jag sa var inte taget, det jag kände när jag satt och gick igenom med Mats var att det var för mycket och göra i det förhöret för att vi skulle ha tid och sitta på plats och gå igenom det

FL: Mmm

H: Och det gjorde då att vi, vi avslutade det förhöret och sen så skrev jag att, ja en liten notis att jag ville ha ett nytt förhör, om att gå igenom det förhöret

FL: Ok

H: För det var, det var det vi kom överens om, som sista

FL: Ok. Och när du säger det förhöret, är de det sista förhöret du hade med Annelie då när du fick titta på filmen och sen prata om den här filmen, är de det du menar?

H: Precis

FL: Ja

H: Vi hade ju ett litet förhör innan filmen

FL: Ok

FL2: Ja just det

H: Så det är det och filmen, och det hade ju hon medgett också att vi inte hade gått igenom tillsammans

FL: Nej, ok. Hur vill du göra dårå, vill du göra det nu?

H: Som, som jag planerade lite grann nu då enligt det vi prata om sist det var ju att vi skulle gå igenom det först, och sen bokade vi ju även en tid till på fredag, utifall att vi inte skulle bli klara

FL: Ja

H: Så att jag vet inte

FL2: Det där är morgonförhöret...

FL: Då gör vi det

H: Ja

FL: Så får vi se hur långt vi hinner idag helt enkelt

H: Precis

FL2: Sen var det här det efter

FL: Ja, vi börjar med det då. Och då läser du alltså ur förhör först från 2015-08-24 klockan 09:27 som Annelie Ededal höll med dig

H: Men, jag måste fråga, är det här samma förhör, samma dag jag fick se filmen

FL2: Nej den kommer här

H: Nej, precis

FL: Ja det är samma dag

H: Ja det är samma dag, ja

FL: Fast det andra förhöret startar 11:27

H: Ok, ja men då är jag med

FL: Ja

H: Mmm

... (Tyst i cirka 5 minuter)

H: Ja, nej det var inte det här förhöret jag tänkte på

FL: Nej, det är nog det här då

H: Ja, det här stämmer ganska bra

FL2: Ja, är det nåt

H: Det är lite med hur vi sover att, men, det ska komma i det här då

FL2: Säger du klock, klockslaget då

FL: Mmm, då läser Jonas från förhör 2015-08-24, start 11:27, och ska ha hållits av Annelie Ededal

H: Precis, för det här måste va när ni kommer tillbaka från att jag har betalat parkeringen. För det blir lite konstigt med det förhöret, för jag tror att delar av det förhöret kommer i slutet av det här, när vi avslutar den här film då går vi tillbaka och pratar i tidigare förhöret

FL2: Mmhm

H: Så jag tror att hon klippte ut det här, eftersom det var specificerad på filmen

FL: Mmm. Men huvudsaken är att du talar om vad det är tycker är fel liksom

H: Jaja men, jag får se om det står med i den här istället

FL: Ja

... (Tyst i cirka 1 minut)

H: Rent, rent spontant när jag läser det här förhöret så är inte det här mina ord, det är jättesvårt. Om man tar ett stycke, Jonas säger att han säger sedan att det ser konstigt ut att han får en anfall när hon står med ryggen mot kameran, han säger att hon ställde in kameran på sängen, Colin var på sängen. Jonas tänkte att hon är påväg att lägga honom i sängen. Det, det jag känner när jag läser det här är att det är riktat negativt, det stämmer inte med frågeställningen som jag fick under förhöret. Jag ska läsa, konstigt, ska vi...
... (Tyst i cirka 30 sekunder)

H: Nej men en sån här mening Han tänker att Michaela ser lite sur ut, är för honom en sur Michaela, så har hon stått och skakat på huvudet då. Det är liksom, diskussionen när hon stod och skaka på huvudet det var ju att hon stod och titta på Colin och vagga honom, här låter det då som att jag tycker att Michaela inte är sig själv, att hon står och ser sur ut och står och skakar på huvudet, på ett fel sätt. Men det är inte det som vi prata om i förhöret. Och det blir fel och skriva det såhär. Nej men alltså, det kan ju få en jätte, jätteolika innebörd

FL: Mmm

H: Jag har inte sagt att det är väldigt konstigt att hon står med ryggen mot kameran, jag har snarare sagt precis tvärtom, att det här är inte konstigt och stå med ryggen mot kameran, om hon nu står och ska natta honom, och lägga ner honom i sängen

FL: Mmm ok, så det är fel

H: Eh, ja, jag kan inte säga att jag har sagt att, jag ska läsa. Det är väldigt konstigt att hon står, jag tror jag säger i förhöret att det är väl synd att hon står med ryggen mot kameran så att man inte ser mer

FL: Mmm

H: För det hade ju varit en bättre förklaring för alla då om vi hade sett att hon inte har gjort nånting mot Colin. Men just att om jag läser det här, bara de första två stycken så låter det som att jag svartmålar min fru, och det gjorde jag inte i förhöret

FL: Mmm

... (Tyst i cirka 2 minuter)

H: Sen vill inte säga att vi spekulera ju liksom rent allmänt hur Colin har varit, inte just inriktat på filmen bara då, utan det har ju varit en ja, vad ska man säga, vi har diskuterat Colin i allmänhet. Men när hon då framhäver Det är ovanligt om han inte är trött, att man ska söva honom. Det är ovanligt att han vaknar till och sedan ska söva snabbt igen. Dem tar det i samma sammanhang som filmen så låter det ju fel, jag har sagt det i förhör, men inte, det är synd att frågeställningen från henne inte är med, för då hade man uppfattat svaret på ett bättre sätt

FL: Mmm

H: Så jag läser ju också det som nå negativt, och det är inte alls så det är menat

FL: Hur är det menat då?

H: Nej nej men det att, ren allmänhet att har vi en vaken frisk unge som är glad, så går ju inte vi och lägger honom och sover igen

FL: Nej

H: Men det var som jag sa tidigare i förhöret här att, Jonas säger att han ser vaken ut, men trött och lite lätt förvirrad, inte den normala Colin som det brukar se

FL: Mmm

H: När jag har sagt det, och sen lägger hon ihop meningarna på det sättet så blir det fel utan frågeställningen

FL: Ok, så du hade önskat att hennes fråga hade

H: Hade man haft med frågan så hade man nog förstått svaret på ett bättre sätt

FL: Mmm

H: Det är inge jättekonstigt men det är fortfarande, det är alla dem här småsakerna som inte stämmer med det jag har sagt rakt ut. Jag har sagt det men inte i den utformingen

FL: Nej jag förstår

... (Tyst i cirka 40 sekunder)

H: Ja, nej men det är i alla fall alltså helheten stämmer ganska bra, om det jag har sagt. Men hon har utelämnat vissa viktiga detaljer som jag ser som väldigt viktiga

FL: Mmm. Och det är?

H: Ja, jag tänkte så att jag inte missar nåt bara ska jag

FL: Mmm

H: Det var det här jag var rädd för, att hon har missat väldigt mycket saker, och det kände jag på henne när vi hade förhöret. Det gick väldigt fort, hon blev väldigt sur på slutet

FL: Mmm

H: Jag vet att man får pressa men det blev väldigt otrevlig stämning där jag i en punkt ber om få byta förhørsledare

FL: Mmm

H: Nu gäller det och få ihop allting bara från början. Vi prata ju mycket om när hon står med ryggen mot kameran, på förhöret, där jag dels tycker att ja, jag säger i förhöret att, Annelie säger i förhöret då att ja men maskin larmar ju, hon gör ingenting. Jo men hon står ju och tittar på maskinen säger jag

FL: Mmm

H: Och just det att den larmar inte rött, den larmar gult, det kan va dålig mottagning att man står, hon står ju och skakar Colin lite såhär, vaggar honom. Och det är oerhört vanligt att maskinen larmar för att det är dålig mottagning då. Och min fru står ju då och tittar rakt in vid monitorn som jag ser det. Och gör då troligtvis för mig bedömningen att det är dålig mottagning, det står ju på den vad det är för nånting. Och sen det här att jag talar om här också att man ser ju faktiskt inte om hon tittar ner på honom. Det är också en väldigt stor diskussion om jag kan se att hon lägger på en filt och stoppar in en napp, för det, det har ju tydligen som Annelie sa då, att Michaela har ju sagt det i förhör. Men innan hon berättar det så frågar hon ju mig, och då säger jag det att nej men alltså jag tycker att det ser ut som att Michaela rycker med armen, hon står ju liksom halvt ur bild. Och jag tror ju att hon tar napp ur sängen, stoppar in en napp, lägger på en filt. Och det står inte med, återgett

FL: Mmm

H: Och det tycker jag är väldigt dåligt, för jag ser ändå det som en ganska stor poäng att tala om vad maskinen gör och hur den beter sig. Att det är inte ovanligt, den larmar säkert 10-15 gånger på 1 riktigt larm. Och då är det 99 dålig mottagning

FL: Så det du säger nu det sa du till Annelie men det står inte med i förhöret, är de det jag ska uppfatta

H: Det har jag sagt till Annelie

FL: Ok, mmm

H: Inte ordagrant så men vi har pratat om händelsen, jag talar om Michaela står ju och tittar på skärmen

FL: Mmm

H: Och just det här med filt, att jag har berätta det att jag har två nappar ligger i sängen, det ligger en i fönstret, det ligger filter som hon absolut kan ta, det är inte konstigt för mig att hon står med ryggen mot kameran eftersom man har den ställningen när man nattar, somnar han så lägger man ner direkt. Det var det vi diskuterade

FL: Mmm

H: Och sen så just det här att hon ställer en fråga till mig, tror du att hon har gjort nånting för att... Tror du att hon gjort nånting, tror du att hon hindrat honom från att få luft, ställer hon

frågan till mig

FL: Mmm

H: Och jag svarar jätteenkelt nej det tror jag inte. Och det är också sånt här som inte är återgett, utan jag känner att hon framhäver det negativa på vissa punkter, det är väldigt bra återgett så, men just att man missar de stora frågorna som är viktiga för henne och ställa till mig. Just det här att jag återger då att det är väldigt varmt på rummet, han har sovit mycket mer än vad han har gjort vid tidigare tillfällen, att det är 29 grader varmt. Och jag tror det finns en bild i hennes telefon också som jag har tagit på en termometer, och han mössa på sig har jag sagt också. Och att jag tycket inte att det är konstigt då att man, är han trött då så lägger dem honom igen. Men det är ju inte återgett alls i förhöret

FL: Ok

H: Sen diskuterade vi väldigt mycket just filmen där i början, att Jonas förstår, nu ska vi se. Han säger att han förstår misstanken om varför hon blev omhändertagen och att det måste utredas. Ja, så har jag sagt, men då har jag också klippt ur det ur hela meningen, eller hela diskussionen. Och där säger jag också det att i sjukhusvistelsen där vi har bott där 29 anfall, och dem får se nånting som skulle kunna tolkas så är det inte konstigt att man gör en anmälan. Det är den diskussionen som jag har, och då känns det lite, när jag utvecklar den frågan bättre varför jag förstår. Jag trodde att det här var bara personligt mellan mig och sjukhuspersonalen, och sen får jag se att det finns en film som man inte ser, då kan jag förstå oron från personalen, även om dem kanske borde kunna förklara filmen själva också, som jag tycker. Det sa jag inte i förhör då men, själva diskussionen och tankegången var den, runt det

FL: Mmm

H: Så jag tycker det är elakt att hon skriver han säger att han förstår misstanken och varför hon blev omhändertagen och att det måste utredas, han tycker att det är synd att man inte ser mer

FL: Mmm

H: Ja det tycker jag också, för då hade det varit enkelt, då hade dem ju inte behövt ringa

FL: Nej

H: Så att

FL: Så, du förstår att det finns en oro kring det som man ser på filmen, är det så jag ska förstå dig, för att man inte ser

H: Det, tror det jag sa var att jag förstår att misstanken finns, eftersom man inte ser

FL: Mmm

H: Men jag förklara ju också då att det hade varit lättare om hon hade vridit upp sig eller att man hade fortsatt filma ett anfall till, då kanske vi hade haft det här löst väldigt enkelt

FL: Mmm

H: Och just det här att, jag tror nånstans i förhör, jag vågar inte lova nåt, nåt sätt sa jag det att han får ju inte ett anfall när dem försöker sova utan hon tar ju faktiskt upp han. Det är ju där

han, nånting händer. Han skriker, hon tar upp han, där får han ett anfall. Jag vet inte riktigt hur jag återgav det så jag vågar inte gå in på det så, men

FL: Nej. Får jag bara fråga dig Jonas när vi ändå är inne på det här vad man ser på filmen och att

H: Ja

FL: Man inte ser allt och sådär. Och det kan hända att vi har pratat om det, nu minns jag inte exakt allt som står i det där förhöret men, vad tänker du om att hon står med ryggen mot kameran, att man faktiskt inte ser Colin i bild, med tanke på att det har varit så viktigt att han ska va i bild. Har du funderat på det

H: Du har ju en po... alltså, viktigt och va i bild, den frågan har kommit upp 100 gånger

FL: Mmm

H: Och dem har tala om för oss att det är underlättat om han är i bild, det har jag ju sagt i tidigare förhör också, för då slipper vi bo kvar fler anfall. Det är som jag har sagt i förhör att det är inte konstigt att hon står med ryggen mot kameran med tanke på hur sängarna är placerat

FL: Ok

H: Däremot hade det varit bättre om sjukhuset hade haft en kamera till från ett annat håll

FL: Mmm. Hur menar du, förklara hur du menar då, med sängarna. Att det inte är konstigt för att sängarna står som dem gör, vad menar du med det?

H: Nej men alltså kameran kommer ju inte åt, sängarna står ju upptryckta mot väggen

FL: Mmm

H: Och, när man sitter fast i, som när han satt fast då i fyra meter sladdar så är det väldigt svårt och röra sig i rummet

FL: Ok mmm

H: Och när jag står i alla fall, jag måste ju referera till mig själv, då står jag så att jag kan lägga ner honom, då står jag med ryggen mot kameran

FL: Ok

H: Det har jag gjort tidig... det finns med på filmen också om man vill kolla det, att jag står ju också med ryggen mot kameran

FL: Ok, då förstår jag

H: Och står hon och ska söva honom, då har man ju inte den här reaktionen att åh jag ska visa mig för kameran, för jag har ju också den inställningen att jag inte vill va med på bild

FL: Mmm

H: Och det har jag också återgett, jag tror det var i det här förhöret, att jag gärna zoomar in på

honom så att jag slipper, va utanför bild, och det är inge konstigt

FL: Nej, ok

H: Det är ju inte oss man ska filma utan det är han dem ska filma. Och just det här att ser man ett anfall då vilket, jag uppfatta ju att hon får, ser anfallet när hon har tagit upp honom, det är ju då han blir vit, han skriker ju. Sen blir han vit, då lägger hon honom i bild, på sängen där kameran var ställd. Hon går inte och gömmer honom nånstans, hon står inte utanför bild som jag också har sagt till Annelie, det står inte heller med i förhöret. Det hade varit konstigt om hon hade ställt sig utanför kameran och det här hade hänt, som jag sa. För filmningen, det var ju ändå nånting frivilligt som vi ville göra, för och få bukt i vad han har för nånting, så att

FL: Ok, mmm

H: Inte konstigt. Så att

FL: Var det nånting mer?

H: Nej jag vet inte

FL: Nej. Får jag bara fråga dig också, det står ju i förhöret Jonas, det står såhär uppläst och godkänt under förhörets gång. Vad är din uppfattning om hur det här förhöret har blivit genomgången med dig

H: Som jag, hon har, ja hur ska jag beskriva för och beskriva på ett bra sätt. Vi har inte läst igenom förhöret tillsammans

FL: Nej

H: Hon har läst upp delar av stycken under förhörets gång, inte alla stycken. Och det som, hade jag sett, vissa av dem här styckena tycker inte jag stämmer, men jag vågar inte kommentera allting för jag vet inte exakt hur jag har återgett det till Annelie

FL: Mmm

H: Därför vill inte jag säga mer, utan det stämmer ganska bra. För det är också det här som, Annika Bokefors var in på där att det är viktigt och återge det som man har sagt vid det tillfället

FL: Ja

H: Och därför vill inte jag, jag är osäker på, vissa saker är jag jättesäker på

FL: Mmm. Hur kommer det sig att du är säker på vissa saker, har du

H: Det, det är en väldigt viktig grej det här, som jag går och tänker på hela tiden

FL: Mmm

H: Och det är inte konstigt då att jag, nej men alltså vissa saker vet jag att jag har sagt, typ att jag vet att jag har sagt att hon har stått och tittat på skärmen. Står med ryggen, står och tittar skärmen. Och sen när jag får läsa förhöret står inte det med. Det gör ju att jag, får ju fler misstankar om saker som inte kan stämma. Det är som jag sa mitt första... andra förhör där som var på tre dagar att, jag tror att det saknas saker, men jag vågar inte säga, för att det var

för länge sen

FL: Mmm

H: Och det är ju synd. Det hade varit så enkelt och trycka på play, och sen så gått igenom, tittat ordagrant så att, det får stå kvar där, det var nån mening som var tagen ur sitt sammanhang där som jag tyckte så var elakt ställd. Men det är ju korrigerat

FL: Mmm. Känner du att du har fått tala om vad du anser är fel eller felvinklat eller hur du nu vill säga, i det här förhöret

H: I det, i det stora hel alltså så det, det är bättre och hålla förhören såhär, under ljudinspelning, för allas parter, för det är ju inte det att jag vill ljuga och komma med nya saker utan det är ju det att jag vill kunna stå för det jag har sagt

FL: Mmm

H: Och även som ni har poängterat också att säger man nånting konstigt under förhöret, att man korrigerar det på en gång. Och det är det jag känner att vi inte har gjort ordentligt. Just att Jonas säger att det ser konstigt ut att han får ett anfall när hon står med ryggen mot kameran. Det jag säger är att det är jäkla slump. Det är otur

FL: Mmm

H: Speciellt för henne som har fått suttit i fyra månader, hon kanske kunde vridit lite snett och så hade hon fått en diagnos på Colin istället. Då hade vi fått en klarhet i vad det är han har för nånting. För jag vet också nu sista veckorna, jag har suttit och efterforskat själv och jag vet att, det här händer faktiskt, det finns fall där dem har gjort alla undersökningar som finns, dem hittar ingenting. Och sen så står mamman på sig då, får en videoinspelning till, jag tror dem har bott 130 dagar på sjukhus, och 145 dagen då får dem en videoinspelning på vad det är

FL: Mmm

H: Ja

FL: Jo men så kan det ju vara

H: Så att det finns fler fall

FL: Mmm

FL2: Men, jag tänkte bara, det här förhöret, det hade du spelat in va

H: Det här?

FL2: Ja

H: Det vet jag inte

FL2: Nej

FL: Känner du att vi kan lämna det där förhöret, känner du, är vi klara med det

H: Ja nu har jag korrigerat det jag tycker är

FL2: Då tar jag det

H: Konstigt

FL: Bra. Då tänkte jag bara innan jag går vidare på frågorna Jonas

H: Ja

FL: Bara fråga hur det har varit med Colin sen vi träffades sist

H: Sen vi träffades sist, nu har ju inte jag, jag har ju inte förberett mig på ett sånt förhör då så att säga, (...ohörbart)

FL: Nej jag ville bara

H: Han har blivit blå en gång

FL: Ok

H: Men inga andningsstopp eller hjärtanfall eller skakningar

FL: Nej. Och berätta om, du säger att hade blivit blå en gång, sen

H: Ja, alltså ben och armar och läppar bli blå

FL: Mmm

H: Han satt vid köksbordet, vi hade ätit mellanmål. Och jag kommer inte ihåg vilken dag det var, det var, ja vad kan de ha varit, fredags

FL: Ok

H: Det var väl ganska inpå, fredag eller lördag hemma

FL: Och var det nån annan där än du?

H: Nej det var bara Charlie, så att det gick ganska...

FL: Ja. Och dokumenterades det här på nåt vis

H: Nej alltså det, han blev lite lätt blå han fick mellanmål och sen försvann det

FL: Mmm

H: Man rör lite på benen så kommer cirkulationen tillbaka

FL: Mmm. Och hur var han i sitt sätt

H: Nej inge konstig alls, utan han var bara blå. Helt normal så att, annars hade jag ju ringt och fråga eller nånting, men där var det inge konstigt utan

FL: Nej, ok. Och det är ju det som har varit så att säga

H: Ja jag tror min mamma har sett han blå igen lite lätt, men inte så, hon tyckte inte det var så jätteanmärkningsvärt

FL: Nej

H: Så jag har ju inte gått in på det med henne om det var nånting eller

FL: Nej, ok. Jag ville bara stämma av

H: Ja

FL: Då finns det ju frågor då som vi ska gå igenom med dig, så jag tänker att vi, vi fortsätter med det

H: Ja. Nån som har lust och bjuda på en kaffe?

FL: Ja

FL2: Jag går och hämtar det så kan ni fortsätta

H: Ja

FL2: Ska du ha mjölk eller nånting?

H: Nej, svart

FL: Ja. Vi ska prata lite om Charlie och Leon

H: Ja

FL: Ni var ju på sjukhuset under en ganska lång tid

H: Japp

FL: Ja. Har dem sagt nåt om den här vistelsen sådär

H: Ja jag har ju tagit upp det i mitt förhör, och det tror inte jag heller var återgett av Annelie

FL: Nej

H: Det är det här tredagarsförhöret, att Leon var ju med på sjukhusvistelsen, när Colin fick ett anfall

FL: Mmm

H: Jag vet inte om det står men det borde ju göra det

FL: Mmm

H: Och det är väl det han har återgett då liksom att han mådde dåligt på dagis. Berätta för dagispersonalen, grät att Colin var sjuk. Så att, det vi var det var besvikna på personalen att dem inte hade en tanke på att Leon satt i rummet. Ingen bearbetning efteråt

FL: Nej

H: Så att, men allt sånt ska vara upptaget. Charlie har ju också varit på sjukhuset när Colin har fått ett anfall

FL: Ok

H: Jag vågar inte tala om när men jag vet att jag har lämnat honom där och att Colin fick ett anfall när Charlie också var rummet

FL: Mmm. Har Charlie nämnt nåt om det?

H: Nej han har inte sagt nånting om, det försvann direkt jag tror inte han förstod alls vad det var som hände

FL: Nej. Leon då var ju med vid ett anfall

H: Ja, precis det har ju jag beskrivit det också, det var ju det där när han fick ett dubbelanfall

FL: Mmm

H: Precis

FL: Men, åklagaren har några frågor om det, det tillfället så då när vi ändå hamnar där så kan vi väl prata om det tänker jag

H: Ja det är ju länge sen men

FL: Mmm, får se, du får svara så långt det går

H: Jaja, ja

FL: Du säger själv att Leon har pratat om det här

H: Precis

FL: Ja. Vad är det han har sagt då?

H: Jag vet inte för att, vi vill inte gå in på det här så mycket då, för att göra det större

FL: Nej

H: Utan dagispersonalen eller skolpersonalen fråga ju oss då, nu kommer jag inte ihåg, jag tror det var mig dem frågade och jag berätta lite kort. Sen vet jag faktiskt inte vad han har sagt

FL: Är det på skolan han har pratat om det?

H: Precis

FL: Ja ok, jag förstår

H: Så att, och jag kommer inte ihåg, jag tror jag återgav det i första förhöret, vad han hade sagt

FL: Mmm

H: Ja, nej jag kommer inte...

FL: Men förstår jag dig rätt då att han har inte sagt nånting direkt till er utan det är på skolan och sen

H: Han har inte våga berätta för oss

FL: Nej ok

H: För att han, nej men han ser väl att det är jobbigt för oss också

FL: Mmm jag förstår

H: Så att, jag tror han har berätta det för Michaela, men jag kommer inte ihåg om han har gjort det för mig eller inte

FL: Nej

H: Det, vad är det, fem och en halv månad sen, så att

FL: Mmm. Och hur, hur har du fått veta att han har sagt nåt i skolan, vem är det som har sagt det till dig

H: Jag tror dagispersonalen sa det, eller skolpersonalen som sa det till mig

FL: Mmm

H: Eller om det var Michaela, men jag tror det var personalen på skolan, att jag fick återge, för dem var ju sjukhuset sen. Har för mig att jag hämta och fick höra det

FL: Jag förstår, mmm. Har Leon varit med vid nåt mer tillfälle, när det har varit anfall tänker jag

H: Nej jag tror inte det. Jag kommer inte faktiskt ihåg var barnen var på midsommardan där

FL: Ja just det

H: Jag kommer inte, jag tror han var med, det är konstigt annars

FL: Hemma hos Berit?

H: Ja

FL: Ja

H: Men jag, nej jag vågar inte svara, jag tror jag har sagt det i tidigare förhör om dem har varit med då

FL: Yes

H: Men annars har dem nog aldrig varit med vid ett anfall

FL: Och Charlie hade varit med vid ett tillfälle också på sjukhuset

H: Ja

FL: Mmm. Minns du nånting om det tillfället, vilket sätt man kan knyta det till, vilket anfall det var tänker jag. Jag förstår att det är svårt men

H: Jag har för mig att det var i anfallsrummet, första rummet

FL: Ok

H: Och så tror jag att det var ganska tidigt, innan Leon var med. För då hade vi bytt rum två gånger. Michaela har säkert bättre koll på, om det är före eller efter. Men jag vet att han har varit med

FL: Mmm, ok

H: Det här är jättesvårt det är alldeles för lång tid, det är ju sex månader nu

FL: Ja, det är ju så. Man har ju gjort många provtagningar och undersökningar på Colin

H: Ja

FL: Mmm. Och behandlingar så att säga. Vem, nu blir det här kanske en svår fråga men vem har varit med vid dem här undersökningarna och provtagningarna

H: Det är jag

FL: Det är du

H: Jag har sett, allting som har gjorts med Colin har jag sett till och vara där

FL: Ok, mmm

H: Michaela har varit själv vid ett EEG tror jag, eller två. Det första dem gjorde och sen de när avdelningschefen sprang ner i källaren. Det som Staffan ställer diagnosen epilepsi på, på grund av att han såg en avvikande

FL: Ja just det

H: Dem var inte jag med på

FL: Ok. Hur, då har ju du ändå var med på i princip alla

H: Undersökningar ja

FL: Undersökningar ja

H: Jag har ju åkt dit (...ohörbart) för och va där då

FL: Mmm

H: Och sen har jag åkt vidare fast

FL: Ja. Hur har dem här undersökningarna påverkat Colin tycker du?

H: Ja, det är svårt och beskriva, det beror ju på vilka undersökningar det är. Om man säger så att nålstick gör ju lite ont, men dem har varit väldigt duktiga på och bedöva. Så oftast så har

han ju inte känt nånting

FL: Nej

H: Sen att personalen inte är kompetenta nog och sticka ordentligt det är en helt annan fråga

FL: Mmm

H: Man ska ju inte behöva sticka upprepade gånger då, fast jag då står och säger ifrån som förälder

FL: Ok

H: Men jag tror inte att det har påverkat honom så mycket. Det som har påverka mest var väl Beehive registreringen då när man satt fast

FL: Ja

H: Det är tråkigt. Dem tidigare då har vi kunna gått ut, gått promenader, gått ner till cafeterian och köpt en smörgås han har smaka på så att. Sen vet inte ja, ja vad, du får utveckla frågan mer, om det är nå specifikt du tänker på, för jag inte att det har påverka honom negativt så

FL: Nej. Du prata om dem här nålsticken och att ibland har man fått sticka om

H: Ja

FL: Har det varit så ofta?

H: Ja, han, han har ju fått stopp i nålen

FL: Ok

H: Det koagulerar igen, så har det varit

FL: Ok

H: Då har dem bytt nål bara

FL: Ja. Men när man har tagit blodprover och så tänker jag, hur har det varit då när man har stuckit honom. Har det varit lätt, är han lättstucken, har det varit problem

H: Han är lättstucken om det är rätt personal

FL: Ok

H: Vi har ju haft personal där som har varit ny, första veckan stort sett när vi kom dit. Hon ville ju inte sticka då, så hon skicka ju vidare oss till barnuppvaket. Och där stack dem första försöket varje gång

FL: Mmm

H: Men på avdelningen ringrostiga skakiga sköterskorna ska prova, då har det inte gått

FL: Nej

H: Och vissa har varit för stolta för och be dem på (...ohörbart) eller dem på Biva som har lätt och sticka

FL: Mmm. Hur har han reagerat på dem här, när man har stuckit honom då. Du säger ju att dem är duktiga på och bedöva

H: Ja

FL: Ja. Men hur har Colin reagerat på, på och bli stucken helt enkelt

H: Nej det har gått jättebra

FL: Ok

H: Det, alltså, det är en relativ fråga. Har dem missa på bedövningen så är ju jag när jag har varit där velat att dem ska vänta och bedöva mer. Men då står dem och säger att nej men vi har gett full dos med bedövningskräm, det är så olika, beror på vem som sticker då

FL: Ok

H: För dem som är vana med barn dem lägger på en riktig klick och sen så känner barnet ingenting. Och sen finns det dem som nej men vi lägger bara på lite, nån här Emlasalva. Och då, då har han nog känt av ibland, några gånger har han ju blivit ledsen

FL: Ok

H: Det kan jag säga. Alltså det har ju inte varit att han har suttit och skrattat när dem har stuckit honom, men några gånger har han suttit och stuckit honom ett par gånger utan att han har brytt sig

FL: Ok

H: Han har suttit och tittat på min telefon där jag har visa en film

FL: Mmm jag förstår

H: Men några gånger då så har det varit dålig bedövning och då har han ju blivit jätteledsen

FL: Mmm. Och sen har vi dem här EEG undersökningarna

H: Ja

FL: Hur har dem varit för honom tycker du

H: Dem har fungera jättebra för honom, det är det att han, som jag har sagt i tidigare förhör att Berit på neurofys är inte så försiktig när hon sätter på elektroderna

FL: Ok

H: Och det känns ja, vi fick prova det, det gör inte ont sa hon och så gjorde hon på oss också. Det gjorde ju skitont det där

FL: Ja

H: Eller inte skitont men, mer än vad jag hade trott. Och hon tänker inte på barnets bästa, hon är nog mer på och sätta på vuxna

FL: Ja, ok

H: Då kör man, man gör inte på barnets villkor utan sist när jag har suttit där då har det gått ganska bra och sätta på elektroderna. Men nån gång så var ju Colin, ville han ju inte alls va med. Och hon har inte tid och vänta. Väntar man och tar det i barnets takt, då tror jag att det hade gått jättebra från början. Men sitter hon och talar om att jag då som har hållt i honom flesta gångerna ska tjuvhålla honom, då blir det ingen rolig upplevelse.

FL: Nej

H: Men det är ju på grund av att personalen inte har tid och göra det i barnets takt

FL: Mmm jag förstår

H: Så, det är en relativ fråga

FL: Jag förstår det

H: Han har ogillat undersökningar, eller alltså, och sätta på plupparna. När han har fått på plupparna så har han inte märkt dem

FL: Nej. Det är det som är själva momentet jag förstår det. Sen har det ju varit en del andra olika former av magnetröntgen och såna saker

H: Ja

FL: Hur har man förberett Colin inför det så att säga

H: Man har ju inte förberett honom inför det utan han fick lugnande när vi skulle ner till, ja vi kan ta det sen, det handlar om röntgen efter

FL: Ja ok. Efter?

H: Medicin, medicinsk röntgen när dem var där och tog extrabilder på honom, på vanlig röntgen. Men inför det här med magnetröntgen och det, jag tror inte vi gjorde nånting speciellt innan. Vi gick in i rummet och han fick andas i masken och somna

FL: Ok så han, då har han varit sövd

H: Under

FL: Själva undersökningen så att säga ok

H: Ja under dem två har han varit sövd, och det är konstigt att det är två. För att första, då skulle dem göra på huvet, det skulle ju vi ha gjort redan efter neo tiden, på grund av dem vill få upp statistiken över hur barnen ser ut. Då ställde vi frågan, Michaela framförallt då att varför ska vi göra undersökningen, vad får Colin utav undersökningen. Nej nej han får inte ut nånting utan det är ju bara mer att vi ska se hur barnen repar sig efter att, efter neoperioden då liksom, att om dem har hjärnblödningar eller. Och då sa både hon och jag nej till den, eftersom han inte skulle få ut nånting

FL: Mmm

H: Och nu då så ville dem göra en ny sån, det var inge konstigt då för dem ville ju kolla då eftersom han inte har gjort nån (...ohörbart) och man kan ha ärrbildning eller nånting. Det som var sagt då var att jag sa att dem skulle hela kroppen på en gång. Dem ville göra huvet och jag sa att nej men då gör vi kropp och alltihopa, ser man att han inte har nån tumör eller nånting också, för det kan också påverka som hade förklarat för oss. Och det var inga konstigheter utan Gunnar och Staffan skulle fixa det. Dem sövde Colin han var borta i en timma, vi var, jag var väldigt hård på att jag ville gå in till Colin fort, att dem skulle säga till när han åkte upp, sen att jag inte får gå in på avdelningen på en gång det kan vi förstå då. Men det var prat också om att dem skulle göra en sån här lumbalpunktion, alltså ta ryggmärgsvätska också. Och det, det sa vi att vi vill ha mer information om först, vad är det, kan det bli nå konstigt med Colin efter det. Men, när vi kom upp sen till upp... då hade dem redan gjort det utan och kontakta oss som föräldrar

FL: Mmhm

H: Fast vi hade sagt till om det. Jag var jättearg, Michaela var jätteledsen då för att dem gör saker utan att kontakta föräldrarna

FL: Mmm

H: Där börja vår dåliga relation då på avdelningen när pappan sa ifrån ordentligt, för att jag tycker inte det är ok att dem gör undersökningar på min son. Måste man så är det en grej, men det här var ingenting som var, vad heter han, Gunnar Liminga tyckte att det var bra och göra det

FL: Ok. (...ohörbart) när han fortfarande var sövd då eller

H: Ja det gjorde de

FL: Mmm

H: Men det var fortfarande det att vi hade ju pratat då med (...ohörbart) personalen

FL: Jo jag förstår det

H: Och skulle få en återkoppling som vi inte fick

FL: Nej jag förstår, ok

H: Så att...

FL: Ja men då förstår jag, då har han ju varit sövd då tänker jag då

H: Ja men då är det enklare

FL: Ja

H: Men man kan föra en diskussion med föräldrarna innan (...ohörbart)

FL: Jaja, absolut. Ok, är det nånting mer kring, är det nån undersökningar sådär som vi har missat, det är ju massa provtagningar det förstår jag och sen dem hära MRT och sen EEG

H: Ja, och sen har vi gjort ögonundersökning också då

FL: Mmm

H: Nu kommer inte jag ihåg om den gjordes, jag vet att jag var där själv. Så jag tror den gjordes efter, jag tror det var en sån här rättsmedicinsk grej

FL: Ja ok, ja så kan det ha vart

H: Precis. Där dem inte hitta nånting

FL: Nej, ok

H: Och sen har vi ju röntga varje ben i hans kropp två gånger också då efter, och då har ha varit tvungen och få lugnande, har personalen krävt då för att han inte ligger still, vilket jag inte tycker är riktigt ok då men för sakens skull så måste man väl ge det då

FL: Mmm

H: Det går ju inte och tjuvhålla ett barn heller. För jag tror det tog 40 minuter båda gångerna, så det är väl egentligen, för mig är det den värsta undersökningen han har råkat ut för när man ska sitta och tjuvkolla för och ta bilder på skelett. Det var ju inte som att personalen hade gått om tid utan det skulle gå fort

FL: Jag förstår

H: Så det är den han har tagit mest stryk av

FL: Mmm. Han har ju haft lite olika medicinering under tiden här

H: Ja inte, inte så mycket olika medicineringar, så han har bara provat, ja utveckla så får vi se

FL: Mmm. Men Buccolam har han ju haft

H: Buccolam har han fått vid vissa tillfällen

FL: Mmm. Har du gett det?

H: Jag har gett det massa gånger

FL: Ok. Massa gånger säger du

H: Ja, 3-4 gånger i alla fall

FL: Ja, ok. Kan du, i vilka sammanhang då och

H: Ja efter, att han har fått en anfall och han har varit slapp. Då har det varit sagt att vi ska ge Buccolam för dem tror att allting släpper då

FL: Mmm

H: Det var det som var sagt från sjukhuset då. Så när vi åkte hem, jag har ju återgett det här tidigare också att redan vid midsommar då hade vi fått hem en 2-3, 2 stycken såna där ja, dosetter med Buccolam i då som, får han ett anfall då skulle vi ge det på en gång för att dem

tror att anfallet kunde brytas då

FL: Mmm

H: Det satt fast

FL: Ok

H: Så jag gav, på sjukhuset har vi gett, det har varit sagt att vi ska, aldrig utan order utan. Det har varit sagt det, och sen midsommardan då gav jag, jag hade den i bakfickan. Finns ju också, det kan ni ju fråga Maria om också vem som hade i bakfickan, det är ju jag som har haft kontroll på dem

FL: Ok. Du säger midsommardan, att du gav

H: Ja

FL: Ja. När i liksom skedet gav du det då

H: Det var sagt att så fort vi såg att han hade nånting på gång skulle vi ge det

FL: Ja

H: Och det betyder att så fort jag kom in på toaletten då är det de första jag gjorde

FL: Ok. Och när du kom in på toaletten, hur var Colin då?

H: Då, jag har för, nu som sagt vad är det, fem och en halv månad sen, men han låg ju på golvet, på badrumsmattan, var vit, blå om läpparna. Och då var det sagt att vi skulle ge Buccolam

FL: Ok. Och då ger du det säger du, hur, vad hände sen

H: Nej men sen masserade jag bröstet och fick igång honom efter en stund, det tog ju en stund

FL: Mmm. När du kommer in där Jonas, du säger att han är vit och blå om läpparna, han ligger på badrumsmattan

H: Ja

FL: Har han nån andning då?

H: Ja han tog nåt chip tror jag

FL: Ja

H: Nu säger jag tror, för det är för länge sen

FL: Ja

H: Jag har ju återgett det här i mina förhör och kan, dem säger att kroppen kan ha en reflex att göra det, det behöver inte va att han andas

FL: Nej

H: Men det kan va att han andas, vi har inte fått nån riktig, det är, och alla säger olika. Men som jag uppfatta det så tog han noll suck då

FL: Mmm

H: Och sen då tog det några sekunder till så tog han nån suck till. Men det är som jag säger, jag tror

FL: Mmm. Har, ok, midsommardan då var ni ju inte på sjukhuset, du gav Buccolam då

H: Nej

FL: Det vet jag

H: Ja jag gett på sjukhus också

FL: Du har gett på sjukhus också ja

H: För det är det som har sagt, den har alltid stått vid hans säng. För, som har sagt var att sista i veckan Beehiven då skulle vi inte ge

FL: Nej

H: Finns ju också återgett på filmen när vi har en jättediskussion då för att en sköterska som heter Lena som helt plötsligt bara går in och plockar bort det vi har, utan och säga nånting. Det är ju en väldigt intressant frågeställning på filmen men det sista som var sagt även fredag den 3 var att Colin skulle få det som första medicin, sen att vi skulle vänta tills vi, antingen om vi såg att det var ett riktigt anfall, att han fortfarande hade pågående skak då. Vi skulle inte ge honom om han var slapp

FL: Nej

H: Utan om skaket inte släppte, då skulle vi se. Annars skulle vi vänta på medicinläkaren om det gick

FL: Ok

H: Och det har jag också återgett i förhör tidigare

FL: Dem här tillfällena förutom midsommardan när du har gett Buccolam. Vet du vilka anfall det var, kan du sätta det i sammanhang

H: Ja (...ohörbart), dels när jag var på toaletten, när Anna-Karin var sköterska

FL: Ja, mmm

H: Och dels när Michaela var ute 10 sekunder i korridoren där, när jag satt och titta på film, så det finns, dem två tillfällena har jag gett

FL: Mmm. Du säger toaletthändelsen, alltså när du var på toaletten

H: Med öppen dörr ja

FL: Ja

H: Ja

FL: Det finns frågor kring den, och nu hamnar vi på den

H: Ja

FL: Så då tänker jag då tar vi det på en gång

H: Ska vi inte, ja

FL: Eller vad tänker du

H: Var du klar, nej men var det klart med Buccolamet

FL: Ja, njae det fortsätter, finns det fler?

H: Ja jag har ju gett vid fler tillfällen

FL: Ja, ok

H: Men jag vågar inte. Nej jag vågar inte gå in på det, jag tror jag har gett vid nåt mer tillfälle

FL: Mmm, ok. Det finns ett anfall när du är på toaletten

H: Ja, pinsamt va

FL: Hehe. När var det?

H: Det har jag återgett i mitt förhör, placerat in det så gått jag kan. Jag vet ju att Anna-Karin då, hon som då är ny, Kölvehed eller vad hon heter jobba ju då

FL: Köllerstrand?

H: Köllerstrand jobba då

FL: Ja mmm, ok

H: Annars kommer jag faktiskt inte ihåg, det var ganska tidigt har jag för mig. Det var inte då vi började med andningsmask, för då hade, prova han inte masken. Utan det här var innan det, så det måste va före midsommar då tror jag

FL: Vet du vilken sal det här hände på

H: Va, vad heter det, ettan

FL: Ja

H: Alfonsrummet. Jag kommer ihåg det så väl för att vid dem här två tillfällena när jag var med så ena släppte jag fram Anna-Karin och den andra släppte jag inte fram henne för då stod jag kvar vid Colin. Det har jag också återgett

FL: Mmm. Det finns nån uppgift om att ni vid det här tillfället, vid det här anfallet har liksom

flyttat tillbaka till Alfonsrummet, till sal 1

H: Det kan va det, jag vågar inte svara, det är det jag menar att, vi började sjukhusvistelsen i Alfonsrummet

FL: Ja

H: Sen flyttade vi bort till rum, Beehiven är rum 5 va

FL: Mmm

H: Då flytta vi bort till rum 6 eller 7. Sen flytta vi över till rum 8 eller 9, och sen flytta vi till rum 7. Och sen fick vi flytta tillbaka till Alfonsrummet på ettan

FL: Hur kommer det sig att man flyttar er så mycket?

H: Det vet inte jag, alltså det var det, att dem kände att Colin inte behövde ha ettan för att han var inte så pass svårt sjuk utan det kom ett annat svårt sjukt barn från intensivens då som skulle ha det, då fick vi flytta

FL: Ok. Är det nåt speciellt med rum 1 alltså

H: Det är närmast personalrummet, det är ju vägg i vägg

FL: Aha, det är därför det är

H: Det är därför

FL: Då är jag med

H: Så, det är det som är närmast expeditionen. Och sen rum 8 och 9 ligger ju på andra gången då närmast också. Det tror jag är en sal, för det var flera i

FL: Mmm, ok

H: Och det var därför vi inte ville bo där

FL: Nej, jag förstår. Då när det här tillfället är då

H: Ja

FL: Hur var sängarna placerade då, i förhållande till varann och i förhållande till toaletten

H: Det är jättesvårt och (...ohörbart) rummet

FL: Vill du rita, ja

H: Ja, nej men alltså om vi ska få det rätt så kan jag rita

FL: Nu, kommer ju inte ja, men det kanske blir lättare när vi pratar tänker jag, om du ritar en bild

H: Ja, så får ju ni se också

FL: Ja

H: Ja nu ritar jag lite...

FL: Ja det finns fler papper om du känner att du har rita fel

H: Nej jag hade, jag ritar lite basic här bara, så får vi se

FL: Ja gör det, det blir bra

H: Så här är det placerat

FL: Mmm

H: Här är toaletten

FL: Yes

H: Här är ju ingången då till rummet, här är en till dörr. Det är lite ur skala då

FL: Ja

H: Här inne är jag, där är Colin, den stod alltså, det gick inte öppna dörren helt för att sängen står för nära toaletten

FL: Colins säng?

H: Precis. Här är då, det har vi monitorn och här uppe står Buccolam tror jag. Jag tror syrgasen, syrgasen hänger också här. Och här var Michaela då i sängen, placerad mot väggen vid fönster

FL: Då måste jag fråga, fanns det bara en vuxensäng

H: Det fanns bara en vuxensäng, för den andra, hade vi hopfälld här uppe

FL: Ok

H: Står den, det står nån, den får man inte ha uppfälld under dagtid utan den ska alltid fällas ihop

FL: Ok

H: Så att det finns två sängar, och på kvällen då så

FL: Jag skriver bara, Colins säng här så att vi vet

H: Ja

FL: Ja. Fortsätt du

H: Nej jag vet inte, sen, sen på nätterna då har vi, fäller vi ut den framför toaletten där

FL: Ok

H: Då går det knappt och komma in på toaletten. Så den har ju alltid stått närmast toaletterna, fällsängen

FL: Hur var Colin när du gick in på toaletten?

H: Gud vilken svår fråga, det är jättesvårt och återge efter sex månader. Men han låg och pillade med nånting i, jag kommer ju inte ihåg vad han lekte med

FL: Nej

H: Men han rörde på sig, sprattla med fötterna

FL: Och vart var han?

H: I sängen

FL: Mmm. I sin säng?

H: Ja

FL: Mmm, ok. Ja ville du säga nå mer om det

H: Nej nej nej

FL: Nej

H: Det är bara så jag kommer inte ihåg om hon hade lagt ner precis eller om jag la ner honom, jag har ingen aning alls

FL: Nej

H: Det är för länge sen

FL: Men var det nånting konstigt med Colin när du gick in på toaletten, om man säger så

H: Nej. Nej alltså inte, glad kille som låg och lekte med nånting

FL: Mmm

H: Prata tyst. Jag kommer inte ens ihåg hur han var då, mot nu

FL: Nej

H: Så att det är jättesvårt och

FL: Mmm. Hur kommer det sig Jonas att, att du låter dörren till toaletten va öppen

H: Ja det är såhär att, det gör jag hemma också, det är inge ovanligt

FL: Nej

H: Plus att jag tror att, den här dörren är alltid stängd

FL: Dörren intill salen

H: Dörren intill salen är alltid stängd. Den här dörren tror jag att jag hade stängd, för vi har barnvagn och det hade vi bredvid

FL: Mmm

H: Och sen är det skönt när man tittar på film liksom och inte, man hör väldigt mycket från, utifrån. Ja

FL: Mmm. Så att

H: Det är inte att jag misstänkte att min fru skulle göra nånting mot mitt barn hehe

FL: Nej

H: Det var bara det att hon låg och titta på TV, jag kommer inte ihåg om hon hade hörlurar i sig, att det var därför jag lämna dörren öppen. Jag tror hon hade talat om för mig att nu får du titta på Colin. Ja jag tror det var det att det var min tur och ha Colin då, eftersom jag hade varit borta så mycket och att, hon ville titta på, ja hon hade ju massa serier och sånt hon titta på, så att

FL: Mmm. Ok jag förstår. Och nu, bara för och förtydliga eftersom det inte syns nån bild så menar du att båda dörrarna in till salen oftast var stängda

H: Nej inte oftast

FL: Nej ok

H: Men vid vissa tillfällen när vi titta på film och annat

FL: Ok

H: För det, har man ljudet på så hörs det ut, och jag, som jag sa nu att jag vet inte om hon titta med hörlurar och jag skulle hålla Colin

FL: Nej

H: Ingen aning alls

FL: Nej. När du är på toaletten och dörren är ju öppen på nåt vis

H: Ja

FL: Ja. Vad ser du då?

H: Hans ben

FL: Ok

H: När jag går in så ser jag benen sprattla

FL: Mmm

H: Det är det jag ser

FL: När du går in säger du

H: Ja, när jag står där inne så kan jag stå och vända huvet över axeln

FL: Mmm

H: Och då, då står jag och tittar på hans ben. Och jag är ganska övertygad om att hon låg och lyssna på musik eller titta på sin film, och att det var därför jag hade extra koll

FL: Mmm

H: Men jag, det är för länge sen

FL: Ja. Så att du står alltså med ryggen mot toalettdörren, är det rätt uppfattat

H: Jag står med ryggen mot Colin och mot toalettdörr ja

FL: Ja. Och när du är på toaletten och gör det du ska göra där inne Jonas

H: Ja

FL: Tittar du ut hela tiden från toaletten då eller inte

H: Jag tittar nästan ut hela tiden

FL: Ja

H: Jag måste ju titta var jag siktar också

FL: Ja

H: Men, jag tittar ut på honom. Och 15 sekunder inne på toaletten ser jag fortfarande hans ben sprattla

FL: Mmm

H: Och sen vänder jag mig om igen, då ser jag inte Colin. Men det, för mig då så betyder ju inte det att nånting har hänt. Nej men han kan ju ha krypit upp i säng, för jag ser ju inte hela sängen

FL: Nej det förstår jag

H: Det gör jag inte, utan jag ser, ja ska väl säga en tredjedel kanske jag ser, från toaletten med öppen dörr

FL: Mmm. Så att, ok då ser du honom inte

H: Nej då ser jag honom inte, och då skyndar jag mig lite grann

FL: Mmm

H: Jag lyssnar, jag tycker jag inte hör nånting eller jag kom inte ihåg, det är för länge, det är för många olika tillfällen

FL: Mmm

H: Så att jag skakar ju klart, tvättar inte händerna utan jag går ju ut och tittar

FL: Mmm

H: Och då är han, börja maskin plinga och så är han vit. Jag kommer inte ihåg om maskin börja plinga förresten, för jag vet inte, jag tror inte han var uppkopplad då, det var därför jag hade koll på honom. För att vi skulle, behövde inte ha honom uppkopplad när han lekte dagtid och när han sov, när han sov lunch tror jag inte heller vi hade honom uppkopplad, bara nattetid, vid det tillfället

FL: Jag tänkte då, när du kommer ut från toaletten

H: Ja

FL: Berätta för mig vad det är du ser då, hur är allt liksom i rummet och vad är det du ser

H: Oj oj det är jättesvårt, alltså, jag kommer inte ihåg

FL: Nej

H: Om vagnen stod till vänster, jag tror vi hade vår vagn till vänster...

FL: Berätta om Colin

H: ... Det står en stol längst ner till, i hörnet där vi har alla vår packning. Som vi var skitförbannade för, för att personalen hade städat rummet en dag när vi var borta. Ja så det börja ju tidigt relationen med personalen, plocka alla våra saker

FL: Vart var Colin när du kom ifrån toaletten

H: I sängen

FL: I sängen. Och du sa att han var, det var nånting med honom då

H: Ja han var, jag tror inte jag såg nå skak eller nånting, utan han var vit och slapp

FL: Ja. Vart var Michaela då, när du kom ut från toaletten

H: När jag kom ut så såg jag precis att hon vände upp också, för jag skynda ju ut

FL: Ja

H: Och då såg jag liksom hon vred upp och satt sig i sängen, på kanten. Sen kan inte jag återge exakt, det är för länge sen. Alltså det var ingenting jag reflektera över att jag skulle behöva berätta 10 gånger till

FL: Nej det förstår jag Jonas. Men

H: Hon stod inte vid Colin i alla fall

FL: Nej

H: Det gjorde hon inte, utan hon, som jag såg det så vred hon ner högerbenet från sängen precis så hon hade satte sig upp. Och sängarna prasslar, man hör liksom när folk rör sig, och det var ju det, jag stod och lyssna efter Colin, jag hörde ingenting

FL: Mmm

H: Det var inte att jag hörde att nån va uppe i rummet och rörde sig

FL: Michaela då, säger hon nånting till dig när du är toaletten eller

H: Nej. Nej hon sitter tittar, hon håller på med sin telefon eller iPaden

FL: Mmm

H: Och jag vet inte om hon reflektera över nånting förrän hon ser mig komma ut

FL: Mmm, ok

H: Så att, tyvärr

FL: Så, förstår jag dig rätt att hon påkallar ingen uppmärksamhet att det händer nånting

H: Nej jag tror inte hon är medveten om att nånting händer, hon sitter ju med sin, jag skulle ju hålla koll på Colin

FL: Ja

H: Hon satt och titta på film, troligtvis för att jag har haft iPaden varje dag och sen får hon äntligen titta

FL: Ja

H: Hon ville väl också ha lite egen tid

FL: Mmm, ja men visst. Jag ska bara se så jag inte glömmer nånting. Du säger att du tror inte att han var uppkopplad vid det här tillfället

H: Jag är ganska övertygad om att han inte var det eftersom vi inte behövde

FL: Nej

H: Men jag kommer inte ihåg

FL: Nej

H: Kommer inte ihåg om maskin plinga eller inte, för den har plinga så otroligt mycket under hela sjukhustiden

FL: Mmm

H: Kan ha sagt nånting i tidigare förhör men jag kommer inte ihåg

FL: Nej. Så då vet du inte om det är så att det larmar nån form av maskin helt enkelt

H: Nej nej nej, jag är övertygad om att vi tryckte på larmet

FL: Ok, ok. Du säger att du gav Buccolam vid det här tillfället

H: Ja

FL: Ja. Och när gjorde du det då?

H: Ja så fort jag såg honom

FL: Ok

H: Det var ju det första vi skulle ge

FL: ja

H: Fram, slita fram syrgasen, i med Buccolam, på med syrgas och sen börja försöka liksom väcka honom

FL: Ja. Andades han när du gav honom Buccolam?

H: Det gick så fort allting, jag tror att han sucka efter andan, det måste jag också ha återberättat i tidigare förhör. Jag tror han gjorde det

FL: Mmm

H: Men jag kommer inte ihåg

FL: Nej. Du pratar om att det är nån Anna-Karin som jobbar

H: Ja

FL: Minns du nå mer personal som kommer in vid det här tillfället

H: Nej det, jag kommer ihåg henne just för att, både när Michaela var ute i korridoren i 10 sekunder och vid det här tillfället då, ena gången så kände jag lite grann att, jag kommer inte ihåg vilken av gångerna, det har jag ju berätta tidigare men en gång släppte jag fram Anna-Karin för jag ville att hon skulle ta Colin liksom

FL: Mmm

H: Och andra gången då stod jag kvar vid Colin

FL: Mmm, ok. Men du vet att hon var där

H: Vid båda dem tillfällena så var det Anna-Karin

FL: Mmm. Nu har du ju berätta vad du gör, du ger Buccolam och såna här saker, och Michaela då i det här tillfället. Gjorde hon nånting med Colin?

H: Det är såhär, när, jag blev så fokuserad, vi har ju fått utbildning i HLR, vi vet vad vi ska göra och då blir jag liksom att, fram med syrgas fort, fram med Buccolamet, jag tror Michaela tryckte på larmknappen

FL: Mmm

H: Men jag vågar inte, det var inte det jag såg

FL: Nej

H: Jag såg vad jag skulle göra

FL: Vad gjorde personalen, när dem kom

H: Anna-Karin försökte komma förbi mig en gång, men hon stannade, hon såg ju att jag hade koll. Och andra gången då släppte jag fram henne, och då gjorde ju hon precis samma sak. Jag tror jag hade dragit fram syrgas, jag tror hon vred på mer då. Och sen, där fråga dem ju vad vi har gjort, om vi har gett Buccolam och

FL: Var det nån gång vid dem, alltså, den här toalett-händelsen eller vad vi ska kalla den för då, ventilerades han då

H: Nej

FL: Nej

H: Ingen av gångerna så tog dem fram blåsan när jag var där

FL: Ok

H: Så att, jag, jag har aldrig sett den användas

FL: Nej

H: Kan jag tillägga. Jag har hört att dem har använt den men aldrig fått se

FL: Mmm. Har du sagt Jonas att, vid nåt tillfälle att du, att du inte ska åka därifrån innan du har sett ett anfall

H: Jag har skämtat om det

FL: Ok. Berätta

H: Jag kommer faktiskt inte ihåg situationen där utan jag tror det var till Mattias en sköterska där som vi lärde känna lite grann och så sa jag det att jag är borta för mycket, nej men alltså, nån ska klippa gräset, vi har en hund också som nån ska ta hand om

FL: Mmm

H: Vi har två barn, och det gör ju det att nån av oss blir ju borta väldigt mycket. Och det gör det att vid ett tillfälle där så sa jag det att nej men fan nu ska jag va med på sjukhuset tills jag också har fått se nånting. Och det menar inte att jag misstror nån utan det var bara det liksom att jag vill också va delaktig. Jag vill inte sitta som jag har gjort, jag har återgett det i tidigare också, i en bil och få ett samtal att nånting händer

FL: Nej

H: Det är inte kul

FL: Nej

H: Så att vi det tillfället då så skaffa jag barnvakt och hundvakt och det så jag kunde spendera ett par dar, jag tror jag var på, 4 dar på sjukhuset

FL: Mmm

H: I sträck, ja i sträck var jag nog inte. Jag tyckte inte det var så roligt och sitta där, så jag åkte därifrån väldigt ofta, men jag spenderade mer tid dem 4 dagarna där för att jag också ville va del i Colin, så att

FL: Mmm. Det här anfallet då som vi har pratat om nu, när du var på toaletten där. Finns det med på den här anfallslistan

H: Jag hoppas att Anna-Karin har skrivit i på anfallslistan, för det är ingenting vi ska göra

FL: Ok

H: Vid vissa tillfällen så har vi fyllt i den, men det står också behandling, läkemedel, vad man har gjort, och det är ingenting som vi kan

FL: Nej

H: Vi är inte medicinskt utbildade

FL: Nej

H: Däremot vid vissa tillfällen som jag har återgett tidigare förhör är att vi har fyllt den av bekvämlighet för personalen. Att vi har, men ni har ju inte fyllt i anfallslistan, åh kan inte du skriva i det har dem sagt till oss

FL: Mmm. Men, så att du har inte fyllt i det här anfallet på anfallslistan, du hoppas att personalen har gjort det

H: Ja jag hoppas det, Anna-Karin har ju uppenbarligen gjort en anteckning i journalen, för den har jag sett

FL: Ja

H: Den anteckningen. Men sen om hon har skrivit i det i listan, det kan inte jag svara på

FL: Nej. Och sen så pratar du om att det finns en händelse då som du, när Michaela går ut i 10 sekunder, när det också är det Anna

H: Ja, jag har sagt 10 sekunder. Jag sitter på sängen, jag trycker, hon säger det åh jag går ut och nattar Colin, för jag lyssnar på film och det funkar inte då om man ska natta Colin, för jag gillar inte hörlurar. Så trycker jag på play, jag ser ju hon går ut och så kommer hon tillbaka, så jag hinner liksom inte ens titta på skärmen, så fort gick det. Och för mig då inte ens det, ja en 10 sekunder kanske. Jag kan inte säga om det var 20 eller 5 sekunder, utan jag titta ner på iPaden, börja titta på filmen, och sen så fick jag trycka på paus direkt

FL: Mmm. Du säger att hon ska gå ut och natta Colin

H: Ja

FL: Var det så

H: Ja

FL: Ja, ok. Hur skulle hon natta honom då

H: Nej men hon tog honom i famnen som hon alltid gör

FL: Ok, ok

H: Det var liksom inge konstigt, sen skulle hon gå ut i korridoren eftersom jag titta på film

FL: Ja. Och så kommer hon tillbaks säger du

H: Ja, jag tror, som jag har sagt tidigare i förhör att jag tror att hon gick ut genom dörren sen gick hon höger mot personalrummet mot deras expedition

FL: Mmm

H: Och sen kom hon springandes tillbaka

FL: Och när hon kommer springades tillbaka, hur var det då

H: Nej men hon, hon var upprörd. Det händer igen eller det har hänt då, jag kommer inte ihåg vad hon sa, just nu, jag tror, jag hoppas jag har sagt det i tidigare förhör, jag tror det

FL: Hur var Colin då

H: Då var han, jag kommer inte ihåg, jag tror han var slapp

FL: Mmm

H: Det är jättesvårt och alltså, det är för länge sen

FL: Mmm. Du säger att det här är en av gångerna som du ger Buccolam

H: Ja

FL: Ja

H: Nån lägger honom på sängen direkt

FL: Ja

H: Så jag ska inte lova att jag gjorde det till 100, det kan ha varit hon också, att jag sa åt henne ge honom Buccolam och att jag tog fram syrgasen och det

FL: Mmm

H: Men jag var med då i alla fall

FL: Mmm. Och, nu blir det samma frågor hela tiden, du ser kanske mönstret men, om han hade nån andning då när ni gav Buccolam, vid det tillfället

H: Hehe, jag vet inte

FL: Nej

H: Det ska stå alltså, det vi såg återgav vi väldigt exakt till personalen vid tillfällena

FL: Mmm

H: Personal, det första dem kom in, det var och fråga vad händer

FL: Mmm

H: Om inte typ, nu tar jag Anna-Karin som ett exempel, att hon kanske tittar på Colin först, men sen kommer nästa in, då frågar dem liksom vad har hänt, hur gick det till, och sen är tanken då att dem ska anteckna det

FL: Mmm

H: Och det vet jag att dem inte har gjort ordentligt. Att Christina var väldigt arg för att anfallen inte specificeras händelseförlopp och allting, så att

FL: Mmm. Vet du vilken personal som var med vid det här tillfället

H: Vid?

FL: Ja det som, alltså när hon går ut och ska natta och kommer tillbaka in

H: Anna-Karin

FL: Ok

H: Vi har haft otur med henne, det är hon som är ny också

FL: Ja. Minns du nån mer?

H: Nej, det alltså, man ser så många ansikten, vi har bott där så länge så att allting smälter ihop. Får jag se dem igen då kan jag säkert peta in nån till, men det syns ju på schemat vilka som har jobbat

FL: Mmm. Får jag fråga Jonas, när ni ger Buccolam

H: Ja

FL: Skrivs, skriver ni nånstans att ni har gjort det?

H: Nej

FL: Nej

H: Det är inte tillsagt att vi ska göra det, utan vi har ju bara fått tilldelat efter behov, när vi har gett en Buccolam så fick vi en ny

FL: Ok

H: Skulle den va på rummet, och sen så då när vi åkte så tog vi med oss den

FL: Mmm jag förstår

H: Och vid ett tillfälle fick vi en extra då för att det var bra och ha två, en hemma och en i fickan

FL: Mmm

H: Men dem tog slut för att vi använde upp dem på sjukhuset, och då fick vi ta med det hemifrån vi hade, tillbaka till sjukhuset då för att sjukhuset hade bara stora förpackningar kvar. Och det var inte lämpligt då

FL: Mmm jag förstår. Hur har Colin mått eller reagerat på den här Buccolamet

H: Inte alls, alltså dem säger det att barnen brukar bli trötta, han fick ju Stesolid vid ett tillfälle, då märkte vi ingen skillnad på honom. Då säger dem, dem brukar va helt väck i 24 timmar. Märkte ingenting. Buccolam, det enda gången som vi har märkt skillnad ordentligt på honom det var när han fick två gånger, och det är alltså en dos för en vuxen människa

FL: Mmm

H: Det, det är sjukt att hon gav det, hon tyckte han räck lite i ögat och gav han en till. Så för mig då så är hon, övermedicinerat min son

FL: Men, men på dem hära som han har fått flera gånger, då har han inte reagerat

H: Det är svårt och säga för att säga, man hör ju olika bud från alla att efter ett anfall så är det vanligt att barnen somnar, väldigt väldigt, och det är ju det han har gjort. Och då går det inte och se om det var på grund av Buccolamen eller om det var på grund av anfallet eller att han var trött av annan anledning. Så att det

FL: Jag förstår

H: Alla säger olika. Men den, när han fick dubbel dos av Buccolam så öppna han ju inte ögonen på 3 dar. Sen om det beror på anfall eller om det beror på medicin det, det jag har hört av andra läkare det är att i kombination med epilepsimediciner och dubbeldos det är inte bra för ett sånt litet barn

FL: Mmm jag förstår

H: Så att alla har ifrågasatt hur dem kunde ge så mycket medicin, det borde räckt med en

FL: Ok. Vi ska prata lite om den hära Beehive-registreringen

H: Ja

FL: Mmm. Du har ju berättat i tidigare förhör att du har satt en tejp på den hära

H: Ja

FL: Mikrofonen. När du gjorde det, vart var Michaela då?

H: Ja hon var inte i rummet

FL: Nej

H: Jag kan inte, jag har för mig att hon var nån annanstans och jag kommer inte ihåg alls

FL: Nej, hon var inte där

H: Nej

FL: Nej

H: Nej jag vågar inte svar på det, jag vet inte, jag tror inte att hon var i rummet

FL: Ok, mmm. Hur, alltså, visste Michaela om den här tejpen

H: Jag vet inte, ingen aning

FL: Har du och Michaela pratat om att du satt den här tejpen där

H: Jag kommer inte ihåg, faktiskt det, jag vet inte

FL: Nej ok

H: I sånt fall finns ju det återgett på filmen, men jag vet inte

FL: Nej. För jag tänker hur Michaela liksom tyckte och reagera på det att du hade gjort så, om du, om det var så att ni prata om det

H: Nej jag, jag kommer inte ihåg, det är för länge sen. Ni skulle ha ställt den där frågan direkt i anslutning till det, så hade jag säkert haft ett svar

FL: Mmm. När den här maskinen tas ut från rummet

H: Ja

FL: Den 6 juli

H: Ja

FL: Så finns det nån uppgift om att, jag tror att det är du som har sagt det i förhör, att den skulle ha varit trasig

H: Ja

FL: Ja

H: Visst är det intressant

FL: Vad, berätta, vad sas och vad var det för fel på den

H: Nej hon kom fram och fråga oss där, eller jag hade ju krävt att, jag har sagt allt det här i förhör tidigare. Men vill ni höra det igen så kan ni få göra det hehe. Jag krävde att skulle jag tillbaka till sjukhuset så ville jag för min säkerhet ha maskinen kvar, för att inte jag ska bli misstänkt också. Jag visste ju inte att det fanns en film, jag visste inte vad som fanns på

Michaela

FL: Nej

H: Eller jag visste att det fanns en film för det hade ju förhørsledaren sagt på natten till mig. Men jag ville ha då som, filma mig så att inte jag blir skyldig till nånting. Då visar det sig då att den här undersköterskan Maria, Mia kallar hon sig, hon hade vridit på kamerahuvudet på helgen, när vi var borta

FL: Ok

H: Och i kamerahuvudet där då så, när hon från neurofys börja vrida på den, vilket man inte får tala hon om själv men hon skulle också upp och pilla på den där. Då börja det spraka i huvudet, och det gjorde då att nej men då tar jag med maskinen och sen stod jag där utan. För jag vill ju ha övervakning då för min säkerhet, att dels för och kunna fånga ett anfall för på måndag kväll sen då var det ju så att Colin låg och skaka i sängen, vid två tillfällen. Han svaja i puls jättemycket, det hade varit jättebra och få på film, finns ingen film på det. Sköterskan kontakta medicinjouren för hon var också orolig. Finns ingen film på att hon tog bort kameran, så att jag tror fortfarande det är personligt

FL: Berätta om det, du säger att han låg och skaka, på måndagen sa du

H: Ja måndag, jag våga ju knappt gå upp ur sängen då så jag låg ju kvar tills personalen kom där. Då låg han liksom och skaka såhär, armarna ut

FL: Var det, hur var han annars, han skaka säger du. Berätta mer, vad

H: Jätteblek, hon var orolig, kontakta medicinjouren där som tyckte dem skulle hålla koll på honom, så att

FL: Hur var han i liksom, du säger att han var blek och skaka, hur var det med andningen och allt

H: Nej alltså den var ju upp och ner, det såg man ju på monitorn då att den, på övervaket att den larmar ju ibland för att han kom för lågt, (...ohörbart)gränserna

FL: Mmm

H: Så att, ja är läskigt, och det hade varit bra och få på film

FL: Mmm. Och det var personal in förstår jag, du säger

H: Jaja jag hade en som var in där tre gånger, jag kommer inte heller ihåg vad hon heter eller vad hon ser ut idag

FL: Nej

H: Men jag kan peka ut henne om man ställer upp alla på rad

FL: Mmm. Och det här är alltså måndagen efter att den hära apparaten tas bort för att den var trasig

H: Ja, måndag natt. För gissa om jag, ja man blir nervös då

FL: Ok. Skrev, finns det här med på nån anfallslista, har du dokumenterat

H: Nej det finns ingen anfallslista, men det borde stå med i journalen att hon har kontaktat medicinjouren

FL: Ja, just det

H: Jag kan ju inte, jag fick ju inte logga in och läsa journalen, så jag vet ju inte vad dem skriver, jag kan inte kommentera det som inte, jag vet ju inte

FL: Nej

H: Men jag tycker det är dåligt om dem inte för upp allting

FL: Ja. Du sa att den här Mia

H: Ja, hon heter Maria men hon kalla Mia

FL: Hon hade fipplat med kameran

H: Ja

FL: Hur vet du det?

H: Hon sa det, när neurofystjejen kom då att ja, det är jag som har rört på den där, det borde ju också finnas med på filmen då från måndagen

FL: Mmm

H: Måndag klockan 11 eller nånting, då ska det finnas ett filmklipp också där hon säger det

FL: Ok

H: Att hon har rört på kameran

FL: Ok. Så förstår jag dig rätt Jonas att det, att det är en, var den här själva kameran som var trasig för att hon rört på den

H: Den spraka i alla fall, sa hon för jag såg inte blixten själv

FL: Ok, då förstår jag, mmm

H: Men hon ville köra den till teknikerna

FL: Den här anfallslistan då

H: Mmm

FL: Du, du har ju varit inne lite på det, att den har funnits. Vad har ni fått för liksom instruktioner, hur har den använts helt enkelt

H: Personalen ska skriva upp när Colin får anfall, dem ska skriva upp hur många sekunder det tar, dem ska skriva kortfattat information på den här. Det finns bara en rad och skriva på, där ska dem skriva vad dem ger för behandling, om dem har ventilerat då, om dem har Buccolam

eller vilken tid det var

FL: Mmm

H: Det är ju inte sånt där som vi föräldrar ska göra på ett sjukhus

FL: Nej

H: Utan den, det här var till för personalen för att Colin skulle ha en egen lista som han ska fylla, alltså som personalen ska fylla i

FL: Så den, det var inte ni som skulle fylla i den

H: Det ska inte va vi som fyller i den nej

FL: Nej

H: Och det ser man ju också då att det är andra som har fyllt i listan också, jag tror det är fyra gånger vi har skrivit i listan eller fem, det har jag också återgett tidigare för jag tror inte det står med heller

FL: Har, har du skrivit på den?

H: Jag har skrivit på den när jag har frågat personalen och dem har sagt att nä men kan du skriva i listan

FL: Mmm

H: Då har jag skrivit i listan

FL: Minns du vad det är du har skrivit i, alltså när, vilka tillfällen

H: Nej men det ser man ju på min anteckning

FL: Mmm

H: Det går ju och lista ut. Det är även Michaela har skrivit i dem där nån gång. Och det ser man också då på

FL: Men kan du nu liksom säga att då skrev jag i den

H: Nej, nej

FL: Eller förstår du hur jag menar

H: Absolut inte

FL: Nej

H: Jag vet inte ens vilka datum han har haft anfall

FL: Nej

H: Så att

FL: Jag har ju den här anfallslistan här

H: Ja

FL: Om du tittar på den så kan du väl visa mig vart du har skrivit

H: Ja

FL: Ja. Varsågod

H: Såhär såg inte anfallslistan ut vi skrev i

FL: Nehe. Hur menar du då? Finns det en annan anfallslista alltså

H: Ja alltså den var ju större, såhär har jag aldrig, vi har haft A4 papper, och det här är ju inte en hel A4 sida

FL: Nej

H: Så det här är ju inte liksom, riktiga anfallslistan

FL: Nehe

FL2: Kan den va förminskad den här

FL: Ja (...ohörbart)

H: Ja fast det får ju ändå mer på ett helt A4 papper, utan det var en lista hela vägen ner

FL2: Ok

H: Så för mig är ju inte det här ens den listan jag har sett

FL: Nej

FL2: Men har du, om du tittar på dem, har du skrivit nånstans där?

... (Tyst i cirka 30 sekunder)

H: Mmm här har jag skrivit, blir blå och spänner kroppen bland annat, det där är min

FL: Vilket datum var det då?

H: 14/6

FL: Minns du det?

H: Det är för länge sen, så jag kan inte säga att, jag vet att jag har fyllt i anfallslistan vid ett par tillfällen när jag har fråga personalen

FL: Mmm

H: Jag vet att Anna-Karin inte ens skrev i journalen ordentligt, hon skrev bara i anfall. Och

jag tror att... det är jättesvårt, alltså grejen är att såhär såg inte listan ut när vi skrev på den. Det var hela A4 papper i en gul mapp

FL: Mmm

H: Jag tror det var gul mapp. Jag tror att det är såhär att den 14 och 15 har jag skrivit i, och sen är det nån annan som har fyllt i i efterhand efter. För ser du, texten ändras

FL: Är det din handstil 14 och 15, är det så du menar

H: Ja, fast inte hela 14 och 15, utan det är nån som har fyllt i i efterhand

FL: Fyllt på

H: Ja

FL: Ok

H: Och det är inte samma dag, för att jag vet att dem inte fyllde på utan det där har dem ju fyllt i i efterhand

FL: Men den 14 står det ju såhär, blir blå och spänd i hela kroppen. Minns du nånting från det vilket tillfälle det skulle ha vart liksom

H: Nej

FL: Nej

H: Jag gör ju inte det, alltså det där kan ju vara ett tillfälle som jag inte har varit med på där jag har frågat Michaela vad hände

FL: Mmm

H: Och sen så, ja det här och här han blev blå och spänd, jo men det är ingen som hade skrivit i det i anfallslistan

FL: Mmm

H: Och jag fråga henne då, för jag var ju väldigt, ja titta på anfallslista. Nu vet jag varför det kan se ut såhär, kan det va så att dem har kopiera det där och att listan ska ligga på den här ledden istället

FL: Ja så kan de vara

H: Mmm, då är det säkert rätt. För det ser fel ut

FL: Ja jag förstår det, ok. Var det...

H: Du kan kanske, får jag låna pennan?

FL: Ja

H: Vad stod det, blir slå och spände kroppen

FL2: Kladda inte på den dära då

FL: Ja för det var mitt papper

H: Ja vill (...ohörbart) jaha

FL: Ja, du får ett nytt papper hehe

H: Ok

FL: Det är inte så lätt så veta, varsågod

H: Läs vad jag har skrivit där så ska jag

FL: Ja. Om du säger att det är den 14 då står det såhär blir blå och spänd i hela kroppen

H: Där är ju min

FL: Ja

H: Jag vågar inte

FL: Mmm

H: Men det är nån annan som har fyllt i efter

FL: Alltså det som kommer senare på raden tänker du eller

H: Ja, på samma rad här, här

FL: Ja

H: Saturation 14 7, det har inte jag

FL: Nej ok

H: Det ser du ju att

FL: Mmm

H: Och det är det här jag tycker är dåligt, för att jag vet att den 27 var det där fortfarande inte ifyllt, det var aldrig nån som gick in i rummet och brydde sig om anfallslistan, utan det där tror att dem har fyllt i efter en ja, 3. Det, jag är övertygad om det att sådär ifyllt var den absolut inte, för att vi fick kommentarer av Christina den 29 för att listan var helt tom. Det här är nån som har fyllt i efteråt, väldigt intressant då eftersom jag vet inte, man ser säkert att det är olika signaturer alltså olika

FL: Ja det finns inga signaturer

H: Nej men inte signaturer men olika handstil på flera ställen

FL: Jaja, mmm. Du säger att Christina sa nånting om anfallslistan den 29, att den var helt tom

H: Ja inte helt tom men hon tyckte att den var dåligt ifyllt

FL: Ok

H: Tider, om han var vaken, om han sov, dem hade bara skrivit ja datum och tid hade dem skrivit i. Men sen hade dem inte skrivit i åtgärd, behandling

FL: Mmm

H: Här har du också, den 24/5 då är det nån annan som har skrivit i åtgärd och behandling efteråt tycker jag, jag tycker det är, det är dåligt. Jag tror att dem har kompletterat listan för att inte se dåliga ut själv

FL: Mmm

H: Och att dem fyllde i dåligt

FL: Är det du som har skrivit stel i kroppen

H: Nej

FL: Nej

H: Ja jag har inte skrivit nånting där, men det är två olika handstilar

FL: Ja det är så du menar, ja jag förstår

H: Och det är jättekonstigt

FL: Mmm

H: Jag tror, jag är övertygad om att det här inte går schysst till, sjukhusmässigt heller

FL: Mmm

H: För jag tycker man kan va ärligt och stå för det, har man inte fyllt i listan ordentligt då ska man va det för sådär ifyllt var den aldrig när vi var i rummet

FL: Nej

H: Jättetråkigt

FL: Den 2 juli så har du sagt i förhör att Colin fastnade med blicken

H: Ja han vart stel i blicken på kameran, jag satt och titta på film, då stod sängarna ställda, det är ju nästa rum då, då stod min säng innanför Michaelas och så stod sjukhussängen som Michaela hade mot dörren och sen var ju Colins säng, och där sitter han såhär, fastnar han framför kameran och jag står såhär

FL: Nu visar du att du står och liksom

H: Ja

FL: För din hand framför

H: Ja precis

FL: Ja precis ja, hans ögon

H: Det är bra. Nej men han reagera inte, inte en reaktion. Han har fastnat totalt. Och nu kommer inte jag ihåg riktigt vad jag gjorde, men jag tror jag peta på honom då eller nånting, för och liksom få en reaktion

FL: Mmm

H: Och då släppte det

FL: Ok

H: Det skrev jag i, eller Michaela i i listan, det är också väldigt intressant och se en utveckling om det är fler som har skrivit där

FL: Mmm

H: För det vet jag att vi prata med en sjuksköterska då som hette Mattias och han sa nej men skriv i det i listan ni, och då

FL: Mmm, fastna med blicken

H: Ja, är det jag som jag skrivit det

FL: Ja det vet inte jag. Är det nån, nåt annat som händer med Colin då?

H: Nej ingenting

FL: Nej

H: Inte som jag, alltså han sitter hos Michaela och så fastnar han med blicken bara

FL: Mmm. På listan står det skakar på huvet, överkropp, fastnar med blick

H: Jag måste

FL: Jag tänkte om det

H: Den, nu ska vi se, skakar på... Jag vet faktiskt inte hur, jag kommer inte ihåg. Alltså har jag skrivit skakar på huvet och överkropp det kan ju va att han typ ryser till efteråt jag kan inte återge det

FL: Nej, nej

H: Men jag vet att jag stod liksom med handen framför ögonen och fick ingen reaktion

FL: Mmm. Har det hänt vid flera tillfällen?

H: Ja det har hänt vid nåt tillfälle tidigare ja

FL: Innan det här

H: Ja

FL: Mmm, ok

H: Och även efteråt nu så har han också liksom fastnat, så att. Men just det ja

FL: Det var nåt du reagera på

H: Nåt som, det hände ju på filmen liksom så jag tyckte det var värt och titta på

FL: Mmm

H: Och att fastna med blicken kan ju också tecken på epilepsi

FL: Mmm

H: Och det kan ju va att man får nog registrering eller nånting då, så då tryckte vi på knappen och ja, så han skulle kunna titta på det sen

FL: Ok då förstår jag. Orkar vi ett tag, hur känner du Jonas, är det ok

H: Oj, vad är klockan

FL: Vill du veta vad klockan, klockan är 11

H: Ja men då kör vi en timma till, för jag har parkering och barnvakt tills efter 12

FL: Jaja, vi kör på. Bara du känner att

FL2: Halv ungefär så

FL: Vi kör till halv

FL2: Ja då är bandet slut så (...ohörbart)

FL: Ja men då kör vi till halv mmm

H: Mmm

FL: Jo, i förhör den 20 juli med dig, som jag har här

H: Mmm

FL: Fan gjorde jag av det, där. Så säger du att Colin fick ett nytt anfall under proceduren, eller så står det i alla fall, om du har sagt så det

H: Vänta, du måste, vem hade jag förhöret med

FL: Det hade du med Annelie

H: Ja nej nej, ja dubbelanfallet som vi prata om, med Leon

FL: Ja exakt, ja

H: Ja men då är jag med

FL: Ja. Det står, jag kan läsa bara vad det står. Vid något tillfälle har Colin försvunnit och sen fått en anfall till under proceduren. Ett sånt tillfälle var händelsen med Leon och då vad heter det Colin ha fått Stesolid

H: Ja

FL: Är det liksom dubbelanfallet vi pratar om då

H: Ja

FL: Mmm

H: Det var lite konstigt återgett bara men det, i det stora hela

FL: Berätta om det, du säger att han

H: Jag var ju inte där

FL: Nej

H: Utan jag kom ju liksom när dem fortfarande, Colin hade piggna till lite grann. Jag kommer inte ihåg om han hade somnat eller, men jag kommer ju liksom i slutet på händelseförloppet

FL: Mmm. Hur fick du veta att nåt hade hänt

H: Jag tror Michaela ringde

FL: Ja

H: Hon brukar alltid göra det och jag ska göra likadant om jag är där

FL: Mmm

H: Det är ju klart vi vill ju veta hur det går, vårt gemensamma barn mår

FL: Mmm

H: Så jag tror hon ringde mig, eller om jag ringde upp henne eller om vi pratade i telefon, jag kommer inte ihåg

FL: Nej. Men när du kommer dit, hur är läget då, berätta det du minns

H: Nej det, det är mycket personal runt Colin. Nej jag kommer inte ihåg, jag vet att Leon sitter på sängen, tittar på sin iPad

FL: Mmm

H: Och Michaela står vid Colin där och, det är för länge sen jag kommer inte ihåg exakt liksom, vad som har hänt jag vet att undersköterskan Maria var där inne då, hon hade ju kommit in först, så att

FL: Vad är det dem berättar för dig då, om vad som har hänt. För du vet ju uppenbarligen nånting om det här anfall, eftersom du kallar det för dubbelanfallet och så vidare

H: Jaja, jo dem berätta både hon och Maria berätta ju liksom att han, han fick en anfall, Maria kom in tidigt där, det har jag också i förhör och att när dem hade fått tillbaka honom efter första förstod jag det som, då börja anfallet om igen

FL: Mmm

H: Då var det som att, jag kommer inte ihåg om han rulla bak ögonen och börja skaka till igen. Det, ja, jag har sagt det i tidigare förhör och jag vågar inte återge exakt, det är för länge sen

FL: Mmm

H: Men jag vet att anfallet började om, om det var att rulla bak ögonen och börja skaka det kommer inte jag ihåg men, det börja om

FL: Men du var inte, du var inte där vid själva anfallet

H: Nej, nej inte när det börja om

FL: Nej

H: Men både Maria undersköterskan och Michaela berättade ju det för mig. Jag tror det var Maria som berätta först, för Michaela stod vid Colin och jag kom in där och då fråga jag Maria vad som hade hänt

FL: Mmm. Vet du nån mer personal som var med?

H: Nej

FL: Nej

H: Det, alltså problemet är vid dem där anfallen att man kommer in så sent, då är det så mycket personal i rummet, för vid anfallen då så, då kontaktar dem medicinjouren, då kommer hon med nån sköterska där och sen så kanske vad heter dem, intensiven vill komma och titta då för dem hade ju koll på Colin, i alla fall att han låg där. Och ibland kom dem ändå för och titta vad det var som hände, och då blir det tre till där också så helt plötsligt är det tio personer som vill titta

FL: Ja

H: Och det gör att det är väldigt svårt och, tänker man det på, vad kan jag ha sett, kan jag ha sett slutet på 19 anfall då, om man säger

FL: Mmm

H: Och det, det är mycket personer

FL: Ja

H: Det är 90, nu är det inte olika varje gång men det är 90 ansikten

FL: Mmm jag förstår det

H: Det är jättesvårt, jag kommer ihåg vissa, just dem där tillfällena när jag var med, just för att jag inte tyckte om att Anna-Karin var så ny och skulle ta hand om min son

FL: Mmm

H: Jag var väldigt oroad och Michaela också över det, sen säger inte jag att hon inte är kompetent men oron fanns hos oss då att hon var nyanställd

FL: Mmm. När du kommer vid det här tillfället då, vem är det som berättar vad det är som har hänt, är det Michaela, är det personal, är det både och eller

H: Det är både och

FL: Ja

H: Jag får ju veta det här av flera personer som står i rummet, jag är ju väldigt intresserad av vad som har hänt nu då, och mår han bra, jo men han mår bra, jo men vad har hänt då. Den frågeställningen har alla fått varje gång jag har kommit upp. Och jag vet att både Michaela och Maria har berätta, och jag tror att det var nån till som berätta också, men jag, det är för många

FL: Mmm, jag förstår det. Dem här anfallen då som har varit under den här perioden, har du reflekterat över när på dygnet dem har hänt

H: Dem har varit vid olika tillfällen

FL: Ja

H: Och jag vågar inte reflektera, jag vet att han har haft ett på natten. Sen har det varit mest eftermiddag, men även mitt på dan också

FL: Mmm. Så inget mönster som du ser

H: Nej, inge mönster som jag ser

FL: Nej

H: Jag, som sagt jag har inte reflekterat över det, jag vet inte idag när anfallen har varit, jag vet inte vilka dagar dem har varit

FL: Nej

H: Jag har ingen koll på det, utan jag har tagit det som det var då

FL: Mmm. Yes. Permissioner tänkte jag, hade vi lite frågor om. Vem initierade permissioner?

H: Christina

FL: Ok

H: Initierade för att vi var bara ute och gick i korridorer, och hon tala om för oss ja ni kan ju inte bo hela sommaren på sjukhus, precis så sa hon

FL: Mmm

H: Ni kan inte bo hela sommaren på ett sjukhus. Jag tycker att ni behöver åka härifrån, antingen om ni vill ta med Colin eller om ni vill lämna honom här, för ni får ta med honom ut på promenad

FL: Mmm. Hur kände ni då, när hon tog upp det

H: Nervositet, jag gjorde det

FL: Ok, mmm

H: Men vi fick ju, som sagt nånstans där fick vi ju utbildning i HLR i allting också så att vi skulle kunna ta hand om Colin själva

FL: Mmm

H: Vi fick pulsmätare med oss i bilen, vi fick andningsmask, vi fick syrgas, vi fick allting för och kunna göra precis samma sak som dem gör på avdelningen

FL: Mmm

H: Så att, och som sagt, dem har ju aldrig tyckt att han har varit så svårt sjuk att han har behövt åka till intensiv

FL: Nej. Vad tänker du om det då?

H: Det har jag tagit upp i tidigare förhör att jag tycker att vi borde hamnat där från början bara för att liksom, avdelningen, jag känner ju inte trygg med Anna-Karin där till exempel

FL: Mmm

H: Och när han får ett anfall då så vi har ju sjuksköterskor som vi känner i bekantskapen, som har sagt att åh har han fått en sånt anfall, vi behåller aldrig dem på avdelningen, och då får dem flytta till intensiv direkt

FL: Ok

H: Då hamnar han på en sal med tio andra barn, där är övervak, inga föräldrar. Inte det bästa för oss

FL: Nej

H: Men då har man koll på barnet

FL: Mmm

H: Så att vi har inte varit så glada över det

FL: Nej

H: Att inte få, det finns återgett i hans journal tror jag pappan kräver att vi ska hamna på intensiv

FL: Mmm

H: Vi har även fast intensiven över vid fyra tillfällen för att liksom förklara varför vi inte får flytta över dit

FL: Ok

H: Det är också på slutet då efter den 29 tror jag. Men han bedöms inte så svårt sjuk

FL: Mmm. Fanns det krav för att gå på permission?

H: Alltså, krav skulle jag inte uttrycka det som men alltså det var behandlande läkare den dagen som gjorde den bedömningen tillsammans med sina kollegor då, hur det skulle utföras

FL: Mmm

H: Jag kan ju återkoppla till ett tillfälle där vi prata med Staffan då, jag kommer inte ihåg, det var i början då, runt midsommar där nånstans också i juni. Där vi fråga om vi kunde få åka hem, jag kommer inte ihåg vad det var, det var nåt speciellt då. Och vi prata med Staffan då, och Staffan sa det att nae hur känner ni, vill ni, vågar ni åka. Nej men alltså vi litar ju, vill ju att du också ska va trygg, sitter både jag och Michaela och pratar med honom, för en diskussion liksom. Ja han har haft mycket nu och nej jag vet inte, nej men vet du inte så åker ju inte vi. Och då åkte inte vi, på grund av då behandlande läkare tyckte inte att Colin, han ville ha uppsikt över Colin, och då tror jag en av oss stannade kvar

FL: Ok

H: Så att vi har aldrig, och det har sagt tidigare förhör också vi har aldrig åkt utan behandlande läkares godkännande

FL: Nej

H: Och samtycke. Sen kan det finnas nån sköterska som har ogillat permissionen, men det alltså, det är inte hon som har besluts... hon får gärna tycka men det är ju ändå behandlande läkare som tar beslutet

FL: Mmm

H: Och det är ju som sagt att vi har ju aldrig åkt hem utan och ha rätt kompetens och rätt utrustning. Men sen är det så, känner läkarna att det är en oro, då är det klart att vi inte har åkt

FL: Mmm. Så det är, i samråd med dem helt enkelt

H: Alltid i samråd med dem, vi har aldrig gått från avdelningen utan och säga till. Vi har inte gått ut från dörren utan och tala om att vi går en promenad i korridoren

FL: Mmm. Nu kanske, det är svårt svara för Michaela men, hur kände du inför permissionen, du har vart inne lite på det, att du var lite nervös där i början

H: När vi fått utbildning och så, alltså då, det är ju klart man var nervös, att det ska hända nånting. Men det som alltså midsommardagen där, det gick ju jättebra, vi gjorde precis det vi skulle, precis det vi har fått lära oss utbildning i. Vi hade det vi behövde i resurser, Colin har ju aldrig behövt hamna i respirator och dem har tala om för oss att troligtvis kommer Colin ha såna här anfall resten av livet. Har man tur växer det bort, det är det dem har sagt, att alla anfall går inte och medicinera bort

FL: Mmm

H: Och vi kanske får ställa in oss i Colins fall på att han kommer ha anfall. Och då måste ni kunna hantera det

FL: Mmm. Michaela då, hur kände hon inför permissionen, tror du

H: Jag tror hon kände som jag, att det var skönt men läskigt. Skönt och komma hem, alltså inte komma hem då men komma ut, första permissionerna var ju ut, gå till fågelsången och ta en smörgås. Och när man bor på sjukhus alltså det är ju inte bra sängar, det är ingenting som är bra

FL: Nej

H: Finns inget positivt med och bo på sjukhus förutom att vården är nära. Så att jag tror hon kände att det var läskigt men, ja jag vet inte ens om hon tyckte att det var skönt och komma därifrån, för jag tror hon tyckte det var läskigt. Men hon kände nog att jag hade koll på Colin. Och där gjorde det så också att vi var ju alltid tillsammans när vi var på permission

FL: Mmm

H: Hon var ju inte själv, och jag var inte själv, så att

FL: Ok

H: Nej jag kan inte svara mer, jag vet att hon var orolig, att det skulle hända nånting och det, alla i min släkt kan berätta hur hon betedde sig på, eller betedde sig, hur hon var på midsommarafton, hon var orolig, hon ville åka tillbaka till sjukhuset för att hon var orolig att Colin kanske skulle få ett anfall

FL: Mmm. Sa hon det?

H: Ja

FL: Mmm

H: Och jag sa att nej men vi ringer och så säger vi att vi blir två timmar sena så kan vi stanna och äta mat, men det ville inte hon, för att hon ville ha koll, hon vill inte sitta i en bil på motorvägen och så händer det nånting

FL: Nej, mmm. Vi hinner en liten sväng till va, ja, 10 över

FL2: Ja, orkar du?

FL: Ja då. Ok. Sen läggs ni ju in i den här övervakningen då, några dygn innan hon hamnar här

H: Ja

FL: Ja. Hur mycket var du där under dem sex dygnen som det pågick

H: Det kommer jag faktiskt inte ihåg nu, jag vet att jag var där en natt själv för att jag tyckte att hon skulle komma hem och få vila ut, det var första natten

FL: Ok

H: Det var också då, jag tror att han hade nå kramper då också i sängen. Det konstaterades dock att han hade lite feber också men han låg och skaka onaturligt i sängen som jag ser det. Och det borde också finnas med på filmen

FL: Mmm

H: Sen jag tror jag var där ganska mycket, jag kommer inte ihåg. Jag tror det var liksom, det blev liksom, en jobbig period då, för båda. För jag vet att Michaela och jag tycker inte att det är så, jag tror alla tycker inte att det är roligt och bli filmade

FL: Nej

H: Det är en ganska naturlig del, så att vi hjälptes åt mer då än vad vi gjort tidigare, men jag kommer inte ihåg

FL: Nej. Om man, alltså hur mådde Colin under den här, i dem här sex dygnet

H: Jag kommer inte ihåg, det är för länge sen. Jag vet att jag låg och titta mycket på film där, jag hann med en hel serie

FL: Mmm

H: Men jag vet också att jag var borta mycket, så att

FL: Jag tänker liksom, om han har varit tre veckor på sjukhus och sen läggs ni i den här kameraövervakningen

H: Ja

FL: Vart det nå skillnad i anfallsfrekvens alltså

H: Nej alltså, det som hände var ju att anfallen glesa ut sig på slutet, ända från början, från början fick han ju tre per dag

FL: Mmm

H: Och det glesa ut sig till var fjärde dag, innan vi hamna i Beehiven, eller hur. Och sen då vart det fem dagar, vilket inte är konstigt. Det är snarare bra att det inte händer

FL: Mmm. Pratade ni om det, du och Michaela om det här med anfall, inte anfall, nu när det filmas, förstår du hur jag menar alltså

H: Jag tror inte det, alltså det är ju inte relativt så, jag sa säkert det blir ju säkert ingenting nu bara för att vi sitter framför kameran, kan jag ha sagt

FL: Mmm

H: Och alltså, det är inge konstigt om det inte skulle bli det

FL: Nej

H: Så att, nej jag var bara orolig att vi skulle få spendera en månad framför kameran, vilken dem har sagt, tills han får ett anfall

FL: Mmm. Du hade den oron liksom

H: Nej inte oron utan det var väl bara det att det inte var så kul och sitta där inne och det var 29 grader varmt

FL: Mmm. Michaela då, hur tänkte hon kring såna saker

H: Nej hon tänkte, jag kan inte svara för henne, men jag kan tänka mig liksom att hon tar väl åt sig av det jag säger också, att fan nu ska vi bo här i 30 dagar

FL: Mmm

H: Jag kan ha sagt nå sånt, 10 dagar, 2 veckor, 3 veckor. Det, var ju för Colins skulle, vi gick in där frivilligt för att vi också vill se, vad är det för nånting

FL: Mmm

H: Både hon och jag

FL: Du är ju inte där hela tiden, det har vi ju pratat om

H: Nej...

FL: Alltså under dem här sex dyggen när ni filmar

H: Nej det tror jag, jag tror jag var borta ganska mycket

FL: Mmm. Vad, vad hade du för kännedom om hur Colin mådde när du inte var där

H: Det hade ju varit en ganska jobbig period för mig det här också, så att jag var inte, jag vet inte om jag reflekterade över det då, han var där alltså det, han satt ju fast man kommer ingenstans. Det var ju skittråkigt för mig och va på det rummet också. Det är ju inte roligt och ha ett barn som man inte kan gå nånstans med

FL: Nej

H: Men som sagt alltså, det var ju nånting vi gjorde för hans skull

FL: Mmm. Ok den 3 här nu då, det är en fredag

H: Ja

FL: Mmm. Så vet vi ju att hon ringer till dig

H: Mmm

FL: Ja. Ringde hon nån mer gång den dan

H: Det tror jag, men jag kommer inte ihåg. Alltså idag kommer jag inte ihåg, men jag tror vi prata en gång till för att, det jag reflektera över att jag fick veta, nej jag kommer inte ihåg men det, jag tror hon prata med mig nån mer under, jag var ju där på morgonen också

FL: Mmm

H: Jag kommer inte ihåg

FL: Nej

H: Inte alls

FL: För jag tänker, hon prata ju med dig när polisen är där

H: Ja hon har ju pratat med mig innan

FL: Ja, ja ok

H: Och det har jag ju återgett i ett förhör

FL: Ja precis. Så då är det två gånger i alla fall

H: Ja två gånger har hon pratat med mig minst

FL: Minst

H: Ja

FL: Mmm. Det kan va nån ytterligare gång

H: Kan va nån ytterligare gång, jag kommer inte ihåg

FL: Nej. Den här dan, alltså den 3

H: Ja

FL: Du säger att du är där på morgonen

H: Jag kommer, det här som är så svårt att det är för lång tid, jag kommer inte ihåg om jag kom dit efter att jag lämna barnen på dagis, jag kommer inte ihåg om jag sov där. Nej jag kommer inte ihåg

FL: Nej

H: Det vet ni

FL: Vi, vi vet att du är där på förmiddagen och runt lunchtid ungefär

H: Ja precis, jo men det vet jag

FL: Ja

H: Men det betyder ju att jag sov ju inte utan jag lämna ju barnen på dagis och sen kom jag ju troligtvis dit, eller om jag lämna hos farmor och farfar, jag kommer inte ihåg

FL: Nej. Men så mycket kan du konstatera att du är där på liksom, runt lunchtid

H: Ok, ja jo men det vet jag

FL: Mmm. Minns du om du lämnar rummet under den, när du är där. Jag förstår att det kan va svårt och, men om du försöker tänka

H: Jag vet att jag titta oerhört på film

FL: Ja

H: Jag hade min serie jag titta på där, och jag kommer inte ihåg om jag har gått ut ur rummet eller om, ja gått ut på toaletten har jag säkert gjort, jag vet inte

FL: Nej

H: Det är jättesvårt, det är fyra månader sen

FL: Det förstår jag. Ibland måste jag fråga i alla fall

H: Jaja ja

FL: Det är jätteviktigt att du säger om du inte kommer ihåg. För jag vill inte att du sitter och gissar, så att (...ohörbart)

H: Nej nej, jag vill inte, alltså det ska så ärligt som möjligt

FL: Mmm, ok. Så att, du minns inte om du har gått ut ur rummet. Minns du hur Michaela var den här dan, när du var där. Du säger att du tittade mycket på film, minns du hur hon var

H: Hon var trött

FL: Ja

H: Men det är ju inte så konstigt om man har bott fem dagar i det där rummet och det är så varmt och man inte kommer ut, man får inte öppna fönster, nu gjorde jag det ändå men, det blir ingen ventilation

FL: Nej. Ok så du minns att hon var trött

H: Ja det, jag tror det

FL: Minns du nåt mer hur hon var liksom i sinnet och hur hon mådde rent psykiskt liksom

H: Nej alltså inte konkret, det är för länge sen

FL: Mmm

H: Jag tror att hon var väldigt trött och sen så just den diskussion vi hade att dem, dem inte kommer fram till nånting att, som, jag tror jag har sagt det till henne att dem slutar väl säkert leta nu

FL: Mmm

H: Jag tror jag har sagt det, jag vet inte. Men det var min tanke, det var, min mamma var ju där också och det var frågeställningen vi hade också, vad nästa steg va

FL: Mmm

H: Och det var ju och fortsätta filma

FL: Mmm

H: Så att, men det känns liksom som att det inte hände nånting då

FL: Mmm

H: Och då kommer ju aggressioner, för vi hade ju den här dåliga relationen med personalen. Så att det var ju inte kul och va på sjukhuset när alla titta snett på oss

FL: Upplevde du det så?

H: Jag upplevde det också så, Michaela upplevde det också så att alla titta snett på oss, och det är för att jag har varit på, jag har varit skitförbannad på avdelningschefen för att dem är inne och plockar bland våra saker när vi inte är på sjukhuset

FL: Mmm

H: Man städar inte bort mina kalsonger och annat och flyttar sängar och det, utan ett samtal. Ringer hon och vi inte svarar, och det ska in en ny patient i rummet, då kan jag förstå det. Men man går inte in och plockar bland saker, vi hade en diskussion där som jag berätta om tidigare också att vi ville ha ett rum så vi kunde sova ut bredvid Akademiska. Fick vi inte, när jag prata med hennes chef då skulle vi få det sen. Kanske skulle göra ett undantag i det här fallet då sa hon. För Erika tyckte ju då, avdelningschefen, att vi skulle stoppa in vår mat, det var ju fullt med bröstmjolk och annat i den där kylan, vilket det står att man inte får ha

FL: Mmm

H: Saker från rummet eller ja jag vet inte om det står, ja du får i alla fall, du ska nog inte ha bröstmjolk bland dem andra tio familjernas matvaror

FL: Nej

H: Men det var det två familjer som hade

FL: Ok

H: Finns också med i hennes telefon, så det här gjorde att vi hade bildat en väldigt dålig stämning där jag tyckte det var oerhört dåligt och jag, ja, fundera på och lämna in en anmälan då för att jag inte tycker att det är ok och ha bland annat bröstmjolk i kylan där jag ska ha min fil

FL: Mmm. Men, det här att dem titta snett på er, tror du att det var för att, för att den här dåliga relationen fanns

H: Ja

FL: Ja ok

H: Ja jag tror, grundas mycket i det

FL: Mmm

H: Sen kan inte jag säga om det var nå mer, jag vet ju däremot nu att det pratas väldigt mycket på sjukhuset. Jo jag får höra från bekanta som inte alls har med det här och göra att åh jag hörde att Colin, och att Michaela är omhändertagen. Då pratar sjuksköterskorna med varandra, till andra avdelningar. Så den här patientsekretessen som finns, den existerar ju inte. Och det gör ju inte att det blir bättre då när man har den här personligt dåliga relationen när man får höra det från annat håll

FL: Nej

H: Så att

FL: Jag förstår

H: Det är oerhört många som vet om Colin Norelius på sjukhuset, som inte borde veta det

FL: Mmm

H: Så att, det är tråkigt

FL: Ja det förstår jag

H: Så att det är också upptaget i en anmälan då till IVO som kommer utreda det. Och det, nej men det är ju inte okej att det ska pratas skit när man inte vet vad som försegås

FL: Nej

H: Så att, tråkigt

FL: Mmm jag förstår. Mmm jag tror inte det är nå idé att vi påbörjar nästa fråga för att, då kanske vi, det blir fel. Vi ska avsluta

FL2: Ja det är ungefär bara

FL: 10 minuter

FL2: 10 minuter

FL: Vi har ju fredagen också, så tar vi det sista då

H: Ja för mig spelar det ingen roll, om det inte är nå viktiga frågor om det är en omhäktning på fredag eller nånting

FL: Nej

H: Nej. Då kan vi lita gärna skjuta det på fredag

FL: Ja, så tar vi det sista för då hinner vi klart allting på fredag

H: Ja. Så kanske jag har nå mer då också

FL: Ja precis

H: För jag vet att det var väldigt mycket diskussioner kring Christoffer Ehrstedt och mig

FL: Vad tänker du då?

H: Ja att han talar om att jag har skitit i besöket på Karolinska bland annat med Colin. Nu vet inte jag hur...

FL: Vem har Christoffer sagt det till?

H: Han har sagt det till mig

FL: Jaha

H: Och till socialtjänsten och andra

FL: Hur var det med det då

H: Hur det var med det?

FL: Ja

H: Nej att Charlie var magsjuk

FL: Ok, mm

H: Och därför så försökte jag ringa Karolinska, fick inte tag. Det är ju väldigt svårt och bli kopplad på ett sjukhus, men däremot så vet man ju att dyker man inte så blir man uppringd, om man har sökt och inte blir uppringd den vägen. Och det gjorde ju då att, Christoffer har ju sagt att jag inte alls har pratat med Karolinska, men jag har ju en telefonlista som styrker att jag faktiskt har två minuter samtal med neurologen på Karolinska

FL: Mmm

H: Nu kommer inte jag ihåg vad han heter, om han heter Mats, Bosse eller, men jag har ju prata med en där uppe, förklarat att Charlie var sjuk och fråga vill ni att jag ska komma upp med magsjuk kille. Nej min kollega ringer upp dig på måndag så bokar vi en ny tid, var det sista jag fick höra

FL: Och när pratade du med den personen då

H: På fredagen

FL: Ok

H: Och så skulle nån ringa upp mig på måndag, då ringde ingen på måndagen. Så på tisdagen ringde jag tillbaka till Karolinska

FL: Mmm

H: Boka telefonmöte med Ronny som ska den här veckan, för han hade, han var i Goa då, bortrest, det är ju Colins behandlande läkare på Karolinska

FL: Mmm

H: Tisdag kväll ringer Christoffer upp mig och berättar att han har prata med Karolinska på måndagen och kommit överens om att det inte blir nån mer uppföljning där

FL: Mmm

H: För, det stämmer inte

FL: Nej historierna går ju isär

H: Historian går isär, vilket inte är bra

FL: Nej

H: Och nu är det såhär att, jag vet inte om det, har det där stor betydelse för utredningen så jag har då spelat in alla samtal med Christoffer, för Colins säkerhet och för IVO

FL: Mmm

H: Just eftersom Christoffer vägrar titta på att min son är sjuk. Men han kallar sig behandlande läkare och det har jag sagt ifrån då också att han inte är behandlande läkare, att vi vill ha någon annan läkare

FL: Men det här att du pratade med någon på Karolinska den här fredagen och liksom berätta att Charlie var magsjuk

H: Ja det finns ju telefonlistor

FL: I din telefon

H: Nej, jag har begärt ut dem från mitt telefonbolag, så jag kommer få dem den här veckan, för att det var svårt och få, jag kan bara se ringda nummer i min telefon

FL: Ok

H: Men nu kommer jag få det återkopplat i ett papper då från Karolinska

FL: Ja. För då är det väl bra om du kan visa det för oss också, så att vi ser vem du har pratat med på Karolinska

H: Det vet jag inte om man ser, för det står ju hemligt nummer utan då får ju ni begära ut dem listorna istället så ni får ut hemligt nummer

FL: Ja, ok, mmm. Men vet du vad personen hette?

H: Ja jag kan ju ringa, det måste ju stå i journalen

FL: Mmm

H: Vem det är som har jobbat, jag kommer inte ihåg då för det var, ja, blev stressigt

FL: Mmm ok, då förstår jag

H: Så att, men det, det är tråkigt

FL: Ja visst är de det

H: Men jag får se vad Ronny säger nu när han ringer upp också

FL: Mmm

H: Men det är väldigt tråkigt att en läkare då som jag har talat om som Christoffer att, det är inte bara jag utan min far och jag har ju haft med mig flera på våra besök, och dem reagerar på samma sak att Christoffer inte tänker på Colins bästa

FL: Ok

H: Och det är väldigt lätt och återge det, men när jag då talar om att Christoffer inte ska ha med det här och göra utan att det är Staffan, alltså Staffan

FL: Lundberg

H: Lundberg som då skicka första second opinion och att, han litar jag på. Han får hålla den här kontakten

FL: Mmm

H: Så vill inte jag att Christoffer mot anmodan då fortfarande lägger sig i

FL: Nej

H: Ringer veckokontakt, det blir inte den här opartiska bedömningen som borde va

FL: Nej nej, det vet jag att du tycker, mmm

H: Ja det är så, jag prata med (...ohörbart) också, han har inte med det och göra, förrän second opinion är avslutad, då kan han få tillbaka svaret

FL: Ok

H: Och i den här situationen då när det är en tvist, så kanske man ska ta avståndet och låta dem göra det själv

FL: Mmm

H: Det känns inte, det är inte rent spel, och det är Colin som blir drabbad

FL: Det förstår jag

FL2: Jag tänkte bara säga, det är på håret med inspelningen så att

FL: Ja, men du kan väl gå och stänga av den

H: Då avslutar vi

FL2: Ska jag, ja jag går, precis

FL: Så fortsätter vi på fredag Jonas

H: Yes

FL: Helt enkelt, och

H: Men kolla det där med listan där, för att jag tycker att dem har fyllt i den

FL: Ja, absolut

H: Efterhand, jag tycker det är oerhört dåligt och jag är orolig att dem gjort precis samma sak med journalen. Och det går ju och kolla, för att det är många som har begärt ut journalen den 3 juli.



Förhör

Signerat av
Peter JanefloSignerat datum
2015-11-03 16:28Diariernr
5000-K824515-15Enhet
Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Hörd person		Personnummer
Norelius, Jonas		
Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Vittne	Nej	
Tolk	Språk	

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Jonas ringer själv till förhørsledaren för att lämna information.

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Försvare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare Peter Janeflo	Förhørsdatum 2015-11-03	Förhör påbörjat 15:37	Förhör avslutat 15:50
Förhørsplats	Typ av förhör RB 23:6	Förhörssätt	
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse

Jonas berättar att han har haft ett telefonmöte med Collins behandlande läkare på Karolinska sjukhuset. Läkaren heter Ronny Wikström eller något liknande. Läkaren har bokat in en ny registreringsundersökning på Collin. Detta är ett led i den second opinion undersökning som KS kall göra. Det är också den som skall ersätta den som blev inställd när ett av Jonas barn blev magsjukt.

Under undersökningen kommer Collin att vara uppkopplad mot mätutrustning och bli filmad på samma sätt som han blev på Akademiska sjukhuset. Registreringen kommer att påbörjas på fredag, den 6/11. Ett klockslag som har nämnts är klockan 15.00. Det kan också bli så att den kan påbörjas redan under torsdagseftermiddagen. Den kommer sedan att pågå över helgen.

Jonas tillfrågas om när Collin hade något som Jonas vill beskriva som ett anfall senast. Jonas svarar att det är nu ungefär 20 dagar sedan. Han hade då andnings problem. Collin blev dock blå i huden så sen som i torsdags eller fredags, den 29 eller 30/9.

Jonas menar att han måste tänka på Collins bästa och att han därför vill ha till stånd denna undersökning så fort som möjligt. Om polisen lyckas få till en undersökning som varar en längre tid så är det bra. Då blir det ju denna undersökning på 3-4 dagar plus de 14 dagarna som polisen pratat om.

Läkaren på KS, Ronny Wikström, har sagt till Jonas att det enda sättet att se vad Collin har är att se det på bild. Man får filma till man får med det. Ronny har sagt att KS har 8-10 platser för en sådan undersökning. Vad Jonas har kunnat se så har Akademiska sjukhuset bara två rum och en utrustning.

Förhöret slut klockan 15.50

Uppläst och godkänt från anteckningar.



Förhör

Signerat av
Marie SandvikSignerat datum
2015-07-04 02:02Diariernr
5000-K824515-15Enhet
Polisregion Mitt, Utredningssektion 1 PO Uppsala

Hörd person Norelius, Michaela Helena		Personnummer 19900419-5948	
Den hörde är Misstänkt	ID Styrkt Ja	Sätt Identifierad av sjukhuspersonalen på avdelningen 95B	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Tolk		Språk	

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret Mordförsök på barn, den 3 juli på UAS avd 95B Misshandel på barn 20 maj--29 juni på UAS, avd 95B, K824515-15			
Underrättad om misstanke Ja	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttaga) Ja		
Försvare/ombud önskas Vill ha advokat närvarande vid nästa förhör	Försvare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar Ja	

Förhørsledare Marie Sandvik	Förhørsdatum 2015-07-03	Förhör påbörjat 21:15	Förhör avslutat 21:30
Förhørsplats Arresten Plan 4, Polishuset i Uppsala	Typ av förhör RB 24:8	Förhörssätt	
Förhörsvittne	Utskrivet av		

Berättelse
Förhörsvittne, Sven Olov Grundstad/ krinsp Mikaela blir delgiven misstanke om misshandel att vid flertal tillfällen mellan 20 maj- 29 juni att har hon orsakat skada på sitt eget barn, Colin 11 månaders-bebis. Brottet skall bestå att barnet har fått svårigheter att andas, genom att hon har orsakat andnöd på barnet så att barnet har fått akuta hjälpinsatser från vårdpersonal. Händelserna har inträffat på AVD 95 B där barnet har vårdas under längre tid. Mikaela blir även delgiven misstanke om mordförsök, den 3 juli på sitt barn, Colin, genom att försöka kväva barnet så att han slutar andas under tiden som han har vårdas på sjukhus Avd 95B Mikaela blev delgiven att sjukhuspersonalen har slagit larm och gjort anmälan vid båda tillfällen. Mikaela förnekar brott Mikaela säger att hon inte hade för avsikt att skada sitt eget barn, hon ville bara hjälpa och trösta honom när han hade svårigheter att andas. Mikaela såg att barnet mådde dåligt och hade svårigheter att andas, hon drog honom på

bröstet med handen och masserade honom på kinden. Hon har sett hur läkaren och sjukvårdspersonal har gjort så vid tidigare tillfällen när barnet har drabbat av andnöd. Mikaela får frågan var hon och barnet befann sig när detta hände, Mikaela säger på barnsjukhuset och på barnsalen där barnet ligger och är intagen för undersökning och sjukhusvård.

Mikaela kräver att polisen skall plocka fram all bevisning mot henne och hon skall se övervakningsfilmen som är uppkopplad till hans sjukhussäng som sjukhuset har installerat. Mikaela kräver även att se alla sjukhusjournaler där Colin har haft andnöd. Mikaela blir informerad att hon kommer att se all material som polisen har men inte vid detta tillfälle.

Mikaela har inget mer att säga vid detta förhör.

Mikaela blir upplyst att det blir ett nytt förhör med henne i närvaro av advokat under dagen den 4 juli när en advokat har blivit förordnad åt henne.

Förhöret är uppläst och godkänd.

Uppsala 2015-07-03



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, Utredningsjour 1 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Norelius, Michaela Helena

Personnummer

19900419-5948

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Ett flertal fall av misshandel under perioden 2015-05-22 t.o.m. 2015-06-28 på olika platser inom Uppsala län.

Försök till mord 2015-06-29 Akademiska sjukhuset, Uppsala.

Försök till mord 2015-07-03 Akademiska sjukhuset, Uppsala.

Underrättad om misstanke

Ja

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Ulrika Söderberg

Försvare/ombud närvarande

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Mats Ekholm

Förhørsdatum

2015-07-04

Förhör påbörjat

13:40

Förhör avslutat

17:05

Förhørsplats

Polishuset Uppsala

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Konceptförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

Maek

Berättelse

Michaela tillfrågas inledningsvis hur hon mår och hon säger att hon har migrän samt eventuellt mjölkstockning. På förmiddagen har hon träffat läkare och fått tillgång till en bröstpump.

Migrän har hon lidit av ett par år och läkare har skrivit ut medicin åt henne mot detta. Den medicinen har hon hemma.

På fråga om hon har några andra sjukdomar så uppger Michaela att hon har problem med ryggen. Detta sedan en trafikolycka 2012 då hon frontalkrockade med en annan bil någonstans mellan Knivsta och Uppsala. Dt resulterade i sjukhusbesök och att hennes ryggmärg i dag svullnar upp vid överbelastning.

På fråga så säger hon att hon inte känner någon psykisk ohälsa om man bortser från hur hon mår på grund av hennes nuvarande situation. Hon har inte sökt vård för psykisk ohälsa tidigare.

Michaela vill veta om polisen har pratat med hennes make Jonas. Förhørsledaren bekräftar att så är gjort.

Hon berättar att hon och Jonas har varit ett par i fem och ett halvt år samt att Jonas är far till deras gemensamma barn Charlie 4 år och Colin som blir ett år i augusti. Michaela har ytterligare ett barn, Leon 7 år, sedan ett tidigare förhållande.

Colin föddes 3 månader för tidigt och de låg kvar på BB i 10 veckor i samband med hans födelse. Efter hemkomsten så fungerade allt jättebra. Colin växte på sig bra och det blev inga men på grund av den för tidiga födseln. Man har täta kontakter med BVC och neonatalen (*avdelningen för tidigt födda barn, förhållsledarens anteckning*).

Michaela ombeds berätta om vad som hände den 20 maj 2015 då Colin kräktes blod. Hon var då hemma själv med de andra barnen och hon minns det som att Colin precis hade ätit lunch då han kräktes blod. Hon ringde till Jonas som var på sitt arbete. Han arbetar med markanläggning. Jonas åkte hem och därefter åkte de gemensamt in till Akademiska sjukhuset. Colins läge var stabilt och de skickades hem på permission den 21 maj 2015.

Den 22 maj 2015 så skjutsade Michaela de andra barnen till skolan. Colin satt i en bakåtvänd stol i bilens främre passagerarstol. De andra två satt i baksätet. Hon hade lämnat Leon vid dennes skola och Charlie vid dennes dagis. Själv skulle hon och Colin åka tillbaka till Akademiska sjukhuset efter det men hon hade glömt sin plånbok hemma och hon körde därför mot bostaden. På vägen hem från Charlies dagis så började Colin att kräkas, dock inte blod. Han börjar även att "skaka". Hon skyndade sig därför hem och stannar bilen på uppfarten där hon tar upp Colin i sitt knä. Han börjar då att "rycka" igen och Michaela skyndar sig in i bostaden med Colin och där ringer hon till Jonas. Han uppmanar henne att ringa efter ambulans vilket hon gör då de avslutat samtalet. Vid samtalet med larmcentralen så frågar operatören henne om Colin fortfarande skakar och hon säger att han har slutat med det. Operatören upplyser då Michaela om att det kommer en ambulans men inte som prio ett.

Michaela berättar vidare att Colin får ytterligare ett anfall, där han skakar och blir frånvarande, innan ambulansen hunnit fram. Hon ringer då SOS igen och där berättar de att ambulansen är alldeles i närheten. När ambulansen kommer fram så är Colin medtagen men har slutat att krampa. Colin och Michaela åker med ambulansen till Akademiska sjukhuset, direkt till avd 95B. Väl framme placeras de i ett övervakningsrum där Colin kopplas upp mot en apparat (*X2, förhållsledarens anteckning*) som bland annat mäter hjärtfrekvens och syresättning.

Michaela tror att det är samma dag som Colin får fler korta anfall. Dessa anfall var kortare, någon minut, än anfallet som föranledde sjukhusbesöket. De blir inlagda på avdelningen men inte i samma rum som de hade den 3 juli.

Michaela tillfrågas om Colin är uppkopplad mot X2 hela tiden på sjukhuset. Hon säger att han är det så gott som hela tiden men inte under dagtid då han är vaken/stabil och under uppsikt.

Hon får även frågan om X2 larmat nattetid någon gång. Michaela säger att det hände två gånger på en och samma natt då Colin haft anfall och att personalen då kom inrusande till dem. Annars har X2 larmat lite då och då men det har varit falska larm på grund av dålig kontakt mellan Colin och proben samt de gånger Colins puls gått under det förinställda värdet. Larmgränserna är fabriksinställda utifrån ålder på patienten och överensstämmer inte alltid med verkligheten. I Colins fall så låg hans puls ibland under larmvärdet utan att det var något fel.

På fråga om när de flyttades till det rum som de hade den 3 juli så säger Michaela att hon tror att det var måndag eftermiddag (*29 juni*) eller tisdag förmiddag (*30 juni*) och hon säger att rummet har beteckningen "sal 5". Detta efter att Colin hade haft ett jättejobbigt anfall.

Michaela ombeds berätta vad det var som hände den 29 juni.

Hon berättar att Collin hade ett jättejobbigt anfall. Hon hade suttit i "vuxensängen". Colin satt i hennes knä och lekte. Plötsligt så slutade han att leka och röra på sig. Hon vänder på honom så att hon ser hans ansikte. Hon ser att han "blir borta med blicken" samt att han börjar bli blå om läpparna. Hon beskriver att Colin blir "stel" i kroppen då hon tar tag i honom. Michaela lägger då Colin i hans egen säng och trycker på larmknappen. Därefter vrider hon på syrgasen till honom. Colin var inte uppkopplad mot X2 då det började och hon letar efter proben (*givaren som förser X2 med mätdata och som vanligtvis fästes på Colins ena fot med ett band, förhørsledarens anteckning*) för att kunna koppla upp Colin mot X2. Hon minns i dag inte om det var hon eller personalen som sedan satte proben på Colin.

Michaela masserade Colins bröst och kinder. Så brukar hon göra för "då kommer han igång". Personalen fick ventileras Colin som inte själv kom igång med sin andning.

När det här inträffade så hade inte Colin varit uppkopplad mot X2 under en längre tid.

Michaela ombeds berätta vad som är sagt angående X2 övervakningen av Colin.

Hon berättar att så länge Colin är vaken och är tillsammans med föräldrar eller personal så behöver han inte vara uppkopplad mot X2. När han sover eller ligger i sängen så skall han vara uppkopplad.

Michaela berättar att Colin hade haft två liknande anfall helgen innan. Det som inträffade på lördagen uppfattade Michaela som ännu värre eftersom det tog längre tid att få Colin stabil. Han fick även då ventileras.

Michaela reagerar starkt över att de olika läkarna behandlade Colin så olika avseende andningshjälp då han fått sina anfall. Så som hon har fått de beskrivet så försöker Colin komma igång med andningen själv men det är dock ingen medveten handling från Colins sida utan det är bara något som kroppen/hjärnan själv försöker göra. Michaela benämner detta som "omänsklig andning". Den läkaren som var med vid det sista anfallet, Kristina, beskrev för Michaela att Colin behövde hjälp med andningen, ventileras, trots att han andas själv med hjälp av "den omänskliga andningen". Kristina var även den enda läkaren som kontrollerade Colins hjärta under ventileringen.

Michaela tillfrågas om uttrycket "knapptryckning" som förekommer i bl.a. anfallslistan. (*Anfallslistan är en handling där det manuellt antecknas iakttagelser i samband med anfall, förhørsledarens anteckning*).

Hon beskriver den som en knapp som är kopplad till Beehive (*övervakningsutrustning i form av ljud/video samt informationsdata från utrustning kopplad på den övervakades huvud*). Vid tryckning på knappen så görs det en markering i all övervakningsdata så att man t.ex. skall kunna se hur värdena ser ut vid ett anfall.

Michaela uppger att det även finns knapptryckningar på X2. Vid dessa knapptryckningar så pausar eller tystar man ett eventuellt larm. Mätningen fortsätter dock.

Hon berättar att mätdata från X2 även kan läsas av på en skärm som är centralt placerad på avdelningen. Data från Beehive läses av på en annan avdelning.

Kl 15:00 paus.

Kl 15:32 återupptas förhöret och Michaela ombeds berätta om vad som hände på fredagen den 3 juli 2015.

Michaela berättar att i går (*läs fredag den 3 juli, förhørsledarens anteckning*) så tyckte hon att Colin för första gången på länge var sitt vanliga jag. Hon tror att det berodde på att han inte längre fick epilepsimedicinen samt att han fått vilat upp sig.

Både hon och Colins far hade tillbringat natten på sjukhuset tillsammans med Colin som hade känts glad och pigg även på torsdags eftermiddagen/kvällen. Tidigare på torsdagen så hade Colin varit sövd på grund av att han skulle magnet röntgas.

På fredagen, kl. 13.00 tror Michaela, så undersöktes Colin av öron/näsa/hals doktor. Michaela tycker inte om att hålla fast Colin så maken Jonas fick göra det vid undersökningen.

Efter undersökningen så återvände de till sal 5 vid 13:30 – 14:00 där de tre lade sig för att sova. Jonas skulle åka hem vid 15-tiden för att hämta de andra barnen. Michaela var vaken då han åkte sedan somnade hon och Colin i vuxensängen.

De vaknade sedan och de satt en stund och lekte i vuxensängen. Colin ville inte sitta still hela tiden och därför så gick Michaela runt med honom men på grund av att Colin har en massa sladdar både till Beehive och X2 så kunde hon bara röra sig inom någon kvadratmeter. Colin hade sin snuttefilt som han gosade med.

Michaela tittade på X2:n och såg att Colins puls gick ned lite. Det brukar den göra på nätterna men inte på dagarna när han är vaken. Colin var lite ledsen och gnällde.

Michaela undrade om han andades även om han lät. Det var mer som en reaktion eftersom att han brukade sluta andas. Hon kände då med en hand på hans bröst men det var jättesvårt att känna om han andades så hon lade en hand över hans mun och näsa för att kunna känna efter. Hon tyckte inte att hon kände något så därför höll hon kvar handen där länge samtidigt som hon masserade hans kinder. Han gnydde lite så som att han hade svårt att andas.

Då hon bar omkring på honom så hade hon burit honom med en hand under hans rumpa och hans rygg mot hennes bröst. Hon vände nu på honom så att hon kunde se hans ansikte och hon såg att han såg frånvarande ut. Hon höll upp honom ett ögonblick framför sig, ansikte mot ansikte och såg då att han tittade på henne. Michaela lade sedan ned Colin på sängen. Hon hörde att X2 larmade men hon kan inte på grund av den stressande situationen säga när hon först hörde det men det var mot slutet.

Eftersom Michaela hade lagt märke till att personalen var väldigt alerta den här dagen så tänkte hon att de skulle komma och hon brydde sig därför inte om att stänga av larmet eller larma dem.

Då Colin låg i sängen så tittade han upp på henne. Han såg lite skrämmd och tagen ut. Hon drog sin hand över hans bröst eftersom han då brukar komma igång bättre med sin andning. Han var lite blek/blå om läpparna.

Personalen kom in men hon tror att en av sjuksköterskorna var där redan innan hon lade ned Colin på sängen.

Michaela tyckte inte att Colin "försvann" helt och hållet den här gången.

Förhørsledaren frågar Michaela om det var något speciellt som gjorde att hon märkte att hans andning hade kommit igång igen, om det nu var så att den hade upphört vilket Michaela hade haft svårt att avgöra. Michaela säger att det var det inte.

Michaela beskriver att Colin hade varit lite gnällig innan. Så som små barn kan vara när man vill att de skall sova. Hon säger spontant att det var därför som hon hade lagt hans snuttefilt mot hans ansikte. Han gillade att ha den så.

Hon beskriver att Colin såg lite blyg och skrämmd ut när alla kom inrusande. Han tydde sig därför till henne och han somnade sedan i sängen hos henne.

Michaela får nu ta del av den Sol 14 anmälan som upprättas av läkare på Akademiska sjukhuset.

Hon tycker det är konstigt att det i denna anmälan står att det bara är hon som är närvarande då Colins anfall startar. Michaela beskriver att det var en kväll, eventuellt för några veckor sedan, som hon och Colin låg och sov i samma säng. Det var då de låg på sal 1. Jonas var där men han var ute och hämtade kaffe. Då han kom tillbaka med det så vaknade Michaela när han öppnade dörren från korridoren in till det förrum som sal 1 har. Hon tittade då på Colin och såg att hans läppar var blå varpå hon larmar och skriker på Jonas.

En annan gång, i samband med att hon och Colin promenerat runt vid cafeterian en eftermiddag, så fick han ett anfall. De hade tagit hissen ned från avdelningen och det var andra personer i hissen. När hon kom ut ur hissen så kände hon att Colin spände sig och hon såg att han hade slutat att andas. Hon tryckte på hissknappen för att åka upp igen men den tog för lång tid på sig så hon sprang upp för trappan. Det var folk som höll upp dörren för henne. När hon kom in på avdelningen var det ingen där. Det var helg och lite bemannat då. Michaela sprang runt på avdelningen för att hitta någon då det kom en sköterska från andra sidan av avdelning springande. Den sköterskan hade sett hur Michaela kom springande till avdelningen och efteråt sagt till Michaela att hon sett detta och därför kommit till Michaelas undsättning. De placerade Colin i ett undersökningsrum. Michaela tror att det var första gången som Colin behövde ordentligt med hjälp för att komma igång med andningen. Han behövde dock inte ventileras. Det var dock första gången haft andningsuppehåll så länge att han "föll ihop".

Michaela får nu ta del av ett avrapporterings pm upprättat av Karin Gäredal.

Hon får även ta del av de förhör som hållits med sjukhuspersonalen.

Michaela säger, efter att ha läst dessa, att hon aldrig har motsatt sig videoövervakningen men att Jonas har gjort det då han inte vill hamna på film. Vidare så säger hon att det är feltolkat i slutet på förhöret med Kristina Forsblad angående det hon skall ha sagt om att avgå som mamma o.s.v. Hon menar att det han sagt är att Jonas borde vara hos Colin mera eftersom Colin fått sina anfall när Michaela varit med honom vilket hon varit för det mesta.

Michaela reagerar även på att det uttrycks att hon verkat så märkligt lugn i samband med den senaste händelsen. Michaela berättar att hon varit sjukt orolig men att hon inte velat vise det för allt och alla. Hon har visat det för maken vilket hon tycker att han bör tillfråga om.

Angående innehållet i förhöret med Anna Zerpe reagerar så frågar sig Michaela vad de menar med att "höll på med kameran". Hon berättar att det enda man kan göra med kameran är att rikta om den mot sängarna. De har blivit tillsagda att alltid se till att kameran är riktad mot Colin och de har fått beröm för att de varit så duktiga med det.

Vidare säger hon att alla har sagt åt henne att försöka hålla sig lugn i akuta situationer och när hon nu gör det så vänds det mot henne.

TILLÄGG:

I samband med att förhørsledaren kommer in till Michaela för att denne skall få ta del av det utskrivna förhöret 2015-07-05 så vill hon göra ett tillägg till gårdagens förhör. Hon vill berätta att vid händelsen i fredags så hade Colin en natt vilket han i normala fallet inte använder. Hon tappade både nappen och filten i samband med att sjuksköterskan Anna kom in på rummet. Anna tog upp nappen och lade den på ett bord. Hon hade sett att Anna var

på väg genom fönstret i väggen ut mot korridoren.

Med detta tillägg och några små justeringar godkänner Michaela det utskrivna förhöret
2015-07-05 kl. 13:15



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariet

5000-K824515-15

Hörd person

Norelius, Michaela Helena

Personnummer

19900419-5948

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Försök till mord två tillfällen

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Ulrika Söderberg

Försvare/ombud närvarande

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Annika V Olsson

Förhørsdatum

2015-07-10

Förhör påbörjat

10:00

Förhör avslutat

11:50

Förhørsplats

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Videobandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

JM

Berättelse

I medhörningsrummet: Kammaråklagare Annika Bokefors samt Inspektör Christina Eklund

FL: Förhørsledare Annika Olsson

H: Hörd person Michaela Norelius

A: Advokat Ulrika Söderberg

FL: Sådär, tänkte jag att du skulle få lite vatten om du behöver. Kanske vi gör såhär också... slipper vi springa sen, så. Tror nog att jag byter den här stol här, provar och sitter på den här... Sådär, då tänkte jag presentera mig att jag heter Annika Olsson och jobbar vid polisen. I det här rummet så är det ju jag och så är det ju Michaela och sen så är det ju advokat Ulrika. I rummet bredvid här sitter min kollega Christina och åklagare Bokefors och lyssnar, dem hjälper mig i det här samtalet som du och jag ska ha, så jag kommer ta en paus lite senare. Jag tänkte såhär först såhär spontant såhär, är det nånting som du vill säga

H: Vet inte

FL: Berätta det du vet då

H: Att jag inte har gjort nånting för att skada min son, skulle aldrig göra

FL: Och jag tänkt, vi ska ju ta oss igenom det här. Du har prata med polisen en gång, jag har lite frågor här jag kommer anteckna lite grann under tiden också, om jag kommer på nånting som jag behöver. Vi kan börja prata lite här om vården, om Colin och såhär, hur har det här fungerat

H: Jag vet inte, det har gått lite upp och ner

FL: Mmm. Berätta, upp och ner

H: Ja vi har varit till väldigt mycket olika läkare som har sagt olika saker så vi har aldrig riktigt fått någon bekräftelse eller nånting, och vissa agerar olika kring olika saker så det har varit lite förvirrande ibland men det har gått bra det har varit påfrestande. Men såklart att vi är där för Colins skull

FL: Mmm. Och när kom ni till sjukhuset då

H: Ja det är väl snart 7 veckor sen

FL: Ok. Berätta hur det har varit

H: Vad menar du, alltså

FL: Du kom ju dit för 7 veckor sen sa du

H: Ja

FL: Ja, och då kom ni dit för att

H: För att han kräktes blod

FL: Mmm ok. Berätta om det

H: Ja han har alltid kräkt lite då och då, men, som ett vanligt barn gör när man ammar men nu kom det helt plötsligt så, bara kom det massa blod, han var väldigt gnällig och så. Så då ringde jag min man och vi åkte in till sjukhuset, han åkte hem och vi åkte in tillsammans

FL: Mmm ok. Innan han kräktes blod, hur var det då, precis innan det, vad hände då

H: Inget speciellt, var hemma hade ätit lunch typ

FL: Mmm. Vilka var hemma?

H: Jag och Colin, dem andra barnen var på skolan, dagis

FL: Berätta vad du och Colin gör för nånting

H: Ja vi umgås ganska ofta med en vän som bor nära, den här dan var vi hemma då. Ja vi, jag minns inte vad vi gjorde på dan men, tog det lugnt

FL: Mmm. Vad hände precis innan han kräktes blod där, hur var det då och vart var ni och sådär

H: Vi hade ätit lunch så vi var i köket och sen gick vi in i vardagsrummet och jag trodde han var gnällig för han ville sova och då när jag lyfte upp han, det var då rätt som det var så började han kräkas

FL: Du lyfte upp honom sa du. Vart var han nånstans

H: Vi satt i soffan, tror jag

FL: Ok. Ja han kräktes blod sa du. Och hur vet du att det var blod

H: Jag tog kort på det, alltså först så kom det upp, han hade som sagt precis ätit så först kom det upp väldigt mycket mat som var rödfärgat och han hade ätit fisk och potatis och det är inte så rött, så därför reagera jag över det. Sen efter en liten stund så kom det som uppstötningar med typ slemblod, det var då jag reagera att det var nånting jättefel. Och sen kom det typ rent blod, det såg min man också

FL: Hur var Colin, förutom att han kräktes, hur var han så att säga som

H: Han var lite förvirrad och lite hängig typ, inget annat speciellt

FL: Lite hängig, beskriv det närmare

H: Ja alltså lite trött och ja, ville hänga hos mig ville inte sitta stilla och inte själv och, lite otröstlig

FL: Ok. Hur var han när ni åt mat

H: Glad. Han är en väldigt nöjd och glad kille så han, inte ofta gnällig och ledsen och missnöjd, han är väldigt nöjd, tillfreds med det mesta

FL: Ok. Du sa att du plockade upp honom, och sen kräktes han, hur länge sitter du med honom där

H: Vi satt i soffan hela förmiddagen

FL: Mmm. Du ringde din man sa du, i vilket läge gjorde du det

H: Ja när han kräktes första gången och jag tittade att det var blod

FL: Ja. Och vad hände efter det

H: Ja då sa han att han skulle avsluta på jobbet och komma hem, så han kunde följa med oss in. Då, när han var på väg hem då så kräktes han ju flera gånger precis innan han kom hem, och sen kom Jonas

FL: Han kräktes flera gånger där innan

H: 3 gånger

FL: 3 gånger ok. Och hur var han sen när Jonas kom hem

H: Ja lite trött sådär men som sagt det var inge speciellt, han skrek inte och var inte hysterisk och han verkade inte ha ont, ingenting sånt

FL: Utan det är bara kräkningar är det så jag ska tolka dig. Du hade tagit kort sa du

H: Mmm

FL: Ja, vart finns det nånstans

H: På min telefon

FL: Mmm. Och hur ser det fotot ut då

H: Ja man ser att det är papper med blod i

FL: Mmm. Vi prata ju lite om det här, är det nånting mer du vill säga om det

H: Nej jag vet inte vi åkte ju in och dem konstaterade att han hade blodbrist och vitamin B12 brist, så han fick en påse blod och injektioner av vitamin B12

FL: Mmm ok. Hur länge var ni kvar på sjukhuset där

H: Vi sov över natten bara

FL: Ni sov över natten

H: Sen fick vi åka hem på permission och skulle komma tillbaka och ta lite mer prover

FL: När ni åkte hem där, hur var Colin då

H: Relativt pigg som vanligt

FL: Mmm. Hur vart det sen

H: Jag kommer inte ihåg om det var första dan han fick blod, det var nog inte det, det var nog när vi kom tillbaka sen

FL: Mmm

H: Kommer inte ihåg exakt men det, mycket i det här så jag kommer inte ihåg exakta dar men jag vet att han fick blod och injektioner av B12 men det var nog inte första dygnet utan det var när vi kom tillbaka

FL: Det här med kräkningarna, vad var orsaken att dem blev

H: Jag har ingen aning, ingen aning

FL: Nej. Hur mådde du efter ni hade ätit mat då

H: Bra, jag åt inte samma som han

FL: Nej. Har du haft nån tanke på vad det kunde vara

H: Nej, läkaren sa att det kunde vara magsår typ och jag har hört andras vänners barn som har haft det, jag har aldrig hört att ett barn kan ha det riktigt men dem trodde det typ, men jag vet inte annars. Ja min man tänkte ändå att några dagar efter så stod det i Aftonbladet att Ella's Kitchen hade glas i sig, alltså det är barnmatsgrej, de kom fram sen att det inte var så, men då var vi inne på att det hade varit nånting sånt men det var väl som sagt inte det

FL: Ok. Vad var det för sorts mat han fick då, var det nå från nån

H: Ja han hade ätit Ella's Kitchen

FL: Ok då förstår jag

H: Men det kom fram till att det inte var glasen, alltså, av dem som hade skickat in att det var glas det var inte det utan det var nå kristall eller, som hade bildats

FL: Ok. Sen sa du nånting om att du visste inte det här med när han fick blod om det var när kom igen

H: Nej

FL: Berätta, vad hände sen

H: Ja vi skulle som sagt komma tillbaka dagen efter, så vi var hemma och så skjutsade jag barnen till skola och dagis, så på vägen när vi skulle åka så började Colin och skaka och kräkas i bilen

FL: Mmm, ok. Du sa att du körde dem andra barnen. Vad hade ni gjort där innan du körde bil där då

H: Ingenting, gått upp på morgonen, ätit frukost

FL: Ja. Och vilka är i bilen när han kräks

H: Ja det är bara jag

FL: Mmm. Beskriv allting som händer i bilen

H: Han sitter bredvid mig fast i fram, sen så, jag hade glömt min plånbok hemma så jag kör, man kan köra två vägar från dagis hit så då kör jag förbi vårt hus, precis innan så märker jag att han satt och hulkade, och sen så kom det typ kaskadkräk, han har aldrig kräcks så förut. Och sen så fort då han gjorde det så började han, så fort jag tittade liksom och såg att han börja kräkas så såg jag att han rulla iväg ögonen och sen började skaka i hela kroppen, både armar och ben

FL: Mmm. Berätta mer

H: Ja han skakade och jag fick panik så jag stannade och då slutade han precis när jag hade knäppt upp honom, och sen så, då var jag nästan precis vid oss så då körde jag upp på våran uppfart och ställde mig där och då började han skaka igen så då tog jag upp honom och efter en stund så ja då slutade han. Så då sprang jag in och ringde min man

FL: Mmm. Berätta mer om det

H: Ja jag ringde Jonas och han svarade och tyckte vi skulle ringa ambulans och jag vet inte om jag bad honom göra det eller om jag gjorde det för jag var rätt...

FL: ...Tackar...

A: Jag tror det (...ohörbart). Förstår att det är svårt och hålla isär dem här händelserna också

H: Ja, det är jättemycket.

A: Det är viktigt...

H: I början vet jag och i slutet vet jag men emellan har jag ingen aning

A: Nej, men det är viktigt att du försöker komma ihåg så mycket som möjligt

FL: Så, ursäkta. Jag tänkte på, var vart du nånstans

H: Att jag ringde min man, och jag vet inte om det var han eller jag som ringde ambulansen för jag var rätt uppskakad. Jag tror att det var han som ringde men att jag sen ringde upp dem eller han pratade med dem först. Jag vet i alla fall att jag pratade med dem sen för dem frågade ju saker om Colin om han var medvetande och kontaktbar och sådär

FL: Mmm. Det finns ju mycket och prata om det här, men jag tänkte att du ska göra, berätta om sista tiden hur det har varit innan du kom hit. Och då tänkte jag såhär att, var har ni varit sista tiden innan du kom hit

H: På sjukhuset

FL: Ja. Berätta lite närmare vad ni har, vad som hände på sjukhuset här då, sista tiden veckan

H: Ja det var ganska mycket den sista veckan, vi hade liksom, alla hans anfall hade liksom helt förändrats från början och ja, det var som sagt helt annorlunda och det var tuffare för Colin. Han behövde ofta hjälp med och komma igång, han höll andan väldigt länge så han, han liksom tuppade av kändes det som och inte orkade komma igång själv så han behövde ofta hjälp med och massera på bröstet eller ventileras

FL: Mmm. Men det, jag förstår att det har hänt nå större händelse här sista veckan

H: Ja hela helgen, lördag-söndag-måndag

FL: Ok, lördag-söndag-måndag ja

H: Eller framförallt lördag och måndag då

FL: Ja. Berätta om måndagen

H: Ja han hade som sagt haft väldig tuff helg, haft väldigt många anfall på raken så han var väldigt väldigt trött, väldigt trött och medtagen och inte alls liksom med, vi fick ingen kontakt med honom eller inge svar ingenting han bara sov och var helt borta. Och sen på måndagen tyckte vi ändå att han tittade upp på oss liksom att vi fick första kontakten på hela helgen, och det kändes bättre på eftermiddagen eller alltså framåt efter lunch och han vaknade till ett tag liksom och sådär. Och sen så fick han ett till jättejobbigt anfall

FL: Mmm. Berätta mer

H: Han satt i mitt knä och lekte lite eller ja, satt och höll på och pilla lite vid saker och jag och första dan satte mig väl och titta lite på telefon och kopplade av för att han kändes så pass med, eller vaken liksom. Så jag tittade på TV och satt och höll på med telefon. Och sen, jag kommer ihåg att jag kom på mig själv att jag hade fastnat framför telefon att jag hade titta på den ganska mycket så då la jag ner den och, och kände att Colin inte riktigt satt upp själv, han kunde inte riktigt sitta helt själv och han sitter ju själv i stöd runt rumpan liksom. Och då kände jag att han inte riktigt ja, att det var nånting fel så då tog jag tag i honom och vände på honom, och då blev han stel och var helt blå runt läpparna helt vit i ansiktet. Och då förstod jag ju att han hade fått ett till, så då reste jag mig upp och la honom på sängen och tryckte på larmklockan, och satte på syrgasen och försökte massera hans bröst och se om han reagerade, men det gjorde han inte. Och sen kom sjuksköterskor in och dem började också massera på

hans bröst och pr... jag försökte ropa på honom och vi såg inte att han, han försökte inte ens andas. Och då började dem fråga om jag gett Buccolamen, akutmedicin som har sagt att vi ska ge på en gång, så då gav jag den, eller det var en sjuksköterska som höll i den. Jag sa att ge den du, så då gav jag den, och sen höll vi väl på där ett tag och fick ingen (...ohörbart) svar från honom. Och efter en stund så kommer läkare Christina in, kanske tog nån 30-40 sekunder innan hon kom in och då släppte jag allt typ, visste inte vad jag skulle göra. Så, och då bara började Christina (...ohörbart) och börja ventilerar på en gång för sjuksköterskor sa att han inte andade, och höll dem på ett tag...

FL: Jag förstår att det är jobbigt och prata om det här men vi ska försöka ta oss igenom det här

H: Ja. Och de höll på ett tag och efter några sekunder så tycker jag ändå, eller, hon är den ända som också har börjat på en gång och ventilerar, hon är också den ända som har lyssnat av hjärtljudet med stetoskop. Dem andra läkarna som har kommit in förut har, för (...ohörbart)

FL: Försök och andas djupa andetag så du inte svimmar

H: Dem andra läkarna har mer masserat hans bröst och ruggat på honom och dragit på bröstbenen sådär för då har han ändå tagit typ ett andetag och sen har dem förstått att han inte kommer igång och sen börja ventilerar, medans hon började på en gång. Och som sagt lyssna hjärtljudet, och jag såg att varje gång hon hördes så slog hon såhär på honom så andra skulle se hur frekvensen var. Då såg jag att det var jättelångsamt, men efter ett tag då så började Colin och andas lite såhär sittande, försöka liksom men som sagt det är Christina förklarar för mig efter att det är inte han själv som gör det utan det är hjärnstammet som börjar fungera, göra nån andning automatiskt av sig själv. Och hon fortsatte ventilerar under den här tiden, och det har aldrig någon annan gjort, så hon ventilerade typ, jag vet inte om det var ett par minuter kanske. Och sen, sen började Colin och andas själv, jag trodde han, han vakna nog inte till, ibland så vakna han till när vi får igång honom att han tittar upp och skriker eller ja vaknar men det gjorde han inte nu tror jag. Så han sov fortfarande och sen efter det så kom det massa andra läkare in från, (...ohörbart) och narkos och allt möjligt och kollade till honom. Och sen var han relativt stabil och då gick dem ut och pratade

FL: Mmm. Jag tänkte såhär, innan han får det här jättejobbiga anfallet, vilka var i rummet då

H: Det var bara jag

FL: Ja. Och du berätta att han satt i knä. Beskriv hur han sitter knä och hur ni är

H: Alltså, alltså jag sitter upp i en säng alltså med särade ben och han sitter emellan med grejer framför sig

FL: Mmm, ok. Och hur länge hade ni suttit så

H: Halvtimme, timme. Halvtimme i alla fall

FL: Mmm

H: Jag kommer inte ens ihåg vad klockan var, det var nog på eftermiddagen. Om jag minns rätt så var det vid fem eller nåt jag kommer inte ihåg

FL: Du sa att han satt där, du låg i sängen där, och han satt mellan dina ben ja. Runt en halvtimme sa du

H: Ja nåt sånt. Alltså vi satte oss stilla i en halvtimme i alla fall, jag tittade på TV

FL: Är det nånting som är annorlunda under den halvtimmen som ni sitter där, (...ohörbart)

H: Nej mer än att jag var ju då inte, tittade på honom den senaste tio minuterna

FL: Du säger att du tittade inte på honom

H: Ja men alltså jag menar, hela den där dan så hade jag suttit och stirrat på honom, jag vågade inte släppa honom en sekund med blicken. Jag vågade inte ens gå och kissa för att det hade varit så mycket

FL: Mmm, så kan det vara. Jag tänkte han satt där mellan dina ben, vad är det du känner när du inte tittar

H: (...ohörbart) sitta dig upp rakt utan att han hängde ner, han slapp liksom, det kändes

FL: Beskriv det här slappa så jag förstår

H: Alltså han hängde ju inte men, det är ju svårt för han är ju inte så stor så han sitter ju mellan, han sitter ju stöd runt mina ben, så även om han skulle kunna sova så skulle han sitta så. Alltså han sitter ju lutad liksom mot mig och stöd runt mina ben mot sig

FL: Ok, han är lutad

H: Ja

FL: Beskriv lite mer närmare så jag förstår

H: Alltså han sitter upp mot mig här, lutad med ryggen mot mig och håller på med lite saker, leksaker och sin snuttefilt och lite så

FL: Och så märkte du det här

H: Ja

FL: Hur var han i kroppen

H: Ja när jag tog tag i han jag tyckte att han bara hängde men jag tog i honom, vände på honom och då var det som att han stelnade till. Han blir raklång och spänner fötterna sådär som ballerinafötter typ. Men det kändes som att han liksom inte häll i så jättelänge utan han spände till sig och jag la honom, ställde mig upp och när jag ställde, för att när jag la honom i sängen så var det, då var han slapp igen

FL: Mmm. Ok men du sa att du la honom i sängen

H: Ja

FL: Vad gjorde du sen

H: Jag satte på, jag tryckte på larmklockan först sen satte jag på syrgasen och la tratten vid han

FL: Ok, hur gör man då

H: Man vrider på ett vred och tar en, det är en slang med en tratt på

FL: Ok

H: Så jag vred bara på där och la den vid honom och börja massera hans bröstorg

FL: Ja. Vad tänkte du när du såg honom där, när du vände på honom

H: Ja som alla andra gånger så är det jätteobehagligt. Det är inget man vill se sin son sluta andas. Jag tror i varje ögonblick att han ska försvinna

FL: Var den här gången någon skillnad på det som hade varit tidigare

H: Egentligen tycker jag inte det, jag tycker att dem i helgen var precis likadana och den i lördags var likadan så men den tog betydligt längre tid att få honom stabil och den här gången så började han andas och sen låg han stabilt, han behövde knappt nå syrgas, en liten stund, men sen höll han sig han andades bra han (...ohörbart) bra medans i lördags så var det jättekänsligt han dippade flera gånger han glömde bort sig och andas, vi fick röra på honom för att påminna honom och han hade syrgas i flera timmar

FL: Mmm. När det här hände du sa ju det här med syrgas, vad har ni fått för instruktioner. Vad hade du fått för instruktioner vad du skulle göra, (...ohörbart)

H: Ja, sätter på syrgas och ge Buccolam

FL: Ok

H: Såklart trycka på larmklockan men det gör vi alltid först, så fort jag ställde mig upp och nådde den så tryckte jag

FL: Ok. Är det nånting mer som du inte berättat om vid det här tillfället här på måndagen det som hände, som du tycker att jag bör veta

H: Jag vet inte. Jag vet inte, jag vet inte vad jag ska säga om nåt. Jag försökte verkligen vara så snabb jag kunde, och som sagt det var verkligen inte meningen att, tänker på nåt annat i några minuter än på honom

FL: Men jag tänker det här att du berättar ju att ni, att du låg i sängen och han satt där. Beskriv en gång till hur han satt så jag förstår

H: Jag sitter med särade ben och han sitter emellan. Och eftersom att han inte kan sitta upp själv så lutar han emot mig. Han sitter och lekar och jag sitter upp och han sitter mot mig

FL: Du sa att han inte kunde sitta själv

H: Han sitter ju inte själv utan stöd

FL: Ok

H: Nån sekund kan han sitta själv, men inte helt

FL: Då förstår jag

H: Han kan sitta om man håller runt höfterna, om dem

FL: Mmm. Sen, då hoppar jag lite här, det finns ju mycket och prata om och vi kommer återkomma om ett tag. Sen var det ju här på fredagen

H: Ja

FL: Berätta vad som hände då

H: Hela dan eller

FL: Ja jag vet... Du kan göra såhär förresten, efter här på måndagen. Vad hände efter det liksom

H: Ja efter det så började dem trappa ut medicinerna, han hade väldigt mycket mediciner i sig och dem trappades ut väldigt snabbt så på onsdagen tror jag han inte hade nåt, eller torsdagen eller. Ja det trappades ut väldigt snabbt i alla fall, han var som sagt väldigt, alltså både måndagen och tisdagen var han ju som sagt väldigt trött och medtagen, lite grinig han var inte alls vårän Colin som vi känner igen. Men sen när ja dem hade trappade ut mediciner så såg vi ändå att han började komma tillbaka steg för steg, och på torsdagen så kändes det ändå som att nu var mer Colin tillbaka, han var glad och pigg och ja, han var glad och pigg, torsdag eftermiddag typ. På fredag morgon kändes det också som att ja, det kändes verkligen som att han, ja vi kände igen honom vi hade aldrig, han kunde liksom börja röra sig igen och han ville komma och han ville göra saker typ

FL: Mmm ok. Vad jag förstod här så gjorde man en åtgärd efter måndagen där med Colin eller

H: Ja man satte, vi flyttade rum

FL: Jaså ni flytta rum

H: Vi flyttade rum och flyttade då till videoövervak

FL: Ok, berätta om videoövervak så att jag vet vad det är för nånting

H: Det är ett rum med, eller han kopplades på EEG, alltså massa elektroder på huvet, skulle mäta av aktiviteten, han har gjort såna fyra gånger förut men vi skulle göra det nu igen. Det var inget konstigt med det, vi hade pratat om det tidigare att om vi inte får nå svar nu av medicinerna så skulle vi göra det här så vi var medvetna om det och då ja, man sätter på elektroder som då kopplas in till en dator och allt då övervakas med, det videofilmas allting

FL: Ok. Allting videofilmas säger du

H: Ja alltså det rullar in en dator på ett bord med en sån där videokamera på som vi ska försöka hålla Colin i vinkel i hela tiden. Och då ja, den kan som sagt inte se hela rummet så om vi sitter med honom i vårän säng ska vi då rikta den mot vårän säng eller om han ligger i sin säng ska vi rikta den mot hans säng och så vidare

FL: Berätta om dem här instruktionerna som ni fick

H: Ja att vi alltid skulle försöka ha Colin i vinkel, och det förstod ju vi också. Och hon visade på, det var en dataskärm med mus som hon berättade det fanns pilar upp ner höger och vänster som då styrde kameran, som hon sade på dem här ja vrider ni för att följa med Colin, hon ställde in två specifika då, en som var på hans säng då vi slapp trycka hela tiden utan vi tryck på en knappsbädd liksom den ställer sig automatiskt till sängen. Samma sak till vårän säng

FL: Ok. Och jag förstår ju inte alls hur den här fungerar, och när du har hantera, hur har du gjort när du har hanterat på dem här kamerorna sådär

H: Ja jag har ju det tryckt på pilen och för och vrida den man på dataskärmen så ser man en bild vad som syns liksom så vi ser ju, man kunde se om man gick och titta liksom så kunde man se. Alltså när man gick till datorn så kunde man se hur det var som va med på bild. Man såg det inte när man satt där eller sådär men när man gick till datorn kunde man se det

FL: Ok. Nu är det såhär, fråga då tänkte jag. Du prata om dem här pilarna, vart satt dem sa du

H: Ja dem sitt, man ser ju dem på dataskärmen så du går med en mus till, och klickar, i bakgrunden så syns all aktivitet som den här mätts av

FL: Ja, och då, vad ser man det här man ser i bild för nånting

H: Framför det en sån här liten ruta där man ser vinkeln liksom

FL: Ok. Och i den här rutan då man ser, hur mycket ser man av det där i rummet, vad ser man för nånting

H: Alltså när jag sitter i sängen så ser jag ju inte det för datorn står där du kommer in, och den är ju inte vinklad, eller den är inte ställd åt oss utan den är ju ställd ja för att när den kommer in och jobbar med den typ. Så jag, när jag sitter och håller på med Colin eller när jag sover eller nånting då ser ju inte jag dataskärmen

FL: Nej. Men det jag fundera på, du sa att man ändra på dem här pilarna

H: Ja

FL: Kan man göra på nåt annat sätt

H: Nej

FL: Ok

H: Inte vad jag vet i alla fall, det är så vi har fått instruerat. Det var så jag gjorde också

FL: Mmm. När du flyttade då som du sa exempel till bädd eller

H: Ja

FL: Såhär, hur, om det var till bädden eller till Colin och va ni rörde sådär, hur, vad ser man i bilden sen som du säger om bilden var Colin hur var det då, själva bilden när du bytte

H: Ja alltså om jag sitter i sängen och sen så reser jag mig upp, ligger Colin i sin säng då går jag till datorn och trycker jag då på att den ska vrida sig till hans säng, då ser ju jag att den vrider sig och så, och så är det klart, så går man därifrån

FL: Du sa att man inte kan se allt

H: Nej man kan inte se hela rummet, man ser där kameran filmar

FL: Det var ju jag som ställde lite mer frågor för jag inte vet, förstår hur den fungerar. Är det

nå, jag tänkte på det var kamera sa du. Och ljudet då

H: Ja det, jag tror att det satt en mikrofon också bredvid

FL: Vart satt den nånstans då

H: Alltså bredvid kameran tror jag. Jag har för mig det att det satt en såhär extern alltså en egen mikrofon, tror jag. Jag tror att det var mikrofon på själva kameran också, för det såg ut som det med alltså såhär hål men jag vet inte

FL: Mmm. Och du sa hål sa du

H: Ja men om du vet det ser ut om såhär ljud

FL: Du sa att det satt en mikrofon. Fick ni nå instruktioner hur ni skulle hantera den

H: Nej den skulle vi inte röra tror jag, eller det var ingen som sa nånting om den till mig i alla fall, ingen aning

FL: När ni fick instruktion då om såna här saker då, om kameran, sa man nånting om ljudet då

H: Min man var där då när men installerade det här, jag var inte där men han sa ingenting till mig i alla fall och jag, hon kom förbi varje dag och kollade läget och typ berättade för oss att dem tyckte att Colin var ju vild hela tiden hon tyckte det var bra och sådär, förstod att det var svårt såklart när man lyfte upp honom såhär men hon kom ju alltid förbi och ja och kolla läget så hon aldrig nånting till mig om den

FL: Ok. Nu hängde jag inte riktigt med här, du sa din man

H: Ja

FL: Fick instruktioner

H: När han var där, när dem... Han var där när dem installerade eller vad man ska säga så när dem kopplade på Colin på det sådär jag var inte där då

FL: Mmm. Vem instruera dig

H: Min man

FL: Din man. Är det någon av personalen som har instruerat dig

H: Nej men alltså han visade att det är det här vi ska göra, vi ska vrida så och sen (...ohörbart) dan efter hon från neurofys var nere och kollade läget så sa ju hon att ja, du vet väl nu vad du gör. Alltså såhär du vet hur du ska göra typ och då sa jag att ja det är väl bara vrida här. Ja sa hon sen var det inge mer med det, det var liksom inget annat. Det var relativt simpelt, vi kunde inte göra så mycket annat än och vrida

FL: Mmm. Vad tycker du då, tycker du att du kunde hantera det här att du visste hur du skulle göra

H: Ja man kunde ju inte göra nånting, eller alltså du kunde bara vrida den så det gick inte och göra så mycket med kameran

FL: Om man då ska nu pratar du om vrida, pratar du om pilarna då eller

H: Ja allts, ja precis alltså ändra riktning på kameran

FL: Eller var det nåt annat du tänkte på

H: Nej

FL: Ok. Den här övervakning, är det nånting som inte har fungerat med den

H: Jag tror inte det

FL: Nej

H: Hon har aldrig sagt något, hon har varit nere varje dag, sagt att det gått bra och så

FL: Och sen satt man på elektroder sa du

H: Ja

FL: Beskriv det så att jag förstår, på Colin

H: Det är typ 20 stycken pluppar som är fastlimmade på huvet. Så ja, som dem går ner så typ 1 meter långa såhär typ och sitter fast i en väska eller dosa som är i en väska då. Från väskan så går en sladd in i datorn

FL: Ok

H: Så så fort vi skulle flytta på Colin så måste man ta med sig väskan. Den är väldigt tung så man kan ju inte direkt släpa den efter, han sitter ju fast i den vid huvet

FL: Och hur har den fungerat då

H: Ja den har väl fungerat bra, den ligger som sagt i en väska ja, vi ska inte röra den eller, det ser hon, det ser bara hon på den avdelning som läser av det här och hon har sagt att hon ser bra mottagning på alla ja, det har inte varit nå strul

FL: Nej ok. Det har inte varit nå strul

H: Nej inte vad jag vet, inte som jag har fått höra och inte som hon har behövt åtgärda i alla fall

FL: Mmm. Och man kopplade in det här EEG sa du

H: Ja

FL: Berätta, vad var det jag tänkte på när det gäller det... Vad har hänt om, har det hänt att den inte har fungerat då, eller att det blivit nånting med den

H: Nej

FL: Ok. Är det nånting mer som du tycker jag behöver veta om den här

H: Nej det finns inte så mycket och veta om det

FL: Vilken dag satt man på det här

H: Tisdagen kanske, ja

FL: Hur tyckte du att det kände att man satt

H: Man gjorde en MR, måste va tisdags. Jag tror det, jag kan inte lova det...

FL: Ok. Hur tyckte du att, hur kändes det att man satt på det här

H: Ja det är väl jättebra, jag har varit väldigt på och frågat om vi kan göra nånting och vad man kan göra mer och sådär så att dem gjorde det här det var, såklart att jag tycker det är jobbigt för Colins skull för att han får som sagt lim hela huvet, han tycker inte det är speciellt kul sätta på det, han får panik, man måste hålla fast honom. Men det var ju inte ens nå snack om att vi inte ville eller, inte skulle sådär det är för Colins skull

FL: Mmm. När du sa att han fick panik, hålla satt i vilket läge var det

H: När man ska sätta på det här, tänk att du har typ nagellim som du ska limma fast i huvet och du måste hålla fast den här lilla pluppen, barn gillar ju inte och bli fasthållna. Så när vi satte på den så var han väldigt, vi hade nog satt på det här innan förresten kom jag på, MRen, så MRen var nog inte på tisdagen för att vi tog bort, vi tog bort det... Gjorde vi MR på torsdagen

FL: Mmm, vi kan återkomma till det så att

H: Ja vi sätter på det på tisdagen (...ohörbart)

FL: Men då, han tyckte inte om, behålla fast och såna saker det kan jag förstå

H: Ja

FL: Och dem här elektroderna, jag tänkte bara så att jag förstår. Satt dem på hela tiden såhär

H: Ja dem sitter på dygnet runt

FL: Dygnet runt ok, då förstår jag. Och dem värdena på det, var går det nånstans

H: Ja det går ju till neurofys eller...

FL: Ah okej det går till neurofys

H: Ja, som dem analyserar

FL: Ok. Det är jag som ställer såna här frågor för jag är inte insatt om du funderar. Kanske återkommer till den där frågan, så att jag, mina kollegor kanske har säkert nån fråga om det. Sen förstår jag att på fredagen här, tänkte att vi skulle prata om fredagen här. Vad var det som hände där, berätta

H: Från morgon eller

FL: Ja, berätta, vad jag förstod så hände det ju nånting med Colin här. Ja berätta innan

H: Innan på förmiddagen så hade vi varit, eller förmiddagen, klockan ett eller nåt sånt så var vi på öron-näsa-hals och gjorde nån undersökning, dem ville titta ner i halsen på honom. Och så det fick min man göra, jag var med också men han fick sköta för jag tycker inte om hålla fast honom. Och ja det gick bra, sen gick vi tillbaka på avdelningen och sov, sen vid tretiden så, jag och Colin hade sovit en stund och sen vid tretiden skulle min man åka hem och hämta dem andra barnen. Det var egentligen menat att jag skulle göra det men han gjorde det nu för att jag låg och sov. Och sen vaknar jag och Colin, sätter oss i den andra sängen, vi låg i den, vi har två säng... en till min man och en... Vi låg i den ena sängen och sov, och då hade min man riktat kameran mot oss för att han inte ville vara med i bild och sen när jag vaknade så flyttade jag säng för det är den sängen som man kan sitta upp i. Så då bytte jag ju självklart, då bytte jag vinkel med kameran så att den filmade oss i sängen, och så satt vi där en stund. Ja och sen proben höll på och stöka lite så mätaren sa, han har en mätare på sin fot som mäter syresättningen och pulsen, den höll på och strula lite och sådär men det är ju för att han var vaken nu och så fort han rör sig så får den dålig kontakt, så den strular lite så det var några sjuksköterskor inne och tittade lite så att det var ok med Colin och så. För att ja, ibland när den får dålig kontakt så går värdena ner, så då kom dem ju in för och se så att det var bra med Colin

FL: Mmm

H: Ja och sen satte vi där en stund och så kom jag och tänka på att nu när Colin vad tillbaka till sig så tänkte jag att jag skulle, sjukhusrutinen har varit rätt fram och tillbaka, han har inte sovit som han ska och lite sådär så jag tänkte att jag skulle få honom och sova en stund till för han hade som sagt bara sovit nån timma. Och om han somnade senare som jag visste att han skulle om han var vaken nu så var det inge bra då skulle vi inte somna förrän sent ikväll. Så därför ja, så tar jag upp honom och tänker försöka få, vaggas honom så han somnar. Och han var rätt pigg, så han ville inte det men jag kände ändå att jo han kommer och somna, så jag gav honom hans snutte som vanligt och han brukar inte ha napp, men han är väldigt snuttig av sig även fast han inte är hungrig så därför försöker vi med napp ibland ändå för ibland så tar han den ändå. Så jag gav honom nappen och snutten och vaggade runt lite på honom. Sen ser jag att, jag tittade, det värsta är att i början av allt det här så är liksom jag har varit såhär, jag tittar inte på maskinerna för och se hur Colin mår, jag tittar på Colin. Medans i slutet nu så har det mer blivit att man inte tittat på Colin för att ja men till exempel när han har mått dåligt så ser man det man vill se hur dåligt, så man tittar oftast mer på maskinerna nu för tiden. Så jag stod och råstirrade på maskinen, eller på x2an monitorn, och såg att hjärtljudet gick ner och tänkte då att det var nåt fel men så fort, eller, så fort jag tänkte det eller vad man säger så gick det upp igen och jag kommer ihåg att jag tänkte att vi, det är nåt fel ändå, eller jag vet inte vad jag tänkte det var bara, Colin var gnällig jag trodde att det var för det, att han inte ville sova typ. Men sen så typ, ja jag antar att jag tyckte att, ja att han lät konstigt ändå och så slängde jag av snutten och vände på honom och då såg han lite frånvarande ut såhär med blicken inte, han brukar rulla tillbaka ögonen ibland men han såg mest bara frånvarande ut så jag la honom på sängen och då började han bli lite ful i färgen alltså han var inte jätteblå eller sådär men han började bli lite ful om läpparna typ. Men han tittade på mig när jag ropade hans namn och han andades. Under allt det här så var det en sjuksköterska som kom in när jag typ, alltså vände på honom så kom en sjuksköterska som heter Anna in och då la jag honom på sängen, och hon tyckte också att han såg lite såhär, för han såg lite skrämmd och nedtagen ut typ såhär att, ja men att det varit lite jobbigt typ eller nånting. Att det var på g typ trodde jag nånting så jag stod där och stirra på honom. Hon stod ju där så jag var lugn att det var nån där och sen så ja, han andades men han sa ingenting han bara låg där så, så hon sa ska vi trycka på folk såhär ja, så hon tryckte på folk och då kom det massa folk eller läkare och mer sjuksköterskor typ. Men då hade han kvicknat till typ och var med och tittade men han var lite nedtagen och lite trött typ

FL: Mmm. Ok. Jag tänkte bara, jag vet ju inte riktigt hur det ser ut i det här rummet, tänkte bara kolla av lite med dig. Du sätter dig på den andra sängen så du

H: Mmm

FL: Ja. Och det var två sängar, och det var en som man kan sitta i

H: Ja en är ju såhär man kan höja ryggen, och en är bara platt. Därav byter jag till den andra för det är dessutom närmare hans säng och man kan sitta upp i den

FL: Du kanske sa det till mig men vad gjorde du med kameran då

H: Ja jag satte honom i sängen eller la han där och gick och vred på den så att den filmade rätt säng, eller tryckte på pilen så att den vred sig, ändrade vinkel vad ska jag säga

FL: Mmm. Rörde du något annat på kameran

H: Nej, jag flyttade den så att den alltså vred, så att den vred sig

FL: Mmm. Och du sa också att du hade tänkt att han skulle sova lite

H: Ja

FL: Och han var pigg

H: Ja eller, (...ohörbart) han kan sova i tio minuter sen vaknar han pigg även fast han är trött, det är så jag menar att han var trött men ja han kunde vara vaken

FL: Mmm. Du gav han, hans snutte så du, vad är det för nånting

H: Flisfilt med påsydda lappar runt om hela olika, olika lappar

FL: Mmm. Sen sa du nånting det här med nappen, att du försöker, beskriv det så att jag, förklara det en gång till så jag förstår

H: Alltså han har inte napp normalt sätt, men han är ett väldigt snuttigt barn, han använder mig som napp så ibland så försöker ju både jag och min, min man framförallt eftersom att han inte har nån tutte att lägga nappen, eller få honom att ha den. Och det brukar få honom ibland och ta den och ibland inte

FL: Hur var den här gången, tog han napp

H: Nej men jag höll ju, alltså, jag fick ju hålla i man får hålla i den en stund, man kan inte ge honom den och så tar han den utan man får hålla i en stund alltså, ja man får hålla i några minuter och sen kanske han tar den

FL: Mmm. Hur var det vid det här tillfället

H: Ja det var så det var också, han tar aldrig den sådär utan man får hålla den (...ohörbart) en stund

FL: Mmm. Beskriv lite närmare här när du försöker, ja du håller nappen och sådär liksom hur

H: Alltså jag står upp med honom, han är framåt eller ansiktet framåt och ryggen mot mig. Och jag håller den här handen under rumpan så han har sitt huvud här och ben ner. Och sen så har han då sin snutte som han, han har alltid den vid och över ansiktet när han sover och tar alltid den själv och trycker in vid munnen och sådär, så den hängde ju över han. Och sen så ja, stoppa jag in nappen så jag håller då på utsidan av filten, jag känner ju var nappen är mot och så står och vaggar honom såhär

FL: Du står och vaggar, hur är Colin då

H: Ja han var sur att jag stoppa in nappen och försökte ja han gnällde lite typ jag vet inte

FL: Mmm. Berätta det du vet

H: Ja han höll på lite det var därför jag, det kan vara så att jag reagera för att han lät ansträngd eller nånting och då, det var därför jag bara automatiskt tittar på monitorn, istället då för att titta på honom så tittar jag på monitorn. Det var inget konstigt men sen bara efter några sekunder så ser att då hjärtljudet går ner och det brukar inte göra det när han är vaken, när han sover brukar han ha några dippar ibland, aldrig när han är vaken. Så då var jag jätterädd att det skulle hända nånting men på en gång så gick det upp igen, så då tänkte jag att då var det säkert dålig kontakt för så brukar ju jag alltid vara, att den visar jättefel hela tiden för att kurvan eller kontakten är dålig. Och så tänkte jag också att dem hade precis, Anna hade precis varit där inne eller inne hos oss nyss så hon kommer säkert snart också om hon ser att det ser konstigt ut som det gjorde innan. Så jag ja, men sen efter en stund så ja men, så ville jag ändå kolla till honom för att, för nånting och då ser jag att Anna är där utanför, eller jag ser inte Anna då men jag tänkte att jag måste kolla till honom, det var då jag tar av snuttefilten och det där, vänder på honom och då ser jag i ögonvrån att Anna står vid dörren, öppnar dörren och då lägger jag ner honom på sängen för att dra honom på bröstet till exempel om han hade jobbigt och andas eller nåt sånt

FL: Du sa att du såg Anna

H: Ja men jag såg i ögonvrån för dörren var här, att jag såg, oj förlåt, såg det är glasdörrar så man ser om det kommer nån. Så jag såg i ögonvrån att det kom nån och jag vet ju att det var Anna som kom in

FL: Mmm ok. Jag är ju lite frågvis för jag förstår ju inte eftersom jag inte har varit där. Du sa att du, att du stod där och höll i honom, hur höll du i honom beskriv det en gång till så att jag förstår

H: Jag håller ena handen under rumpan så, och han halvligger väl säger man ja, han vilar sitt huvud här emot han har sin snutte napp och jag håller i dem för att han när han inte vill sova så kastar han ju bort det, men jag vet att han vill när han väl inser att han ska sova så vill han ju ha dem. Så jag höll så och ja, och gick runt lite och gunga

FL: Hur länge går du runt då

H: Ja max nån minut, eller två om ens det jag vet inte...

FL: Vart är du nånstans i rummet då

H: ...Väldigt (...ohörbart). Mitt emellan hans och min säng, jag hade ju tänkt att jag skulle lägga honom i hans säng då, därav står jag vid hans säng men ja, jag tog upp honom som sagt från sängen och tänkte att jag lägger honom där och sen så insåg jag att nej han kommer bara

lägga sig och leka, därför tänkte att jag står upp en stund med honom, sen kan jag lägga honom där

FL: Mmm. Du sa att han gnällde

H: Ja eller han, ja, han var sur

FL: Ja. Hur, beskriv det så jag förstår

H: Ja han protesterar han, ja, alltså gnällde jag vet inte vad jag ska säga om det, han lät han ville inte sova typ trodde jag

FL: Mmm. Hur lät han då

H: Ja jag tänkte inte så mycket på det i början det var därför jag tänkte att, eller när jag såg att hjärtljudet gick ner det var då jag tänkte att ja, att, låter han konstigt eller nånting jag tänkte så. Men sen gick det upp igen och därför tänkte jag att nej men det är ingenting konstigt, men sen tänkte jag det ändå det var därför jag ville titta på honom och inte på alla skärmar hela tiden

FL: Men du sa nånting om att du titta länge på den hära skärmen, du råstirra på den här

H: Ja

FL: Ser man den om man står där

H: Ja

FL: Mmm

H: Vi hade den precis framför mig, och jag vet, den, han har ju som sagt och kolla på tre olika sätt då, och då huvudet den där och sen har han en syresättningsmätare på foten som mäter då syresättning och puls. Och sen då tre stycken elektroder som mäter hjärtfrekvens och andning, den piper om han slutar andas eller ja, om hjärtfrekvenser går ner ser jag det. Och den börjar pipa för nån gång under allt det här så vet jag att den började pipa men det var inte för att det var dåliga värden, alltså att han mätte ja, det var inte dåliga värden utan det var för att han sparka med foten och den inte hade nån kontakt för man ser på två olika sätt, piper det för att det är ett larm för att det händer nånting alltså att syresättningen går ner så ser man siffran fortfarande och den piper på ett annat, en annan signal. Och sen om den inte har kontakt så försvinner siffran det står ett frågetecken och den piper på ett annat sätt, så började den pipa då

FL: Mmm

H: Så det var inget jag tänkte att, att det var nå fel liksom för att det händer 100 gånger om dagen minst

FL: Ok

H: Det är liksom så fort han ligger still så är det jättebra, så fort han rör sig så beep beep beep låter den där, så det är inget ovanligt

FL: När det beep beep låter det sådär, kommer personal då eller

H: Ibland

FL: Ibland

H: Idag hade dem gjort det så det var därför jag också tänkte att dem kommer säkert nu då om det är nånting fel för jag stirrade ju på skärmen ändå, men dem ser ju lite mer kurvor hos sig, dem ser, vi ser inte alla kurvor hos oss även om det larmar för varje sak, som vid den här elektroderna på bröstet mäter hur han andas, andningsfrekvensen och den kurvan ser inte vi men om han slutar andas eller om det går ner så piper monitorn ändå så vi får veta det men vi ser inte allt

FL: Ok. Det här gnället

H: Ja

FL: Var det nå annorlunda än nå annat gnäll från Colin vid nåt annat tillfälle

H: Det lät ju lite diffust för att han hade ju sin snuttefilt över ansiktet det brukar det göra när han, han brukar som sagt äta på den ibland då låter konstigt för att han trycker in den i munnen typ. Så det var inget som jag, det var inget jag reagera på först men sen för att jag ville, va konstigt med allting annat så är det såklart att jag tänkte att det måste ju va nåt mer

FL: Mmm. Jag tänkte det här att när man står upp sådär

H: Mmm

FL: Som du berätta och höll i honom där, hur gör man med kameran då

H: Ja jag tänkte inte på den just då, (...ohörbart) att jag skulle lägga honom i hans säng, så sprang inte jag till den direkt för och ändra för jag stod ju upp och (...ohörbart) nån minut och stå upp och sen gå och ändra när jag lägger honom ner inge konstigt det brukar jag göra

FL: Mmm

H: Så den var ju riktad mot sängen det var inte som att jag tänkte på det just då men när jag lyfte upp honom så tänkte jag på det för att jag skulle lägga ner honom i hans säng då tänkte jag, om det skulle bli nåt men jag kom på att nej dem vill ha allting filmat och var är kameran så då tittade jag bak och kom att just det, den är hitåt så därför gick jag till min säng istället

FL: Mmm. Du förklara, du tänkte inte på kameran sa du

H: Nej alltså...

FL: Och det betyder

H: Alltså jag kan ju inte, om jag står vid dataskärmen så kan inte kameran se mig, om jag står upp och vaggar runt honom lite kan ju inte jag försöka stå och vrida den fram och tillbaka om jag går dit och dit och dit. Så därför när jag, första jag skulle göra var ju att lägga honom i sängen men eftersom att han inte riktigt ville det så vart det liksom en annan bana att jag ställde mig upp istället och försökte vagga honom så han somna och då tänkte ju inte jag på att, ja just det ska jag fixa kameran till att jag står här och det är mycket runt omkring med alla sladdar och försöka hålla i en väska och det är andra sladdar som håller, så jag försöker ju hålla i allt möjligt för att kunna hålla honom det är inte så lätt, det är som sagt tre kablar som går ut varav en väska du måste sätta på dig för och hålla i honom och

FL: Mmm. Du prata om Anna

H: Ja

FL: Hur kommer det sig att hon kom

H: Ja men det var väl för att den monitorn börja pipa från första (...ohörbart) tror jag...

FL: Okej

H: ... att hon skulle komma in och kolla och byte ställe på proben för den hade suttit ett tag ja, hon var ju som sagt inne nån minut innan för att ja, den höll på och strula och sa att vi byter då plats på proben men då hade jag gjort det för en liten stund sen så jag tyckte inte vi skulle göra det.

FL: Mmm. Så hon hade varit där inne nån minut innan

H: Ja

FL: Och sen kom hon tillbaks

H: Ja

FL: Är det så jag förstår ok. Och vad händer mer då när Anna kommer då

H: Ja han, jag lägger ju honom på sängen och hon tar också på honom och jag efter en stund, jag står där och pratar med honom och frågar vad han gör och vad är det som händer och försöker få kontakt med honom. Och sen ja så börjar Anna ta på honom, jag tror att hon larmade efter det jag vet inte när hon larmade, på en gång tror jag egentligen, hoppas jag eller ja. För att hon kom in och fråga såhär är det nånting som händer typ, och jag sa att jag vet inte jag tror det, han ja, och sen så la jag då Colin på sängen och försökte då få henne och se också om det var nånting som hände

FL: Mmm

H: Och så kommer det massa läkare in och jag satte mig vid Colins säng

FL: Mmm, ok. Jag fundera ta en liten paus

H: Mmm

FL: Det är såhär att vi blir inspelade, och vill ni prata nånting så kanske ni ska ut i ett annat rum, annars så är det bäst att ni sitter tysta. Hur vill ni ha det

A: Jag vet inte vill du prata?

H: Jag vet inte

FL: Nej, men ta gärna lite vatten där, jag återkommer alldeles strax

H: Mmm

A: En liten kortare paus då menar du eller

FL: Ja det blir en kortare, jag ska bara gå in

A: Du dem här var inte så, här ligger det en snus och, dem vill vi inte ha

FL: Jaha vad ofräsch, ja det fixar vi

A: Vi vill ha andra

FL: (...ohörbart) städar efter sig. Jag fixar nya koppar. Så, nu har jag skaffat lite fräscha muggar

...

H: Åh shit vad yr jag är

A: Vad sa du?

H: Jag är jätteyr

A: Mmm. Men du håller inte på och svimmar

H: Va

A: Du håller inte på och svimmar

H: Nej

A: Du ser blek ut

...

FL: Sådär, kanske tog lite längre tid. Sådär. Hade lite frågor med mig, vi har ju suttit prata ganska länge. Är det nånting som du har fundera på medans jag varit borta

H: Vet inte, det är jättekonstigt att förklara allt sånt här för man tänker inte så under tiden

FL: Mmm. Men det förstår jag och jag ställer ju många frågor för att jag förstår ju inte, jag förstår ju inte liksom hur det går till och sådär och blir ju väldigt mycket frågor så att du förstår varför. Många saker här så vet ju du bättre än vad jag vet. Men jag tänkte att jag skulle prata lite grann till som jag har frågor med mig, sen tar jag en liten paus igen, så. Jag tänkte det här att ni är ju här på rummet och såhär och så kommer ju personalen ibland. Vad har personalen för rutiner när dem kommer in i rummet till er

H: Ja dem flesta knackar, vissa går bara in. Så vi är vana av att det bara kommer folk, speciellt när monitorn strular, när några av värdena strular då kommer folk bara så vi vet att dem bara kommer och vi vet att dem ibland knackar. Vi vet att dem kommer in för varje arbetspass och säger hej det är vi som jobbar ikväll eller det är vi som jobbar dag och det är vi som jobbar natt

FL: Mmm

H: Det vet vi

FL: Vi prata ju om sista gången här det var ju då den här fredagen

H: Ja

FL: Och det är ju fredag den 3de juli som vi pratar om, stämmer det

H: Ja, jag har inte koll på datum och sådär men ja

FL: Ja. Anna kom ju in där, hur gjorde Anna när hon kom första gången när hon skulle komma in i rummet, du prata ju att en del knacka en del knackar inte, hur gjorde Anna

H: Jag tror hon bara gick in för att jag höll ju på med annat så jag tänkte inte på, jag tänkte inte på det dem kanske knacka jag vet inte, inget som jag reagerade över

FL: Mmm. Hur gjorde Anna andra gången hon kom in

H: Ja då gick hon nog bara in, då tänkte jag absolut inte på det utan då visste jag dessutom att jag såg nån komma så jag förvänt, ja, då jag såg ju som sagt nån komma så därför tänkte jag att jag larmar själv inte då att det kommer nån för att hon är säkert på väg in hit. Hon hade ju precis varit inne hos oss och sagt att nej men vi ska va lite alerta på om monitorn strular nu så jag visste ju att dem skulle komma in för minsta lilla

FL: Mmm. Du berätta ju att du justera kameran här

H: Ja, in, ja

FL: Ja. I vilket läge är det du gör det så att säga

H: Jag satte mig nog vid sängen och, eller, det var nog när Anna och en till person kom in i rummet som jag bytte säng, för att vi vakna. Det kanske var då, dem kom in och hälsa, det var nog då dem kom in och hälsa och sa att dem jobbade eftermiddag/kväll, och att vi hade inte sett Anna på ett tag för hon hade varit borta

FL: Mmm

H: Så därför presentera hon sig och sa hej och så, och då ja, då flyttade jag nog, då flyttade jag kameran till rätt säng när dem var där. Så (...ohörbart) såg mig göra det tror jag

FL: Ok så att jag förstår, Anna och någon personal till kom in

H: Ja jag kom inte ihåg vem det var men det var nån mer

FL: Mmm. Så att jag, så att jag är övertyddig här så att jag förstår, är det då du byter säng

H: Ja

FL: Ok

H: Eller strax innan

FL: Strax innan byter du säng

H: Ja eller under tiden, strax innan eller under tiden dem kom in

FL: Ja. Och sen så säger du att det här med kameran justerar du

H: Ja

FL: När dem var där

H: Ja eller strax innan när dem är, jag...

FL: Då pratar du om en person till här, att Anna kom in och en person

H: Ja

FL: Ja. I vilket läge är det första gången Anna kommer in? Förstår du, du prata om första gången Anna kom

H: Ja det var den här gången

FL: Det var den här gången

H: Ja för att proben höll på och strula och som sagt Colin hade vaknat och han rörde på sig så det var inge nytt för mig, det brukar den göra så att hon kom och ja

FL: Ok. Så efter det tillfället, rörde du kameran efter

H: Inte vad jag kan minnas, kanske rikta ja, kanske gick och kollade så att den var vid rätt alltså rätt, ja att den var rätt jag kommer inte ihåg exakt när jag liksom vridit på kameran jag vet att jag gick och tittade att eller ändrade den för att vi bytte säng, och sen kan jag inte minnas att jag gjorde nånting mer men att titta till den kanske jag gjorde eller flyttade lite till för att den var lite fel eller, det kan möjligtvis vara så

FL: Men om jag förstår dig då såhär att du låg på den här platta sängen, du byter säng till den som man kan sitta lite i

H: Ja, och då kommer vi ur kameravinkel, därför går jag upp och vrider det

FL: Ja, och nånstans här så kommer Anna och en personal till

H: Ja

FL: Som du säger, mmm. Och sen berättar du att, att när, sen stod du ju upp med

H: Ja

FL: Ja. Är det någon gång vid det här, det tillfället såhär att du är fram till kameran

H: Jag vet inte, jag tror inte det men jag kanske tänkte nån gång att, jag tänkte på att, det är som sagt väldigt mycket och tänka på runt om allt det här, att jag kanske glömde bort, det är inte direkt meningen att jag inte, att Colin inte skulle vara i kameravinkeln inte direkt meningen. Men jag kanske tittade till vart den, jag vet att jag efter när jag förstod att det var nåt galet på gång då kom jag ju på att, ja när jag tänkte då lägga Colin i sin säng så kom jag ju på att vart är kameran, och då vet jag att jag tittade i alla fall mot den och undrade vart är den

FL: Och vart var den nånstans då

H: Ja då var den ju på min säng, så därför la jag honom dit

FL: Mmm ok. För att om jag förstod det när jag prata med dig innan här så justera du kameran en gång, att du flyttade då från säng till säng

H: Ja eller finjusterade den något hack eller nånting nån gång mer jag

FL: Och när man finjusterar, vad gör man då

H: Ja man trycker på pilarna

FL: Ok, ja du ser jag är lite

H: Jag vet inte när jag tryckte

FL: Mmm. När Anna kommer in första gången, pratar ni nånting då

H: Ja hon hälsar och vi säger hej och hon som sagt sa att, undrade om vi skulle byta plats på proben och jag sa att det inte behövdes och skojade typ lite att ja han rör ju sig så mycket nu så det är svårt och läsa av den är ju alltid så. Och hon, det var då hon sa att ja men vi ska vara lite alerta på allting just nu och då mena ju inte jag nå illa men jag sa nånting om att ja men, ja han rör ju sig så himla mycket så om du ska springa in hit varje gång så kommer du sitta här hela tiden. Alltså jag sa inte riktigt så men jag menade typ så, för som sagt han, så fort som han rör på foten så är inte kurvan bra

FL: Mmm

H: Så jag menade ju inget illa eller nånting sånt utan mer att ja, den håller jämt på såhär och det vet ju hon också, det vet ju alla, alla är inne och springer hos oss kanske tio gånger om dan för att ja, som sagt vi har varit där länge nu så att vi byter ställe på den här proben själva vi ändrar själva vi vet hur allting funkar själva, så därför brukar dem flesta sköterskor bara titta in och säga såhär ja går det bra, du byter själv, ja brukar jag säga, ok vad bra tack hej då medans hon kom in och ja ville kontrollera liksom och då ville jag bara säga till henne att vi kan det själv också så du vet det att om det är nå strul så trycker jag aldrig bort. Man kan till exempel, om den börjar larma och vi vet att det är för att proben kanske har ramlat av vi säger att den ligger på sidan, då kan vi trycka på larm, eller vi kan tysta larm och då låter, då låter den inte längre och det ser dem där ute också att ok, och då är det typ såhär ja, dem ska byta plats på den eller ok den har ramlat av eller dem ska fixa den, det är inget fel. Medans dem gånger vi inte trycker så kanske dem kommer in och kikar liksom såhär, för så är det oftast, om vi trycker bort det så kommer dem inte, om vi inte trycker så kommer dem och kollar, så

FL: Men jag förstod det, vad sa du till Anna vid det här tillfället första gången

H: Kommer jag inte ihåg

FL: Nej

H: Men jag vet att jag sa nånting såhär att ja, att den gör jämt såhär och han rör ju sig så himla mycket så det är jättesvårt och, ja men, man får titta på helheten att som sagt han var ju både uppkopplad på den här saturationsmätaren så mäter den pulsen också, eftersom att han mäter också hjärtfrekvensen på en annan, på nå andra elektroder så ser man ju oftast att om en utav visar fel, alltså vi säger att om pulsen och saturationen går ner säger vi, och pulsen går ner men att hjärtfrekvensen den är jättebra, då stämmer ju inte pulsen. Alltså då är det ju nå glapp eller nå fel nånstans för att, men om båda går ner så förstår man ju att det är nånting fel men om, för så är det jätteofta att ja helt plötsligt så säger det att Colin har 30 i puls och

saturationen är nere på 50, så skriker den som sjutton och tjuter som fan och alla kommer inspringande så bara aah vad är det som händer. Medans nu när vi också har dem här hjärtelektroderna på så är det jättemånga som sagt såhär ja men det är jättebra för då slipper vi springa in hit hela tiden för dem ser ju om det är nå fel eller inte

FL: Mmm. Jag tänkte jag skulle fortsätta fråga dig här. Sen berätta ju du att du tog snuttefilt och nappen

H: Ja eller alltså jag släppte det för och känna om han andades typ

FL: Ja, men innan det, när du ger honom nappen och snuttefilten, beskriv liksom vad hämtar du det, var ligger det

H: I hans säng

FL: I hans säng

H: Ja

FL: Ok. Och i vilket skede tog du upp dem här sakerna, i hans säng

H: Jag ställer mig upp som sagt med honom, tänker lägga ner honom men ja, han är jätteglad liksom så då tog jag upp det och hade först i handen bara såhär bredvid liksom och visade honom det, för jag hade han mot mig först och sen vände jag på honom och gav honom den, och då ville han liksom inte ha nappen så det var därför jag ja, höll den vid honom

FL: Mmm. Ok så du tog upp nappen och så höll du i den

H: Mmm

FL: Och snuttefilten hur gjorde du med den sa du

H: Jag la vid honom först och han (...ohörbart) emot så då jag hängde jag den över huvet, han brukar alltid ha den så

FL: Mmm

H: Det kanske låter jättekonstigt nu men han har alltid så, samma sak när han sover så typ sparkar han av sig täcket men han lägger en filt över huvet själv typ eller alltså han kryper under och han har alltid så när han sover

FL: Mmm

H: Jättekonstigt och behöva försvara sig mot nåt sånt där

FL: Mmm. Men det är ju såhär att man ställer ju frågor då så det är ju bra att du berättar här så man får nån, så man förstår vissa saker. Snuttefilt och nappen, vad hände med det sen här

H: Ja antingen så ramla det på golvet eller så ligger det i sängen eller nånting, jag tänkte ju inte på det

FL: Du sa ju att du såg Anna

H: Ja

FL: Ja. När du ser Anna, har han napp och snuttefilt då

H: Alltså, jag började undra om det var nånting fel och därför stoppa jag in handen och känner på han om han andas och jag tycker att jag känner att han andas och sen då när jag tar bort, för jag kände över bröstet, sen när jag tar bort min hand och ska känna över munnen då har han ingen napp i munnen, så antagligen har han tappat den själv under tiden, den ligger nånstans i snutten eller ramlat på golvet. För att när jag känner över munnen så har han ingen napp

FL: Mmm

H: Och sen då, så tycker jag att jag ja, att det är konstigt och då tar jag bort eller jag släpper liksom allting och vrider upp honom, då har han ingen snutte eller nånting så och då ser jag att Anna är på väg in. Eller det är typ samma ögonblick, det går jättefort det är liksom, jag märker att det är nå fel, vänder på honom och ser Anna komma in samtidigt typ, jag kan inte komma ihåg exakta sekunder men

FL: Nej. Men om jag förstår saker rätt här, snuttefilt och napp tog du från Colins säng

H: Ja

FL: Ja. Och sen sa du att du höll i nappen för att han inte

H: Ja

FL: Ja. Och hur länge håller du i den

H: Ja hela tiden

FL: Hela tiden. Och när du säger hela tiden, vad menar

H: Ja men alltså nån minut och sen, sen då släpper, eller ja, under hela tiden tills jag släpper för att känna på hans bröst om han andas

FL: Ja

H: Och det är typ i slutet som jag släpper och ja, några sekunder innan Anna kommer in, om ens det, en sekund jag vet inte det går fort. Man agerar fort när man väl kommer på att det kanske är fel

FL: För du sa ju nånting om att du stoppa in handen så var inte nappen där

H: Nej

FL: Alltså beskriv det här, exakt från början så att

H: Alltså jag håller ut, jag håller utanpå och sen i slutet då när jag känner att ja, andas han då, det är kanske därför det är typ så, och då släpper jag ju utsidan, stoppar in handen innanför snutten och känner på hans bröst och tycker att han andas men att det kändes jobbigt liksom, och därför så då stopp, dra jag upp handen lite längre och känner vid ansiktet

FL: Mmm

H: Och han har fortfarande snuttefilten över då, och då var jag inte säker på om jag kände om han andades eller inte, jag tyckte inte men jag tyckte ändå och ja det känd... va konstigt

FL: Vad är det som gör att du stoppar in handen

H: Ja att, jag vet inte antagligen för att han lät ansträngd eller att han, det kändes bara fel. Det kändes som att ja men såhär hjärtljudet gick ner blev jag oroad för det och sen bara, nej men jag hör ju honom ändå, det var det som va grejen att jag hör honom på nåt sätt så därför har han inte slutat andas. Därför tänkte jag inte mer då bara nej men det är inge fel därför fortsatte jag. Och sen ja

FL: Lät ansträngd sa du

H: Ja men jag, ja det är, han gnällde som sagt och det lät jobbigt, om det var därför jag undra om (...ohörbart) men man kan ju inte låta om man inte andas men ändå så tänkte jag att eftersom att han inte brukar andas att han slutar så tänkte jag att, ja då kanske det här det börjar att det är jobbigt och andas först typ eller nåt jag vet inte

FL: Mmm

H: Jag skulle ju aldrig nånsin kunna hålla så hårt så att han inte kunde andas. Det går som sagt väldigt fort, jag har varit väldigt jag vet inte hur jag ska förklara men under all den här tiden så har jag typ kollapsat själv så jag vet inte riktigt. Jag tänker inte alls på samma sätt som innan när man tänker på minsta lilla och ser vad Colin gör utan nu är det mer att man, man bara känner hur allting, man förlorar all makt över allting man bara ser hur han försvinner längre och längre ifrån en och

FL: Det här som hände här nu då

H: Ja

FL: Hur reagera du på det, vid det här tillfället

H: Ja som sagt jag var rädd att det var nånting som var på gång men sen efter så kändes det, var det nånting på riktigt eller var det för att jag höll snutten där eller jag vet inte riktigt vad det vad som hände för att det som hände fick mig och tro att det var nåt slags litet anfall var ju att han somnar alltid efter, han blir trött. Och han gjorde det nu med så därför tänkte jag att nej det måste vara nånting konstigt för han var liksom ja såhär loj i kroppen och

FL: Mmm. Jag tänkte, bara en kontrollfråga, du sa att du höll utanför när han låg

H: Ja

FL: Och då menar du utanför

H: Utanför snutten och nappen. Han har napp, snutte sen min hand

FL: Ok. Är det nånting som du brukar va så eller

H: Ja jag brukar alltid göra så, min man brukar alltid göra så alla. För som sagt man måste hålla i nappen ett tag och han vill gärna ha snutten vid sig

FL: Efteråt här nu då, vad var snuttefilt och napp då

H: Jag vet inte, man blir, man blir liksom avbruten på allt när sånt här händer så jag bara satte mig i sängen med Colin, struntade i allt annat och ringde min man

FL: Mmm. Jag ska snart ta en liten paus men jag hade en fråga till dig här. När vi börja vi har ju prata om den här 3de här och så prata vi om den här måndagen här 29de

H: Ja

FL: Är det rätt så eller

H: Ja

FL: Det kanske inte är så lätt för dig och hålla reda på datum nu

H: Nej

FL: Nej

H: Men ja

FL: Men du sa ju såhär att det var värre en dag innan när vi prata om måndagen där, nu pratar vi inte om fredagen

H: Mmm

FL: Vilken dag var det

H: Men alltså han hade anfall både fredag-lördag-söndag och i lördags, lördagen så hade han liksom flera efter varandra tror jag, jag tror han hade tre stycken då eller nånting ja. Förlåt men jag blandar ihop väldigt många dagar men jag vet att han hade det jättejobbigt över helgen, det var liksom pang pang pang pang, medicinen höjdes liksom i slutet på veckan och sen under helgen så trodde vi att nu får vi det lugnt och då blev det helt tvärtom

FL: Mmm. Vid det tillfälle, men du sa ju såhär att det var värre nån dag innan som var det här måndagen

H: Ja på lördagen kändes det som att det var samma procedur under själva förloppet men att efter så hämtade han inte och att han var mer trött, han, men anledningen där var också för att han fått två doser med buccolam, han fick mer medicin alltså under just lördagen. Och det kan göra en, man blir trött av den här medicinen men för mig kändes det såklart värre eftersom att han låg med syrgas i flera timmar och han dippade, man fick ändra ställning på honom för att han sjönk ihop och

FL: Vid det här tillfället då här, lördagen där, kom det personal då

H: Ja, det var jättemycket personal

FL: Mmm. Ok nu tar jag en liten paus så ska vi se så jag hoppas det inte blir lika länge

A: Mmm vi har suttit ganska länge också redan

FL: Ja jag vet det

A: Det blir ju påfrestande av den anledningen

FL: Ja och det är så det blir också att det är svårt och hålla samman. Så att jag ska bara skifta och jag återkommer

...

FL: Sådär, jag prata med dem så kommer vi avsluta. Så då kommer jag be dem stänga av kameran. Är det nånting du vill säga innan vi gör det

H: Jag vet inte

FL: Nej

H: Alla gör som sagt olika och jag skulle aldrig, aldrig göra illa någon av mina barn framförallt inte Colin. Det känns ju helt sjukt att några skulle tro det. Alla dem här läkarna som har skrivit på den här orosanmälan var läkare som jag litade på väldigt väldigt mycket, och känner mig anförtrödd. Så det känns jättekonstigt och jätte ja jag kan inte ens förklara hur det här känns

FL: Mmm

H: Det är helt, jag tror ingen som har träffat mig, även om det är en sekund skulle tro att jag skulle göra nånting, jag får till och med ont i magen av att jag skäller på mina barn

FL: Jag går och ber dem trycker på stoppknappen

A: Mmm



Förhör

Signerat av
Annelie EdedahlSignerat datum
2015-08-07 16:52Diarienum
5000-K824515-15Enhet
Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Hörd person		Personnummer
Norelius, Michaela Helena		19900419-5948
Den hörde är	ID Styrkt	Ställning till misstänkt - målsägande - vittne
Misstänkt	Nej	
Tolk	Språk	

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret
mt försök till mord

Underrättad om misstanke	Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)	
	Ja	
Försvare/ombud önskas	Försvare/ombud närvarande	Godtar den försvarare som rätten förordnar
Ulrika Söderberg	Ja	

Förhørsledare	Förhørsdatum	Förhör påbörjat	Förhör avslutat
Annelie Ededahl	2015-07-16	09:24	10:50
Förhørsplats	Typ av förhör	Förhörssätt	
Polishuset i uppsala	RB 23:6		
Förhörsvittne	Utskrivet av		
	A.E		

Berättelse

Förhørsledaren ber Mikaela berätta om Collins anfallstillfällen där andra varit närvarande som hon uppgett i förhör och vid häktningsförhandling.

Mikaela säger att hon vet att det första jobbiga anfallet som Collin hade var i cafeterian. Hon hade varit i cafeterian för att köpa middag och hade Collin med sig. Hon åkte upp middagen och åkte sedan ned igen för att de skulle röra på sig och för att köpa dricka eller någonting. Det är en trappa ned så hon åkte hiss. Hon var själv med Collin i hissen. Hissen åkte först ned på sutterängplan där det steg på tre eller fyra personer. Hon vet ej vilka det var. Det var ej sjukhuspersonal. Mikaela säger att det kändes som att det var en mamma och en pappa och anhörig till dem. De kom från neontalavdelningen. Det är precis när kliver ut ur hissen på bottenplan som Collin var frånvarande med blick. Personerna i hissen klev ut samtidigt och de gick mot utgången. Hon tror inte att någon reagerade på något. Det var folk utanför hissen också när hon gick ut. En mamma med dotter som kom från barnakuten som hjälpte henne öppna dörren till trapphuset. Han stelnade till som vanligt och blev blå och hon försökte trycka på hissknappen, men det tog för lång tid så hon sprang i trappen istället. Hissdörren hann stängas och det tog för lång tid och därför tog hon trappan. Mamman som öppnade dörren förstod att det var något och frågade om hon behövde hjälp. Mikaela vet inte vad hon svarade. Det tar ca 30 sek att springa upp och tog ca 30 trettio sekunder innan träffar sjuksköterskan. Hon kom in på avdelningen och det var lite bemanning eftersom det var helg. Hon hittade först ingen. Det var sjuksköterskan från andra delen av avdelningen som såg henne. Mikaela minns inte vad hon hette. Hon mötte upp och de sprang in i ett undersökningsrum. Då hade Collin redan kollapsat. Han bara hängde och andades inte. Då masserade sjuksköterskan hans bröstorg och gav syrgas. Sedan kom det en massa läkare.

På frågan om någon annan märker vad som händer säger hon nej. När mamman vid hissen var där var han spänd och började bli blå. Mikaela uppger att hon skakade själv och hon

förstod att det var något konstigt. Han satt i famnen till en början och Mikaela lade honom i famnen med rygg ned och ansikte upp.

Förhørsledaren frågar om det finns någon som varit med när ett anfall har startat. Mikaela säger att mormor varit med men har svårt att komma ihåg exakt vilka gånger maken varit med.

Förhørsledaren ber Mikaela berätta vad mormor sett. Hon säger att det var hemma hos mormor under en permission. Hon tror att det var dagen efter midsommar. Mikaela gick in på toa för att byta blöja Collin. Mormor stod utanför och pratade med dem. Dörren var halvt öppen. Mormor stod i dörröppningen och pratar. Mormor hämtade den andra sonen och kom tillbaka. Hon var borta några sekunder och hon gick sedan mot henne. Jonas var i hallen och hon hörde honom. Hon säger att hon såg att mormor var utanför. Jonas gick förbi någon gång. Mikaela var på golvet och bytte blöja. Hon hade ryggen mot dörren då hon bytte på golvet framför. Mikaela satte sig och kissade. Collin låg på rygg på golvet framför henne. Hon hade bytt blöja och klätt på honom. Då fick Collin ett anfall. Hon ropade på sin man. Hon säger att han stod ju där så han kom in snabbt. Mikaela gick och hämtade syrgas och akutmedicin som fanns i bilen. Han gick in samtidigt som hon gick ut. På frågan om hon gör något med Collin innan hon går ut säger hon nej. Hon gör ingenting med Collin utan går ut direkt. Hon säger att hon hann dra upp byxorna när han kom och tog över. Hon hämtade grejorna och kom tillbaka. Jonas gav akutmedicin Bucolan och Collin hade börjat andas innan. Han var lite frånvarande. Jonas sade att han var blå om läpparna när hon var där inne. När Mikaela kom var han blek.

Innan de skulle in på toa mårde han bra. Det var inget konstigt. När hon bytte blöja mårde han också bra. Hon hade kissat några sekunder innan hon märkte det. Då blev han frånvarande och stel. Han stelnade och försvann med blicken och höll andan samtidigt. Han blev rak som en pinne och spände armar och knutna nävar.

Mormor stod bakom hennes rygg hela tiden. På frågan vad hon menar med hela tiden säger Mikaela att från att hon tog upp byxorna och ropat på Jonas är mormor också där. Mikaela pratade med henne när hon satt och kissade. Hennes uppfattning är att det är Jonas som öppnar dörren. När tittar upp står mormor där också. Det är när hon dragit upp byxorna och Jonas är hos Collin. Hon har inte pratat med mormor om vad hon sett.

Vid minst ett tillfälle eller det kan vara två har de varit ute och gått på avdelningen när det blivit ett anfall. Mikaela säger att det är personal och patienter överallt. Vid ett tillfälle var Jonas med. Han satt inne på rummet och Mikaela gick i korridoren och försökte få honom att sova. Hon var ute i korridoren fem till tio minuter och försökte få honom att sova. Hon säger att alla ser en hela tiden. Hon var bara på avdelning. Inte på toa. Personalrummet är utanför deras rum och det är alltid folk som går runt. Hon minns att hon gick förbi Ann-Christin eller Anki som hon kallas sekunden innan hon gick in i deras rum. Då var det bra med Collin när hon gick förbi personalrummet. Han hade somnat trodde hon. Hon hade honom i famnen liggandes mot henne. Mikaela säger att då blev det samma sak. Han stelnade till när hon öppnade dörren till deras rum. Mikaela gav Collin till Jonas och hon tryckte på larmknappen. Då kom det in folk. Mikaela minns inte exakt när det var, men det var veckan innan Mikaela kom hit till polisen.

Mikaela berättar att när hon kom in i rummet tittade hon på Jonas och hyssjade honom för att Collin sov. Då stelnade han till. Mitt framför Jonas. Han var tyst och stilla först. Han bara blundade och stelnade. Mikaela gav honom till Jonas och trycker på larm. Jonas lade honom på sängen och försökte massera honom. Jonas stod där och hon satte sig ned för att inte ramla ihop. Det kom in en massa folk.

Mikaela säger att det är flera gånger som Jonas varit med men hon kan inte komma ihåg.

Jonas har varit med flera gånger när en kramp eller anfall har börjat, men hon har svårt att minnas.

En kväll så låg hon i sängen och skulle sova. Jonas var också där. Collin låg med henne i den stora sängen. Hade precis ammat så han låg vid bröstet. Jonas gick ut för att hämta kaffe och då låg hon och blundade. Collin låg vid bröstet, men sov. Mikaela var vaken, men försökte sova. Kaffemaskinen är precis utanför. Hon säger att hon vaknade till av att hon hör dörren öppnas och smäller igen, men Jonas kom inte in. Hon tittade på Collin och samtidigt öppnas dörren igen. Då låg Collin så där spänd igen och frånvarande med blicken. Hon ropade på Jonas. Mikaela tog honom i famnen och tryckte på larmet. Då var Jonas redan där. Hon vet inte om Jonas tog honom från henne eller om hon lade honom på sängen. Sedan kom personalen. Collin var i sin säng när personalen kom. Hon säger att Jonas är utanför rummet max 10 sekunder. Han kom in samtidigt som hon ser att något är fel.

På frågan om det är någon annan som varit närvarande vid ett anfall förutom dem hon angett säger hon nej.

Mikaela säger att det är personal som sett honom krampa. Hon säger att det har varit vid ett anfall släppt och sedan börjat om igen. Det är sjuksköterskor som sett honom ligga spänd. En som heter sjuksköterska heter Maria på avdelning 95B. Maria med flätan kallas hon för. Hon har kommit in och sett honom spänd. En som heter Pernilla som är epilepsi sjuksköterska har sett när han spänt sig igen och varit borta. De har inte sett när det startat. Ingen har varit med när han börjat krampa. Hon säger att de inte sitter inne hos dem.

Förhöret uppläst och godkänt under förhörets gång.



Förhör

Signerat av
Annelie EdedahlSignerat datum
2015-08-07 16:52Diarienumr
5000-K824515-15Enhet
Polisregion Mitt, BINR 2 PO UppsalaHörd person
Norelius, Michaela HelenaPersonnummer
19900419-5948Den hörde är
MisstänktID Styrkt
Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Mt mordförsök

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas
Ulrika SöderbergFörsvare/ombud närvarande
Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare
Annelie EdedahlFörhørsdatum
2015-08-07Förhör påbörjat
08:54Förhör avslutat
11:15Förhørsplats
Polishuset i UppsalaTyp av förhör
RB 23:6Förhörssätt
Konceptförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av
A.R

Berättelse

Mikaela har inget hon själv vill ta upp just nu.

Mikaela tillfrågas om hon minns en händelse när Emelie var där och Collin fick ett anfall. Mikaela säger att hon inte minns vilket datum. Hon vet inte om Emelie varit där flera gånger. Hon tror att det kanske är två gånger. Mikaela pratade med henne i telefon varje dag. Det var i mitten av sjukhusvistelsen någon gång och hon tror att de var i sal 1. Mikaela och Jonas var där. Hon tror att Collin låg och sov och Jonas gick ut för att möta Emelie. De hade telefonkontakt innan Emelie skulle komma dit. Hon tror att de pratade och Emelie skulle sms-a när hon var där på sjukhuset. De har kontakt via Mikaelas telefon tror hon. Eller Jonas. Mikaela säger att de använder varandras telefoner ibland. Det var Mikaela som sms-ade, men att Jonas kanske ringde upp henne. Men det hon vet inte. Antingen så sms-ade hon eller ringde hon. Emelie var på sjukhuset någonstans och då skulle Jonas möta upp henne. Mikaela visste inte vart Emelie var då någonstans. På frågan varför Jonas gick och mötte Emelie säger Mikaela att han gjorde det för att Collin låg och sov på henne. På frågan vad hon sade till Jonas säger Mikaela att hon sade att han skulle gå ut och möta henne att hon var där någonstans. Hon sade inte till Jonas vart han skulle gå någonstans. På frågan vad Jonas tyckte om att gå säger hon att han inte reagerade något speciellt. Hon skulle egentligen gå, men eftersom Collin sov på henne så gick han. Mikaela tillfrågas om hon visste vart på sjukhuset Emelie befann sig säger hon nej. Mikaela säger att Emelie var i någon korridor någonstans. Hon antar att kom från 70 huset och var på väg till barnsjukhuset. Hon parkerat där. Emelie sade det sedan när de fikade att hon stod parkerad där.

Mikaela vet inte om Jonas skrev till Emelie från hennes telefon. Hon minns att Emelie var utanför rummet när alla personal var där. Hon vet att han fick ett anfall och att hon larmade. Hon vet inte om Jonas var där just då och säger att det är svårt att minnas. Hon kommer inte ihåg alla gånger. Personalen tog hand om Collin och det var inte ett jättejobbigt anfall. Det

gick ganska snabbt. Hon tror att det räckte med att massera på bröstet den gången. Det var personalen som gjorde det. Hon tror att sjuksköterskan Maria med flåtan var där. Hon har brunt hår. Ganska ung. När de sagt Maria med flåtan till personalen så vet de vem hon är. Hon minns inte vilken mer personal som var där.

De lägger alltid masken vid honom när han får anfall oavsett om han behöver eller inte. Hon antar att det var så även vid detta tillfälle. Hon minns att det var ett kort och snabbt anfall. Han började andas när de rörde honom. Hon vet inte om Jonas hade hunnit komma tillbaka. Mikaela säger att det blir stressigt under dessa situationer och det är svårt att registrera vilka som var där. När hon märkte att Emelie stod utanför rummet så var även Jonas där.

På frågan om det framgick vart på sjukhuset Emelie var säger Mikaela att hon inte vet. Hon tror att hon ringde Emelie och frågade vart hon var. Hon tror att Emelie själv inte visste. Emelie visste vilken avdelningen de var på och sade att hon var på väg mot dem. På frågan om Emelie informerade Mikaela om att hon var på avdelningen säger Mikaela nej. Hon säger att då skulle inte Jonas gått därifrån.

Mikaela säger att hon fick panik för det är jobbigt under dessa situationer och att hon gick iväg för att lugna ned sig. Mikaela gick nog bara utanför rummet. Några sekunder senare gick hon in i rummet igen och sedan efter anfallet gick hon och Emelie iväg för att fika och för att tänka på något annat. Jonas hade Collin kvar på rummet och han Collin somnade.

På frågan hur Jonas reagerade när detta hände säger Mikaela att han kom in och var upprörd. Han gick fram till Collin och då gick hon därifrån. Mikaela säger att hon inte tänkte på om Jonas var arg på henne. Han var kanske frustrerad över att han var där, men inte där när det hände. Hon tror att det var första gången eller bland första som han var där. Han har alltid skojat när han åkt och sagt "Sköt dig Collin för jag vill också vara med".

Mikaela minns inte om han skulle ha uttryckt frustration. Hon gick därifrån och de pratade om det med Emelie. Med det menar hon att hon pratade med Emelie om att hon ville komma därifrån och att hon inte orkade längre och att det skulle vara bra för Jonas att vara där. På frågan om Emelie reagerade på Jonas beteende säger hon att de pratade om att hon var ledsen. På frågan varför de pratade om det säger hon att han kanske var irriterad. Om han var arg var det inget han ställde sig upp och sade. Iså fall har hon förträngt det. Mikaela säger att de inte dem som direkt är arga på varandra. Båda har varit sjukt frustrerade och irriterade. De har barn hemma och båda vill vara där på sjukhuset.

På frågan vilka som var på rummet säger Mikaela att när Jonas gick iväg var det Mikaela och Collin kvar på rummet. Mikaela säger att hon antar att hon satt i sängen. Collin låg på hennes bröst. Hon vet inte om han ammat innan. Det brukar vara så att han ammar och somnar. Hon minns att hon lade honom i hans säng och larmade. Det tog 10-15 sekunder innan personal kom. Hon kommer inte ihåg just hur detta anfall börjar. Hon säger att om hon hade haft anfallslistan framför sig hade det varit lättare. Men något händer och hon larmade på klockan. Hon var väldigt ledsen den dagen och hon lämnade över till personal när de kom. Jonas hade varit borta någon minut. Inte länge. Hon minns inte hur hon märkte anfallet. På frågan varför hon var väldigt ledsen den dagen säger hon att när man varit på sjukhus länge blir man väldigt ledsen och så vill man hem. Det var väldigt påfrestande att vara på sjukhus och hon tyckte att det var väldigt jobbigt. Och hon ville åka hem.

På frågan hur Collin såg ut vid detta anfall säger Mikaela att hon inte minns. Hon minns att det var ett lätt anfall och att det gick väldigt fort. Annars skulle hon inte gått därifrån.

Mikaela tillfrågas om en händelse som Jonas berättat om i förhör där han varit på toa när

Collin fått ett anfall. Mikaela minns inte det och vill veta när på dygnet. Förhørsledaren berättar att det skulle varit på eftermiddagen och att första gången Jonas var med. Mikaela vet att det varit flera tillfällen då Jonas varit där och tagit Collin vid ett anfall och Mikaela har larmat. Mikaela säger att hon får en black-out när de här händelserna sker. Hon minns inget sådant anfall.

Mikaela minns något tillfälle när hon larmade och ingen personal kom. Hon säger att det måste varit när man börjat få ge honom Buccolam. Att Jonas sade att det är bra att de börjar. Mikaela har vid anfall larmat och börjat röra honom, men Jonas tänker mer på vad han ska göra. Vid det här tillfället gick hon och öppnade dörren för det tog så lång tid innan personalen kom. Hon minns inte om det var Jonas eller Mikaela som såg honom. Mikaela larmade och gick ut för se efter personalen. Jonas var hos Collin. Hon vet inte om han gav Buccolam det eller om han bara vred på syrgas och masserade på bröstet. Collin låg i alla fall i sängen. Hon minns inte om han låg i sängen från början eller om hon gav honom till Jonas. Hon kan inte säga mer om det tillfället.

En gång satt Collin hos henne vid anfallet och hon gav honom till Jonas. Hon minns inte om det var samma tillfälle som ovan. Hon minns inte mer.

Några gånger har hon varit och kissat och han fått ett anfall. Ibland har han legat i sängen och stelnat till.

Vid ett tillfälle skulle Leon sova över på sjukhuset. Det var Mikaela, Leon och Collin i rummet. Hon tror att det var när de bodde i byggare Bob rummet. Collin låg i spjäsängen och lekte. Hon och Leon satt i vuxensängen och tittade på film. Hon hörde att Collin var tyst väldigt länge. Han var tyst någon minut. On säger att han har leksaker som låter och det var tyst. Hon ställde sig upp och tittade och då låg han stel och blå. Han spände sig och hade knutna nävar och benen raka. Ögonen rullade bak i huvudet. Han var blå om läppar och mun och andades inte. Då larmade hon och bad Leon sitta kvar och titta på film. Collin låg kvar i sängen. Han låg på rygg. Hon larmade och började dra honom på bröstet och röra honom för att få igång honom. På fråga vad Leon märkte säger Mikaela att när hon reste sig reste han sig också och hon bad honom sitta kvar och sade att Collin inte mår bra. Hon tror inte att Leon såg Collin. Hon hoppas inte det. Mikaela har inte pratat med honom om det, men han hade pratat om det i skolan och varit ledsen. Hon trodde inte att förstod så mycket, men han gjorde tydligen det. Vid det tillfället tror hon att det räckte med att de masserade bröstet och syrgas. Hon minns inte vilken personal som var med vid det tillfället. Jonas var inte där utan han var med Charlie.

Vid ett tillfälle var Charlie med när de bodde på sal 1. Mikaela och Charlie satt och åt mat. Collin låg i sin säng och lekte. Det var ca 1, 5 meter mellan henne och sängen. Hon märkte att det blev tyst och stilla. Hon såg i ögonvrån när han lekte. Han låg på både mage och rygg han snurrade runt, men när Mikaela ställde sig upp låg han på rygg. Han var stel och vit i ansiktet. Inte blå. Han var stel och spände armar och ben och var borta med blicken. Ögonen rullade bak i huvudet. Hon larmade och personal kom in. Då hade han hunnit bli lite ful i färgen. Lite grådaskig och lite blå om munnen. De tog över och hon satte sig hos Charlie för att inte skrämma honom. Mikaela tror inte att han behövde ventileras den gången. Hon minns inte vilken personal. Detta var mitten av vistelsen någon gång. Det var ingen annan i rummet när det började. På frågan om anfallet skrevs upp säger hon att alla anfall skrevs upp. På slutet vet hon att det var ett par gånger som det inte gjorde det. Det är minst en eller två dagar som saknades. Mikaela säger att man se datum som saknas om man jämför med journaler. I början skrev personalen i listan. Sedan var det någon som kommenterade att de inte skrivit. Då fick de information om att de skulle skriva själva. Man skall beskriva händelsen kort på listan och Mikaela säger att alla beskriver händelserna olika. Mikaela har själva skrivit två

eller tre gånger. Hon tror att de som skrev gjorde en signatur i början, men hon vet inte hur det var sen. Hon säger att anteckningarna inte var så imponerande. Hon trodde att det var en vägledning för föräldrar och inte personal. Mikaela säger att hon inte vet varför det var där egentligen. Sedan förstod att det var personalen för läkarna hämtade dem och jämförde.

Förhørsledaren ber Mikaela berätta om någon händelse där hon gått på toa och det varit ett anfall. Hon säger att några gånger har hon varit iväg och kissat och kommit tillbaka. Det har varit några gånger som hon lämnat honom i sängen som man brukar göra med ett barn. Och hon har gått in och kissat. Hon var inne på toa på ett par minuter. Hon satte på pyjamas och tvättade sig. Vid det här tillfället var det Collin och Mikaela på rummet. Mikaela kom ut och såg att han var helt blå. Mikaela larmad och det kom in personal. En av gångerna vet hon att han behövde ventileras och mer hjälp för att komma igång. Han låg med syrgas hela natten för han var helt väck och han hade fått mycket Buccolam och det blir man seg av. Förhørsledaren ber Mikaela fortsätta beskriva en händelse och att hon beskriver den som var när han var helt väck hela natten som hon sade. Hon säger att det är den hon beskriver.

Mikaela kom ut och hittade honom helt blå. Den gången var han helt blå ned till händerna. Han andades inte för fem öre och var som en stor degklump. Han var helt mörk i huvudet. På frågan vad hon tänkte när hon såg honom tänkte hon att han var död eller höll på att dö. Hon satte på syrgas och la de bredvid. Personal frågade om hon gett Buccolam. Då var det en sjuksköterska Anna-Karin. Mikaela säger att hon tror att det var helgen innan den 29/6. Det var mycket den helgen. Sköterskan frågade om hon gett Buccolam och hon svarar nej. Hon gav henne Buccolam sprutan och Mikaela gav den sprutan. Sedan började de ventileras Collin. Han var rätt seg, men började andas lite. Medicinjouren kom och läkaren tog över. Collin var seg och dippade. Man fick dra honom på bröstet påminna honom om att andas. Sedan undersökte läkaren honom och denne tyckte att han inte reagerade på ljuset och ögonen snurrade. Den kvinnliga mörkhåriga läkaren från jouren tyckte att man skulle ge mer Buccolam för hon trodde inte att anfallet släppt. Det var en massa strul, man hade inte rätt dos. Medicinen var slut. Han fick Buccolam. En starkare som han fick mindre av. Sedan kom fler läkare från narkos, Biva eller Siva. Mikaela tror att det tog någon minut innan de fick honom att andas. Sedan var han borta någon minut igen och tillbaka. När medicinjouren var där ringde hon Jonas. Han var hos sina föräldrar, så han var snabb att komma. De sade inte så mycket och när Biva kom sade läkaren att han andades själv och att han kunde där ifrån. Det var på en kväll för det var inte så mycket personal och det tog lång tid innan läkare kom. Han behövde ventileras innan läkaren kom. Han hade börjat ta långsamma andningar. Hon tror att sjuksköterskan Ann-Christin var med.

Mikaela säger att han vid det här anfaller var stel som vanligt. Det var flera anfall den helgen och att den personalen var med vid olika tillfällen, men hon är osäker vilken personal som är med vid vilket tillfälle. Det hon minns är att han hade väldigt många och jobbiga anfall. Hon tror att man på fredagen höjde dosen på medicinerna och att det var då han fick han de här jobbiga anfallen. Mikaela tror att det här anfaller var på lördagen. Fel personal kom och det var struligt.

Mikaela säger att hon tyckte att de anfallen Collin under helgen var lika jobbiga som det på måndagen. Om inte värre. De var lika intensiva och jobbiga för Collin. Kristina såg bara det på måndagen. Kristina sade att han behövde ventileras flera minuter på måndagen. Under helgen var det så också och då slutade de ventileras och han kom igång själv. Kristina fortsatte ventileras. Mikaela säger att läkarna hanterade det olika. Hon säger att Kristina var livrädd och trodde att han skulle dö. Mikaela och Jonas var också rädda, men det hade de varit hela helgen vid de andra anfallen. De frågade under helgen för de kände sig osäkra och ville flytta

till intensiv. Det kändes osäkert att sova, men intensiv tyckte inte det behövdes. Mikaela tror att både hon och Jonas sov där den helgen. När de beskrev för hu Kristina hur anfallen under helgen tyckte hon att det inte behövde flytta till intensiv. De sade att det inte var någon fara. Att de hade koll och skulle komma på en gång om det var något.

På söndagen var det ett liknade anfall. Hon minns inte hur det började. Hon var på rummet. Det var Mikaela och Collin på rummet. Hon minns inte hur det var innan, men att hon larmade. Han fick ett anfall och personal kom. Han var helt väck och jätte segstartad. Collin hann bli blå, men hon minns inte hur han såg ut. Man fick ventilera och han fick Buccolam. Mikaela minns inte vem som gav honom det. På fråga vilken personal som var där säger hon att hon tror att Ann-Christin var där och undersköterskan Fredrik. Hon säger sedan att han kan ha varit där lördagen. Jonas var inte där. Han var på väg för att hämta barnen. Han ringde henne flera gånger och fick inget svar. Han förstod att det var något fel och när hon ringde var han redan på väg till sjukhuset. Detta var på kvällen.

Collin var borta hela helgen. Han sov hela tiden och var inte kontaktbar. Han var gnällig och rörde sig knappt. Han var helt borta.

.

Paus kl. 10.47–10.50.

Mikaela tillfrågas om hon gav Collin Buccolam vid händelsen vid den 29/ 6. Han fick inget Buccolam av henne och inte av läkaren heller. Mikaela tror att sjuksköterskan frågade om han skulle Buccolam, men läkaren Kristina sade nej.

Mikaela tillfrågas vem hon visat det blodiga papperet som fotades. Hon säger att läkarna och Jonas har sett bilden. De åkte in till akuten och det var läkarna som såg. På fråga vilken läkare säger hon att det någon läkare på akuten och någon läkare på avdelningen där de låg. På 95 b men kirurgsidan. Hon vet att någon läkare hette Johan. Hon vet vem det är om hon ser honom. Det var i alla fall ansvariga läkaren som hade hand om Collin första dagarna som hon visade fotot. Hon visade även fotot på akuten för den läkare som de hade när de kom in. På fråga om hon visat Kristina säger hon att hon inte vet. De tog inte med papperet till sjukhuset. Collin hade blod på tröjan och det såg läkarna när de åkte in på akuten. Jonas såg det också. Han såg papperet också.

Mikaela tillfrågas hur det var kring planerna om permission innan midsommar. Hon säger att han hade lite anfall då och då. Collin hade haft EEG uppkopplad innan. Då hade han haft två anfall registrerade. På de anfallen under EEG så visade det inget solklart Epileptiskt anfall. Först såg det ut som det inte var något, men sedan när de granskat igen hade de sett en bakomliggande aktiviteter som kunde tyda på epilepsi. Pulsen gick upp och snabbt ned igen och aktiviteten minskade och det kunde tyda på syrebrist och att pulsen gick ned väldigt lågt. Därför trodde de att det kunde ha med hjärtat att göra. Så de kopplade de upp ett EKG som han skulle ha i 48 timmar.

Den 6 juni var de hos Jonas föräldrar. De hade permission i tre timmar. Sedan fick de inte mer permission. Collin fortsatte att ha anfall och Mikaela ville inte åka därifrån. De frågade inte efter permission sedan övergick till att kanske skulle få det. De fick röra sig fritt på sjukhuset.

Inför midsommar hade de pratat om de fick permission och då skulle de se hur läget såg ut.

Några dagar innan hade hemsjukvården gett dem syrgasmask, grimmor, syrgastuber och saturationsmätare och akutmedicin. De fick utrustning för hemgång. På frågan om man det sades något om att han skulle vara anfallsfri innan permission säger hon nej. Det sades inget om att han måste vara anfallsfri eller att det inte såg bra ut om att de inte fick åka hem. Hon tror att de pratade med Kristina dagen innan och hon sade om de kände sig trygga så fick de åka. De hade haft HLR kurs innan. Det pratades inte om att de inte fick åka. Man sade om han fick värre eller mer anfall fick de inte åka. Det sade de själva. Men han hade haft några anfall kanske 2-3 dagar innan. Mikaela kände sig ganska osäker, men Jonas är bra på sådant. Han kände sig trygg. De litade på varandra.

På frågan om det var någon undersökning eller åtgärd som de valde att inte göra för risken att inte få åka på permission säger Mikaela nej. Hon säger att de aldrig skulle kunna säga nej till att göra något av den anledningen. På frågan om Jonas hade samma inställning säger hon ja. Jonas har samma inställning, men han vill veta när det ska göras något överlag. Jonas har varit ganska tydlig att de vill veta om de ska göra något och vad svaren visar. De är vana att bo på sjukhus och har sagt att de vill veta när det skall göras något. Ibland har det brustit. Det är alltid risker med ex magnetröntgen eller lumbalpunktion. Hon säger att de har typ tagit blodprover på Collin varje dag. Han har gått igenom väldigt mycket. Mikaela säger att hon vet att Jonas blivit ganska irriterad när de gjort saker utan att säga det.

Uppläst och godkänt under förhörets gång.



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Norelius, Michaela Helena

Personnummer

19900419-5948

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Delgiven information om att förenklad delgivning vid ett personligt möte genom att skriftlig information överlämnas.

2015-09-11 Annika V Olsson, Samordnare

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Anmälan försök till mord, grov misshandel

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Försvare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Ja

Förhørsledare

Annika V Olsson

Förhørsdatum

2015-09-11

Förhör påbörjat

09:25

Förhör avslutat

11:25

Förhørsplats

Polishuset, Svartbäcksgatan 49, Uppsala

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Närvarande i rummet var advokat Leif Ericksson.
Akadmeiska sjukhuset förkortas till UAS

Michaels delges misstankar om:

Grov misshandel vid tre tillfällen 22 maj 2015 på UAS

Grov misshandel vid två tillfällen 23 maj 2015 vid UAS.

Grov misshandel den 24 maj 2015 på UAS:

Grov misshandel den 25 maj 2015 på UAS:

Försök till mord den 27 maj 2015 på UAS .

Grov misshandel vid två tillfällen den 29 maj 2015 vid UAS,

Grov misshandel den 31 maj 2015 vid UAS

Grov misshandel den 2 juni 2015 vid UAS.

Försök till mord den 5 juni 2015 vid UAS:

Försök till mord den 7 juni 2015 vid UAS

Försök till mord den 8 juni 2015 vid UAS

Försök till mord den 9 juni 2015 vid UAS

Grov misshandel den 11 juni 2015 vid UAS.

Försök till mord den 13 juni 2015 vid UAS

Försök till mord vid ett tillfälle 14-15 juni vid UAS

Grov misshandel vid flera tillfällen 14-15 juni 2015 vid UAS.

Grov misshandel vid ett tillfälle den 20 juni 2015 i Hässelby

Försök till mord den 25 juni 2015 vid UAS.

Försök till mord den 27 juni 2015 vid UAS

Försök till mord vid ett tillfälle den 28 juni vid UAS

Grov misshandel vid ett tillfälle den 28 juni vid UAS.

Försök till mord 29 juni 2015 vid UAS

Försök till mord 3 juli 2015 vid UAS .

Michaela informeras om att hon är misstänkt för att i ovan angivna fall försvårat Colins andning och att varje gärning har orsakat symtom vid varje enskilt tillfälle och att gärningarna därutöver har bidragit till att Colin har fått genomgå en mängd provtagningar och undersökningar som i sig förorsakat smärta, skada och/eller vanmakt.

Michaela informeras att vad gäller de gärningar som är rubricerade som försök till mord menar vi att Colin haft andningsuppehåll och att det har förelegat en risk för att han skulle avlida och att hon i vart fall har varit likgiltig inför detta.

Michaela säger det är inte sant. Hon säger, det är inte så här. Det finns inget i hela världen som att hon skulle göra sina barn illa, framför allt inte Colin.

Colins sovrutiner hemma.

Colin somnar alltid vid Michaela där hon ammar honom. Detta gör Michaela i hennes och Jonas gemensamma säng. När han somnat lyfter hon över Colin i en vagga som står i samma rum. Oftast sover Colin till kl.06.00 på morgonen. När han vaknar lyfter hon över Colin och ammar honom. Då somnar Colin om. De går upp vid kl.07.00 eftersom Leon börjar skolan. De är sedan vakna. Colin brukar sova middag runt kl.12.00. Oftast sover han en eller två timmar. Sen är Colin vaken till runt kl.20.00-21.00 där de sedan lägger sig. Ibland om Colin sovit en kortare tid på dagen, kan han somna en halvtimme vid 16.30 – tiden.

Colin har precis kommit in att sova en gång om dagen. Ett fåtal gånger har Colin vaknat på nätterna där Michala lyft över honom där han sedan sovit bredvid henne. Colin är född för tidigt och de har använt kängurumetoden och där han är van ligga mot

Michaela. Så det är ganska nyligen han börjat sova själv, runt en månad innan de åkte in till sjukhuset, maj månad.

Colins sovrutiner på sjukhuset

Precis samma som förut som Michaela berättat att Colin sov en gång om dagen. Från det att Colin fick medicinering sov Colin mycket mer. Colin började få medicin mitt av perioden när de låg inne på sjukhuset men Michaela är inte säker när de startade med medicineringen. Colin började få stesolid, sen började han få epilepsimedicin Ergenyl, sedan annan medicin som var för epilepsi. Colin blev trött, han ville sitta i Michaela famn hela tiden eller i Jonas famn. Colin var inte pigg, inte sig själv och inte så glad. Det var biverkningar av medicineringen och var inget konstigt sa läkaren. Colin är väldigt nöjt barn när han är som vanligt. När han fick medicinering satt han bara, småpillande med saker och lekte inte på samma sätt. Colin var allmänt trött och seg. Colin sov lite då och då. På nätterna sov han hela nätterna. De försökte få honom sova en längre tid på dagen men trots det sov han lite då och då kortare stunder. Ibland tio minuter, ibland halvtimme. Sjukvårdspersonalen kommer ofta in i rummet där de kontrollerade Colin så han vaknade ofta. Colin somnade till natten vid 22.00 – tiden när de låg inne på sjukhuset.

Uppläst och godkänt.

Colins matrutiner hemma.

Michaela ammar Colin på morgonmålet, han får gröt till frukost vid 09.00 – tiden. Hon ammar Colin vid 10.00- tiden. Colin får lunch någon mellan 11.00-12.00 - tiden där han får matpuréer. Hon ammar Colin mellan 14.00 – 15.00 tiden. Ibland får han en banan på eftermiddagen. Colin äter middag vid 18.00 – tiden där han får puréer. Hon ammar sedan Colin inför natten. Från februari –mars 2015 har han haft de här rutinerna. Från födelsen ammade Michaela Colin. Han fick extra fett, calogen för att gå upp i vikt när de kom hem från sjukhuset efter Colins födelse. De låg inne cirka 10 veckor efter Colins födelse. När de kom hem fick Colin ont i magen och kräktes av extra fett, calogen. Så de slutade ge Colin och Michaela ammade honom. De försökte sedan ge Colin flaska med extra fett i men han tog inte det. När Colin var fem månader, rekommenderade deras läkare, på neonatal Fredrik (Colins läkare sedan han föddes) att de skulle började ge Colin gröt och puréer för att han skulle gå upp i vikt. Colin förstod inte riktigt hur man åt mat, han kunde inte svälja så det gick inte så bra. Michaela fortsatte amma Colin, efter månad till så förstod Colin hur man skulle äta mat.

Colin är född tre månader för tidigt. Colins viktkurva har planat ut. Han har alltid haft sin kurva, läkarna har velat att Colins viktkurva ska stiga. Colins viktkurva blev lite bättre när han började äta mat. Vissa läkare var inte nöjda med Colins viktkurva medan vissa läkare var nöjda med Colins kurva. Colin rörde på sig även mycket mer på sig. De på BVC sa även att Colin rörde på sig, därför inte gick upp i vikt. De försökte väldigt mycket med flaska innehållande med fetter och protein men Colin ville inte ta den. Colin ville inte sluta amma. Det är både Jonas och Michala som gett Colin mat, puréer, försökt ge honom flaska. Även farmor, farfar som försökt ge Colin flaska och mat. Det var samma sak för dem, det var trögt tills Colin började förstå hur man skulle äta mat.

Colin var väldigt snuttig av sig och låg ofta vid Michaela. Colin hade ingen napp, han tog den då och då. Michaela var hans napp. Ibland gick det och lura Colin och då tog han nappen men när han förstod det inte var Michaela spottade han ut den. När Colin var nyfödd tog han napp. Colin slutade ned napp när han var ett par månader.

Uppläst och godkänt.

FL: Vilken information har erhållits kring vad du skulle göra vid ett anfall, när Colin visar symtom på sjukhuset och hemma?

Innan de fick permission så var det en sjuksköterska Pernilla Kleven som gick igenom med både Michaela och Jonas, HLR – hjärt och lugn räddning. Både Jonas och Michaela har gått på det via sina jobb. Michaela då via sin utbildning där hon läser till undersköterska. De fick anvisningar till när de var hemma om Colin skulle få ett anfall skulle de börja flöda syrgas om han hade det jobbigt, sätta på en syresättningsmätare, om han sluta andas skulle de göra inblåsningar, om hjärtrytmen var under 50 skulle de ge hjärtkompression och ringa efter ambulans. När de fick utskrivet Buccolam skulle de ge Colin honom det. De var på sin första permission den 6 juni, Jonas fyllde år och de åkte hem till hans föräldrar som bodde i Vilan. När de låg inne på sjukhuset skulle de larma så fort de såg någon symtom på Colin. Från början fick de inte så mycket information när de lades in på sjukhuset förutom att de skulle larma.

Det blev så att Michaela började agera själv där hon masserade Colin när han fick ett anfall. Hon läser till undersköterska så hon agerade som i en sjuksköterska istället för titta på, istället för att bara titta på Colin och se honom försvinna mer. I överlag i början var både Michaela och Jonas hysteriska när Colin fick sina anfall, efter någon vecka så var det lättare för Michala personligen hjälpa Colin själv som sjukvårdspersonal istället för att titta på, hon fick panik av att bara titta på. Ibland kändes det som om Michaela kunde mer än sjukvårdspersonal men så var det naturligtvis inte. Det var olika sjuksköterskorna varje dag. Alla sjukvårdspersonal gjorde olika när de mötte Colin, om någon inte varit med tidigare vid ett anfall, kom de in, var chockade och visste inte vad de skulle göra. Om ny sjukvårdspersonal kom in och tittade, visste inte vad de skulle göra, gjorde de inget med Colin. Då fick Michaela panik och agerade eftersom hon visste ju längre anfallet pågick så försvann Colin, det blev jobbare för Colin komma tillbaka. Från början av sjukhusvistelse när Colin fick ett anfall larmade Michaela och stod bredvid men sedan agerade hon och masserade honom på bröstet och gav honom syrgas. Mot slutet så gav Colin buccolam när han fick anfall. Även Jonas gav honom buccolam.

Tiden före innan Colin fick Buccolam så fick de ingen information hur de skulle göra med Colin än att larma. Det Michaela menar är att hon gjorde saker ändå genom att massera och gav Colin syrgas precis som sjukvårdspersonal gjorde. Istället för att vänta på dem komma inspringandes så började hon massera och ge Colin syrgas, hon väntade inte på sjukvårdspersonal skulle komma.

Det är ingen sjukvårdspersonal som gått igenom med Michaela hur hon ska agera när Colin fått ett anfall förutom att de hon fort som möjligt ska trycka på larmklockan. Bortsett från då han fick ordinerat Buccoloam, där de sa att Michaela skulle ge Buccolam först, vänta inte med det tills vi kommer, det kan du göra.

Michaela minns inte om de fick någon information till permissionen de hade den 6 juni, om hur de skulle agera om Colin fick ett anfall. Det har gått för lång tid för att Michaela ska komma ihåg det. Det känns som de borde gjort fått det men hon är inte säker.

De hade permission 2-3 timmar sedan åkte de tillbaka till sjukhuset. De fick låna med sig syrgas från avdelningen. Innan den 6 juni så hade Colin inga andningsuppehåll helt, inte som Michaela minns, utan han behövde bara lite hjälpa komma ihåg att andas med lite syrgas hjälp. Michaela tror att de fick med sig stesolid också som första akuthjälp. En akutmedicin om krampen inte släpper.

När det gäller syrgasflaskan som de fick med sig på permission så visade sjukvårdspersonal hur man satte på den och stängde av den. Syrgasflaskan är kopplad till en tratt. Senare fick de utskrivet syrgas och då kom det en tjej som hette Eva som har hand om hemsjukvård, hon gick igenom med dem allt kring om syrgas.

FL: Den 6 juni kände du trygg och ta permission med syrgasen trots ni inte fått information

hur den hanteras? Egentligen inte för Michaela men Jonas sa att han gjorde det. Jonas kände sig trygg och då litade Michaela på honom. Michaela var osäker men litade på Jonas. Det sa även Michaela till sjukvårdspersonalen också. Michaela var osäker för hon var rädd det skulle hända nått med Colin, det var första gången de skulle åka från sjukhuset men Jonas kände sig trygg och hon litade på honom.

Uppläst och godkänt.

De hade permission över midsommar då hade de gått igenom allt, fått information om HRL, information om syrgas, gått igenom hur mycket syrgas de skulle ge och hur det funkade. Vad de skulle göra om Colin fick ett anfall. Där de skulle koppla på syresättningsmätare, massera bröstet, ge syrgas. Först skulle de ge buccolam sedan göra det andra. De hade permission över dagen på midsommarafton och midsommardagen, de sov på sjukhuset. Permission var några timmar varje dag.

Sjukhuset höll på och experimenterade med olika mediciner för att se vad som hjälpte. De sa vissa mediciner kan förvärra anfall, om det var epilepsi om de misstänkte. De började ge en medicin som inte gav effekt, sedan bytte de medicin. De handlar om fyra olika mediciner som de bytte, plus Stesolid och buccolam.

FL: Är de någon av mediciner som hjälpte Colin? Michaela uppger vi tyckte det blev värre när Colin fick medicinerna, vi är Michaela och Jonas. Anfallens karaktär ändrades, från började räckte det med att man masserade hans bröst för att komma i gång men sedan fick man ventileras för att få igång honom. Colin började få medicin från vecka 2-3 men det är inte Michaela säker på. Ett par dagar innan Michaela greps började man trappa av Colins medicin. Dagen hon greps gick han ingen medicin.

Michaela säger det hon skulle alltid larma först och sedan ge Buccolam. Därefter kommer personal inspringandes.

FL Finns det någon gång som du inte följt instruktionerna? Nej säger Michaela, hon har larmat. Som Michaela sagt tidigare i förhöret började hon ge Colins syrgas och massera honom själv innan sjukvårdspersonal kom in.

Uppläst och godkänt.

FL: Har Jonas larmat någon gång?

Ja det tror Michaela men hon är inte helt hundra. De har varit där tillsammans, hon kan inte minnas exakt vem som gjort vad. Om det är så att Michaela larmat har Jonas tagit hand om Colin och tvärt om. Michaela kan inte komma ihåg vem som tryckt på knappen för larm, hon vet att de gör det.

Michaela säger att hon tycker det är jäkligt att ingen lyssnar på henne och Jonas, vad hela släkten säger, för det är inte så här huvudtaget.

Uppläst och godkänt.

Försvarsadvokat Leif Ericksson ställer frågor till Michaela.

Advokat: Reagerade någon personal på att du gick in och masserade och gav Colin syrgas innan personal kom?

Michaela: Personalen reagerade olika, det var bland annat en ny sjuksköterska som sa, åhh har du redan gjort det, där Michaela redan kopplat syrgas och börjat massera Colin. De tyckte det var bra Michaela börjat.

FL: Var det någon personal som reagerade inte tyckte om det du börjat med Colin?
Nån gång sa någon personal efter att det lugnat, du behöver inte göra det här, var bara mamma. Michaela har bara hört det var bra.

Advokat: När började man med Buccolam?

Michaela tror det var vecka 3 men är osäker. *Advokat: Permission den 6 juni, du var osäker, hade du sett syrgastuben hanteras innan på sjukhuset?* Michaela hade gått med syrgastuben mellan olika avledningar. Hon visste hur man satte på och av den.

Uppläst och godkänt

Försvarsadvokaten skall på förhandlingar i Hovrätten kl.13.00. Han ska med tåget kl.12.10 förhöret avbryts.



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Norelius, Michaela Helena

Personnummer

19900419-5948

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Försök till mord samt grov misshandel flera tillfällen.

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Ulrika Söderberg

Försvare/ombud närvarande

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Christina Eklund

Förhørsdatum

2015-09-14

Förhör påbörjat

09:30

Förhör avslutat

11:30

Förhørsplats

Polishuset Uppsala

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Involverad personal

Annika V Olsson

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Berätta om Colins matrutiner på sjukhuset.

Michaela uppger att de gav Colin barnmat ur burk och gröt. Michaela ammande även Colin ofta eftersom Colin är snuttig av sig och under sjukhustiden ammade han ofta. Han åt frukost, lunch och middag var burkmat och sen emellan ammade han lite då och då.

Michaela och Jonas gav Colin mat, Michaela kan inte säga vem som gav Colin mat mest.

Hur har du och Jonas mått?

Michaela säger att det har varit kaos. Det går inte att beskriva med ord, de har mått väldigt dåligt. Det har varit jobbigt. Michaela säger att de gråter när ingen är där, de tog hand om varandra. När personalen var där så kontrollerade dom sig för att kunna få information om Colin. Från början var det kanske inte så, då var dom mer arga på personalen för då kände dom att de inte fick den hjälpen de ville ha. Mer frustration då.

Du säger att ni inte fick den hjälp ni ville, beskriv.

Michaela säger att dom tyckte inte personalen tog de på allvar. De försökte puscha och fråga vad det var och undersökningar. De sa att detta var vanligt och att de inte behövde oroa sig men Michaela och Jonas hade panik. De kände att personalen inte tog dom på allvar. Sjuksköterskorna hade varit med från början med inte läkarna och då kändes det som att läkarna inte tog M och Jonas på allvar. Alla sa olika, en del ville göra massa saker en del inte och det blev frustrerande.

Har du och Jonas känt sig trygga med den utbildningen/instruktioner de fått?

Michaela har hela tiden känt sig osäker men J sagt att han var trygg så hon litade på honom. M tog allt mycket hårdare och var så himla rädd. Allt var osäkert, ena gången sa de att det var epilepsi och andra gången sa dom att det inte var det så M blev osäker. Eftersom de började medicinera och M upplevde att det blev värre med anfallen då och då blev hon ännu mer rädd men de sa hela tiden att de inte var för medicinerna. M var livrädd för allting hela tiden. Vissa gånger kändes det bra, mönstren vid anfallet såg likadant ut vid varje anfall och det brukade lösa sig, men det var läskigt allting. Ibland kände hon sog säker att de klarade

detta tex inför permissioner eftersom allt som sjuksköterskorna gjorde kunde de också göra, till och med bättre än SSK för de visste hur Colin funkade men det som de tänkte på var om de inte får igång Colin vad händer då därför ville M inte åka hem på permissioner eller utskrivning. Det var flera gånger som personalen sa att de skulle åka hem att de skulle skrivas ut. M blev livrädd då och hon frågade flera gånger om det skulle sluta skulle de skicka hem dom då. Tex nu har det gått fyra dagar utan anfall. M ville inte åka hem förens fören de visste vad de var för fel. De visste ingenting. M ville inte bara åka hem och vänta på att det skulle hända igen. När M tog upp detta med personalen sa dom inte så mycket, inget konkret.

Har ni kunnat planera inför sommar/ledighet?

M hade massa planerat som de inte kunde göra. De pratade om senare i höst saker de skulle göra. De pratade om att om de får komma hem senare i sommar kan vi göra det här. Jonas och M kunde säga att de skulle på bio om det var lugnt. M säger att de pratade säkert om massa saker de skulle göra men det blev aldrig av.

Har de planerat för framtiden/semester och ledighet?

Fanns det krav/villkor fanns det för att gå på permission, skulle han vara anfallsfri, hur länge? (anfallsfri etc)?

M säger att det var om dom kände sig trygga med att gå hem. M vet inte att det fanns några specifika krav eller villkor det var M eller Jonas som sa att om han får anfall nu inför så går dom inte vilket läkarna tyckte var rimligt. Det fanns inga regler vad M vet om. Olika varje gång.

Hur har du känt inför att ha permission?

M var orolig men hon var orolig på sjukhuset också. M kände att om detta nu ska fortsätta så är det bra om dom lär sig och läkarna sa också att de inte kunde bo där hela sommaren och de behövde komma därifrån. Ena sekunden kändes det ok och andra sekunden kändes de inte okej. M var berg och dalbanan och då litade M på Jonas.

Upplevde hon och Jonas det på samma sätt?

Har utskrivning diskuterats? Om ja låt henne utveckla.

M säger att hon inte vet, någon gång kanske dom pratade om utskrivning. När M och Jonas fick syrgas och andra maskiner till Colin för att ta med hem och kontakt med hemsjukvården så var det först tal om dagpermissioner om när det fungerade även nattpermissioner och sen om det fungerade bra även utskrivning men utskrivningar har aldrig varit bestämt. Några gånger har de sagt förhoppningsvis kommer ni då och då skrivas ut men det har bara varit prat man har aldrig kommit dit. M har känt att personalen puschat för att dom ska hem. M ville så klart komma hem för hon har två barn till hemma så de ville åka hem hela tiden men de ville inte åka hem fören det var stabilt för Colins skull.

Hur har anfallen varit sett över tiden?

M säger att allt varit kaos. Helt andra anfall i början första veckan. I början var anfallen jättekorta, ryckningar han försvann med blicken och efter några sekunder var han tillbaka igen. Han hade ryckningar i armar och ben och huvudet, skakningar. Sen blev det mer att han spände sig och försvann med blicken och första veckan var M kaos och då tänkte hon inte på vad som hände. M stirrade inte på honom utan fick panik av att han inte mårde bra, tänkte inte så mycket. Men personalen sa hela tiden att M skulle försöka se exakt vad som hände så slutade M fungera som en mamma för hon skulle förklara vad som hände under själva anfall. Sen såg M att Colin höll andan att han andades inte, kort i början men sen blev det stegvis värre. Innan all medicinering började var det som att han blev stel och höll andan men så fort man stummerade kom han igång men sen blev allt kaos. Han slutade andas och man fick inte igång honom och de började gör inblåsningar. Vissa gånger kommer M ihåg jättebra och vissa kommer hon inte ihåg alls.

Startat lika? Samma symtom/förändrats (blivit allvarligare)?

M säger i princip. I början försvann han med blicken och skakade. Sen försvann han med blicken och blev stel istället för att skaka. Han har hela tiden förvunnit med blicken, stelnat

till och slutat andats. Vissa gånger lyckas man avbryta och får igång honom genom att stimulera så han andas igen men vissa gånger, om man inte upptäcker det i tid så får man inte igång honom. Om man hinner se i början att han försvinner så har man fått igång honom lättare.

Försvann med blicken beskriv det:

Att han rullar bak med ögonen eller så försvinner han med blicken så man får ingen kontakt med honom. Det börjar alltid med att han rullar bak ögonen och ibland stirrar han och ibland blundar han under anfallet. Man får ingen kontakt alls.

När på dygnet har de ägt rum?

M säger att det mest varit under dagtid, ibland kvällar och någon enstaka gång på natten.

Har Colin alltid haft svårt/slutat andas vid anfall?

M säger nej. Vissa korta anfall är bara att han stirrar till och är borta och så fort man tar i honom vaknar han till. I början tror M att Colin andades genom anfallen. Han var aldrig blå eller så som han blev senare men dom anfallen var några sekunder bara medans dom senare var längre.

Vilket/vilka anfall var allvarligast? Låt henne beskriva så detaljerat som möjligt.

Här bör hon kanske kunna knyta det till viss händelse. Se vidare specifika frågor nedan.

Dom i slutadet var mer allvarliga, sista helgen.

Den gången som Colin fick Buccolam två gånger. M tror det var en lördag kanske en söndag. M och Colin var i rummet. M vet inte hur det började exakt. Det var kaos den gången för dom larmade fel och fel personal kom. M vet att en gång var hon på toaletten det kan vara den här gången. Colin låg i sin säng när M kommer ut från toaletten ser hon att Colin är blå och stel. M larmade. M satt på syrgas och la vid honom och började massera hans bröst. Personalen SSK kom in och frågade om M givit Buccolam vilket M tror att hon inte gjort. M vet att en gång gav hon C Buccolam innan personalen kom och en gång hann hon inte innan personalen kom. Det kan vara så att M gav Buccolam när personalen kom in och frågade om han fått. Han fick i alla fall en dos 2.5 mg. Han kom inte igång att andas. När läkaren Laura kom hade Colin kommit igång lite grann. Det var kaos och all personal var stimmig och kaos. Laura undersökte honom och han behövde mycket syrgas.

Ventilerades Colin?

M tror inte att Laura ventilerade, hon undersökte honom bara. Hon tyckte att Colin fortfarande kunde vara i ett anfall för han försvann med ögonen och reagerade inte med dom så därför ordinerade hon att han skulle få en till Buccolam. Det fanns inte rätt sorts mängd på sjukhuset för det var slut. Colin skulle få 2.5 mg tror M och dom var slut det fanns bara högre doser. Det var så mycket snack om det att de kunde ta halva men andra sa nej då blir det inte rätt mängd. M säger det var 5 mg i sprutan och man kan inte se hur mycket man ger av det som finns i sprutan så M vet inte om Colin fick hela 5 mg sprutan eller halva. När första sprutan gavs så var det rätt dos 2.5 mg men sen tog den slut. M säger att det blev diskussion kring det här med andra Buccolam sprutan. En del tyckte att den sista sprutan borde inte ha getts och att de skulle gå och kolla hur mycket som var kvar i sprutan. M frågade Laura vad som händer om Colin får för mycket Buccolam och då svarade Laura att då får man intubera honom för då kan det blir så att han inte orkar andas. Det var mycket strul kring Buccolam över lag. Det var tjafs om det skulle ligga på rummet eller inte. Alla läkare ville olika.

M är osäker om Colin ventilerades vid detta tillfälle hon tror det.

Colin var jätteseg och när han väl kom igång slutade han andas föera gånger så man fick massera honom på bröstet. Han var jättetrött efteråt och behövde mycket syrgas och behövde mycket hjälp. Det tog 1-2 timmar innan han var stabil och läkarna kunde gå därifrån. Colin blev så här trött efter medicineringen.

Colins symtom var att han var blå och stel och när M började massera honom säckade han ihop. Han kändes helt död, han var helt grå och man såg blodkärlen på huvudet och han andades inte. Jonas var i närheten. M ringde Jonas under tiden som personalen höll på med Colin. M kände att det var allvarligt så hon ringde Jonas så fort hon kunde. J satt i bilen så han kom upp efter bara någon minut. M vet inte varför Jonas var så nära, M tror att J var på

väg och hämta barnen att han hade varit någonstans.

Uppkopplad under anfallet?

M säger att hon tror inte det, inte i början. Den sattes nog på under tiden. Under den tiden var Colin inte uppkopplad under dagtid utan han kopplades på under nätterna när han sov. De skulle inte ha honom uppkopplad under nätterna. Ingen EEG registrering pågick.

M är den som larmar när anfallet händer.

Hur lång tid går det från larm till att det kommer någon?

M säger 10 sek.

När personalen kommer in, hur är Colin då?

Han andas inte, han var blå.

Hur lång tid hade det varit så att han inte andades?

M säger att direkt när hon såg C i sängen andades han inte och sen gick det 10 sek ungefär tills personalen kom.

Vad gjorde personalen?

De masserade, kopplade upp Colin. Sen minns inte M om de ventilerade. M antar det eftersom han inte andades. Han hade ingen infart så dom fick panik och detta skulle då göras mitt i anfallet. Det var många där. Dom larmar alltid narkos när han inte andas men denna gång kom fel läkare så det tog tid innan rätt personal kom.

Hur tycker du denna händelse var jämfört med 29/6?

M säger att det var kaos för det var så kaosartat runtomkring. Det var segt att komma i gång honom. Han var helt borta enda till måndagen. Han vaknade inte, han var bara som en zombie så M tänkte att de inte skulle få tillbaka deras Colin. När 29:e hände var M rätt avtrubbad, hon tänkte att nu händer det igen och hon tänkte att nu kommer han säkert dö, M kommer knappt ihåg den gången för det blev för mycket för M. Hon minns bara att Kristina var där. Kristina är strikt och inte så lugnande hon är rätt hård. Hon kan uppfattas rätt otrevlig. Hon har inte frågat hur M mått som en del gör. Hon är där för Colin och är rätt hård i sin attityd.

Det här tillfället, fanns Buccolam på rummet?

M säger ja. Personalen har sagt så fort du ser ett anfall ska du ge.

Du sa att du kom från toaletten.

M sa att först larmar hon. I en stressad situation kan M ibland inte tänka och därför frågade personalen om M givit Buccolam. M tror inte hon hann ge vid detta tillfälle.

Höras mot anfallslista. (Michaela kollar och säger vilka datum hon skrivit på listan)

20 juni 14.00 har Jonas skrivit att han blev att han försvinner bort med ögonen, spänner sig och sen slapp med blå läppar. Får Buccolam och massage. Vaknar till och är förvirrad och får syrgas och har jobbigt i tre minuter. M säger att detta anfall hände hos M mormor Berith och därför har Jonas skrivit detta på listan när de kom tillbaka till avdelningen.

M säger att den 12 juni har hon nog skrivit, det ser ut som hennes handstil. M minns inget av händelse. Hon tror att hon skrev det i efterhand. Datumet som står är den dagen det hände. M vet att Colin några gånger där hände att Colin försvann med ögonen och stelnat till och när M sen masserade honom och så fort M tog tag i honom andades han igen och efter en stund stelnade han till och gallskek och stirrade ut i tomma intet. Så var det ett par gånger varav en gång var SSK Pernilla Kleven med. Det var då hon sa till M att hon trodde det började om när han stelnade till med armarna och ryckte och gallskek. Pernilla sa då att så kan ett anfall se ut. M vet inte om det var den 12 juni.

Har du och/eller Jonas någon gång kopplat ur X2 och/eller EEG

– om ja när och varför?

M säger ja hela tiden. När C vaknade stängde dom av den och tog bort den för så var det sagt. När han fått ett anfall ville M och Jonas ha honom uppkopplad ett par timmar efter för att se att han höll syresättningen och att han låg bra. Sista veckan i bihiveundersökningen skulle han vara uppkopplad på X 2 hela tiden. Varannan timma måste man byta plats på proben för annars får Colin brännskador. När man gör det trycker man på larmpaus så då piper den inte men den är fortfarande på så byter man plats på den. När man ska byta kläder behöver man också sätta den på paus. Man kan ju stänga av maskinen men M och Jonas har alltid satt den på larmpaus vilket innebär att den är på men den tjuter inte.

När det gäller EEG säger M att den kan dom inte koppla bort om man inte drog ur sladden men det gjorde dom inte. De rörde ingenting med EEG.

FL: Har du någon gång före gripande känt sig ifrågasatt? Av vem?

M säger ja. Från att de bytte läkare när Staffan gick på semester så då kom Kristina och två andra hand om Colin. Kristina är väldigt hård och M blev obekväm med henne. M säger att hon är van för hon är en ung mamma och många vet att hon inte vet hur saker fungerar. Sista veckan kunde M inte gå ut från rummet för då stirrade alla på M. M har sen fått veta efteråt att anmälan till socialtjänsten var skickat utan att M visste. Colin ville inte äta burkmaten längre. Det fanns bara 2 sorter, en fisk eller spagetti och köttfärssås och Colin gillade inte fisken så M frågade om han kunde få vanlig mat tex pannkokor och när M frågade det kände M sig väldigt ifrågasatt. Vad M än gjorde kände hon sig i frågasatt. M sa det till Jonas att hon vill åka hem för hon kände sig så ifrågasatt.

M kände att allt hon gjorde var fel. Så fort hon gick ut från rummet. I början av sista veckan frågade personalen om de skulle komma med saker men mot slutet var det ingen som kom in. Det var aldrig någon som sa något om anfallen, ingen anklagade M men hon kände sig ifrågasatt.

M kunde se att sjuksköterskorna kunde vara trevliga först men när de träffat Kristina vid rapport eller rond så ändrades deras beteende och dom blev mer reserverade.

FL: Har Jonas någon gång ifrågasatt henne?

M säger nej.

Om ja låt henne utveckla. Har de kommit överens om hur hon ska agera i förhållande till Jonas vid anfall (ringa etc)?

M säger att hon har försökt att ringa så fort som möjligt. Jonas vet att M ringde så fort det hände något.

När ordinerades Buccolam?

M minns inte. M tror att det var kanske efter tre veckor. Det var inte första veckan det vet M. M tror att andra veckan pratade om den medicinen.

När tog man bort Buccolam?

Några dagar innan M greps.

Vilka instruktioner gavs kring Buccolam?

Personalen sa att det var en akut medicin som de ska ge så fort som möjligt för den kan stoppa ett anfall. Den ska ges så fort som möjligt men i början hade personalen medicinen så de skulle ge den. Sen tyckte Gunnar att den kunde ligga inne på rummet så fort de ser minsta lilla tecken på anfall skulle de ge Buccolam direkt. En dos i taget låg på rummet. 2.5 mg. En förfylld spruta.

Har du följt instruktionerna?

M säger ja men ibland blir man stressad så hon inte hann ge innan personalen kom in. Hon kanske började koppla upp och gav syrgas och sen hann personalen komma in innan M hann ge Buccolam. M säger att sjuksköterskorna sa olika saker. En del sa strunta i allt medicinsk, bara larma och var mamma men vissa sa bra att du gjorde så och så. Då har M fortsatt att göra saker.

Tillfråga henne om hon rört något annat än kameran på Behiveutrustningen?

M säger nej.

Har du rört mikrofon och/eller sladdar?

M säger nej. M visste inte ens att det satt någon mikrofon där för den satt bakom datorn. Jonas visade den för M senare. Datorn var bortvänd från dem så när M satt i sängen med C såg hon inte om dom var i bild. Jonas vred bildskärmen så det skulle vara lättare för dem att se om de var rätt i bild. När Jonas gjorde det så visade han för M att det satt en mick bakom skärmen. Hon har inte rört något.

Kände du till att det finns en tejp på mikrofonen? Om ja låt henne berätta om den.

M säger nej.

Vad tyckte Jonas och du om mikrofonen?

M säger ja de befann sig i den här situationen som de behövde vara i. Men de var ingen diskussion kring mikrofonen. De var aldrig så att de sa att de inte skulle göra detta med filmningen. Jonas tyckte det var obekvämt.

Uppläst efter varje fråga och godkänt.



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Norelius, Michaela Helena

Personnummer

19900419-5948

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Försök till mord satm grov misshandel flera tillfällen

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Ulrika Söderberg

Försvare/ombud närvarande

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Christina Eklund

Förhørsdatum

2015-09-17

Förhör påbörjat

09:30

Förhör avslutat

11:30

Förhørsplats

Polishuset plan 7

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Involverad personal

Annika V Olsson

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Michaela nämns som M. Colins benämns som C i förhöret.

Grov misshandel vid tre tillfällen 22 maj 2015 på Akademiska sjukhuset.

Alla anfall i början var lika Han hade ryckningar skakningar och försvann med blicken.

Vilka var med?

M minns inte. Michaela tror att hon var själv där, Jonas hade nog inte hunnit dit än.

Hur började det (anfallet)?

M kan inte säga specifikt vid detta anfall. Första veckan var det så att han snurrade med ögonen och hade skakningar i armar och ibland i huvudet. Anfallen var korta, de höll i sig kanske 5-10 sekunder.

Var är hon/Colin/.

Alla anfallen hände i undersökningsrum.

Hur lång tid tog det innan ni fick ett rum?

M säger att de fick ett rum på eftermiddagen. Om det var anfall på kvällen var det i salen.

Gick du ut med honom vid något av tillfällena?

M säger att hon vet att hon varit ut med Colin, troligen under den här första dagen för att ingen kom när hon tryckte på larmet.

Vad gör du med Colin?

M säger att det var sekunder det handlade om. M larmade för det blev hon tillsagd att göra om det hände något. Gunnar hade också sagt att M skulle filma om hon hann. M tar väl upp Colin. M säger att inga mediciner gavs av henne vid dessa anfall. I början andades Colin hela tiden, han blev aldrig blå eller så.

Vilka symtom får Colin?

Skakningar, ryckningar, frånvarande och snurrade på ögonen.

Rullade han på ögonen vid varje tillfällena?

M säger att hon tror att det var så varje anfall i början. M säger att hon tittade inte varje gång.

Är Colin kopplad till X2 och/eller EEG?

M säger att dom första timmarna inte tror M att Colin var uppkopplad. M säger att när ett anfall skett kopplades Colin upp för att kolla värdena men sen kopplades han bort.

Larmar hon eller larmar maskinen?

Det är M som larmar den här dagen när det händer något.

Hur lång tid går det från symtom till larm?

M säger en sekund.

Hur lång tid går det från larm till att personal kommer?

M säger att det var olika men här i början tog det längre tid. Ibland kom dom inte så då gick M ut. Kanske någon halv minut, en minut ibland.

Vad gjorde personalen med Colin när de kom?

M säger att dom tittade på honom. Colin var lite medtagen och slö och trött den här dagen. Inga åtgärder behövde göras vid dessa anfall i början.

Hur var händelsen i förhållande till 29/6?

M säger att dessa anfall var ingenting i jämförelse med 29 juni.

Har hon haft kontakt med J i anslutning till händelserna?

M tror att Jonas kom till avdelningen på em för han jobbade. Kan ha varit vid lunch. De om in på morgonen. M vet att de gjorde EEG utan Jonas. M uppger att hon och Jonas pratade i telefon typ hela tiden den här dagen. M upplevde att Jonas var oroad, han är chef på sitt jobb och kan inte bara lämna men han försökte avsluta så fort som möjligt men det tar en stund att åka också.

Var det några anfall när Jonas var där?

M säger att hon inte vet. M tror att han hade jätte många den där dagen. M har för sig att han hade typ sju anfall den dagen. Väldigt korta.

Fanns anfallslistan i detta skede?

M säger nej hon visste inte om den då. M säger att hon larmade varje gång det blev ett anfall.

Dom bad dig filma?

M säger att Gunnar sa att hon M har tid så skulle hon ta upp telefonen och filma men anfallen var 5-10 sekunder så hon hann aldrig det.

Ett av tillfällena låg Colin vid dit bröst och han får ett anfall, minns du det?

M säger att hon inte minns att det var så första dagen men att det hänt senare.

Advokaten: Inga frågor.

Grov misshandel vid två tillfällen 23 maj 2015 vid UAS.

Första tillfället

M säger att hon minns inget från den här dagen specifikt.

SSK säger att du lyfte upp C när han låg och sov och att det då hände något.

M säger att det känner hon inte alls igen.

Pysse var där.

M säger att hon vet att Pysse var med i början.

M säger att hon har för sig att alla anfall första veckan var som hon beskrev ovan.

Anfallet på kvällen är det SSK Anna Johansson som är närvarande och enligt uppgift sprang du ut i korridoren.

M säger att i början var larmet så att det ej var ett akutlarm utan det var samma larm som om man vill tex ett glas vatten vilket gjorde att personal kom när dom hade tid. Därför kan det vara så att M sprang ut med Colin.

Michaela får se anfallslistan 23 maj.

M säger att som hon minns det så är det från den 27 det börjar blir värre, den gången som M är nere i cafeterian. M minns inget mer från den 23 maj fast hon ser anfallslistan.

När började han få kramplösande medicin?

M säger att hon inte minns men hon tror att det var i samband med den 27 maj för det var då han började kollapsa och försvinna helt.

Grov misshandel den 24 maj 2015 på UAS:

SSK Anna Johansson är med samt Ann-Christine Björklund.

M säger att hon inte vet. M säger att hon vet att Jonas var på sjukhuset själv med C på helgerna så att M kunde åka därifrån och vara med andra barnen.

Menar du hela tiden att han sov kvar?

M säger ibland om de hade barnvakt. M minns inte när Jonas började sova där.

24 maj ska det finnas kramplösande på rummet.

M säger att han kanske fick de tidigare då innan den 27 maj. M säger att allt var förvirrande i början. M vet att det var stesolid i så fall.

Var Jonas med vid något tillfälle vid anfallstart i början?

M vet inte. Hon minns inte allt från första veckan. Hon minns bara vissa saker. M kommer ihåg saker där det var värre för att dom sticker ut tex. i cafeterian. M har för sig att hon var hos hans föräldrar med barnen och Jonas ringde och sa att M skulle komma för att C haft ett litet anfall. Det var någon av de första fem dagarna.

Hur beskrev Jonas det?

M säger att hon inte vet. Han sa bara kom hit.

Advokaten: Inga frågor.

Grov misshandel den 25 maj 2015 på UAS: (Då Emelie kom på besök)

Vilka var med?

Jonas och M var där båda två den dagen. Emelie skulle komma. Hon ringde på morgonen och sa att hon skulle till Gävle och hon skulle åka förbi på vägen. Hon skulle höra av sig vid lunchtid. M vet att hon och Emelie pratade vid telefon och då sa Emelie att hon skulle höra av sig när hon parkerat. M har för sig att hon smsade vart hon var och M har för sig att hon sa på sjukhuset. M ringde upp och frågade vart hon var. Emelie sa då att hon var i en korridor på väg mot barnsjukhuset. Hon hade inte varit där men hon visste vilken avd de låg på. M sa att vi kommer och möter dig för hon var lite vilse. Colin låg och sov på M så det blev så att Jonas gick iväg för att möta Emelie. Så får han ett anfall när han ligger på M när Jonas hade gått.

Hur börjar det (anfallet)?

Han började små rycka och blev stel, spände sig. M minns inte om han var blå, M har inte för sig. M tror inte att han var blå.

Var är hon/Colin?

Colin låg på M. M satt i en fotölj i rummet.

Vad gör du? M larmade. M vet inte om det var akutlarm eller inte. M minns inte när akutlarmet sattes på. Personalen satte på och stängde av akutlarmet typ 5 gånger om dagen för att när personal kommer in trycker de in larmet för att det ska bli akutlarm om det händer nåt när personal är där. När personal går ut igen trycker de av akutlarmet. Om M dubbeltrycker blir det ett akutlarm vilket de fick reda på sent. M ställde sig väl upp och la ner Colin på sängen, M tror vuxen sängen. M gjorde inget mer med C. M säger att hon försökte väcka C. I början visste hon inte vad hon skulle göra. Hon rörde på hans armar, kinderna klappa honom i ansiktet och prata med honom. Sen kom personalen in.

Vilka symtom får C?

Först var han stel, när M lagt honom på sängen och då säckar han ihop och är frånvarande och förvirrad. M försökte prata med honom och han ser frågande och frånvarande ut. Tagen. När C stelnar till har C knutna händer och hela kroppen är spänd och fötterna är som att han står på tå och sen när han säckar ihop släpper den spänningen.

Är C kopplad till X2 och/eller EEG?

Nej.

Larmar hon/larmar maskinen?

M larmar

Hur lång tid går det från symtom till larm?

M larmar direkt för hon har knappen i knät.

Hur lång tid går det från larm till att personal kommer?

M tror att det gick ganska fort den gången 15-20 sekunder.

Andningen?

M har för sig att han andades igenom men M har för sig att när Emelie var där var det inte så. Det var nog då han började hålla andan när han var spänd. När spänningen släppte så började han andas.

Hur var han när personalen kom in.

M säger att han var frånvarande. M tror inte att han var spänd då.

Vad gjorde personalen när de kom in?

C låg på sängen, M är osäker om han låg i sin eller vuxensängen. De försökte få en reaktion från Colin. M tog ett steg tillbaka och vet inte vad de gjorde. Det brukar komma in mycket folk. M vet inte om han fick syrgas, kan ha varit så eftersom M sa att han inte andades när han var spänd.

Hur var händelsen i förhållande till 29/6?

M säger att i det här läget började de blir oroliga och undrade vad som var fel. Innan den här gången hade personalen sagt att det var epilepsi och det var inget att oroa sig för. Det var nu M började känna att de inte fick någon hjälp, att ingen riktigt lyssnade.

Har hon haft kontakt med J i anslutning till händelserna?

M och Colin var i rummet när anfallet startade. M hade ingen kontakt med Jonas. När all personal står där inne och M backade så de kunde sköta C så hörde M att Emelie var bakom M. M vände sig om efter en liten stund när hon hört Emelies röst och då kommer Jonas in i rummet.

Hur kommer det sig att Jonas går ned och möter Emelie?

M säger att förhørsledare Annelie sa till henne att Jonas var arg den här dagen. M säger att hon inte minns det. M tänker att Jonas kanske blev irriterad över att gå och hämta Emelie. M vet att Jonas var frusterad när han kom tillbaka. Anledningen till att Jonas gick var för att Colin låg och sov på M och de ville väcka honom. När Jonas kom tillbaka och C fått ett anfall så är det klart att Jonas blev frusterad över att han inte var med upplevde M det som men sen vet inte M vad Jonas tyckte. Jonas sa något som M blev ledsen för och sprang in på toan. M vet inte vad han sa. M hade sagt flera gånger till Jonas att hon ville åka därifrån för att slippa vara med på alla anfall, inte för att hon inte ville vara med C utan för att det var så jobbigt med anfallen men det var svårt eftersom M ammade.

Hur reagerade Jonas när du blev ledsen?

Jonas tog Colin och Emelie kom in till M.

Vad blev du ledsen för?

M vet inte det var mycket dom här dagarna, M bröt ihop för minsta lilla. M blev ledsen för att Jonas kändes frusterad och hon förstod honom. M tänkte varför gick inte jag och mötte Emelie så hade hon sluppit se det här.

Du och Colin är ju själva, du berättar att han säckar ihop och är frånvarande och vad du gjorde. Vad kände du som mamma.

I det här skedet började det bli skitjobbigt. Ingen mamma vill se sitt barn vara sjukt eller dåligt. M säger att personalen trycker hela tiden på att M skulle försöka vara lugn så M försöker hela tiden vara lugn så hon stod väl bara där och tittade. Det var därför det blev jobbigt när Jonas kom och var irriterad då blev M ledsen och gick.

Advokaten: Minns du om Emelie såg något av Colin, hann hon det?

M vet inte när hon vänder sig om är dörren öppen och hon står där. Det är när personalen är där.

Advokaten: Personalen har sagt att du ska vara lugn men hur kände du innuti?

M säger att det var jättejobbigt. M säger att hon inte sätter sig och gråter framför folk. Hon vet att hon alltid försökte vara lugn när personalen var där och när de gått har hon ringt Jonas och då blivit jätteledsen för hon har fått panik. Det har kommit med intervaller under hela förloppet. I början var hon skitorolig och då försökte läkarna lugna M och sen kändes det som allt med C blev värre och då fick M panik igen för man tänker ju alltid det värsta när det händer något med ens barn och ingen visste vad det var för fel med C och då var M livrädd att det skulle hända nåt med C eller att han skulle dö. Efter den 25 maj och några dagar fram var det skitjobbigt och M kände att hon bara ville därifrån för att hon ville vara där och ta hand om de andra barnen men M kunde inte gå ifall det hände något. M sa att nu åker jag nu får du vara här men när det väl kom till kritan så kunde inte M åka därifrån ifall det skulle hända något med C.

Du berättar hur du kände, den 25 maj gick du och Emelie och fikade vad du och Colin med?

M säger nej han var kvar med Jonas.

Kände du dig trygg med det?

M uppger att hon inte varit ifrån C en sekund innan detta så både Emelie och Jonas sa att det kunde vara bra för M att gå därifrån en stund och tänka på något annat.

Michaela frågar förhørsledaren hur många anfall som är noterade fram till den 27 maj?

Förhørsledaren svarar 7 stycken. M säger att det är många fler som han har haft. M säger att hon och Jonas någon gång under vårdförloppet uppmärksammade att anfall inte fanns dokumenterade. Det var mycket som inte var dokumenterat som prover. En sköterska sa något som fick M och Jonas att undra vad som stod i C journaler egentligen så de gick in i journalen och tittade och såg att det var saker som inte stod. M och Jonas var in flera gånger i C journal och såg att saker inte skrevs upp och att en del saker stod på fel sätt tex en sjuksköterska hade skrivit om ett anfall fast personen inte ens varit med. M vet att en kille skrev något i journal och han var inte ens med på händelsen.

Försök till mord den 27 maj 2015 på UAS (vid Cafeterian på bottenvången).

M säger att hon och C varit en trappa ner vid cafeterian. Vid den här tidpunkten fick dom röra sig fritt på sjukhuset tror M. De var ute och promenerade då och då. M hade köpt mat och M åkte upp till rummet och lämnade maten. M kom på att hon glömt köpa dricka så de åkte ner igen. När M åker ner i hissen, precis innan hissen stannar, C sitter på M höft. M märkte att Colin blev stel. När de gick ut från hissen la hon C i famnen och såg att C var jätteblå om läpparna. M fick panik och tryckte på hissknappen men hissen kom aldrig. M fick panik, nu i efterhand vet inte M varför hon inte sprang in på akuten men hon fick panik så hon vände sig om för att springa upp i trappen. En tjej som hjälper dig att öppna dörren till trappan, det var en privat person. M sprang upp och in på avdelningen. Det var kväll så det var inte så mycket personal där. M sprang runt så hon hittade ingen. Det var en sköterska från andra sidan som såg när M kom in springades och förstod att något var fel så hon mötte upp M. Då var C helt borta, helt blå, han bara hängde han andades inte. De sprang in på ett undersökningsrum och la honom på bristen. Försökte stimulera igång honom men han bara hängde som en degklump. De fick inte igång honom. De hämtade syrgas, inget hände. Personal fick panik och hämtade akutvagnen för att ventilera C. Precis när de kom med

vagnen tog C ett andetag. Sen hade C det jättejobbigt. Efter ett tag kom en läkare, en kille från medicinjouren. C hade börjat andats, C var låg i saturation och behövde mycket syrgas. Det blev aldrig så att de behövde ventiler C. *Vilka var med?*

M säger att hon stod med C i hissen på väg ner och det fanns andra personer i hissen. Det var privatpersoner i hissen. M tror att det var två när M gick på. Sen åkte de allra längst ner för ingen hade tryckt på entre och där kom 2 till på, så de var 4-5 personer där. Precis innan dörrarna öppnas på entreplanen märker M att C är stel och slänger bak huvudet och då gick alla folk ut och i samband med att de går ut lägger M C i famnen och ser att han är blå. Hissen hade hunnit stängas och därför trycker M på hissen igen.

Reagerar någon på det som händer med C?

M säger att ingen av dom som är i hissen lägger märke till detta men när M får panik och trycker på hissen igen är det en kvinna som hjälper M med dörren till trapporna.

Vet du vad klockan var när du stod i hissen?

Mellan halv sex och sex på kvällen. För cafeteria stänger vid sex.

Hur långt från cafeteria är hissen?

50 meter. Personal från cafeteria ser inte till hissarna.

Vad gör du med Colin?

M springer upp med C och hade panik så hon gör ingenting.

Vilka symtom får Colin?

M märkte först han blev stel, när hon tittade på honom var han blå om läpparna och jätteblå och även grå runt munnen. När M sprang upp i trappan eller någongång på väg upp så slutade spänningen och han säckar ihop och bara hänger. Han andades inte alls. Han andas inte när han har spänningen heller.

Hur lång tid har gått från symtom/försvårad andning till dess att personal kommer?

M säger att från att hon märker det, från att hon går ut från hissen till de kommer upp på avdelningen och hittar någon där uppe går det kanske 1 minut.

Låt henne beskriva situationen när personal kommer.

C andas inte, han är blå och slapp och helt borta. Personalen stimulerar på bröstet och sen hämtar de syrgas. C får syrgas.

Hur länge är han borta?

M har ingen aning, den tiden det tog för M att springa upp kändes lång. Det tog lång tid innan han började andas. Detta var första gången C slutade andas helt så personalen var inte förberedd. Senare är de mer förberedda och har masken där. Här var de tvungna att hämta akutvagnen och innan personal hämtat allt hade C börjat andas igen.

Hur var händelsen i förhållande till 29/6?

M säger att det är svårt att jämföra, det känns konstigt att jämföra. Just då var detta jättemycket för att M trodde att C dog. Att hålla i ett barn som inte andas på flera minuter. Nu när M har 29 juni med sig var denna händelse inte lika jobbig.

Har hon haft kontakt med J i anslutning till händelserna?

M ringde efter allting, när läkaren var där och C andades igen och bara behövde syrgas. De var fortfarande kvar på undersökningsrummet. M vet inte vad hon sa till Jonas. Hon bad honom komma så fort som möjligt för det var illa. M tror inte hon sa så mycket mer än skynda dig hit sen la hon på. M minns inte vad hon sa till Jonas. M vet inte hur Jonas reagerade men detta var första gången som det var så allvarligt så han undrade väl vad som hände. M säger att Jonas kom dit. När Jonas kom var Colin trött och seg, han sov. Då var de tillbaka på deras rum igen.

Du berättar att ni åka hiss och C satt på din höft och du sa att han kastade huvudet bakåt och blev spänd.

M säger att han spänner sig och ryckte huvudet bakåt.

Du säger att du lägger ner honom?

M säger ja så att hon ser Colins ansikte detta är i samband med att alla går ut ur hissen.

Hur kommer det sig att du inte skrek till alla som var där om hjälp?

M säger att de redan hade gått ut. M säger att hon står längst in i hissen och när hon ser att Colin är blå har alla redan gått därifrån, runt hörnet och det är bara den där kvinnan där.

Hur kommer det sig att du inte skrek?

M säger att de hade redan gått, dom andra. M vet inte man reagerar olika.

Hur kommer det sig att du inte rusade in på akuten?

M säger att hon inte vet, hon tänkte på det i trappan men hon sprang upp i ren automatik. Det är saker man tänker på i efterhand så är det alltid när han tänker på saker i efterhand. M tänkte inte på det då.

Vi har pratat om den 22-27 maj, har man under den här tiden pratat om hemgång?

M säger att hon inte vet.

Advokaten: Sköterskan från kirurg sidan är hon hörd?

Förhørsledaren säger ja.

Uppläst och godkänt efter varje brottstillfälle.



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Norelius, Michaela Helena

Personnummer

19900419-5948

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Grov misshandel och försök till mord flera tillfällen

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Ulrika Söderberg

Försvare/ombud närvarande

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Christina Eklund

Förhørsdatum

2015-09-22

Förhör påbörjat

11:00

Förhör avslutat

12:30

Förhørsplats

Polishuset plan 7

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Involverad personal

Annika V Olsson

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Michaela benämns i förhöret som M**Grov misshandel vid två tillfällen den 29 maj 2015, (dessa två anfall är under pågående EEG registrering)****Första tillfället: (kommer ut i korridoren med C, X2 maskinen skulle vara på hela tiden)**

M uppger att Colin fick elektroder på huvudet, man går till en viss avdelning neuorfys. Sen gick de upp till rummet igen och då hade Colin elektroderna på huvudet. Elektroderna kopplades till en dosa och den håller en viss tid, M har för sig att den höll i 2 ½ dygn ungefär och Colin skulle ha den tills dosan dog.

M uppger att hon minns att Colin hade två anfall.

M uppger att det var som vanligt, han blev stel och rullade med ögonen, som det brukade se ut. Inget annorlunda. M uppger att Colin alltid slutade andas när han spände sig, han höll andan och om detta höll på länge blev det jobbigare att komma tillbaka men om det bryts på en gång återhämtar han sig snabbare. M kan inte minnas hur det var vid dessa två tillfällen.

M vet att någon gång denna första veckan fick Colin blod och vitamin B12 injektioner.

Vilka var med?

M säger att hon antar att det var hon som var där, hon vet inte.

Hur börjar det (anfallet)?

M vet inte.

Var är du och Colin?

M uppger att båda tillfällena var dom på rummet men M vet inte mer än så. M fick inte gå någonstans. M säger att hon kunde inte bara sätta sig hos personlaen alla är på sina rum det

är inget konstigt.

Vad gör du?

M säger att hon larmade det har hon alltid gjort. M säger att hon gjorde inget mer.

Vilka symtom får Colin?

Flesta anfallen var så att han blev stel, slutade andas och fick blåa läppar.

Är C kopplad till X2 och/eller EEG?

X2 vet inte M om den var påkopplad men EEG registrering pågick.

Larmar du/larmar maskinen?

M larmar

Hur lång tid går det från symtom till larm?

M säger att hon larmade direkt.

Hur lång tid går det från larm till att personal kommer?

M säger att hon inte vet just den gången.

Hur var händelsen i förhållande till 29/6?

M uppger att som hon minns det behövde man inte ventilera Colin när han hade EEG så det var inte lika kraftigt anfall som 29 juni.

Har du haft kontakt med J i anslutning till händelserna?

M säger att hon ringer efter varje anfall så troligen.

Om jag förstått rätt var Colin kopplad till En X2 maskin enligt sjukvårdpersonal och skulle vara den hela tiden? Stämmer det?

M säger att personalen sa olika. M säger att om en personal sa att han skulle vara uppkopplad så är Colin uppkopplad M skulle inte bara strunta i det. En del sa att M och Jonas fick göra som de ville med X2 en del sa att Colin skulle ha den på sig. *Hur kommer det sig att du sprang ut i korridoren med Colin?*

M säger att hon inte vet om hon gjorde det den här gången.

2 tillfällena sa du att man inte behövde ventilera, men vad fick han för behandling?

De satt alltid på syrgasen så antagligen fick han syrgas.

Advokaten: Fick Colin några mediciner vid detta tillfälle?

M säger att hon inte minns.

Grov misshandel den 31 maj 2015 vid UAS.

Han hade avföring vid krampen. M får se kramplistan.

M vet inte hur det började. M vet att Ann-Christine var med ett par gånger när Colin hade det ganska jobbigt. M tror inte att man behövde ventilera Colin den här gången. En gång när Ann-Christine var med glömde Colin bort sig att andas hela tiden så hon fick massera Colin hela tiden på bröstkorgen. M har för sig att det var den här gången. M tror inte man behövde ventilera eller ge mediciner.

Vilka var med?

M säger att det var mitt på dagen och det är en söndag. M vet inte vilka som var där, hon tycker att Jonas skulle ha varit där men M vet inte. Hon minns inte.

Hur börjar det (anfallet)?

M vet att X2 har larmat ett par gånger och M antar att Colin inte varit hos henne då utan att han precis somnat. Varje gång han sover eller när M lämnat honom själv har M kopplat på Colin på X2 för att ha koll. Troligen låg han i sin säng.

Var är du och Colin?

M var på rummet men hon vet inte vart i rummet. Antingen var hon på toa eller i sin säng.

Vad gör du med Colin när anfallet startar?

M larmade direkt

Vilka symtom får Colin?

Om X2 larmade har det gått ganska lång tid in i krampen, då lär han ha varit blå. Det står att han var spänd och blå på kramplistan.

Är Colin kopplad till X2 och/eller EEG?

X2 var på kopplad. M minns inte om EEG fortfarande pågick, M har för sig att Colin hade bara två anfall vid EEG så troligen pågick ingen registrering vid detta tillfälle men det var en söndag och då tog de inte bort elektroderna. Men batteriet till dosan kan ju ha dött.

Larmar hon/larmar maskinen?

Maskinen och M larmar. När X2 larmar så ser personalen det.

Hur lång tid går det från symtom till larm?

M larmade direkt.

Hur lång tid går det från larm till att personal kommer?

M tror de var snabba den här gången.

Hur lång tid har gått från symtom/försvårad andning till dess att personal kommer?

M minns att Colin fortfarande var blå när Ann-Christine var där. M vet inte om Colin ventilerades vid detta tillfälle, M minns inte.

Hur var händelsen i förhållande till 29/6?

M säger att han inte behövde ventileras så det var inte lika allvarlig.

Har du haft kontakt med J i anslutning till händelserna?

M säger att Jonas borde ha varit på sjukhuset eftersom det var en söndag men M minns inte. Om han inte var där så ringde M honom.

Advokaten: Inga frågor

Grov misshandel den 2 juni 2015 vid UAS.

Du ska ha stått vid toaletten när Pernilla kommer in. Pernilla är även med den 5 juni.

M säger att när Pernilla var med kom Colin igång med andningen med massage men sen var det som Colin började om för han spände armarna och var frånvarande och stirrade rakt ut och gallskek. M tror Colin gjorde det båda gångerna som Pernilla var med men det var mer andra gången Pernilla var med.

Det här att Colin spände sig i armarna och började om i sin kramp var det båda gångerna Pernilla var med?

M säger att det var så båda gångerna Pernilla var med men andra gången var det mer tydligt och då påtalade Pernilla det för M, hon sa nu är det typ som förra gången men hon såg det mer tydligt den gången.

M minns att Colin fick syrgas och masserades, hade panik och gallskek såg det ut som båda gångerna. Han lugnade sig inte fören M tog upp honom.

Mediciner?

En av gångerna fick han stesolid tror M, kan även ha varit båda gångerna. Om han hade börjat få ergenyl så vet M att Colin fått stesolid vid något av de tidigare anfallen vi pratat om i förhör men M minns inte vilket.

M säger att detta att Colin skrek var avvikande, de hade han inte gjort innan.

Vilka symtom får Colin?

Båda gångerna började det med att han var spänd som raklång precis som innan och inte andades. Sen släppte det och när han andades igen så kom han igång med armarna men spände ut armarna på ett annat sätt. Spänningen i armarna var ut från kroppen med knutna nävar. Krampade med armarna och då darrade han med armarna för han var så spänd i armarna. När det hände tror inte M att resten av kroppen var spänd vad hon la märke till och såg. Colin stirrade rakt ut och M och alla i rummet försökte få kontakt med honom men det gick inte. Colin skrek och M fick känsla av att han kanske gjorde ont. Pernilla sa att ett

epilepsianfall kan se ut så, att barnet kan blir rädd. Colin fortsatte skrika och lugnade inte ner sig fören M tog upp honom, då släppte det lite. Han var fortfarande spänd men efter en stund så släppte det och då lugnade han ner sig. Dessa två gångerna när Pernilla var med var väldigt lika varandra men ännu mer tydligt andra gången och då fick han stesolid.

M minns att Colin var spänd med armarna utåt när en från medicinjouren var där, en kvinna. Då hade han fått tag i M hår och höll i när M lyft upp honom. Då var inte Pernilla med. M minns inte när det var.

Är Colin kopplad till X2 och/eller EEG?

M minns inte om han hade X2 på sig vid något av dessa två tillfällen.

Larmar hon/larmar maskinen?

M tror att det är hon som larmar dessa två gånger när Pernilla var med. M larmade på en gång.

Hur lång tid går det från larm till att personal kommer?

M vet inte hon minns inte.

Hur var händelsen i förhållande till 29/6?

M säger att det inte var någon ventilering vid dessa två tillfällen när Pernilla var med så lindrigare än 29 juni.

Har du haft kontakt med J i anslutning till händelserna?

M säger att Jonas inte var med under de tillfällen som Pernilla är med. M hade kontakt med honom för hon ringde alltid Jonas vid varje anfall.

Advokaten: Du berättar att Pernilla är där och du säger att anfallet börjar om, kommenterar ni detta?

M säger ja andra gången Pernilla var med pratade M och Pernilla om det, hon sa ser du M nu blir det som förra gången, det ser ut som Colin kommer in i en kramp igen. Hon ordinerade stesolid. M uppger att det började om en gång så som hon beskrev ovan och sen började det om en gång till så med armarna och då ordinerade Pernilla stesolid. Pernilla sa då att så här såg det ut förra gången hon var med också. M tyckte det kändes som att när Pernilla fick se samma sak igen så fick hon en bekräftelse på att det var en kramp.

M vet också att innan detta hände så vet M att SSK Anna-Karin var först på plats vid ett anfall och hon såg att Colin var spänd för när det kom mer folk in på salen sa hon att spänningen hade släppt. M vet att Anna-Karin såg att Colin var spänd.

Försökt till mord den 5 juni 2015 vid UAS:

Se ovan den 2 juni.

Eftersom det är rubricerat som försök till mord hade Colin ingen andning.

M säger att så var det hela tiden, han höll andan. Från kanske den 24 maj så var det så att vid anfall spände han sig och då andades han inte. Vissa gånger kom han tillbaka med andningen snabbare än andra gånger men 90 % av alla anfall som SSK kommer in andades han inte. Det var olika hur fort Colin började andas.

Försök till mord den 7 juni 2015 vid UAS. Michaela kommer med Colin i famnen

Charlotte Nygren är SSK och med vid anfall. Michaela får se anfallslistan.

M säger att hon inte vet vem Charlotte är. M uppger att hon inte minns anfallet alls.

Du ska ha fått info från Charlotte att du skulle ge syrgas och larma om anfall hände.

M säger att hon vet att hon frågade vad hon kunde göra innan personalen kom in för ibland tog det tid innan personal kom in. M ville underlätta situationen. M vet att några gånger vid

ronden sa de att M skulle ge syrgas och larma. M minns inte att hon och Charlotte hade det samtalet.

M säger att det står att han skriker och spänner ut armarna och M uppger att hon vet att det var ett tillfälle som Colin gjorde samma sak som när Pernilla var med och det är förmodligen detta tillfälle.

Såg någon ur personalen hur Colin gjorde eller berättade du det för dom?

M minns att han var seg på att börja andas igen den här gången. När läkare och andra var där och M tog upp Colin började han spänna sig och skaka med armarna så som han gjorde när Pernilla var med. M minns att Colin fick tag i M hår. En SSK försökte hjälpa M att få bort Colins hand så M kunde lägga ner Colin eftersom han blev spänd igen.

Minns du vad man gjorde vid detta tillfälle, om han fick några mediciner?

M har för sig, det kan ha varit första gången han fick Buccolam för det var inte så långt emellan Colin fick stesolid och sen fick Buccolam första gången så detta kan ha varit första gången som Colin fick Buccolam men M vet inte.

Var var Jonas?

M minns inte.

Gav du någon medicin vid detta tillfälle?

M säger nej det tror hon inte. M kände sig osäker på medicineringen så hon gjorde inte det fören väldigt sent. M uppger att de hade permission dagen innan minns hon.

Charlotte uppger att hon säger att du ska larma och ge syrgas när anfall händer och 30 min senare kom du ut med Colin i famnen istället.

M säger att ibland tar det skit lång tid innan personal kommer fast det är akutlarm. . M säger att hon säkert givit syrgas men det kom ingen personal och då fick M panik och tog med Colin ut för att få hjälp.

M vet att när det blev intensivt när det blev anfall hela tiden vilket var ungefär vid denna tidpunkten så höjde ergenylen och satt iktorevil. Av det blev Colin helt väck, han blev drogad och det sa läkarna också att de såg att han blev drogad och de skulle prova ta bort iktorevilen några dagar senare för det funkar inte att ha honom så drogad. M säger att Colin var så drogad att han inte orkade äta så de fick sätta en sond och prata med en dietist för han var så drogad. M uppger att detta var någon gång i mitten på juni som detta var då Colin var så här drogad av medicineringen.

Uppläst och godkänt efter varje brottsmisstanke

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diarienumr

5000-K824515-15

Hörd person

Norelius, Michaela Helena

Personnummer

19900419-5948

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Grov misshandel försök till mord flera tillfällen

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Johan Rainer

Försvare/ombud närvarande

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Christina Eklund

Förhørsdatum

2015-09-23

Förhör påbörjat

13:00

Förhör avslutat

15:25

Förhørsplats

Polishuset plan 7

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Involverad personal

Annika V Olsson

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Michaela benäms i förhöret som M

Grov misshandel på kvällen den 1 juli 2015 på UAS. (M höjer tv ljudet) Filmsekvens av händelsen visas för Michaela.

M har inget hon vill säga spontant.

Har det varit något anfall med Colin då du inte tillkallat personal?

M säger nej. M säger att någon gång har han fastnat med blicken och då har M pratat med personalen i efterhand om det men inget anfall.

Vad händer.

M säger att han ska väl sova han verkar trött.

Varför tar du upp Colin?

Han var gnällig. M vet inte inte sammanhanget innan. M säger att hon plockar upp Colin hela tiden och vad ska hon säga han ville väl komma upp.

Varför går du ur bild när du vet att Colin ska vara i bild hela tiden?

M säger att hon inte tänkt gå ur bild. Kameran är inzoomad olika varje gång ibland har den med hela. Där jag stod just där vet M inte att hon inte är i bild. M antar att hon trodde att hon var i bild.

Är det så att du sköter zomningen?

M säger bland annat.

Vem är det mer som sköter zomningen?

Jonas.

Om du är själv i rummet vem sköter den då?

M säger att det är väl hon men just då vet hon inte vem som ställt in kameran, om det är Jonas eller hon.

Varför tittade du inte det då?

M säger att hon inte vet.

Varför höjs ljudet på tv i samband med att du går ur bild?

M vet inte. Antagligen.

Spelar upp den sekvensen igen från filmen.

M säger att hon inte tror att hon gjorde något med tv:n. Det kan vara så att kanalen byttes och det är olika ljud på olika kanaler.

Syftet med det?

M vet inte.

Vad är det för ljud vi hör?

Det låter som han kräks på slutet. Han gnäller lite. Han låter missnöjd.

Minns du det här?

M säger nej.

Varför gnyr Colin?

Känner du igen det?

Han låter så. Det låter som M försöker få honom att sova. För att han är missnöjd.

Varför skriker Colin till?

M tycker det låter som han kräks och blir arg. Han brukar när han kräks låta till.

Vad gör du när du inte är i bild?

M antar att hon står och vaggar honom.

Varför är Colin så slapp när ni kommer in i bild?

För att han har väl somnat till.

Är detta ett anfall?

M säger nej. Då hade hon larmat,

Är denna situation lik den innan du grips?

M säger att hon inte minns.

Vid detta tillfälle som vi tittar på nu är det inte så att du försvårar Colins andning?

M säger verkligen inte. M säger det är inte så.

Är det något mer du vill säga om det vi ser på filmen?

M säger nej.

Anledningen till att den här sekvensen uppmärksammas av polis är för att vi tycker Colins ljud är liknande dom han gör i händelsen när du greps.

M säger att han brukar låta så.

M säger att om hon gått ur bild har det inte varit din mening. Kvinnan från neoufys som har hand om kameran kom varje dag och berömde M och Jonas för att Colin var så mycket i bild.

Ljuden som Colin gör har vi inte hittat på filmen någon annanstans än när du går ur bild med Colin.

M säger att han låter så när han ska sova. M vet inte vad hon ska säga om det annars.

Du har fått instruktioner att inte gå ur bild med Colin, det är bara du som varit med vid anfallsstart och är det som du säger borde du vara angelägen att han filmas hela tiden.

M säger att det är ju det hon säger hon har aldrig menat att gå ur bild. M säger att det var hon som ville bli filmad och Jonas ville inte ens det. M drev den frågan om att få blir filmad.

Advokaten: Inga frågor.

Grov misshandel mitt på dagen 3 juli. Filmen J går ut en kort stund.

Vart skulle Jonas?

M har ingen aning om vart Jonas var, han var väl i rummet det finns ingenstans att gå. Han säger att han letar efter sin deodorant och därför antar M att han letade i väskorna som stod vid ingången.

Hur länge skulle han vara borta sa han det?

Varför går du med Colin ur bild?

M hade ammat honom, du antar att du skulle lägga honom i hans säng. M säger prova själv

att sitta framför en kamera hela tiden. Som M sagt innan är det inte hennes mening att gå ur bild, hon har aldrig tänkt så. M tänkte inte alltid på det att han skulle vara i bild, hon försökte men ibland glömde M att vrida kameran vissa gånger.

Vad är det vi hör?

Missnöjd.

Vad är det för stänkade/stönande ljud vi hör?

Han låter skitarg, M vet inte. M vet inte hur hon ska förklara. Hon hade ammat och hon antar att hon skulle hon ska lägga honom i sängen för att han skulle sova vidare. Därför ställer hon sig upp. M vet inte om hon försöker göra det när hon är ur bild och att han vaknar M försökte få honom att sova.

M säger att säger att när Colin ska sova så har han sin snuttetrasa över huvudet och då låter Colin så som vi hör på filmen. M säger hon gör ingenting med...

M säger att hon kom på igår att första gången som Colin behövde ventileras var SSK Erika Marjamaa med. Det var struligt den gången, det var mycket folk och ingen visste vad de skulle göra. Ingen gjorde något. Det fanns ingen rubens blåsa på rummet så hon fick göra mun mot mun metoden.

Minns du någon mer som var med?

M säger att många var med det var struligt och stimmigt.

Förhørsledaren säger att den 9 juni var Erika med och det var första gången Colin behövde ventileras.

Försök till mord den 8 juni 2015 vid UAS.

Ett akut EEG görs efter detta anfall.

M minns att de gjordes en korttidsregistrering på neurorfys. Det pågår ca 30-40 minuter på den avdelningen. Man är där ca en timme. Ditte var med.

Har det gjorts fler korttids EEG?

M säger ja typ första dagen och sen en gång till så det borde vara den här gången som Ditte var med.

Minns du anfallet innan detta EEG?

M säger inte direkt hon minns inte hur det började. M vet att Colin hade ett anfall, M antar att det var som vanligt, att han försvann med blicken, blev stel och slutade andas.

När kom Ditte?

Hon kom väl precis efter anfallet, en liten stund efter eftersom de skulle göra ett akut EEG. M tror det var Gunnar eller Staffan som var där. Ditte kom en stund innan de skulle ner och göra EEG.

Var EEG planerat?

M säger nej. Colin fick ett anfall och någon av Staffan eller Gunnar sa att de skulle gå ner och göra ett snabb EEG för att se om det syntes.

Vilka var med vid anfallet?

M och Colin var där.

Hur börjar det (anfallet)?

M säger att hon inte vet.

Var är du och Colin?

M säger inne på rummet.

Vad gör du med Colin vid anfallsstart?

M minns inte. M säger att hon larmade men sen minns hon inte just det här specifika anfallet.

Vilka symtom får Colin?

M minns inte men om det var andra symtom än innan hade hon kommit ihåg det.

Är Colin kopplad till X2.

M minns inte.

Har du haft kontakt med J i anslutning till händelserna?

M säger nej det var han inte men hon minns att han skulle vara där den dagen för Ditte skulle ta med fika till dom. M vet inte var Jonas var när detta hände.

Minns du något mer från den här händelsen?

M säger nej.

I journal står det att Colin har en kramp i ca 6 min och blir blå och slapp.

M säger att en del sköterskor skriver bara tiden då Colin har symtom men vissa skriver tiden tills Colin är sig själv igen så två anfall som är lika långa kan sköterskorna ange olika tidintervall på.

Michaela får se kramplistan.

M säger att hon inte minns nåt mer.

Advokaten: Inga frågor.

Försök till mord den 9 juni 2015 vid UAS.

M har för sig att den gången låg Colin i sin säng och när M tittade på honom så såg hon att han låg stel, spände sig och inte andades och han började bli blå. Då larmade M. M minns att det var stimmigt och mycket folk ingen gjorde riktigt nåt, det var kaos. M har för sig att SSK Anna-Karin kom in först och hon visste inte vad hon skulle göra. Personalen masserade på bröstet som dom brukade. Colin kom inte i gång. Erika Marjamaa var där och hon började göra inblåsningar efter en stund. Sen började Colin andas.

Hur var han då?

M säger att det var kaosartat och M blev tagen av situationen, det var mycket M tänkte inte på det.

Vilka var med anfallstart?

M säger det var hon.

Vad gör du med Colin?

M larmade och började massera Colin på bröstet. Colin låg kvar i sin säng.

Är C kopplad till X2 och/eller EEG?

M vet inte. Han var det från och till. M kommer inte ihåg. Ingen EEG registrering.

Hur lång tid går det från symtom till larm?

M larmar direkt.

Hur lång tid går det från larm till att personal kommer?

M har för sig att de var snabba men det var stimmigt och stöjt.

Hur kommer det sig?

M säger att hon inte vet, kanske ny personal. Första gången han inte kom i gång och då blev personalen uppgjagad och nervösa och vet inte vad de ska göra. M har för sig att det var SSK Anna-Karin som kom in först och hon är nyexaminerad och nu på arbetsplatsen och det är svårt. M vet att hon flera gånger bad andra göra saker för att hon inte klarade av det och därför gjorde Erika inblåsningar den här gången fast hon inte var först på plats.

Hur var händelsen i förhållande till 29/6?

Det här var första gången han behövde inblåsningar men så fort hon gjorde inblåsningar kom Colin igång så inte lika jobbigt som 29 juni.

Har du haft kontakt med J i anslutning till händelserna?

M vet inte vart Jonas var. M säger att hon ringde.

Advokaten: Inga frågor.

Grov misshandel den 11 juni 2015 vid UAS.

M säger att hon ammade Colin på rummet i vuxen sängen. M kommer ihåg att han bet ihop och blev stel så M larmade. M säger att Colin brukar bli uppkopplad när han ska sova och eftersom det står på kramplistan att han låg lågt i saturation så var han nog uppkopplad. M har för sig att han andades när spänningen släppte, fast dåligt. När M la ner Colin och spänningen släppte så andades han men han hade jobbigt med andningen men han andades. Han kom i gång.

Var va Jonas?

M vet att en gång på kvällen när Colin fick ett anfall och Jonas hade gått ut och hämtat kaffe. Kan ha varit den här gången, borde ha varit den här gången för det är på kvällen, det är sovtid. Inte så många anfall har varit vid den här tiden.

Försökte du få kontakt med Jonas?

M säger att Jonas går ut för att hämta kaffe och han kommer tillbaka. Han öppnar dörren och ställer in koppen och går för att hämta något mer och det är då Colin spänner sig och biter ihop och en, två sekunder senare kommer Jonas in samtidigt ställer sig M upp och säger att nu får han ett anfall så Jonas tog Colin och M larmade. Kaffe maskinen är precis utanför deras rum så det handlade om två sekunder Jonas var borta från rummet.

När Jonas kommer in i rummet hur är Colin då?

Han är stel och börjar bli blå. M har för sig att hon gav Colin till Jonas eller la honom i hans säng och då släppte spänningen.

Så när personalen kommer in är Jonas där?

M säger ja.

Jonas tog över Colin och M vet inte vad han gjorde och M larmade. Det var kväll och det är smäre med personal så M gick till dörren för att hämta personal då kom det personal. M vet inte vad Jonas gjorde då.

Fick han någon medicin?

M vet inte om Jonas gav Buccolam.

Borde det stå på kramplistan om han fick Buccolam?

M säger nej men det borde stå i journal men M vet att vissa gånger när Colin fick Buccolam eller stesolid står det inte i journal.

Gav du Buccolam?

M säger nej men Jonas kan ha gjort det.

Gav sjukpersonalen någon medicin?

M säger att hon inte vet. När Jonas var där så lät M honom stå med Colin och läkarna för hon tyckte det var så jobbigt.

Försök till mord den 13 juni 2015 vid UAS

M minns inte hur det började men som vanligt blev han stel och spänner sig och börjar bli blå och då larmar M. M minns att den här gången var det lite stimmigt för mycket personal kom inrusande. Den här gången fick Colin Buccolam tror M, M tror att hon gav Buccolam vid detta tillfälle, hon är nästan säker på det. Colin var jättesegstartad och jätteslapp den här gången. Så Mattias började göra inblåsningar. M har för att de började med blåsan men luften kom bara ner i magen på Colin och därför gjorde Mattias mun mot mun. M tror att Colin kom igång efter 2-3 inblåsningar

Vilka var med?

M var där.

Var är du och Colin när anfallet startar?

På rummet. M vet inte minns inte vart i rummet de var.

Vad gör du?

M larmade. Sen satte hon på syrgas och antagligen gav Buccolam och masserade på bröstet.

Vilka symtom får Colin?

Stel spänd och blå utan andning.

Är Colin kopplad till X2 och/eller EEG?

M vet inte.

Hur lång tid går det från symtom till larm?

M larmade direkt.

Hur lång tid går det från larm till att personal kommer?

M säger att det kunde ta mellan 10 sek till en minut. M säger att det tog inte lång tid för då hade hon sprungit ut men de kom inte på en gång.

Hur var händelsen i förhållande till 29/6?

M säger att den inte var lika illa men det var så klart illa. Han kom igång. När Mattias började

göra inblåsningar kom han igång direkt.

Har du haft kontakt med J i anslutning till händelserna?

M vet inte vart Jonas var. M uppger att de hade kontakt genom att hon antagligen ringde för hon ringer alltid. M har för sig att han var i närheten för Jonas kom dit snabbt för M vet att han pratade med Mattias.

Jonas har nämnt att han parkerat i garaget och kommer upp till er?

M säger att när Jonas kör in i garaget brukar han ringa så de gjorde säkert det den här gången. M säger att när Jonas ringde så fick Colin anfallet efter det. M tror att Jonas hinner upp innan hon hinner ringa Jonas om själva anfallet.

Advokaten: Inga frågor

Uppläst och godkänt efter varje brottsmisstanke



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Norelius, Michaela Helena

Personnummer

19900419-5948

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

flera fall av grov misshandel och försök till mord

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Advokat David Hall

Försvare/ombud närvarande

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Christina Eklund

Förhørsdatum

2015-09-24

Förhör påbörjat

13:00

Förhör avslutat

14:30

Förhørsplats

Polishuset Plan 7

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Involverad personal

Annika V Olsson

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Michaela Benäms i förhör som M**Försök till mord vid ett tillfälle 14-15 juni vid UAS.****Grov misshandel vid ett tillfälle 14-15 juni vid UAS***Michaela får berätta om hela helgen och de anfall som var.*

M säger att hon minns att Charlie varit med vid ett anfall. M säger att Jonas var med vid ett anfall, han var på toaletten på rummet precis när det börjar eller att han kommer ut när det börjar.

M vet att ett anfall var vid 00 tiden och ett innan också. M tror vid 21 tiden. Den vid 00 tiden vaknade M av att det larmade på X2 och då larmade M. M tittade upp, det var släckt i rummet så hon såg inte så mycket men när personal tände för de var snabba då så var Colin blå och slapp. M minns att den som kom in var tjej och hade glasögon, som brukar jobba natt. M vet inte vad hon hette.

Kan hon ha hetat Olga?

M säger att nattpersonal pratar man oftast inte med.

När personal kom in så gav de syrgas och masserade C på bröstet och Colin kom igång ganska fort. M tror inte någon Buccolam gavs. Det var mitt i natten så M halvsov. Man blir lite förvirrad när man väcks mitt i natten.

Har det varit fler anfall vid den här tiden på dygnet?

M säger ne tror inte det. M har aldrig väckt så här av X2. M säger att hon tror det var ett anfall innan också vid 21 tiden.

M får se anfallslistan.

M säger just det de var ett anfall senare på morgonen.

Minns du något mer när du tittat på anfallslitan?

M säger att hon minns att det var ett på morgonen. M vaknade då av att X2 plingade, den larmade. Då larmade M. Då var personalen snabba in och M tror att det var för att personalen ser när X2 larmar. Colin var blå, spänd och andades inte.

Gjorde du något med Colin?

M vet inte hon tog väl upp honom. Han brukar vakna vid fem ibland. M vet inte om han låg i sin säng eller M säng vid detta anfall. M har för sig att den gången på morgonen var jobbigare än den på natten. M har för sig att personal försökte göra inblåsningar med rubens blåsa. Det har varit svårt med blåsan på Colin för han är mitt emellan den lilla och stora blåsan och det är svårt att få tätt mellan blåsan och ansiktet. M minns det som att Colin kom i gång själv med andningen medans personalen höll på med blåsan. M tror att det var hon med glasögon som sen ventilerade Colin.

M säger att överlag när personal ventilerade med Rubens blåsa är det svårt och det har alla läkare sagt och framför allt narkosläkare att det är svårt med blåsan. Hälften av alla gånger som Colin ventilerats med blåsan har det varit svårt för luften blåses på sidan och ner i magen. M är själv utbildad i HLR och bröstet ska höjas och vissa gånger och framfört allt den här gången gjorde de inte det på Colin. Hon var stressad den personal som gjorde det. M säger att den här gången hjälpte inte rubens blåsa Colin att komma igång utan han kom i gång själv.

Vid dessa två anfall det 00 och det 06 var va Jonas då?

Han var hemma med dom andra barnen.

Är du själv med Colin på rummet vid anfallstart på kvällen och morgonen?

M säger ja.

Kontaktade du Jonas?

M säger ja, hon ringde på kvällen och väckte honom och på morgonen också. Han låg och sov båda gångerna.

Grov misshandel vid ett tillfällen 15 juni 2015 vid UAS.

Anfall vid 7.30 tiden, berätta det du minns om det.

M säger att det var strax innan Jonas kom till sjukhuset. M tror inte det var något annorlunda med det. Han blev väl spänd och var blå, andades inte.

Minns du något från detta tillfälle?

M minns inte.

Maria Karlsson kommer in och ser att Colin är blå och livlös.

M säger att det var inget speciellt med den här gången. Han fick massage och kom igång.

M tror det var ett kort anfall.

Ringde du Jonas eller hade kontakt med honom?

M säger ja hon ringde honom.

Advokaten: Inga frågor.

Grov misshandel vid ett tillfälle den 20 juni 2015 i Hässelby

M och Colin var toa hos Berith, de skulle byta blöja. M bytte blöja. Colin låg på golvet och M satt sig för att kissa. Dörren till toan var öppen och M pratade lite med sin mormor fram och tillbaka. Någon sekund senare så ser M att Colin börjar rulla med ögonen och då ställer sig M upp och drar upp byxorna och ropar på Jonas. Colin spänner sig. Jonas kommer efter en sekund. Jonas kommer in och tar över och M springer och hämtar syrgas som de fått med sig. Jonas ger Colin Buccolam och masserar honom på bröstet, när M gick var Colin blå, det gick snabbt. När M kom tillbaka var Colin groggy, han andades igen men var slö. Jonas masserade på bröstet och gav syrgas och frösökte få igång honom. Colin kom igång.

Hur börjar det (anfallet)?

Snurra med ögonen och sen spände han sig. Han andades inte.

Var är du och Colin när anfallet startar?

På toa

Vad gör du?

M gjorde inget med Colin. M kommer inte ihåg om hon gick fram till Colin samtidigt som Jonas för det är sekunder det handlar om. Antingen gick M fram till Colin och gav honom till Jonas eller Jonas gick ner på golvet.

Vad gjorde ni sen?

Jonas sa att han skulle ringa avdelningen så han gjorde det. Colin var rätt stabil. De hade satt på en prob på en gång inne på toaletten. När Han fick syrgas steg Colin något i saturationen. De tog sen bort syrgasen när de gick bort från toaletten. M säger att när hon satt med Colin i knät så ringde Jonas avdelningen. När Jonas pratat med avd sa de att det var ok att inte åka in så länge Colin var okej det var ingen panik. De sa kom när ni kommer. De skulle komma efter en stund men det var ingen akutsituation. När Jonas kommer tillbaka från samtalet så såg de att Colin sjönk i saturation och de bestämde att de skulle åka in På vägen in till sjukhuset gick saturationen upp och ner och Colin behövde syrgas hela vägen in.

När de kom in till sjukhuset tror M att Jonas gick upp med Colin och M åkte hem till Jonas föräldrar med de andra barnen. J ringde M och sa att läget var ok och att Colin somnat och inte behövde mer syrgas. Inget konstigt.

Var befanns sig Berit när anfallet startade? M trodde hon var precis vid dörröppningen, de pratade en stund innan. M kan inte veta för M såg inte Berith. En stund innan anfallet, några min innan såg hon Berith. M hörde att hon var i närheten. Jonas var i hallen.

Hur vet du att Jonas var i hallen?

M säger att det sitter spegel i hallen utanför och någongång när M satt på toa såg hon Jonas från toan i den spegeln. Sen kom han fort när M ropade så han borde ha varit där.

Skulle han göra något?

M har ingen aning om vad han skulle göra antagligen efter som han var i hallen. M har för sig att han skulle ut i bilen och hämta något och visa M morfar.

Han säger i förhör att han ska hämta blöjor i bilen.

M säger att det kan stämma för han gav M bilnyckeln när han kom in i badrummet. M säger att toadörren var öppen så hon hörde folk utanför och barnen sprang runt där utanför. *Varför tog du med dig Colin in på toaletten?*

M skulle byta blöja på honom där inne.

Advokaten: Inga frågor.

Försök till mord den 25 juni 2015 vid UAS.

Leon är där.

M säger att hon och Leon satt i sängen och tittade på film. M och Leon satt och umgicks och Colin låg i sin säng. Efter en stund så reagerade M att det varit tyst en stund från Colin. M ställer sig upp och tittar. Man ser inte för han har spjålsängsskydd så man måste ställa sig. När M såg Colin var Colin blå om läpparna, spänd och andades inte. M larmade och bad Leon sitta kvar i sängen för att han inte skulle behöva vara med. M sa åt honom att stanna och titta på filmen. Det kom in personal. Personalen gav syrgas och de masserade Colin på bröstet.

Fick han mediciner?

M säger att det fick han nog, Buccolam.

Var det du som gav det eller någon annan?

M säger att hon tror inte det var hon för hon gav bara två gånger och det var innan denna gång. Annars var det personal som gav. Det var mycket folk där inne och eftersom Leon var där och M ville inte han skulle bli rädd så när personal kom så släppte M Colin till personal och gick till Leon. M tror att Colin kom igång bra.

Var va Jonas?

M säger att hon inte vet. Jonas var inte på rummet. M tror att Jonas var med Charlie och

köpte mat.

Är Colin kopplad till X2 och/eller EEG?

M kommer inte ihåg. M säger att han var nog inte det eftersom han var vaken.

M säger att hon larmade och det gjorde hon direkt.

Ventilering?

M tror inte det.

Har du haft kontakt med J i anslutning till händelserna?

M säger ja hon ringer alltid i samband med anfall.

I Jonas förhör har han berättat att du låg i sängen och försökte sova och att Leon låg bredvid.

M säger att de satt och tittade på film.

Hur upptäckte du att Colin hade ett anfall?

M tyckte det var tyst så hon ställde sig upp för att titta vad Colin gjorde.

När M säger att när hon ringer Jonas vid anfall säger hon inte så mycket mer än att det har varit ett anfall och att han ska komma. Sen drar Jonas egna slutsatser och det är lätt att man missuppfattar varandra i dessa samtal.

Advokaten: Inga frågor.

Försök till mord den 27 juni 2015 vid UAS

Denna misstanke och händelse har gått igenom med M i tidigare förhör.

Försök till mord på morgonen den 28 juni vid UAS.

Grov misshandel 28 juni 2015 på UAS.

M säger att hon minns att SSK Ann-Christine var där. M minns att det var ett jobbigt anfall. M minns inte hur det började. M tror han var spänd, blå och inte andades. M vet att den här gången var han seg startad. M vet att Colin ventilerades när SSK Ann-Christine var där en gång men M vet inte om det var hon som gjorde det. När Colin väl kom i gång och samma sak som på lördagen glömde Colin bort sig att andas flera gånger så personal fick peta igång honom då och då. Colin behövde syrgas länge. M har för sig att han fick Buccolam då också. M minns att det var mycket Buccolam som gavs den här helgen vilket M var orolig för. M uppger att från anfallet på lördagen den 27:e var Colin borta ända till tisdag. Colin bara sov, han ville inte äta, han tittade inte ens upp. Han var helt nerdrogad och trött dygnet runt i flera dygn från lördagen den 27 juni.

Minns du att han hade fler anfall den här dagen förutom det här som du berättat om?

M säger att Jonas kom upp på lördagen och sov med M och Colin till söndagen. M bröt ihop den här helgen och Jonas tyckte M skulle åka hem och sova och att Colin kan ha haft ett anfall innan M åkte hem men hon minns inte riktigt. M kommer inte ihåg det andra anfallet.

Du säger att Jonas sov där från lördag-söndag vart var Jonas när anfallet på söndag morgon inträffade?

M kommer inte ihåg. M antar att någon var tvungen att hämta barnen som var hos någon annan när Jonas sov på sjukhuset.

M säger att det är svårt att vara där båda två samtidigt eftersom de har två barn till och eftersom M ammade så blev det så att hon var på sjukhuset.

M säger att undersköterskan Fredrik kan ha varit med på anfallet på morgonen på söndagen.

Advokaten: Inga frågor.

Försök till mord 29 juni 2015 vid UAS.

M säger att den gången var så att Kristina Forsblad inte fick ner luften ordentligt med Rubens blåsa. Kristina hade inte varit med vid anfall tidigare och hon var upprörd efteråt för hon har inte förstått allvaret i situationen. M minns att Kristina sa att det var allvarligt och att hon behövde ventileras länge men det var också så att luften inte kom rätt alla gånger när de använde blåsan.

Försök till mord 3 juli 2015 vid UAS .

M har inget hon vill säga spontant.

Uppläst och godkänt efter varje brottsmisstanke



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Norelius, Michaela Helena

Personnummer

19900419-5948

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Anmälan mordförsök

Anmälan försök till mord är rubricerade som alternativt grov misshandel och framkallade av fara för annan

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Advokat

Försvare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Annika V Olsson

Förhørsdatum

2015-09-24

Förhör påbörjat

15:13

Förhör avslutat

15:15

Förhørsplats

Häktet

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Telefonkontakt togs med advokat David Hall där han informeras om att Michaela ska delges alla misstankar som rör försök till mord är rubricerade som alternativt grov misshandel och framkallade av fara för annan genom att ha uppsåt att skada Colin och därigenom utsätta honom för livsfara eller i fara för svår skada eller sjukdom.
Han godtar att vi pratar med Michaela och vill ha detta skickat till sig via mail.

Michaela delges att alla misstankar som rör försök till mord är rubricerade som alternativt grov misshandel och framkallade av fara för annan genom att ha uppsåt att skada C och därigenom utsätta honom för livsfara eller i fara för svår skada eller sjukdom.

Michaela har inget att tillägga om misstankarna.



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Norelius, Michaela Helena

Personnummer

19900419-5948

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Kompletterande förhör

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Johan Rainer

Försvare/ombud närvarande

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Christina Eklund

Förhørsdatum

2015-10-21

Förhör påbörjat

14:10

Förhör avslutat

14:50

Förhørsplats

Polishuset Uppsala

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

*Närvarande: Försvarare Johan Rainer.**Michaela benämns i förhör som M.*

M uppger att dom tidigare förhören som hållits med henne känns missvisande tex hur Michaela reagerat när hon sett Colin anser hon att hon sagt i förhör att hon varit jätterädd och orolig men att det inte står med. Överlag har hon sagt mycket hur orolig hon varit för Colin men att det inte står med i förhöret. Vissa kommentarer om hur Michaela känt och hur hon sett vissa saker har förkortats ner.

Berätta om din uppväxt och hur din familj såg ut när du växte upp.

M uppger att hon växt upp hos sin mamma och låsas pappa och träffat sin riktiga pappa varannan helg. M haft god kontakt med sin mormor och morfar och varit mycket hos dom.

Bott hos någon annan någon gång?

M säger nej.

Relation med din pappa varit?

M säger inte bra. M säger att hon inte vet om hon vill gå in på det, han har inte varit speciellt snäll och han blev polisanmält när M gick i högstadiet. Han blev polisanmäld för att han var elak mot M, när allt detta kom upp blev M väldigt rädd så när polisanmälningarna gick igenom blev det inte så mycket med det för M orkade inte. M vill inte säga mer om det just nu. M uppger att hennes pappa inte varit snäll mot henne.

Hänt något särskild mellan din pappa och dig?

Detta med polisanmälan men inget annat.

Vad har du jobbat med?

M säger att hon jobbat mest med mat, kallskänka, kock, servering, restaurangbranschen. M har även jobbat extra på ica när hon var yngre.

Har du studerat?

M pluggar just nu till undersköterska och är nästan klar med det.

När började du plugga till undersköterska?

M började plugga till det när Colin föddes, de hade pratat om det innan Colin föddes för hon läst lite matte och engelska innan Colin föddes.

Vad fick dig att välja att studera till undersköterska?

M säger att det var för att hon tycker det är roligt att jobba med barn. M hade tänkt att hon skulle jobba som personlig assistent eller som undersköterska på någon barn avdelning.

Vad har du tyckt om det?

M säger att det varit intressant och roligt.

Berätta om din och Jonas relation, hur har den varit?

M säger att de varit ett par sedan Leon var 2 år. M säger att det varit ett jättebra förhållande. Jonas är jätteviktig för M, han betyder allt förutom barnen.

Är det något i din relation med Jonas som inte varit bra?

M säger nej, så klart att man små tjafsar men det gör alla.

Hur många gånger har du varit gravid?

M säger 7 gånger, hon har tre barn.

Har du haft missfall?

M säger ja.

Är någon av dessa missfall sena missfall?

M säger ja men hon vill inte gå in på det.

Har du gjort abort?

M säger ja.

Har du haft några sjukdomar?

M säger nej bara att hon opererat bort sin gallblåsa. Detta gjorde M sen 2008 men har haft besvär av det ändå och går på utredning på grund av det. M säger att de besvär hon har är att hon har gallsmärtor och förhöjda levervärden vilket tyder på gallsten. M har precis börjat den här utredningen så M har ingen aning om vad det kan vara. Läkarna har sagt att man kan ha besvär trots att man är opererat gallan.

Hur har du mått psyksikt i din uppväxt och i vuxen ålder?

M säger att det har varit bra, det var tufft ett tag när pappan blev polisanmäld och allt det där men hon har aldrig haft kontakt med någon psykvård.

Har du varit med om något trauma? (Sjukdom, olyckor, brott, någon som dött i din omgivning?)

M säger ja hon har varit med om en bilolycka och ett rån på jobbet. När det gäller bilolyckan så körde ett motande fordon in i M. M uppger att bilen blev mos och M fördes till sjukhus. M har ryggproblem sen dess men inget annat. Inget var brutet men Michaelas ryggmärg var uppsvälld.

M säger att hon jobbade på ett bageri i Knivsta och det kom in några i bageriet och rånade bageriet.

M blev nedsparkad och de tog pengarna. M säger att det finns ett förhör om det.

Något annat trauma?

M säger nej inte som hon vill ta upp.

Din telefon, hur har den använts i familjen?

M säger att det är typ som deras hem telefon så alla använder den lika mycket, både Jonas, M och barnen. Detta är den telefon dom använder mest. Jonas har även en egen telefon. Ibland har han använt den här telefonen och då har han kunnat få med sig den ibland och den här telefonen har ett abonnemang som man kan ringa hur mycket som helst på och det har inte Jonas telefon.

Hur har din telefon använts under sjukhustiden?

M uppger att den telefonen mest fanns på sjukhuset men Jonas hade med sig den hem ibland.

Varför har du googlat på gravstenar?

M säger att en väldigt nära vän till M, en vän som de träffade på neonatalen bla, hennes dotter dog när de hade kommit hem och M har pratat med andra vänner på neonatalen som de inte gått så bra för bla en tjej som M gett lite idé kring gravstenar till hennes dotter.

Är det du som har googlat på gravstenar?

M säger ja.

Vad var syftet med det?

En vän till Michaela hade en dotter som hade dött. M gjorde det för att själv få inspiration för att kunna hjälpa sin vän kanske om hon behövde det. Hon hade valt en väldigt fin gravsten därför tittade M runt.

Vad heter den vännen.

M säger att hon inte vill säga det för sin väns skull eftersom M inte vet om det är okej för hennes vän att hon säger detta till polisen.

Minns du själv ungefär när detta var?

M säger nej.

Hennes dotter fyllde ett också så M ringde Interflora och skickade blommor till henne också.

Vart gick du på mödravården med Colin?

Mama Mia i Kista.

Genomläst i färdig skick och godkänt.



Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Mitt, BINR 2 PO Uppsala

Diariernr

5000-K824515-15

Hörd person

Norelius, Michaela Helena

Personnummer

19900419-5948

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Synnerligen grov misshandel samt försök till mord

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Johan Rainer

Försvare/ombud närvarande

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Christina Eklund

Förhørsdatum

2015-12-03

Förhör påbörjat

09:30

Förhör avslutat

10:30

Förhørsplats

Polishuset Uppsala

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Med under förhöret Advokat Johan Rainer.

Berätta om den 30 oktober 2014. .

De hade haft kräksjuka i familjen. De hade precis kommit hem från neo precis. Colin vägde inte ens 2 kg och om han skulle bli kräksjuk skulle det vara illa. De hade kontakt med neo för att veta hur de skulle göra om han blev sjuk. Colin blev seg och trött och kräktes mer än vanligt så de funderade på om han blivit magsjuk. Sen var det en dag som Colin blev blå och andades inte. Michaela gjorde två inblåsningar, det kom upp massa kräk. Michaela ringde neo och dom skickade en ambulans och de åkte in till barnakuten. De träffade en läkare som hette Nima som de träffat förut på Neo. De tog lite prover och läkaren trodde att Colin förmodligen kräkts och att kräkningen lagt sig som ett lock och därför kunde han inte andas. Michaela har för sig att han var lite uttorkad eftersom han kräkts i flera dagar. Michaela tror att de blev inskrivna över natten för observation.

Detta hände hemma.

Var Jonas hemma?

Michaela vet inte. Michaela minns intet mer om händelsen.

Var det något mer med Colin sen under sjukhustiden?

Michaela säger att som hon minns blev han inte sämre och storkräktes inte så de fick åka hem efter ett dygn som Michaela minns det.

Den 29 Maj hade Colin 2 anfall under EEG registrering. Det var sagt att Colin skulle vara uppkopplad på X2 hela tiden under EEG registreringen. Det finns uppgifter om att du vid båda anfällen kommer ut med Colin i korridoren och alltså kopplat bort honom från X2, hur kommer det sig?

Michaela säger att alla personal sa olika om hur vida han skulle vara uppkopplad och om någon hade sagt till Michaela att han skulle vara uppkopplad så hade Colin definitivt varit

det. Michaela kopplade aldrig bort Colin från X2 om det var sagt att han skulle vara uppkopplad. Michaela uppger att hon har svårt att tänka sig att hon skulle springa ut med Colin när han var uppkopplad på EEG pga av alla sladdar och väskan. Det tar ett tag att få med sig allt. Men det kan ha varit så att Michaela fick panik för att det tog lång tid för personal att komma och därför sprang Michaela ut.

Stämmer det att Leon och med vid ett anfall och Charlie vid ett anfall?

Michaela säger ja, det är en gång med Leon och en gång med Charlie som Michaela kommer ihåg. Det kan ha varit så att Charlie varit med någon mer gång.

Michaela minns att när Leon var med bodde dom i byggare Bob rummet ev sal 5-6 men Michaela minns inte vilket nummer.

Läkare Maria Lundgren säger i sitt förhör att hon var med vid ett anfall där en pojke 7-8 år fanns i rummet, det var den 25 juni.

Michaela minns inte när det var som Leon var med och Michaela vet inte vem läkare Maria Lundgren är.

Förhørsledaren läser upp delar av Maria Lundgrens förhör där Maria uppger att det satt en pojke 7-8 år i rummet och att Maria var fram till pojken och frågade hur han mådde och att pojken inte ville prata utan spelade på sin Ipad. Vidare sa Maria att mamman sagt att hon suttit med pojken vid ett bord när hon hörde konstiga ljud från Colin.

Michaela säger att anfallet när Leon var med satt hon och Leon i sängen innan och tittade på film på Ipaden. Anfallet när Charlie var närvarande som Michaela minns satt Michaela och Charlie vid ett bord innan anfallet hände, de satt och åt och när Michaela hörde ljud från Colin gav hon Ipaden till Charlie så han skulle ha något annat att fokusera på. Både när Leon och Charlie var med så gjorde inte Michaela något med Colin utan larmade bara och så fort personalen kom in så satt sig Michaela med Leon eller Charlie och släppte Colin till personalen. Som Michaela minns de låg de på sal 1 alltså Alfons rummet när Charlie var med.

Angående anfallet den 8 juni.

Var Ditte där innan anfallet?

Michaela säger att det kan ha varit så Ditte var där innan anfallet och att hon i för att köpa kaffe. Michaela vet att Ditte hade med sig fika men Michaela vet inte om hon kom före eller efter anfallet.

Var Ditte med vid anfallet?

Michaela säger att hon inte vet. Michaela var stressad den där dagen så hon vet inte. Det hade varit mycket och Michaela hade landat i att det hände mycket.

Angående anfallen 14-15 juni. Du har uppgivit att Colin hade ett anfall vid 21 tiden, stämmer det?

Michaela säger att inte många anfall var vid 21 tiden. Vid den tiden har det kanske varit 2 anfall. Michaela säger att hon vet att det var ett anfall vid 21 tiden på söndag kväll när Jonas var där. Jonas skulle hämta kaffe precis utanför rummet. När anfallet börjar öppnar Jonas dörren och samtidigt som Jonas kommer in får Colin ett anfall. Michaela och Colin låg i en extra säng som man faller ihop, den fanns eftersom Jonas skulle sova där. Michaela och Colin låg där för att sova och Michaela ammade Colin. Jonas gick utanför dörren till en kaffe automat som låg precis runt hörnan, det är 2 meter från dörren till deras rum. Michaela hör att dörren öppnas och att någon ställer in en kopp och sen stängs dörren igen. Då eftersom Michaela och Colin skulle sova, Michaela märkte att Colin slutat amma. Michaela drog ner sin tröja och ska lägga Colin i sin säng och när Michaela sätter sig upp lite och tittar på Colin märker Michaela att Colin inte var sig själv. Michaela reagerade på att något är fel med Colin. Det var mörkt i rummet. När Michaela satt sig upp och märker att det är något fel med Colin hör Michaela att dörren till salen öppnas men hon ser ingen person, hon ser inte dörr öppningen. Michaela ropar då Jonas och på Michaelas tonläge förstod Jonas att något var fel.

Michaela ställer sig upp och lägger Colin i hans säng. Michaela tror att Jonas larmade för när Michaela la ner Colin i hans säng så kom Jonas och personal. Michaela vet inte om hon eller Jonas larmade eller om personalen hörde Michaela ropa. Eftersom de hade fällt upp en extra säng så var det trångt i rummet och det blev lite kaos i rummet. Jonas fällde ihop extra sängen och tog över situationen och Michaela gick och klädde på sig.

Michaela minns inte vem från personalen som var in eftersom hon inte pratade med dom utan det var Jonas som hanterade situationen.

När du la ner Colin i sängen hur var han då?

Michaela tror att Colin var blå om läpparna. Michaela har inte för sig att han helt slutade andas utan suckade lite i andningen och var seg i andningen men hon vet inte eftersom hon släppte det och gick och klädde på sig för hon hade inga kläder på sig.

Vad utförde personalen för åtgärder?

Michaela tror att man bara masserade honom. Michaela säger att Jonas borde veta mer kring vad personalen gjorde med Colin eftersom han höll i situationen och inte Michaela.

Varför finns inte detta anfall dokumenterat i journal eller anfallslista?

Michaela vet att flera anfall inte dokumenterades. Michaela säger att hon vet inte varför personalen inte dokumenterar saker och det är inte hennes uppgift att se till att dom gör det. Hon vet att flera anfall inte står med.

Var Jonas med vid flera anfall den helgen?

Michaela vet inte, hon minns inte denna helg specifikt men hon minns det här anfallet eftersom det bara var 2 anfall som hände just den här tiden på dygnet och därför sticker den ut.

I samtliga fall av grov misshandel oavsett om det är förstahandsyrkande eller alternativyrkande till försök till mord delges Michaela att brottsmisstanken är synnerligen grov misshandel då Michaela visat synnerligen hänsynslöst beteende bla då gärningen varit livsfarlig, då gärningen riktats sig mot ett skyddslöst barn av vårdnadshavare och då Michaela visat fullständig likgiltighet för barnets tillstånd.

Stämmer det att du lämnat ett brev och ett graviditetstest på sjukhuset till Jonas innan du greps?

Michaela säger att hon inte har lämnat ett brev utan ett graviditetstest. Michaela uppger att det inte var menat att hon skulle lämna det utan hon blev gripen och det blev kvar där.

Graviditetstestet låg på bordet under tv:n i rummet. Jonas visste inte om att Michaela tagit testet.

Varför låg det på bordet?

Michaela säger att hon inte vill svara på frågan. Hon vill inte svara på frågor kring dessa saker hon svara på frågor som rör utredningen.

Häktetförhandlingen sista sa din advokat att du blivit utsatt för en gyn undersökning under tvång, stämmer det?

Advokat Johan Rainer går in och säger åt Michaela att inte svara på frågan för de kommer själva att anmäla händelsen.

Har du någon trasig tand och hur kommer det sig?

Michaela vill inte svara på frågan.

Förhöret är genomläst.